

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΔ'

Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 19 Δεκεμβρίου 1997, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 18.12.1997 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΝΓ' συνεδριάσεώς του, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης").

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Πέτρο Κουνάλακη, Βουλευτή Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών ζητεί την πρόσληψη προσωπικού με εξειδικευμένες γνώσεις για την εξυπηρέτηση των ειδικών οργανισμών έρευνας των πανεπιστημίων.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Παμμικρασιατικός Σύνδεσμος Πατρών και Περιχώρων Αχαιάς ζητεί τη χρηματοδότηση πολιτιστικών εκδηλώσεων που τιμούν τα χρόνια της Μικρασιατικής Καταστροφής.

3) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος των Απανταχού Σπαθαριωτών "Ο Άγιος Νεκτάριος" ζητεί οικονομική ενίσχυση για την ανέγερση Ιερού Ναού του Αγίου Νεκταρίου στην Κοινότητα Σπαθάρι Αρκαδίας.

4) Ο Βουλευτής Επικρατείας κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Θεσ/νίκης ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του Β' Νοσοκομείου ΙΚΑ Θεσ/νίκης "Η ΠΑΝΑΓΙΑ".

5) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Θεσ/νίκης ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του Β' Νοσοκομείου ΙΚΑ Θεσ/νίκης "Η ΠΑΝΑΓΙΑ".

6) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Ταξι Χαλκίδας "Ο Άγιος Χριστόφορος" διαμαρτύρεται για την επιβολή ΦΠΑ στα μέλη του.

7) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Άνω Ποταμιάς Νομού Εύβοιας ζητεί χρηματοδότηση για την ασφαλτόστρωση της οδού Πλατάνας – Άνω Ποταμιάς στην περιοχή της.

8) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την ποιοτική βελτίωση του συστήματος υπηρεσιών στα μέλη της.

9) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Νεφροπαθών ζητεί να αποκτήσουν τα μέλη της το δικαίωμα προνοιακού επιδόματος.

10) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την αναπροσαρμογή μισθών εκάστου βαθμού στο νέο μισθολόγιο των στρατιωτικών.

11) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύμης του Νομού Εύβοιας ζητεί την αποκατάσταση εκτάσεως στην περιοχή του που επλήγη από πυρκαγιά.

12) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύμης του Νομού Εύβοιας ζητεί την τοποθέτηση ενός ναυαγοσωστικού στο λιμάνι του.

13) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποστράτων Αξιωματικών Χειριστών ΕΙΠ – Α/Φ ζητεί τη σύσταση Ενιαίας Υπηρεσίας Αεροσφαιρημάτων στο Υπουργείο Εσωτερικών ή στο Υπουργείο Μεταφορών.

14) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε οικονομικά προβλήματα που προέκυψαν σε θυγατρικές εταιρείες της ΑΤΕ.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φοιτητικός Σύλλογος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών ζητεί να αναβαθμιστεί η Σχολή σε Εκκλησιαστική Ακαδημία.

16) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φοιτητικός Σύλλογος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών ζητεί να αναβαθμιστεί η Σχολή σε Εκκλησιαστική Ακαδημία.

17) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

18) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών Θεάτρου Κινηματογράφου Τηλεόρασης υποβάλλει προτάσεις για το νέο πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού.

19) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κομποτάδων του Νομού Φθιώτιδας ζητεί να ενταχθεί στο Δήμο Λαμίας.

20) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συνταξιούχων Έβρου ζητεί τη χορήγηση στα μέλη του των μερισμάτων που τους αναλογούν βάσει των νόμιμων κρατήσεων προς το Μ.Τ.Π.Υ.

21) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΤΣΑ των Νομών Φθιώτιδας – Ευρυτανίας "Ο Άγιος Χριστόφορος" ζητεί την επίλυση των οικονομικών προβλημάτων του ΤΣΑ όπως τη διαγραφή των χρεών προς το ΙΚΑ.

22) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι οικοπεδοϋχοι της Λάρισας διαμαρτύρονται για τη νομοθετική ρύθμιση της ικανοποίησης των οικονομικών απαιτήσεων του ΙΚΑ έναντι των εργολάβων.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο διακοπής τεχνικών έργων στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος που επιδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

24) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η επίλυση προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι γιατροί του ΟΣΕ.

25) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται να μην καταργηθούν οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΟΤ.

26) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που παρουσιάζονται στην κατασκευή του ηλιακού πάρκου στο Δήμο Μοιρών Ηρακλείου.

27) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η ρύπανση που προκαλείται στον Κηφισό ποταμό από τη ρήψη χημικών και τοξικών αποβλήτων.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση επισκευή των ζημιών που προκάλεσε ο σεισμός της 15.6.95 στους Ιερούς Ναούς της περιοχής του Αιγίου Αχαΐας.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κατα-

σκευή νέων ειδικών ραμπών στα πεζοδρόμια για την εξυπηρέτηση ατόμων με ειδικές ανάγκες.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων Παράρτημα Πατρών διαμαρτύρεται για τις λίγες ώρες διδασκαλίας των Θρησκευτικών.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1945/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1945/8-10-1997, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Π. ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ και μας διαβίβασε το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με το ΙΗ/1197 από 30-10-1997 έγγραφό του, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το θέμα της οδικής ασφάλειας των μαθητών, κατά την προσέλευση και αποχώρησή τους από τα σχολεία, αντιμετωπίζεται από το Υπουργείο μας με ιδιαίτερη ευαισθησία.

Για το σκοπό αυτό κάθε χρόνο, πριν από την έναρξη της σχολικής περιόδου, δίδονται σαφείς εντολές και οδηγίες και οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας πραγματοποιούν συστηματικούς ελέγχους όλο το χρόνο στα σχολικά και λοιπά λεωφορεία που μεταφέρουν μαθητές, για να διαπιστωθεί αν συντρέχουν οι όροι ασφαλών κυκλοφορίας τους.

Στα πλαίσια αυτά, κατά το μήνα Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους, ελέγχθηκαν σε όλη τη χώρα 1.330 λεωφορεία και βεβαιώθηκαν 290 παραβάσεις. Από αυτές 41 ήταν για έλλειψη κάρτας καταλληλότητας, 58 για ζώνες ασφαλείας, 17 για έλλειψη πυροσβεστήρα, 3 για μη έλεγχο των οχημάτων αυτών από ΚΤΕΟ, 5 για στέρηση άδειας ικανότητας Δ' κατηγορίας, 28 για έλλειψη ταχογράφων, 6 για υπεράριθμους μαθητές, 1 για υπέρβαση ορίων ταχύτητας και 131 για άλλες παραβάσεις του Κ.Ο.Κ..

Ο Υπουργός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

2. Στην με αριθμό 1980/9-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50435/2-12-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1980/9-10-97, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Π. Μελά και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σύμφωνα με στοιχεία που μας δόθηκαν από το Δήμο Πειραιά, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Ο Δήμος Πειραιά έκρινε σκόπιμο να προχωρήσει στις νόμιμες διαδικασίες για τη δημοπράτηση έργου κατασκευής αγωγών όμβριων υδάτων στο Ν. Φάληρο και ειδικά στην οδό Ζερβού, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που προκύπτουν από την παρ. 1 του άρθρου 24 του Π.Δ. 140/95.

2. Η αρμόδια τεχν. υπηρεσία του Δήμου συνέταξε την τεχνοοικονομική μελέτη σύμφωνα με την εγκεκριμένη μελέτη της ΕΥΔΑΠ (χρόνος έγκρισης 1985-86 μελέτη Έξαρχου Νικολόπουλου).

3. Ο ισχυρισμός που περιέχεται σε διάφορα δημοσιεύματα ότι το θερματικό φρεάτιο του συγκεκριμένου αγωγού κατασκευάστηκε κατά 0,96 μ. ψηλότερα από το βάθος το προβλεπόμενο από τη μελέτη δεν ευσταθεί, γιατί στην πραγματικότητα είναι μόνο κατά 0,27 μ. ψηλότερα κι αυτό καθόσον:

α. Η μελέτη προτείνει υψόμετρο ροής του αποδέκτη στο -0,56 μ., στην πραγματικότητα όμως ο φορέας που το κατασκεύασε (ΥΠΕΧΩΔΕ 1983) το έφτασε στο + 0,06 μ. Έτσι υπάρχει μια διαφοροποίηση κατά 0, 62 μ. ψηλότερα του φρεατίου αυτού το οποίο απετέλεσε αφετηρία για το έργο του Δήμου.

β. Κατά την κατασκευή του αγωγού που έγινε επί των οδών Ζερβού και Ζαΐμη, ο Δήμος συνάντησε διάφορα εμπόδια, όπως, υψηλή τάση της ΔΕΗ τα οποία ανάγκασαν τον κατασκευαστή να τροποποιήσει την κλίση του αγωγού από 0,8% σε 1,6%

και έτσι προέκυψε το ανέβασμα του πυθμένα στο τερματικό φρεάτιο του έργου κατά 0,27 μ.

Συνοψίζοντας σημειώνουμε ότι υπάρχει πρόταση του Δήμου και λύση για την κατασκευή αγωγών όμβριων τόσο στην οδό Σουρή όσο και στην οδό Καλλέργη, για την οποία είναι ενήμερη και την μελετά η αρμόδια υπηρεσία της ΕΥΔΑΠ.

Τέλος σας στέλνουμε συνημμένα πίνακα σχετικά με τα στοιχεία και το κόστος κατασκευής του πιο πάνω έργου.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

Σημ: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2210/20-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 13143/24-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2210/20-10-97, που κατέθεσαν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο οι Βουλευτές κύριοι Τασούλας και Αγγουράκης, παραθέτουμε τα ακόλουθα προς ενημέρωσή σας:

Με την Υ4α/4309/96 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 321/Β/96) η Μονάδα της Πύλου μεταφέρθηκε και ορίστηκε ν' αποτελεί αποκεντρωμένη Οργανική Μονάδα του Γ.Ν.Ν. Καλαμάτας, ενώ συγχρόνως με την ίδια απόφαση μεταφέρθηκαν και προτεθήκαν στον Οργανισμό του Νοσοκομείου οι Ιατρικές και λοιπές θέσεις που είχαν συσταθεί στη Νοσηλευτική Μονάδα, ορίστηκε δε να λειτουργεί ενιαία με την επίσης αποκεντρωμένη Μονάδα, το Κέντρο Υγείας Πύλου.

Στην Νοσηλευτική Μονάδα Πύλου υπηρετεί ένας γιατρός Επιμελητής Α' Χειρουργικής και δύο Δ/ντές Γενικές Ιατρικής στο Κ.Υ. Πύλου. Το Υπουργείο έχει αποσπάσει δε ακόμα έναν Επιμελητή Α' Γενικής Ιατρικής για κάλυψη των εκτάκτων αναγκών.

Δεν εκκρεμεί δε κανένα αίτημα του Ν.Γ.Ν. Καλαμάτας για προκήρυξη θέσεων κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., για την αποκεντρωμένη Μονάδα.

Αίτημα του Νοσοκομείου για Ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό (ακτινολογικό - οδοντιατρικό) εξετάζεται από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου στην οποία έχει διαβιβαστεί ώστε με την εισήγησή της να προωθηθεί η διαδικασία της επιχορήγησης.

Για εργασίες επισκευής - συντήρησης του κτιρίου δεν έχει υποβληθεί αίτημα στην Υπηρεσία μας.

Ωστόσο έχουμε στείλει έγγραφο στο Διοικητικό Συμβούλιο διαβιβάζοντας το Υπόμνημα της Συντονιστικής, για να έχουμε πλήρη ενημέρωση όσον αφορά τα προβλήματα και τις λειτουργικές ανάγκες των δύο Αποκεντρωμένων Μονάδων.

Ο Υφυπουργός
ΕΜΜ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ

4. Στην με αριθμό 2276/22-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12910/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2276/97 ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Μπάμπης Αγγουράκης και Απόστολος Τασούλας, σχετικά με την ανάθεση της καθαριότητας του Περιφ. Γεν. Νοσ/μείου ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, σε Ιδιωτικό Συνεργείο, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

α) Με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Ν. 2072/92 (ΦΕΚ 125 τ.Α') παρέχεται η δυνατότητα στα Νοσοκομεία να εξασφαλίσουν την καθαριότητά τους με την σύναψη συμβάσεων εκτέλεσης έργου η δε αμοιβή του αναδόχου δεν μπορεί να υπερβαίνει την απαιτούμενη δαπάνη για την πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων του κλάδου καθαριστριών, ενώ με όρο της σύμβασης προβλέπεται η δυνατότητα της μονομερούς λύσεώς της από το Νοσοκομείο εφόσον καλυφθούν οι κενές οργανικές θέσεις του κλάδου καθαριστριών.

β) Η ανάθεση της καθαριότητας σε ιδιωτικό συνεργείο σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει υποβάθμιση της καθαριότητας των χώρων των Νοσ/μείων και το επιχείρημα ότι θα αυξηθούν

οι ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις δεν ευσταθεί, διότι η μελέτη των προδιαγραφών των προκηρύξεων τα αντίθετα προβλέπουν.

Ο Υφυπουργός
ΕΜΜ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ

5. Στην με αριθμό 2452/3-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 13/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2452/3-11-97, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. ΔΑΝΕΛΛΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι για τα αναφερόμενα σε αυτή ενημερώθηκε η Βουλή την 12-11-1997 κατά τη συζήτηση της 279/7-11-1997 Επίκαιρης Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παρασκευάς Παρασκευόπουλος.

Η αρτιότητα του σχεδιασμού και εκτέλεσης των ληφθέντων μέτρων και η στάση των αστυνομικών κατά τη λήψη τους αποτελεί αντικείμενο Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης που διατάξαμε και βρίσκεται σε εξέλιξη.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

6. Στην με αριθμό 2460/3-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 333/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2460/3.11.97 που κατέθεσε στη Βουλή, η Βουλευτής κ. Στέλλα Αλφιέρη, παρακαλούμε να πληροφορήσετε την κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Στις 26-8-97 με Απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ ανατέθηκε η εκτέλεση των εργασιών της εργολαβίας Β 185/97 "Καθαρισμός της κοίτης του ποταμού Κηφισού από χ.θ. 0 + 200 μέχρι την γέφυρα της οδού Πειραιώς και αποκατάσταση φθορών με σύγχρονη απομάκρυνση των φερτών υλών από χ.θ. 0+ 700 μέχρι χ.θ. 5+062".

2. Μέχρι στιγμής έχουν εκτελεσθεί εργασίες προς αποτροπή των αμέσων κινδύνων πλημμυρών γύρω από τη Γέφυρα της οδού Πειραιώς, (απομάκρυνση ογκολίθων) και σε 300,00 μ. περίπου μέτρα ανάντη αυτής έχουν αποκατασταθεί οι φθορές που υπήρχαν στο προαναφερθέν τμήμα. Οι εργασίες για την ολοκλήρωση του έργου θα συνεχισθούν με τον καθαρισμό του Κηφισού και την ολοκλήρωση των αποκαταστάσεων των σημαντικότερων φθορών της κοίτης του.

Το κόστος των εργασιών αυτών ανέρχεται στο ποσό των 27.200.000 δρχ. (χωρίς ΦΠΑ).

3. Ταυτόχρονα η ΕΥΔΑΠ από τις 20 Ιανουαρίου έως 15 Σεπτεμβρίου 1997 με την Εργολαβία Σ5 δαπάνης 90.000.000 δρχ. προέβη στον καθαρισμό, τη διάνοιξη και την εκβάθυνση της κοίτης του Κηφισού ποταμού (8 χλμ περίπου) από το Νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου μέχρι την γέφυρα της Χελιδονούς (οδός Δεκελείας).

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

7. Στην με αριθμό 2463/3-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 334/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2463/3.11.97 που κατέθεσε στη Βουλή, η Βουλευτής κ. Στέλλα Αλφιέρη, παρακαλούμε να πληροφορήσετε την κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Η ΕΥΔΑΠ έχει προβεί επανειλημμένα στον προληπτικό καθαρισμό του δικτύου ομβρίων της περιοχής του Δήμου Ρέντη και γενικότερα της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Πειραιά. Συγκεκριμένα οι αγωγοί ομβρίων έχουν καθαριστεί προληπτικά δύο φορές, με αντίστοιχες πολλαπλάσιες επεμβάσεις στον καθαρισμό των φρεατίων υδροσυλλογής.

Σημειώνεται δε ότι το φαινόμενο της έμφραξης των φρεατίων και των αγωγών κατά τη διάρκεια της βροχοπτώσεως θα είχε πολύ μικρότερη έκταση, αν τα διάφορα σκουπίδια, φερτές ύλες κλπ. είχαν συλλεγεί έγκαιρα από τους Δήμους.

2. Στην περιοχή Ν. Φαλήρου υπήρχε και εξακολουθεί να

ισχύει η εγκεκριμένη μελέτη με τίτλο "Μελέτη αποχέτευση ομβρίων και ακαθάρτων υδάτων περιοχής Πειραιά - Οριστική Μελέτη Δικτύου Αποχέτευσης Ομβρίων, Ζώνη Ν.Β., η οποία προβλέπει για την οδό Ζερβού - Ζαίμη την κατασκευή αγωγού ομβρίων ορθογωνικής διατομής, διαστάσεων 1,5 X 1,2 και στη συνέχεια στην οδό Καλλέργη, αγωγό κυκλικής διατομής D = 0,80.

Ο Δήμος κατασκεύασε αγωγό ομβρίων και μάλιστα συλλεκτήριο μεγάλης διατομής, παρά το ότι δεν είχε τέτοια αρμοδιότητα σύμφωνα με τις Κείμενες Διατάξεις (Ν. 1068/80).

Ανεξάρτητα αυτού ο αγωγός κατασκευάστηκε από το Δήμο υψηλότερα από ότι προέβλεπε η μελέτη, στο δε φρεάτιο συμβολής με τον αγωγό της οδού Καλλέργη η διαφορά είναι περίπου 0,95 m. Τα παραπάνω διαπιστώθηκαν από την αρμόδια διεύθυνση του ΥΠΕΧΩΔΕ όταν με εργολαβία επιχειρήθηκε η κατασκευή του ανάντη δικτύου και ζήτησε τότε εγγράφως την τροποποίηση της μελέτης ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η συμπλήρωση της κατασκευής του δικτύου. Όπως όμως διαπιστώθηκε από την ΕΥΔΑΠ η ανωτέρω τροποποίηση ήταν αδύνατη λόγω της δεδομένης υψομετρίας της περιοχής.

Σημειώνεται ότι ο υφιστάμενος αποδέκτης, ο οποίος έχει κατασκευαστεί από το 1083 και προς τον οποίο προσαρμόστηκε η κατασκευή του υπ' όψη αγωγού από το Δήμο Πειραιά είναι κατασκευασμένος κατά 62 εκατοστά υψηλότερα απ' ό,τι προέβλεπε η εγκεκριμένη μελέτη όπως προέκυψε από πρόσφατο έλεγχο του σχετικού φρεατίου από την ΕΥΔΑΠ.

Προκειμένου δε να εξαντληθεί κάθε πιθανότητα μη αναγκαστικής καταφυγής σε αποξηλώσεις και επανακατασκευές, που η δαπάνη τους τελικά καταλήγει σε βάρος της Εθνικής Οικονομίας και προκειμένου να δοθεί λύση στο πρόβλημα της απορροής των ομβρίων, γίνεται προσπάθεια να διευρυνθεί η δυνατότητα τοπικής αναδιάταξης του δικτύου της περιοχής, αφού προηγουμένως ληφθούν υπόψη οι υψομετρίες όλων των αποδεκτών.

3. Σε ό,τι αφορά στην αντιπλημμυρική προστασία του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Πειραιά (ευρύτερη περιοχή Πειραιά) μέσα στο 1997 εγκαταστάθηκε ο ανάδοχος του έργου "Συμπλήρωση διευθέτησης Κηφισού μεταξύ Λεωφόρου Ποσειδώνος και οδού Σολωμού χ.θ. 0 + 000 έως 0 +700" προϋπολογισμού 8.900.000.000 δρχ. και δημοπρατήθηκαν τα έργα "Κατασκευή αγωγών ομβρίων ανάντη της Λεωφόρου Π. Ράλλη στο Δήμο Κορυδαλλού" προϋπολογισμού 250.000.000 δχ. το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη και "Κατασκευή αγωγών ομβρίων σε τέσσερις (4) περιοχές του Δήμου Περάματος κατ' επέκταση υφιστάμενου δικτύου" προϋπολογισμού 233.000.000 δρχ. το οποίο είναι για να υπογραφεί η σύμβαση.

Επίσης δημοπρατείται στις 1.12.97 το έργο "Κατασκευή αγωγού ομβρίων στην περιοχή Ν. Φαλήρου του Δήμου Πειραιά" προϋπολογισμού 153.000.000 δρχ. και έχουν προγραμματισθεί να δημοπρατηθούν εντός του Α' εξαμήνου 1998 α) η "Κατασκευή βασικού συλλεκτήρα ομβρίων στον Δήμο Αγ. Ιωάννη Ρέντη (μήκους περίπου 2.500 μ. από την οδό Θηβών μέχρι τον Κηφισό και β) "Κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων στο Δήμο Δραπετσώνας (οδός Ραιδεστού)".

Τέλος εντός του Δεκεμβρίου του έτους 1997 σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ επαναδημοπρατείται η εργολαβία "Κατασκευή κυρίων συλλεκτήρων ομβρίων και ακαθάρτων στους Δήμους Αθηνών - Πειραιώς - Καλιθέας ΑΡ 344" προϋπολογισμού 592.835.290 δρχ. με την οποία προβλέπεται η αντιπλημμυρική προστασία της Ακτής Καλλιμασιώτης.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

8. Στην με αριθμό 2467/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2627/27-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2467/4-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μ. Κεφαλογιάννης, σχετικά με την κατασκευή του έργου : "Δίκτυα Υδρευσης-Απόχ/σης βιολογικού καθαρισμού Πιτσιδίων Ματάλων", σας

γνωρίζουμε τα εξής:

Η αναγκαιότητα και ωριμότητα του παραπάνω έργου είναι γνωστή, όμως το υψηλό κόστος του, (προϋπ/σμός 600 εκ. δρχ.) και οι περιορισμένες πιστώσεις του ΠΕΠ Κρήτης 1994 - 99 δεν επιτρέπουν στην αρμόδια Επιτροπή Παρακολούθησης την χρηματοδότησή του στα πλαίσια του προγράμματος.

Ο Υπουργός
ΧΡ. ΠΑΧΤΑΣ"

9. Στην με αριθμό 2474/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4338/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2474/4-11-97 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Βασ. Σωτηρόπουλο, σχετικά με το περιστατικό κακοποίησης της 11χρονης νοσηλευόμενης στο ΠΙΚΠΑ Βούλας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ευαισθητοποιημένο σε ό,τι αφορά την προστασία παιδιών με ειδικά προβλήματα, ευθύς μόλις έγινε γνωστή η καταγγελία, έδωσε εντολή, τόσο για έλεγχο από επιθεωρητές του σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης των περιθαλπομένων παιδιών στο εν λόγω κέντρο, όσο και για Ένορκη Διοικητική εξέταση.

Το αποτέλεσμα του ελέγχου, τόσο από πλευράς συνθηκών διαβίωσης, όσο και από υποδομή εγκαταστάσεων, έδειξε ότι στο ΚΑΑΠΒ γίνεται σοβαρή προσπάθεια από το προσωπικό να βοηθηθούν τα νοσηλευόμενα παιδιά.

Οι θάλαμοι βρέθηκαν σε καλή κατάσταση και επικρατούσαν συνθήκες καθαριότητας και καλής λειτουργίας.

Η όλη εικόνα ήταν καλή και δεν θα μπορούσε να διαμορφωθεί με ενέργειες της τελευταίας στιγμής.

Κατά τον έλεγχο διαπιστώθηκε στενός σύνδεσμος μεταξύ των νοσηλευόμενων παιδιών και του προσωπικού, ιδιαίτερα του νοσηλευτικού.

Εντός των προσεχών ημερών, αναμένεται και το πόρισμα της Ένορκης Διοικητικής εξέτασης, η οποία βρίσκεται υπό εξέλιξη, ενώ η καθυστέρησή του οφείλεται στο ότι η Γεν. Δ/τρια του ΠΙΚΠΑ ασθένησε και οι επιθεωρητές δεν είχαν αντίγραφα κάποιων εγγράφων έγκαιρα.

Όσον αφορά το θέμα της διακοπής της ΕΔΕ που είχε ξεκινήσει η Γεν. Δ/τρια του ΠΙΚΠΑ, σας γνωρίζουμε ότι το ίδιο το Δ.Σ. του ΠΙΚΠΑ σε έκτακτη συνεδρίασή του της 32/22-10-97 ζήτησε από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας να ανατεθεί η Ένορκη Διοικητική Εξέταση εκτός ΠΙΚΠΑ παρ' όλο που σε προηγούμενη συνεδρίασή του στις 31/20-10-97 είχε αναθέσει αυτήν στη Γενική Δ/τρια του Ιδρύματος.

Στην απόφαση αυτή οδηγήθηκε το Δ.Σ. του ΠΙΚΠΑ μετά την κοινοποίηση του εγγράφου της Ε.Σ.Α.Ε.Α. στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, σε πολλούς φορείς και στο Δ.Σ. του ΠΙΚΠΑ ζητώντας να αναταθεί η Ε.Δ.Ε. σε υψηλόβαθμους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, καθώς επίσης και μετά την αμφισβήτηση της Ε.Δ.Ε. που μόλις είχε αρχίσει, η Γεν. Δ/τρια από Βουλευτή σε τηλεοπτική εκπομπή.

Η ΕΔΕ που είχε ξεκινήσει η Γεν.Δ/τρια του ΠΙΚΠΑ δεν είχε ολοκληρωθεί, ευρίσκετο στην αρχή της. Η Γεν. Δ/τρια του Ιδρύματος στην συνεδρίασή της 32/22-10-97 ζήτησε προθεσμία που ήταν έως την 25-10-97 να παραταθεί έως την 7-11-97 οπότε υπολόγιζε ότι θα ήταν σε θέση να παραδώσει το πόρισμά της.

Μεσολάβησε ασθένεια της Γεν. Δ/τριας του ΠΙΚΠΑ από 25-10-97 έως 3-11-97 οπότε το σχετικό πόρισμα θα καθυστερούσε επιπλέον.

Όσον αφορά την νέα ΕΔΕ, οι επιθεωρητές του Υπουργείου έχουν την δυνατότητα να συνεργασθούν με όποιον αυτοί κρίνουν αναγκαίο για την καλύτερη εκτέλεση του έργου τους.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

10. Στην με αριθμό 2476/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1561/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2476/4-11-97 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. Πιπεργιάς στη Βουλή των Ελλήνων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η μεταφορά των Στρατοπέδων που βρίσκονται στην πόλη της Χαλκίδας, καθώς και οι νέοι χώροι που θα υποδεχθούν τις μεταφερόμενες Μονάδες δεν συναρτώνται μόνο από κάποια δωρεά ή παραχώρηση τοπικών φορέων, αλλά οι επιλογές αυτές γίνονται με επιχειρησιακά κριτήρια.

Πέραν τούτου όμως, το υπόψη αίτημα εντάσσεται στα πλαίσια της νέας πολιτικής της Ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας περί "αξιοποίησης των υπάρχοντων Στρατοπέδων" μαζί με την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με γνώμονα το μέγιστο κοινωνικό όφελος.

Η πολιτική αυτή προωθείται σε πιλοτικό σχέδιο από την αρχή του έτους και η αποδοχή της από την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι καθολική, ενώ κρίνεται ως η μόνη ρεαλιστική λύση του προβλήματος της μετεγκατάστασης των Στρατοπέδων για την αποδέσμευση των χώρων.

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

11. Στην με αριθμό 2486/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2486/4-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η θέληση και η προσπάθεια που καταβάλλουμε για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης από την Αλβανία και τις λοιπές χώρες και πάταξη της συνακόλουθης του φαινομένου αυτού εγκληματικότητας είναι έντονη και συνεχής, έχει αναγνωρισθεί από όλους και επιβεβαιώνεται καθημερινά με τα μέτρα που λαμβάνουμε σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία.

Για το σκοπό αυτό έχουμε ενισχύσει με προσωπικό και μέσα και δραστηριοποιήσαμε τις Υπηρεσίες που αστυνομεύουν τις παραμεθόριες περιοχές. Επίσης θέσαμε σε συνεχή επαγρύπνηση τα 42 μεταβατικά αποσπάσματα, που έχουν αναπτυχθεί σε αυτές και προωθούμε την ίδρυση Ειδικής Υπηρεσίας Συνοριακών Φρουρών.

Πέραν αυτού, πραγματοποιούνται και συχνές συναντήσεις αντιπροσωπειών της χώρας μας και της Αλβανίας, για το διμερή συντονισμό των προσπαθειών και προκειμένου η Διμερής Συμφωνία Αστυνομικής Συνεργασίας, που έχει υπογραφεί με τη χώρα αυτή έχει γίνει στενή, πρακτική και αποτελεσματική. Τέτοιες συσκέψεις έγιναν στα Τίρανα την 5-8-97 και στα Ιωάννινα την 25-10-97, στις οποίες επικεφαλής των αντιπροσωπειών των δύο χωρών ήταν αντίστοιχα ο υποφαινόμενος και ο Υπουργός Εσωτερικών της γείτονος και την 15-10-97 με επικεφαλής τους δύο Πρωθυπουργούς.

Παράλληλα, στο εσωτερικό της χώρας συγκροτούνται ειδικά συνεργεία ελέγχου σε κομβικά σημεία και άλλους χώρους, τα οποία διενεργούν συνεχείς περιπολίες και ελέγχους και καταβάλλουν προσπάθειες για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων διακίνησης και απασχόλησης των λαθρομεταναστών, για τη σύλληψη και επαναπροώθηση αυτών στη χώρα τους και την παραμπή στη δικαιοσύνη των εγκληματιών.

Σε ό,τι αφορά τη νόμιμη είσοδο, παραμονή και εργασία των ομογενών υπηκόων Αλβανίας (Βορειοηπειρωτών), σας πληροφορούμε ότι από το 1995 αποφασίσθηκε η χορήγηση σ' αυτούς θεώρησης εισόδου διάρκειας ίσης με την ισχύ των διαβατηρίων τους, με ανώτατο όριο την πενταετία και με δικαίωμα θμηνης παραμονής, χωρίς να απαιτείται επί πλέον, όπως για τους λοιπούς αλλοδαπούς, ο εφοδιασμός τους και με άδεια παραμονής.

Η διαδικασία νομιμοποίησης με τα υπό έκδοση Προεδρικά Διατάγματα των παρανόμων ευρισκομένων αλλοδαπών στη Χώρα μας, ουδόλως θίγει τα δικαιώματα των παραπάνω ομογενών.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

12. Στην με αριθμό 2487/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 140/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2487/4-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος σας πληροφορούμε τα εξής:

Η παραγωγή της τρέχουσας περιόδου 1997/98 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ύψος της προβλεπόμενης παραγωγής των 1.100.000 τόννων που δόθηκε στην Ε.Ε. με ελάχιστη απόκλιση λόγω θετικής προσαρμογής επιλέξιμου για ενίσχυση βάρους ένεκα των σημειωθείσών υψηλών επιδόσεων εκκοκκισμένου κατά την φετεινή περίοδο.

Το εισόδημα των παραγωγών εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί (ανάλογα και με την διακύμανση της διεθνούς τιμής και των μετακαθορισμών) σε ύψος που θα προκαλέσει αύξηση της μέσης μεικτής στρεμματικής προσόδου κατά 10% έως 12% έναντι της αντίστοιχης περσινής.

Οι δε εκτιμήσεις για το ύψος της αναμενόμενης παραγωγής, είναι υπερεκτιμημένες και μάλλον απαισιόδοξες για την εξέλιξη των τιμών του Έλληνα παραγωγού.

Οι τιμές που θα διαμορφώσουν τα προαναφερόμενα εισοδήματα των παραγωγών και προσαυξάνονται στην περίπτωση καλύτερης ποιότητας από την ποιότητα "τύπος" επιπλέον δε ο παραγωγός μπορεί να επιτύχει υψηλότερη ακόμη τιμή – λόγω του ανταγωνισμού της αγοράς σας αποτέλεσμα της ελεύθερης διαπραγμάτευσής του με την εκκοκκιστική επιχείρηση όπου θα παραδώσει το προϊόν του.

Σας γνωρίζουμε επίσης ότι, κάθε ποσότητα πραγματικής παραγωγής θα δικαιωθεί της ενίσχυσης στο βαμβάκι ακόμη και για όσους παραγωγούς δεν είχαν υποβάλλει εμπρόθεσμη ένσταση στην "ηρτημένη εσοδεία", αφού εκδόθηκε η Υπουργική Απόφαση για νέες ενστάσεις.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

13. Στην με αριθμό 2489/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49121/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2489/4-11-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίους Ν. Γκατζή και Α. Κανταρζή και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

1.- Η διάνοιξη και η ασφαλτόστρωση του δρόμου Σκλήρθου – Κεραμίδι – Πουρί είναι έργο προτεραιότητας για τη Ν.Α. Μαγνησίας. Επειδή πρόκειται για μεγάλο έργο θα ανατεθεί σύντομα η σύνταξη των μελετών, προκειμένου το έργο να είναι ώριμο και να ενταχθεί στο ΙΙΙ Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Στήριξης.

2.- Το έργο του λιμανιού είναι ενταγμένο στο ΠΕΠ Θεσσαλίας με πρ/σμό 270 εκ. δρχ. Έχουν ολοκληρωθεί οι σχετικές μελέτες, έχει εγκριθεί το ΤΔΕ και έχει δοθεί άδεια δημοπράτησης από την Περιφέρεια.

3.- Τα υπόλοιπα αιτήματα θα εξετασθούν από τη Ν.Α. Μαγνησίας κατά την κατάρτιση του ΠΔΕ έτους 1998 ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητές της.

Ο Υφυπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

14. Στην με αριθμό 2501/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 340/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2501/4-11-97 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Μήτσος Κωστόπουλος και Μπάμπης Αγγουράκης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές ότι η Κυβέρνηση δεν προτίθεται να τροποποιήσει την Σύμβαση Παραχώρησης της Μελέτης – Κατασκευής Αυτοχρηματοδότησης και Εκμετάλλευσης της Ελεύθερης Λεωφόρου Ελευσίνας – Σταυρού – Α/Δ Σπάτων και Δυτικής Περιφερειακής Λεωφόρου Υμηττού που κυρώθηκε

από τη Βουλή των Ελλήνων με τον Ν. 2445/96.

Άλλωστε το άρθρο 61 της Σύμβασης Παραχώρησης, η οποία αποτελεί πλέον νόμο του Κράτους, εξασφαλίζει τη δυνατότητα άρσης της εμπιστευτικότητας στις περιπτώσεις που κρίνεται αναγκαίο ότι πρέπει να προστατευθεί έννομο αγαθό ή το δημόσιο συμφέρον.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

15. Στην με αριθμό 2504/97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 106/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση αρ. 2504/97 του Βουλευτή κ. Ε. Κεφαλογιάννη, σας πληροφορούμε:

1. Στις ταυτόσημες ερωτήσεις, που αναφέρονται στην παραπάνω ερώτηση, δόθηκε απάντηση με το υπ' αριθμ. πρωτ. Υ/ΙΑ/4/31-10-97 έγγραφο του Υπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε. (επισυνάπτεται).

2. Η Κυβέρνηση, όπως έχει δηλώσει, πρόκειται να καταθέσει στη Βουλή σχέδιο νόμου με το οποίο θα θωρακίζεται το πολίτευμά μας από την αθέμιτη διενέργεια και χρήση πολιτικών δημοσκοπήσεων.

Όσον αφορά τις ιδιωτικές επιχειρήσεις ερευνών ραδιοηλεκτρονικής αγοράς, που συνεργάζονται με δημόσιους φορείς, σημειώνεται ότι τα σχετικά με τη λειτουργία τους ζητήματα ρυθμίζονται από τη διάταξη του άρθρου II του ν. 2328/95 (ΦΕΚ Α' 159) και τη διάταξη του άρθρου 6 του Π.Δ. 310/96 (ΦΕΚ Α' 214).

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ"

16. Στην με αριθμό 2508/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 223/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 5.11.97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2508/5.11.97 ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παναγ. Ψωμιάδης σχετικά με την έκδοση άδειας άσκησης επαγγέλματος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις κείμενες φορολογικές διατάξεις άρθρο 8 παρ. 9 του ν. 1882/90 ορίζεται ότι "στις περιπτώσεις που απαιτείται από τις κείμενες διατάξεις για την άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος, άδεια αστυνομικής ή άλλης δημόσιας αρχής, η άδεια δεν θα χορηγείται αν δεν υποβάλλεται στην αρχή αυτήν αντίγραφο τη άδειας ασκήσεως επιτηδεύματος της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας".

Η μέχρι σήμερα διαδικασία χορήγησης άδειας ασκήσεως δραστηριότητας από τις Δ.Ο.Υ. γίνεται με την υποβολή σε αυτές φωτοαντιγράφου της αίτησης που κατέθεσαν στην αρμόδια αρχή για τη χορήγηση της άδειας.

Η ανωτέρω διαδικασία έναρξης ασκήσεως δραστηριότητας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1642/86 με την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών που απαιτούνται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ..

Μέχρι σήμερα εφαρμόζεται από τις υπηρεσίες μας η παραπάνω διαδικασία για τη χορήγηση της βεβαίωσης έναρξης δραστηριότητας. Πρέπει όμως να σημειώσουμε ότι από τις διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 2515/97 εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών να προσδιορίσει με αποφάσεις του νέες διαδικασίες για τη χορήγηση της έναρξης δραστηριότητας των επιτηδευματιών.

Μέσα στα πλαίσια των διατάξεων αυτών και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Ολοκληρωμένου Μηχανογραφικού Συστήματος TAXIS, θα εξετασθεί εξαρχής η όλη διαδικασία στο σύνολό της.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

17. Στην με αριθμό 2513/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 225/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό

Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 5.11.97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2513/5.11.97 ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικ. Τσιαρτσιώνης αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε ότι έχουμε απαντήσει στην ομοίου περιεχομένου ερώτηση με αριθμ. 1559/22.9.97 του ίδιου βουλευτού με το αριθμ. 1113370/45/4.11.97 έγγραφό μας, αντίγραφο του οποίου σας στέλνουμε συνημμένα.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

18. Στην με αριθμό 2523/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 338/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2523/5-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. Σιούφας, σας γνωρίζουμε ότι η περιοχή του νομού Καρδίτσας αστυνομεύεται αποτελεσματικά από τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Αστυνομικής Διεύθυνσης Καρδίτσας, οι οποίες καθ' όλο το 24ωρο καταβάλλουν έντονες προσπάθειες για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας, την τήρηση της τάξης και την εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας των πολιτών.

Για το σκοπό αυτό η Διεύθυνση αυτή έχει στελεχωθεί με δύναμη πέρα από την οργανική της, όπως αυτή καθορίστηκε με την τελευταία ανακατανομή του 1992. Αύξηση της οργανικής της δύναμης δεν μπορεί να γίνει αν δεν αυξηθεί η συνολική οργανική δύναμη του Σώματος.

Επίσης, έχει διατεθεί σε αυτή ικανός αριθμός οχημάτων (38 διαφόρων τύπων), εκ των οποίων 3 επιβατικά αυτοκίνητα και μία μοτοσικλέτα, όλα καινούρια προμήθειας έτους 1997 και έχει ενισχυθεί με τα απαραίτητα εφόδια και μέσα. Η αντικατάσταση των παλαιών επιβατικών αυτοκινήτων και η διάθεση λεωφορείου δεν είναι δυνατή σήμερα. Αυτό θα εξαρτηθεί από την εξέλιξη των προγραμμάτων προμηθειών.

Για τη μεταστέγαση των Υπηρεσιών της ανωτέρω Διεύθυνσης σε καταλληλότερο οίκημα, καταβάλλονται προσπάθειες μίσθωσης άλλου κτιρίου. Η ανέγερση δημοσίου οικήματος για το σκοπό αυτό θα εξαρτηθεί από τις δυνατότητες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Σε ό,τι αφορά τις αποσπάσεις, αυτές γίνονται κατά κανόνα από Διευθύνσεις με πλεόνασμα δύναμης και για μικρό χρονικό διάστημα, όταν υπάρχει απόλυτη ανάγκη ενίσχυσης άλλων Υπηρεσιών που αντιμετωπίζουν άμεσα και σοβαρά προβλήματα αστυνόμευσης. Στις περιπτώσεις αυτές εξετάζονται πάντοτε τα προβλήματα και οι ανάγκες των Υπηρεσιών από τις οποίες αποδεσμεύεται δύναμη, προκειμένου να μην επηρεάζεται η εύρυθμη και ομαλή λειτουργία και επιχειρησιακή τους ικανότητα.

Το θέμα της κάλυψης των κενών οργανικών θέσεων του πολιτικού προσωπικού ανάγεται στα πλαίσια της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής. Για την πλήρωση των θέσεων αυτών ζητήθηκε η απαραίτητη έγκριση, η οποία δεν κατέστη δυνατή, λόγω της μη εγγραφής στον εκτελούμενο προϋπολογισμό των σχετικών πιστώσεων. Το Υπουργείο μας, στα πλαίσια του ετήσιου για το 1998 προγραμματισμού της, πρότεινε εκ νέου την έγκριση των αναγκαίων πιστώσεων για την πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων του μονίμου πολιτικού προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Στην αναφερόμενη Διεύθυνση δόθηκε εντολή να εξετάσει τα καταγελλόμενα και να λάβει κατά την κρίση της τα απαιτούμενα μέτρα για τη βελτίωση της αστυνόμευσης στην περιοχή ευθύνης της.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

19. Στην με αριθμό 2529/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2693/12-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περι-

βάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2529 που κατατέθηκε στις 5-11-97 από το Βουλευτή κ. Γιάννη Γιαννακόπουλο σας πληροφορούμε ότι από την αρμόδια Δ/νση Χωροταξίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. προγραμματίζεται να εισαχθούν στο Κ. ΣΧΟΠ για γνωμοδότηση το δεύτερο 15/ήμερο Δεκεμβρίου 1977 οι προτάσεις της Ε.Χ.Μ. Μεσσηνιακής Μάνης.

Μετά τη γνωμοδότηση του ΣΧΟΠ και τις τυχόν διορθώσεις θα συνταχθεί Σχέδιο π.δ/τος Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.) και θα αποσταλεί στο Σ.τ.Ε. για έλεγχο.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

20. Στην με αριθμό 2532/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49867/28-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2532/6-11-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλο και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

Η Κοινότητα Πάου είχε ενταχθεί για το έργο "Αποχέτευση ομβρίων" στο Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 1989 και χρηματοδοτήθηκε με το ποσόν των 15 εκατ. δρχ.. Με το παραπάνω ποσό έγινε ένα βασικό τμήμα του έργου. Το πρόβλημα όμως που υφίσταται δεν εντοπίζεται στο δίκτυο αποχέτευσης, αλλά στη διοχέτευση των ομβρίων.

Επειδή ο εν λόγω οικισμός εκτείνεται έναντι και παράλληλα της Ε.Ο. 111, τα όμβρια ύδατα φθάνοντας στο κάτω μέρος του οικισμού, δεν βρίσκουν διέξοδο λόγω του υπερυψωμένου επιχώματος της Ε.Ο. 111 και για το λόγο αυτό λιμνάζουν. Ως εκ τούτου απαιτείται να γίνει διάνοιξη αποχετευτικής τάφρου επενδυμένης με κλίση, ώστε να διοχετεύονται τα ύδατα στις πλησιέστερες φυσικές απορροές.

Η ένταξη ανάλογου έργου στο ΠΕΠ Δυτ. Ελλάδας και συγκεκριμένα στο ΕΑΠΤΑ δεν ήταν δυνατή γιατί οι όροι που τέθηκαν (ύπαρξη Συμβουλίων Περιοχής, όριο πληθυσμού) δεν επέτρεπαν την ένταξή του. Επίσης δεν ήταν δυνατή η ένταξή του στην ΣΑΝΑ/1 λόγω του μεγάλου προϋπολογισμού του και επειδή δεν υπήρχε η ωριμότητα και η οριστική μελέτη.

Το εν λόγω έργο, λόγω της αναγκαιότητάς του, θα προταθεί για ένταξη στο Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΑΠΤΑ).

Ο Υφυπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

21. Στην με αριθμό 2539/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 234/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 6-11-97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2539/6-11-97 ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Μέσα στα πλαίσια της γενικότερης προσπάθειας περιορισμού των φοροπαλλαγών θεσπίστηκαν μέτρα ώστε από αξιολόγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης Φορολογικών απαλλαγών, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων. Επίσης, δόθηκε εντολή εκπόνησης σχετικής μελέτης σε επιστημονική ομάδα του ΚΕΠΕ.

Μεταξύ των άλλων με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 12 του ν. 2459/1997, θεσπίστηκε η υποχρέωση στο δωρητή, σε περίπτωση που τα ποσά των δωρεών που υπερβαίνουν αθροιστικά για κάθε δωρεοδόχο τις 100.000 δρχ. ετησίως, προκειμένου να αφαιρεθούν από το συνολικό εισόδημά του, να παρακρατήσει φόρο με συντελεστή 20% στο πάνω από τις 100.000 δρχ. ποσό της δωρεάς, να τον αποδώσει σε οποιαδήποτε δημόσια οικονομική υπηρεσία μέχρι τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και να υποβάλει το πρωτότυπο του

παραστατικού καταβολής του φόρου με τη δήλωση φορολογίας του εισοδήματός του.

Διευκρινίζεται ότι αν ο φορολογούμενος θέλει να δωρίσει χρηματικό ποσό, χωρίς να το αφαιρέσει από το εισόδημά του, δεν υποχρεούται να παρακρατήσει και να αποδώσει στη δημόσια οικονομική υπηρεσία τον παραπάνω φόρο.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

22. Στην με αριθμό 2540/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 348/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2540/6.11.97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Η αρμόδια Δ/νση μελετών του ΥΠΕΧΩΔΕ συνέταξε μελέτη φωτεινής σηματοδότησης στον κόμβο Πελασγίας - Δωδεκανήσου. Κατά παρέκκλιση της σειράς προτεραιότητας οι εργασίες υποδομής για την τοποθέτηση φωτεινής σηματοδότησης άρχισαν στις 16.12.96 και ενώ επρόκειτο να ολοκληρωθούν ο Δήμος Περιστερίου στις 18.12.96 σταμάτησε τις εργασίες προκειμένου να κατασκευάσει κρασπεδορείθρα σύμφωνα με το ισχύον ρυμοτομικό σχέδιο, παρότι η μελέτη από τη Δ/νση μελετών είχε συνταχθεί ένα μόλις μήνα πριν και είχε κοινοποιηθεί και στο Δήμο Περιστερίου.

Στις 20.12.96 με το υπ. αρ. 11241/20.12.96 έγγραφο η Δ/νση Συντήρησης του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. απευθύνθηκε στη Δ/νση Μελετών του Υπουργείου για σύνταξη νέας μελέτης, ώστε να ληφθεί υπόψη η διαπλάτυνση της οδού Δωδεκανήσου, που επρόκειτο να γίνει από το Δήμο Περιστερίου και παράλληλα ενημέρωσε όλους τους ενδιαφερόμενους (Δ/ντές Σχολείων, Δήμου Περιστερίου κλπ) για την εν λόγω εξέλιξη.

Ο Δήμος ενώ με το από 18.12.96 έγγραφό του αναφέρει ότι άμεσα θα προβεί στις τροποποιήσεις του πεζοδρομίου, αυτές ολοκληρώθηκαν το Μάρτιο του 1997, όπως προκύπτει από το υπ. αρ. 27840/29.9.97 έγγραφο του Δήμου Περιστερίου.

Στις 20-10-97 εστάλη από τη Δ/νση Μελετών στη Δ/νση Συντήρησης τροποποιημένο σχέδιο εγκατάστασης φωτεινής σηματοδότησης και στις 23-10-97 συνεργείο της Υπηρεσίας μετέβη για ολοκλήρωση της εν λόγω προσαρμογής. Διαπιστώθηκε ότι το σχέδιο δεν ανταποκρίνεται στην υπάρχουσα κατάσταση του πεζοδρομίου που πρόσφατα είχε διαμορφώσει ο Δήμος Περιστερίου, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να υλοποιηθεί η εργασία.

Στις 27-10-97 ζητήθηκε εκ νέου προσαρμογή σχεδίου και στις 13-11-97 εστάλη από τη Δ/νση Μελετών στη Δ/νση Συντήρησης το σχέδιο εγκατάστασης φωτεινής σηματοδότησης, προσαρμοσμένο στις σημερινές συνθήκες του κόμβου. Μετά από αυτά η Υπηρεσία θα προβεί άμεσα στην ολοκλήρωση των εργασιών.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

23. Στην με αριθμό 2545/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2231/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την ερώτηση 2545/6-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Παπαγεωργόπουλος, σας γνωρίζουμε ότι με την ΑΠ 36760/ΔΕΚΟ 2221/12.11.1997 (ΦΕΚ 10 15/Β/17.11.1997) Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Μακεδονίας - Θράκης η θητεία των υφιστάμενων Διοικητικών Συμβουλίων των Οργανισμών ΟΥΘ ΑΕ και ΟΑΘ ΑΕ έχει παραταθεί μέχρις ότου εκλεγεί νόμιμα το Διοικητικό Συμβούλιο της υπό σύσταση ανώνυμης εταιρείας, που θα προκύψει από την ενοποίηση των ΟΥΘ ΑΕ και ΟΑΘ ΑΕ.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

24. Στην με αριθμό 2549/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 57/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2549/6-11-97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανάσιου Δαβάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο Ι. Ν. Αγ. Δημητρίου στην κοινότητα Πλατάνου, επαρχίας Γυθείου, είναι κηρυγμένο ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΑ 15904/24.11.62, ΦΕΚ Β' 473/17.12.62 και ΥΑ ΥΠΠΕ/ΑΡ-Χ/Β1/Φ30/9312/238/29.3.80, ΦΕΚ Β' 381/17.4.80). Πρόκειται για δικιόνιο σταυροειδή με τρούλο ναό, ελλαδικού τύπου, με επιμελημένη πλινθοπερίκλειστη τοιχοδομία, που χρονολογείται πιθανώς στον 11ο αιώνα, ενώ στο εσωτερικό του διασώζονται τοιχογραφίες του 12ου αιώνα. Μεγάλες ρωγμές που υπήρχαν στην τοιχοποιία του ναού, επιδεινώθηκαν με τους σεισμούς της Καλαμάτας.

Το καλοκαίρι ξεκίνησε από την αρμόδια Διεύθυνση (ΔΑΒΜΜ) η αποτύπωση του ναού και η σύνταξη στατικής μελέτης, η οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί, για να ξεκινήσει και η αποκατάσταση των ζημιών.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

25. Στην με αριθμό 2550/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2703/25-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2550 που κατατέθηκε στις 6-11-97 από το Βουλευτή κ. Θανάση Δαβάκη, σας γνωρίζουμε ότι ήδη ψηφίστηκε η σχετική τροπολογία.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

26. Στην με αριθμό 2553/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 240/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 6.11.97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2553/6-11-97 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκ. Τσιαρτσιώνης, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε ότι:

Η Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών δημιουργεί τις πληροφορικές υποδομές για τη στήριξη της οικονομικής πολιτικής και την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Προς την κατεύθυνση αυτή, επιχειρεί να προσδώσει τη μεγαλύτερη δυνατή "εξωστρέφεια" στα πληροφορικά συστήματα, αξιοποιώντας σύγχρονες δικτυακές υποδομές. Επομένως, ακολουθώντας πιστά την Ελληνική Νομοθεσία και τις θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος για την προστασία των προσωπικών πληροφοριών, μελετά και προετοιμάζει συστηματικά το έδαφος για την παροχή νέων υπηρεσιών στις οποίες συγκαταλέγονται:

- ηλεκτρονική πληροφόρηση γενικού και προσωπικού περιεχομένου
- ηλεκτρονική υποβολή φορολογικών δηλώσεων και καταβολή φόρου μέσω τραπεζικών πληρωμών

Η κοινωνία της πληροφορίας επιβάλει να καταστήσουμε επίκεντρο της εξυπηρέτησης τον πολίτη και να τον απαλλάξουμε από γραφειοκρατικές, δαπανηρές και χρονοβόρες διαδικασίες. Η ενημέρωση των πολιτών και η διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων αποτελεί την καλύτερη εγγύηση για αποφυγή αδικημάτων εις βάρος της οικονομίας της Χώρας.

Υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω, το Υπουργείο Οικονομικών μέσω της Γενικής Γραμματείας Πληροφορικών Συστημάτων προωθεί με επιταχυνόμενο ρυθμό τα έργα εκσυγχρονισμού και πληροφορικής υποδομής (Ο.Π.Σ. Φορολογίας - TAXIS Ο.Π.Σ. Τελωνείων, Ο.Π.Σ. Θησαυροφυλακίου - Προϋπολογισμού, Πληροφορικό Σύστημα Παρακολούθησης Μεγαλοοφειλετών κλπ.) και έχει καταθέσει νέες προτάσεις για την υποστήριξη των επιτελικών υπηρεσιών του Υπουργείου, του ΣΔΟΕ και πρόσφατα, πρόταση έργου με την

επωνυμία "ENTAXIS" για την εφαρμογή σύγχρονων τεχνολογιών στην υπηρεσία του πολίτη.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο μέγιστος βαθμός εχεμύθειας στην επεξεργασία και διακίνηση των προσωπικών πληροφοριών, εκπονείται επί τούτου επιστημονική μελέτη με τη συνεργασία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

27. Στην με αριθμό 2556/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 58/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2556/6-11-97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νίκου Νικολόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Μουσείο Αιγίου λειτουργεί στην αναπαλαιωμένη ύστερα από μελέτη της αρμόδιας Υπηρεσίας του ΥΠ.ΠΟ. νεοκλασική Αγορά της πόλης, της οποίας παραχωρήθηκε ένα τμήμα στο ΥΠ.ΠΟ. από το Δήμο Αιγίου, για να χρησιμοποιηθεί ως Αρχαιολογικό Μουσείο.

Οι ζημιές στο κτίριο του Αρχαιολογικού Μουσείου Αιγίου από το σεισμό της 16.6.95 ήταν μικρές, διότι είχε ληφθεί υπόψη η σεισμικότητα της περιοχής και για την ασφαλή έκθεση των εκθεμάτων είχαν εφαρμοσθεί σύγχρονες μέθοδοι. Επειδή το κτίριο είναι διατηρητέο, εκπονήθηκε μελέτη επισκευής από τη Διεύθυνση Μελετών Μνημείων. Οι ελάχιστες ζημιές που διαπιστώθηκαν ήταν κυρίως αποσυναρμολογήσεις συγκολλημένων αγγείων, που αποκαταστάθηκαν αμέσως, καθώς και η αποκόλληση συγκολλημένων τμημάτων του αγάλματος του Αιγίου. Μέχρι να επαναλειτουργήσει το Μουσείο τα εκθέματα έχουν απομακρυνθεί από τις βιτρίνες και φυλάσσονται στο υπόγειο του κτιρίου, ενώ είναι έτοιμη και η νέα μελέτη για τη στήριξη του Αιγίου.

Η μελέτη αποκατάστασης των ζημιών δημοπρατήθηκε πρόσφατα και ο στόχος είναι το Μουσείο να επαναλειτουργήσει το επόμενο καλοκαίρι.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

28. Στην με αριθμό 2566/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 248/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 7-11-97 εγγράφου σας, σχετικά με την αριθ. 2566/7-11-97 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καλαντζής, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων δεν είναι στατικό, αλλά μεταβαλλόμενο, τροποποιούμενο και προσαρμοζόμενο στις συνθήκες που κάθε φορά επικρατούν στην αγορά ακινήτων.

Οι επιτροπές του άρθρου 41 του ν. 1249/82 που συγκροτούνται σε τοπικό επίπεδο και αποτελούνται από οικονομικούς υπαλλήλους, μηχανικούς του ΥΠΕΧΩΔΕ και του Τεχνικού Επιμελητηρίου καθώς και από εκπροσώπους της τοπικής Αυτοδιοίκησης, μετά από επιτόπια μελέτη της αγοράς και ενόψει των ιδιαιτεροτήτων και των εμπορικών και πολεοδομικών δεδομένων κάθε περιοχής, εισηγούνται στον κ. Υπουργό Οικονομικών τιμές και συντελεστές που κατά την άποψή τους αποδίδουν τις αξίες των ακινήτων κάθε περιοχής.

Κατά ρητή διάταξη του νόμου (άρθρο 14 παρ. 18 του ν. 1882/1990, ΦΕΚ 43Α') η αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων πρέπει να γίνεται το αργότερο μέσα σε μία διετία.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

29. Στην με αριθμό 2567/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2718/21-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2567 που κατατέθηκε στις 7-11-97 από το Βουλευτή κ. Μανώλη Μπεντενιώτη, σας γνωρίζουμε ότι σχετικά με το θέμα σας έχουμε ενημερώσει με το υπ'αριθμ. 2625B/14-11-97 έγγραφό μας, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτουμε.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

30. Στην με αριθμό 2567/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 155/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2567/7-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Α. Μπεντενιώτης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

α) Η μίσθωση θαλασσίων εκτάσεων, καθώς και η έκδοση άδειας ίδρυσης για τη λειτουργία μονάδων ιχθ/γείας εντατικής μορφής αποτελεί αποκεντρωμένη αρμοδιότητα του Νομάρχη, σύμφωνα με το Π.Δ. 332/83.

β) Κατόπιν στοιχείων της αρμόδιας Υπηρεσίας Αλιείας της Νομ/κής Αυτ/σης Πειραιά, οι μονάδες στην περιοχή του κόλπου Μεθάνων – Καλλονής είναι:

σε λειτουργία

– ΥΔΡΟΦΑΡΜ ΕΠΕ

– ΚΑΛΛΟΝΗ ΕΠΕ

– ΑΤΛΑΝΤΙΣ ΕΠΕ

υπό εγκατάσταση

– ΚΥΚΛΑΔΙΚΕΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ Α.Ε.

– ΙΧΘΥΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.

Και μία παράνομα εγκατεστημένη από τους εκπροσώπους της εταιρείας "Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε."

Οι μονάδες αυτές, πλην της τελευταίας έχουν μισθώσει το χώρο που λειτουργούν, με νόμιμες διαδικασίες (εγκρίσεις και συμφωνίες γνώμες από τις συναρμόδιες Υπηρεσίες).

γ) Όσον αφορά την τελευταία που έχει καταλάβει παράνομα τον θαλάσσιο χώρο στη θέση "Θυννί" έχει προσφύγει στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιά κατά του Νομάρχη Πειραιά, ζητώντας την ακύρωση απόφασής του, για να παραμείνει στο "Θυννί" Μεθάνων και αναμένεται απόφαση του δικαστηρίου μετά την εκδίκαση της υπόθεσης στις 18-9-97.

Από πλευράς Υπηρεσιών Αλιείας Νομ/κής Αυτ/σης και όσον αφορά την υπόθεση της καταπάτησης, αναμένεται η απόφαση του δικαστηρίου προκειμένου να γίνουν οι ανάλογες ενέργειες.

Σε αίτηση τέλους της εν λόγω εταιρείας για επανεξέταση της μίσθωσης του χώρου έχει δοθεί αρνητική απάντηση.

Από τεχνικής πλευράς ο πιο πάνω αριθμός των εγκατεστημένων και υπό εγκατάσταση ιχθυοκαλλιέργειών θεωρείται μικρός σε σχέση με το μέγεθος του κόλπου.

Όσον αφορά τη συνεκτίμηση της άποψης της Κοινότητας, αυτή δεν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, βεβαίως όμως λαμβάνεται υπόψη, όταν διατυπώνεται και εφόσον στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία.

Εξάλλου κατά την εξέταση της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, διαβιβάζεται σε όλους τους Δήμους και τις Κοινότητες, βάσει της ισχύουσας διαδικασίας για τη διτύπωση των απόψεών τους.

Σημειώνεται ότι ο κλάδος των Υδατ/γείων είναι από τους προωθούμενους από το Υπ. Γεωργίας με μεγάλη συμβολή στην οικονομία και την ανάπτυξη και με το πρίσμα αυτό γίνεται η εξέταση και υλοποίησή τους.

Επίσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62Α') τα μισθώματα που δικαιούται το Δημόσιο από την εκμίσθωση θαλασσίων εκτάσεων για υδατοκαλλιέργειες αποδίδονται στο Δήμο ή την Κοινότητα, στην περιφέρεια των οποίων ανήκουν οι θαλάσσιες εκτάσεις.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

31. Στην με αριθμό 2567/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 59/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2567/7-11-97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανώλη Μπεντενιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για τη χορήγηση άδειας ανέγερσης χερσαίων εγκαταστάσεων σε μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας στην περιοχή του Κόλπου Μεθάνων, αρμόδια είναι η Β' ΕΠΚΑ. Η σχετική έγκριση εγκατάστασης στον θαλάσσιο χώρο χορηγείται από την αρμόδια Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων.

Α. Από την Β' ΕΠΚΑ έχουν χορηγηθεί άδειες ανέγερσης χερσαίων εγκαταστάσεων στις μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας των Εταιρειών α) "Κυκλαδικές Ιχθυοκαλλιέργειες Α.Ε." στον όρμο Σκούμπη Μεθάνων, β) "Καλλονή ΕΠΕ", επίσης στον όρμο Σκούμπη και γ) "Αγ. Μαύρα ΕΠΕ", στον όρμο Στενό Μεθάνων, επειδή αυτές οι μονάδες δεν περιλαμβάνονται σε προστατευόμενους αρχαιολογικούς χώρους και η Υπηρεσία δεν είχε λόγο να προβάλει σχετικές αντιρρήσεις.

Ο ιχθυογεννητικός σταθμός της "ΠΛΩΤΩ Α.Ε." στη θέση "Ντάλια Σπηλιά" του Στενού Μεθάνων έχει επεκταθεί σε βάρος του αρχαιολογικού χώρου του αρχαίου φρουρίου που σώζεται εκεί, κατά παράβαση των όρων της άδειας που είχε χορηγηθεί, και για το λόγο αυτό η αρμόδια Εφορεία έχει ζητήσει την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του. Ο σταθμός όμως εξακολουθεί να λειτουργεί και παράλληλα επιδιώκεται η επέκτασή του, παρά τη σχετική απορριπτική Απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας. Η αρμόδια Εφορεία έχει ήδη υποβάλει τρεις μηνύσεις κατά της εν λόγω Εταιρείας, για παράβαση των άρθρων 49 και 50 του ΚΝ 5351/32 "περί Αρχαιοτήτων" και η επίλυση του ζητήματος από τη Δικαιοσύνη δεν έχει ολοκληρωθεί. Για να προστατευθεί αποτελεσματικά ο αρχαιολογικός χώρος η Εφορεία έχει προτείνει την άμεση δημιουργία Ζώνης Α απολύτου προστασίας στη συγκεκριμένη περιοχή όπου εκτείνεται όλος ο κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος (ΦΕΚ Β' 335/12-5-72). Το θέμα θα διαβιβαστεί στο ΚΑΣ για την κατά νόμο γνωμοδότηση.

Β. Από το 1988 έως και σήμερα, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων η Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων έχει γνωμοδοτήσει θετικά για την άδεια λειτουργίας οκτώ ιχθυοκαλλιέργειών και ενός ιχθυογεννητικού σταθμού στην προαναφερόμενη περιοχή. Σε αρκετές όμως περιπτώσεις δεν έχει δοθεί έγκριση (για παράδειγμα στην αίτηση της "ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ" για εγκατάσταση ιχθυοκαλλιέργειας στον Όρμο Στενό, κοντά στον κηρυγμένο αρχαιολογικό χώρο της χερσονήσου Μεθάνων), ενώ για μονάδες που πιθανόν λειτουργούν αυθαίρετα, καμία επίσημη καταγγελία δεν έχει γίνει στην Εφορεία. Για τις καταπατήσεις στον αιγιαλό η αρμόδια Εφορεία έχει ελέγξει επανειλημμένως την περιοχή με τηλεφωνικά σήματα διακοπής οικοδομών εργασιών και με την μη έγκριση διαμόρφωσης παραλίας στον κηρυγμένο αρχαιολογικό χώρο Μεγαλοχωρίου.

Το Υπουργείο Πολιτισμού, λοιπόν, κατά το μέτρο των αρμοδιοτήτων του έχει σεβαστεί την περιοχή δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στους κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους. Δεν είναι όμως το μόνο που εμπλέκεται στις σχετικές διαδικασίες, αφού οι τελικές αποφάσεις λειτουργίας χορηγούνται από τη Νομαρχία ενώ συναρμόδια είναι και τα Υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

32. Στην με αριθμό 2568/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 250/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 7-11-97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2568/7-11-97 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Χειμάρης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Μετά από συναντήσεις εκπροσώπων διαφόρων Συλλόγων Αμβυκούχων Οينوπνευματοποιών Α' κατηγορίας της χώρας και υπηρεσιακών παραγόντων στα πλαίσια εναρμόνισης προς τα

ισχύοντα στην Κοινότητα του καθεστώτος των Δημέρων Οιν/ποιών Α' Κατηγορίας, συντάχθηκε σχέδιο τροπολογίας-προσθήκης για την φορολογία του τσίπουρου ή τσικουδιάς, το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή και εντάχθηκε στο Σχέδιο Νόμου "Διοικητικές και Ποινικές κυρώσεις στη φορολογική νομοθεσία και άλλες διατάξεις".

Η τροπολογία αυτή ψηφίστηκε από την Βουλή και αποτέλεσε το άρθρο 37 του ν. 2523/97 (ΦΕΚ 179/Α').

2. Η επιβολή της μικρής αυτής φορολογίας δεν αποσκοπεί στην προσπόριση Δημοσίων εσόδων, ούτε στην προώθηση των εισαγομένων ποτών, ούτε φυσικά να αποστερήσει από τους αγρότες το δικαίωμα της παραγωγής του παραδοσιακού αυτού προϊόντος. Αντίθετα έχει σκοπό την σταδιακή εναρμόνιση του καθεστώτος αυτού προς την Κοινοτική Νομοθεσία, με γνώμονα πάντοτε, τη διατήρηση της παραγωγής και τον έλεγχο της ποιότητας του παραδοσιακού αυτού προϊόντος, προς όφελος των ιδίων των παραγωγών, αλλά και για την περιφρούρηση της υγείας των καταναλωτών.

3. Οι αδυναμίες που εντοπίζονται και τα προβλήματα που δημιουργούνται κατά την πρώτη εφαρμογή της διαδικασίας που καθιερώθηκε για την έκδοση των αδειών απόσταξης και την ορθή βεβαίωση και εισπραξη του επιβληθέντος φόρου, μελετώνται ήδη από τις αρμόδιες Υπηρεσίες με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση και την δικαιότερη μεταχείριση των παραγωγών.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ"

33. Στην με αριθμό 2571/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1562/1-12-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2571/7-11-97 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Η. Βεζδρεβάνης στη Βουλή των Ελλήνων, με θέμα τις παροχές που χορηγούνται στους κληρωτούς οπλίτες και τις οικογένειές τους, σας γνωρίζονται τα εξής:

Στους κληρωτούς οπλίτες οι καταβαλλόμενες παροχές δεν θεωρούνται και δεν είναι αποδοχές ή μισθός, καθόσον καταβάλλονται για την αντιμετώπιση μικροεξόδων των στρατευσίμων, επειδή το σύνολο σχεδόν των αναγκών διαβίωσής τους καλύπτεται από την Υπηρεσία.

Στο κόστος διαβίωσης των οπλιτών συμπεριλαμβάνεται εκτός των χρηματικών παροχών και οι δαπάνες σε είδος, όπως τροφοδοσία, ένδυση, υπόδηση, στρατωνισμός, οι οποίες βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό.

Το μηνιαίο ύψος των χρηματικών παροχών σε καθαρά ποσά, που καταβάλλεται στους Στρατευσίμους, έχει ως εξής:

1. Άγαμος:	980 δρχ.
2. Έγγαμος:	5.880 δρχ.
3. Έγγαμος με ένα (1) παιδί:	14.700 δρχ.
4. Έγγαμος με δύο (2) παιδιά:	23.520 δρχ.
5. Έγγαμος με τρία (3) παιδιά:	39.200 δρχ.
6. Έγγαμος με τέσσερα (4) παιδιά:	44.100 δρχ.

Όσον αφορά το ερώτημα του κ. Βουλευτή για την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σας γνωρίζουμε ότι στους κληρωτούς στρατευσίμους κατά τη διάρκεια της θητείας, παρέχεται πλήρης υγειονομική περίθαλψη (ιατροφαρμακευτική, οδοντιατρική, νοσοκομειακή) από Στρατιωτικά και Πολιτικά Νοσοκομεία (ν. 154/75, Π.Δ. 432/83), ακόμη και στις περιπτώσεις που βρίσκονται εκτός Μονάδας (π.χ. με άδεια). Επίσης σύμφωνα με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Υγείας - Πρόνοιας και Οικονομικών Φ. 670/303887 της 20 Ιουλ./9 Αυγ. 1984, ΦΕΚ Β' 550) που εκδόθηκε βάσει του ν. 1355/83, οι οικογένειες των στρατευσίμων σε περίπτωση που

στερούνται ασφαλιστικού φορέα, αποκτούν βιβλιάριο υγείας για πλήρη υγειονομική περίθαλψη από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Σχετικά με το ερώτημα του κ. Βουλευτή για τις μετακινήσεις των Στρατευσίμων σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με το ν. 1892/90 "Περί σταδιακής μείωσης παροχών" καταργήθηκε η δωρεάν ή με μειωμένο εισιτήριο μετακίνηση διαφόρων κατηγοριών προσώπων στις αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες της χώρας, μεταξύ των οποίων και των Στρατευσίμων.

Οι κληρωτοί Οπλίτες κατά τη διάρκεια της θητείας τους, όταν λαμβάνουν άδεια, δικαιούνται τέσσερεις (4) καταστάσεις επιβίβασης, με τις οποίες ταξιδεύουν δωρεάν προς και από τον τόπο προορισμού τους. Επιπλέον, στους Στρατευσίμους κατά τις ιδιωτικές μετακινήσεις τους με θαλάσσια μέσα μεταφοράς παρέχεται έκπτωση 50% επί της τιμής των εισιτηρίων, με απλή επίδειξη του δελτίου Στρατιωτικής ταυτότητας.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας είναι γνώστης και έχει ήδη επιληφθεί του συγκεκριμένου προβλήματος. Από το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας υποβλήθηκε πρόταση για την επαναφορά του μέτρου της ελεύθερης κυκλοφορίας και μειωμένης τιμής εισιτηρίων για τους Στρατεύσιμους κατά τις μετακινήσεις τους με τις αστικές και τις υπεραστικές συγκοινωνίες αντίστοιχα. Το θέμα επανεξετάζεται από τον κ. Υπουργό Εθνικής Άμυνας για την ανάληψη του εν λόγω κόστους από τον Προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Ήδη συντάσσεται μελέτη για τον καθορισμό του επιπλέον κόστους.

Πρόθεση του Υπουργείου είναι όχι η έστω και μερική επαναφορά στο προγενέστερο καθεστώς αλλά η διαμόρφωση συνθηκών εξυπηρέτησης των στρατευμένων, ώστε να εκπληρώνεται ο βασικός σκοπός των αδειών τους, δηλαδή η επαφή με τις οικογένειες και το κοινωνικό τους περιβάλλον, για μια ηθική και ψυχολογική στήριξη του οικογενειακού ιστού αλλά και του οπλίτη, στην εκπλήρωση της Εθνικής σημαντικής και τόσο ευαίσθητης αποστολής του.

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

34. Στην με αριθμό 2573/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49936/28-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2573/7-11-1997 του Βουλευτή κ. Νικ. Γκελεστάθη που αφορά την ανάθεση μελετών για το κτίριο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φωκίδος και κατόπιν του (2) σχετικού σας πληροφορούμε ότι οι εν λόγω συμβάσεις έχουν ακυρωθεί με την υπ' αριθμ. 2109/8-10-97 απόφαση του νομάρχη Φωκίδος.

Ο Υφυπουργός
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

35. Στην με αριθμό 2574/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 350/2-12-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2574/7-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κορκολόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Οι μελέτες που έχουν ανατεθεί και αφορούν το οδικό δίκτυο του Λεκανοπεδίου Αττικής είναι:

1. Οι μελέτες που έχουν ανατεθεί και αφορούν το οδικό δίκτυο του Λεκανοπεδίου Αττικής είναι:

α/α	ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΗΜΕΡ. ΣΥΜΒΑΣΗΣ	ΑΝΑΔΟΧΟΣ	ΥΠΟΒΟΛΗ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	Προεκτιμηθείσα ΑΜΟΙΒΗ	Δημοπράτηση εντός 1998
1	Ολοκλήρωση υπολειπομένων μελετών Λ. Κηφισού στα μη δημοπρατηθέντα τμήματά του.	9.05.97	ΣΥΣΤΑΣ Ε.Μ.Ε. - ΛΕΠΙΔΑΣ	Έχει υποβληθεί	50.000.000	Κατά τμήματα
2	Κυκλοφοριακή αναβάθμιση Λ. Κηφισίας για το τμήμα της από Λ. Αλεξάνδρας μέχρι την περιοχή Νοσοκομείου «ΥΓΕΙΑ» (με εκτέλεση γεωτεχνικών /γεωλογικών ερευνών/ μελετών)	26 07.91	α) ΕΥΠΑΛΙΝΟΣ Τ.Α.Ε. β) ΕΔΑΦΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.	Διερευνώνται και άλλες εναλλακτικές λύσεις προκειμένου να επιλεγεί η βέλτιστη λύση προς εφαρμογή των σταδίων	115.200.000	

3	Αναθεώρηση προμελέτης και οριστικής μελέτης περ/κής Λ. Υμηττού και της μελέτης των κόμβων από την ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ μέχρι τον κόμβο ΒΑΡΗΣ	24.12.82	α) ΟΔΟΓΕΩ-ΔΑΙΤΙΚΗ β) Κ. ΜΥΛΩΝΑΣ - Κ. ΚΑΡΓΑΚΟΣ & ΣΙΑ γ) Σ. ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΣ	Εχει επικαιροποιηθεί προσφατα (1996) η παλια μελετη (1984). Για την επικαιροποι-ημένη μελέτη είχαν εκφραστεί αντιδράσεις από τους Δήμους Ηλιούπολης και Αργυρού-πολης. Η οριστική μελετη θα εκπονηθεί μετά την επίλυση των παραπάνω προβλημάτων	48.600.000	
4	Διερεύνηση, βελτιωσης κυκλοφορίας από τη Λ. Συγγρού έως τη Λ. Κηφισίας	Είναι προς Ανάθεση				
5	Βελτίωση κατα τμήματα υφιστάμενης οδού ΣΤΑΥΡΟΥ - ΛΑΥΡΙΟΥ	26.2.92	Κ. Μιχαλόπουλος	Εχει υποβληθεί	138.000.000	Εχει κατασκευαστεί το τμήμα από Σταυρό μέχρι είσοδο Δήμου Γλυκών Νερών, το τμήμα από την έξοδο του Δήμου Γλυκών Νερών και μέχρι την είσοδο του Δήμου Παιανίας. Εχει επίσης κατασκευαστεί η παράκαμψη Δήμου Μαρκοπούλου και κατασκευά-ζεται η παράκαμψη Κερατέας

6	Διαπλάτυνση και βελτίωση της οδού Βάρης-Κορωπίου	Έχει διακηρυχθεί η ανάθεση της μελέτης και έχουν υποβληθεί εκδηλώσεις ενδιαφέροντος από τους μελετητές				
7+8	Βελτίωση χάραξης οδού ΣΤΑΥΡΟΥ - ΡΑΦΗΝΑΣ	15.5.84 Συμπληρωματικές: 23-7-1990 & 27-12-1991	Π. Μαγγανάς	Έχει υποβληθεί προκαταρκτική και κατά τμήματα προμελέτη. Εξελίσσεται μέχρι την οριστικοποίηση σε συνδυασμό με τα έργα της Λ. Ελευσίνας - Σπάτων	300.000	
9	Σύνδεση της Λ. Βυζαντίου με την Εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας στο κόμβο Ν.Φιλαδέλφειας	Έχει ήδη ανατεθεί η έρευνα από Περιβαλλοντικής πλευράς των λύσεων που αυτή η διαδρομή επιδέχεται				
10	Σύνδεση της Λ. Κύμης με την Εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας στο Κόμβο Ελαιώνα	Το έργο αυτό συναντά αντιδράσεις κατοίκων και διερευνώνται και άλλες εναλλακτικές λύσεις				
11	Βελτίωση και διαπλάτυνση των τμημάτων της παραλιακής Λ. Ποσειδώνος από Λ. Συγγρού μέχρι Λ. Αλίμου	Έχει διακηρυχθεί η ανάθεση της μελέτης. Έχουν υποβληθεί εκδηλώσεις ενδιαφέροντος από τους μελετητές				

Σήμερα κατασκευάζονται οι εξής ανισόπεδοι κόμβοι:

- "Ανισόπεδος Κόμβος Τριών Γεφυρών στη Λ. Κηφισού"
- "Ανισόπεδος Κόμβος στη διασταύρωση Δυρραχίου με τη Λ. Κηφισού"
- "Ανισόπεδος Κόμβος της οδού Λένορμαν στη διασταύρωση με την Λ. Κηφισού"
- "Ανισόπεδος Κόμβος Εθν. οδού Αθηνών - Κορίνθου στον Ασπρόπυργο (Β' κλάδος)"
- "Ανισόπεδος Κόμβος Μαγούλας στην Εθν. Οδό Αθηνών-Κορίνθου"

2. Η αναβάθμιση του οδικού δικτύου του λεκανοπεδίου προωθείται με ένα πρόγραμμα μικρών αλλά και μεγάλων έργων, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη.

Επίσης εντός του 1998 θα δημοπρατηθεί και ο κόμβος Λ. Πέτρου Ράλλη με τη Λ. Κηφισού και άλλοι Ανισόπεδοι Κόμβοι ανάλογα με την εξέλιξη των μελετών και των δυνατοτήτων χρηματοδότησης.

Ο Υπουργός ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

36. Στην με αριθμό 2576/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1563/27-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2576/7-11-97 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Σπύρου στη Βουλή των Ελλήνων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στα πλαίσια της προσπάθειας για την αποκατάσταση του αισθήματος ασφάλειας των κατοίκων της Κέρκυρας και της βορειοδυτικής Ελλάδος, διατέθηκε κατά την περίοδο του Θέρους 1997, αριθμός πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού (ΠΝ) αρκετά μεγαλύτερος των προβλεπομένων. Επί πλέον, εξοπλίστηκαν κατάλληλα τα δύο Ναυτικά Παρατηρητήρια του ΠΝ στην περιοχή και απεστάλη δύναμη βατραχανθρώπων με ταχύπλοα σκάφη.

Σύμφωνα με τις παρούσες συνθήκες, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι οι παράνομες δραστηριότητες έχουν ελαχιστοποιηθεί και ευρίσκονται στα συνήθη όρια και το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων της Κέρκυρας αποκαταστάθηκε. Πέραν τούτων, αναμένεται ότι με την προοδευτική ανάπτυξη της συνεργασίας Ελλάδος - Αλβανίας, στον τομέα αυτό, η κατάσταση θα βελτιωθεί ακόμα περισσότερο.

Προς τούτο, το ΠΝ σταδιακά απέσυρε τα επί πλέον πλοία, προκειμένου να συνεχίσουν τα προγράμματα εκπαιδευσέως τους με βάση την κύρια αποστολή τους που είχαν διακοπεί και για την εκτέλεση προγραμματισμένης συντήρησης.

Ωστόσο, οι δυνάμεις του ΠΝ που παραμένουν στην περιοχή, σε στενή συνεργασία με τις δυνάμεις της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος, οι οποίες είναι και οι κύρια υπεύθυνες για την αστυνόμευση, είναι ικανές να εκτελέσουν το έργο τους, καθόσον έχουν σαφώς διαφοροποιηθεί οι παρούσες συνθήκες από αυτές που επικράτησαν στην περιοχή κατά την έναρξη του Θέρους, καθώς έχει εδραιωθεί η έννομη τάξη στη γειτόνα Χώρα.

Ο Υφυπουργός ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

37. Στην με αριθμό 2577/7.11.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 351/28.11.97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2577/7.11.97 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Το τμήμα από Λαγκάδια (είσοδος στη θέση Αγία Παρασκευή) έως Αρχαία Ολυμπία (στην έξοδο αυτής προς Πύργο δια παρακάμψεως του αρχαιολογικού χώρου), επί της υφισταμένης Ε.Ο. Τρίπολης (χθ 0+000) Βυτίνας-Αρχαίας Ολυμπίας-Πύργου, έχει ολικό μήκος 61,00 ΚΜ και αποτελεί πράγματι ένα από τα πλέον δυσχερή τμήματα του εθνικού οδικού δικτύου της Πελοποννήσου.

Από τους έτους 1985 συντάσσονται μελέτες βελτιώσεως

της υπόψη Ε.Ο. κατά τμήματα, από Βυτίνα μέχρι Αρχαία Ολυμπία, βάσει των οποίων εκτελέσθηκαν και εκτελούνται έργα βελτιώσεως της οδού με τυπική διατομή (Δ): 9/11 (οδόστρωμα/ κατάστρωμα).

Κατά την περίοδο του Ι/ΚΠΣ εκτελέσθηκαν, με βάση τις εγκεκριμένες μελέτες, εργασίες βελτιώσεως επί μήκους 10,00 ΚΜ.

Κατά την περίοδο του ΙΙ/ΚΠΣ θα εκτελεσθούν, με βάση τις εγκεκριμένες μελέτες (περιλαμβανομένων και των απαιτούμενων ΜΠΕ), οι εργασίες:

α) στο τμήμα Σταυροδρόμι (χθ. 87+000 έως χθ.92+000)-Κόμβος-Ηραίας (χθ.94+000 έως χθ. 98+000) ολικού μήκους 9,000 ΚΜ, με χρηματοδότηση από το ΠΕΠ Πελοποννήσου προϋπολογισμού 2,00 δις δρχ.

β) στο τμήμα από χθ. 5+500 (Λιναριά) έως χθ 9+000 (κόμβος Λούβρου) ολικού μήκους 4,50 ΚΜ, με χρηματοδότηση από το ΠΕΠ Δυτικής Ελλάδας, προϋπολογισμού 1,00 δις. δρχ.

2. Έχουν συναφθεί οι παρακάτω συμβάσεις εκπόνησης μελετών οι οποίες κατά χρονολογική σειρά είναι:

Αρχική σύμβαση (23.10.86)

1η Συμπληρωματική σύμβαση (22.3.89)

2η Συμπληρωματική σύμβαση (15.3.95)

Νέα Σύμβαση (14.10.96)

Το τεχνικό αντικείμενο της Αρχικής σύμβασης περιλαμβάνει:

Οριστική μελέτη, κτηματολόγιο, προκαταρκτικές και προμελέτες τεχνικών της συνδετηρίου οδού Αρχαίας Ολυμπίας.

Προμελέτες και οριστικές μελέτες κόμβων ΛΑΛΑ και ΛΙΝΑΡΙΑΣ.

Κτηματολόγιο και προμελέτες τεχνικών τμήματος ΚΑΡΚΑ-ΛΟΥ-ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Οριστική γεωλογική μελέτη τμήματος ΛΑΓΚΑΔΙΑ-ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Προκαταρκτικές και προμελέτες τεχνικών τμήματος ΕΙΣΟ-ΔΟΣ ΛΑΓΚΑΔΙΑ-ΚΑΡΚΑΛΟΥ.

Όλες οι παραπάνω εργασίες έχουν εκπονηθεί και εγκρίθει πλην του κτηματολογίου της συνδετηρίου της Αρχαίας Ολυμπίας, που δεν εκπονήθηκε λόγω τροποποίησης της χάραξης και των κόμβων με τη λύση, κατάργησης της σήραγγας Αρχαίας Ολυμπίας. Το κτηματολόγιο αυτό αποτελεί συμβατικό αντικείμενο της 2ης Συμπληρωματικής σύμβασης.

Το τεχνικό αντικείμενο της 1ης Συμπληρωματικής σύμβασης περιλαμβάνει.

Α. ΤΜΗΜΑ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΕΙΣΟΔΟΣ ΛΑΓΚΑΔΙΑ

Οριστική μελέτη, σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων, κτηματολόγιο και πράξεις αναλογισμού, οριστική μελέτη κόμβων α) Εισόδου Λαγκαδίων, β) προς Ανω Λαγκάδια, διαμόρφωση χώρου Νεκροταφείου.

Οι παραπάνω μελέτες έχουν εγκριθεί.

Οριστικές μελέτες μεγάλων τεχνικών έργων.

Β. ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΕΤΗΡΙΟΥ ΑΡΧ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Οριστική μελέτη της λύσης κατάργησης σήραγγας Αρχ. Ολυμπίας (η οποία εγκρίθηκε) και προμελέτες τεχνικών.

Οριστικές μελέτες κόμβων α) Εισόδου Αρχ. Ολυμπίας β) Κοσκινά.

Οι μελέτες των κόμβων εγκρίθηκαν.

Οριστικές μελέτες τεχνικού ΛΑΛΑ

Γ. ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ

Οριστική μελέτη άνω κλάδου λύσης μονοδρόμων εντός του οικισμού Λαγκαδίων, κτηματολογίου και οριστικές μελέτες τεχνικών.

Όλες οι παραπάνω εργασίες έχουν εκπονηθεί πλην αυτών στο τμήμα εντός του οικισμού Λαγκαδίων για τις οποίες δεν εδόθη εντολή, προκειμένου να εξεταστεί κατ' αρχήν η δυνατότητα παράκαμψης Λαγκαδίων, και οι οποίες αποτελούν συμβατικό αντικείμενο της Νέας Σύμβασης (14.10.96).

Στο τεχνικό αντικείμενο της 2ης Συμπληρωματικής σύμβασης περιελήφθησαν τα παρακάτω οδικά τμήματα με σκοπό την όσο το δυνατόν ταχύτερη δημοπράτησή τους.

Α. ΤΜΗΜΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ-ΚΟΜΒΟΣ ΗΡΑΙΑΣ (Μήκος περίπου 11χλμ)

Σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων, οριστική μελέτη

οδοποιίας, μελέτες τεχνικών κτηματολόγιο-πράξεις αναλογισμού και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Οριστική μελέτη ισόπεδων κόμβων α) προς Λουτρά Ηραίας β) προς οικισμό Ράχης και γ) προς φράγμα Λάδωνα.

Όλες οι πιο πάνω μελέτες εγκρίθηκαν, το τμήμα δημοπρατήθηκε και εγκαταστάθηκε εργολάβος.

Β. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ-ΛΟΥΒΡΟ (Μήκος περίπου 4 χλμ.)

Σύνταξη κτηματολογίου σύμφωνα με τη λύση κατάργησης της σήραγγας.

Επικαιροποίηση επί χάρτου και ενοποίηση των παλαιών εγκεκριμένων οριστικών μελετών και οριστικές μελέτες μεγάλων τεχνικών.

Στο τμήμα αυτό εκπονήθηκαν οι παρακάτω μελέτες.

Απ' ευθείας οριστική μελέτη και ανασύνταξη κτηματολογίου του υποτμήματος ΛΙΝΑΡΙΑ-ΛΟΥΒΡΟ.

Παράλληλα εκπονήθηκε και εγκρίθηκε η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Όλες οι πιο πάνω μελέτες έχουν εγκριθεί.

Επίσης στην ίδια σύμβαση περιελήφθη και η οδός σύνδεσης της υφιστάμενης Εθνικής οδού Αρχ. Ολυμπίας - Βυτίνας με τη νέα Γέφυρα Αλφειού μέσω Άσπρων Σπιτών, και συγκεκριμένα:

Σύνταξη μελέτης οδοποιίας, Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, κτηματολόγιο και οριστικές μελέτες τεχνικών.

Το τεχνικό αντικείμενο της Νέας Σύμβασης περιλαμβάνει:

Α. ΤΜΗΜΑ ΛΟΥΒΡΟ-ΤΡΙΠΟΤΑΜΙΑ-ΚΟΜΒΟΣ ΗΡΑΙΑΣ (Μήκος περίπου 16 χλμ).

Β. ΤΜΗΜΑ ΛΑΓΚΑΔΙΑ-ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ (μελέτη και της παράκαμψης Λαγκαδίων).

Και στα δύο τμήματα θα γίνουν οι παρακάτω μελέτες:

Σύνταξη Μελέτης Προέγκρισης Χωροθέτησης (ΜΠΕ), τοπογραφικά διαγράμματα, μελέτη οδοποιίας, γεωλογική μελέτη, κτηματολόγιο, μελέτη κόμβων, τεχνικών και μελέτη σήμανσης-ασφάλισης.

Και για τα δύο παραπάνω τμήματα έχουν υποβληθεί οι ΜΠΕ και εκκρεμεί η έγκρισή τους.

Τέλος πληροφορούμε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ.Δ.Ε. Περιφέρειας Πελοποννήσου η δημοπρατηση του έργου "Αρχαία Ολυμπία-Λαγκάδια" θα γίνει κατά τμήματα, σύμφωνα με τις υπό σύνταξη μελέτες και μετά την ολοκλήρωσή τους καθώς και την κήρυξη των απαλλοτριωμένων εκτάσεων για τα έργα της οδού.

Ο Υπουργός
Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

38. Στην με αριθμό 2578/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 251/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 7-11-97 εγγράφου σας, σχετικά με την 2578/7-11-97 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 2238/1994, το εισόδημα που προκύπτει από οποιαδήποτε γεωργική δραστηριότητα, στην περίπτωση που δεν τηρούνται βιβλία του Κ.Β.Σ. από τα οποία να εξάγεται λογιστικό αποτέλεσμα για την δραστηριότητα αυτή, προσδιορίζεται με αντικειμενική μέθοδο. Η μέθοδος αυτή βασίζεται στις καθιερωμένες αρχές της γεωργικής λογιστικής, η οποία, ως μοναδική, εφαρμόζεται σταθερά από όλες τις Υπηρεσίες Γεωργίας των νομών της χώρας μας, καθώς και από όλες τις χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις οικογενειακές εκμεταλλεύσεις και της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΥΡΟΣΤΑΤ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Η αντικειμενική αυτή μέθοδος, είναι η καλύτερη δυνατή για τις ελληνικές συνθήκες, ικανή να υπολογίσει με αρκετή ακρίβεια τα καθαρά γεωργικά εισοδήματα για όλα τα γεωργικά προϊόντα της Ελληνικής Επικράτειας και είναι δίκαιη γιατί το καθαρό γεωργικό εισόδημα προσδιορίζεται στο χρόνο και τον

τόπο παραγωγής, με βάση τα πραγματικά δεδομένα και τις ιδιαιτερότητες, κάθε συγκεκριμένης περιοχής, από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους, ενώ παράλληλα έχει αναπτυξιακή διάσταση, ενθαρρύνει τις γεωργικές επενδύσεις, δίνει κίνητρα στους νέους αγρότες να ασχοληθούν με τη γεωργία και συμβάλλει στη συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στις ορεινές και προβληματικές περιοχές της χώρας.

3. Με βάση τα ανωτέρω με την 1033971/577/Α0012/ΠΟΛ.1102/ 20.3.1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εγκρίθηκαν οι πίνακες οικονομικού έτους 1997 που καταρτίστηκαν από την επιτροπή της παραγράφου 2 του άρθρου 42 του ν.2238/1994 με τα ποσά του καθαρού γεωργικού εισοδήματος ανά στρέμμα καλλιεργούμενης γης και είδος προϊόντος ή κατά κεφαλή και είδος εκτρεφόμενου ζώου ή κατά άλλη μονάδα παραγωγής, καθώς και με τα ποσά αντιπροσωπευτικού ενοικίου ανά στρέμμα ενοικιαζόμενης γεωργικής γης, για όλες τις νομαρχίες του Κράτους, με διάκριση των περιοχών σε πεδινές, ημιορεινές, ορεινές, αρδευόμενες ή μη.

Σημειώνεται ότι τα ποσά καθαρού γεωργικού εισοδήματος και αντιπροσωπευτικών ενοικίων που αναφέρονται στους πίνακες, εμφανίζονται, για τις ημιορεινές και ορεινές ζώνες μειωμένα κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και σαράντα τοις εκατό (40%) αντίστοιχα σε σχέση με τα ποσά των πεδινών ζωνών, όπως αποφασίστηκε από την αρμόδια επιτροπή.

Η ανωτέρω επιτροπή κατάρτισε τους οριστικούς πίνακες, αφού συνεκτίμησε ανάλογους πίνακες που καταρτίστηκαν χωριστά από όλες τις νομαρχιακές επιτροπές της χώρας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου και νόμου.

Επίσης, με την ίδια απόφαση ορίζεται ότι σε όποιο νομό δεν έχει προσδιορισθεί για κάποιο γεωργικό προϊόν ποσό καθαρό εισοδήματος, ως καθαρό εισόδημα για το προϊόν αυτό θα λαμβάνεται η μέση τιμή καθαρού γεωργικού εισοδήματος του προϊόντος αυτού που προκύπτει για όλην την επικράτεια, όπως αποφασίστηκε από την αρμόδια επιτροπή.

4. Με βάση όσα αναφέρθηκαν, καταρτίστηκε ο πίνακας με τα ποσά του καθαρού γεωργικού εισοδήματος οικονομικού έτους 1997 για τα παραγόμενα προϊόντα του νομού Έβρου στον οποίο υπάγεται και η νήσος Σαμοθράκη.

Επειδή για όλα τα κτηνοτροφικά προϊόντα του νομού αυτού δεν ορίστηκαν τιμές, λαμβάνεται η μέση τιμή Ελλάδος η οποία μειώνεται κατά 20% ή 40% αντίστοιχα αν η περιοχή είναι ημιορεινή ή ορεινή, εκτός από το προϊόν "Αγελάδες ελευθέρας βοσκής - κρεατοπαραγωγή" του οποίου η τιμή για την πεδινή, ημιορεινή, ορεινή ζώνη καθορίστηκε αντίστοιχα στις 35.000, 28.000, 21.000 δραχμές ανά κεφαλή και η οποία είναι κατώτερη της μέσης τιμής, η οποία για το προϊόν αυτό ανέρχεται στις 40.182 δραχμές ανά κεφαλή, για την πεδινή ζώνη.

Επίσης, οι τιμές για τα προϊόντα "Σιτάρι μαλακό" και "Σιτάρι σκληρό" καθορίστηκαν αντίστοιχα για τη μη αρδευόμενη πεδινή, ημιορεινή, ορεινή ζώνη στις 3.800, 3.040, 2.280 και 7.500, 6.000, 4.500 δραχμές ανά στρέμμα, οι οποίες είναι πάλι κατώτερες των μέσων τιμών Ελλάδας, οι οποίες ανέρχονται αντίστοιχα στις 4.694 και 8.597 δραχμές ανά στρέμμα. Ομοίως, ανάλογη με τα πιο πάνω είναι και ο καθορισμός της τιμής του προϊόντος "ελιά ελαιοποιήσιμη".

5. Επίσης με τις διατάξεις της παραγρ. 6 του άρθρου 42 του νόμου 2238/1994 καθιερώθηκε η υποχρέωση των προϊσταμένων των δημοσίων οικονομικών υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) να μη λαμβάνουν υπόψη ή να μειώνουν κατά περίπτωση, το προκύπτον με την αντικειμενική μέθοδο καθαρό γεωργικό εισόδημα, εφόσον από τα στοιχεία που προσκομίζει ο φορολογούμενος αποδεικνύεται ότι εξαιτίας ζημιών από γεγονότα απρόβλεπτα ή οφειλόμενα σε ανώτερη βία, δεν αποκτήθηκε εισόδημα ή το αποκτηθέν είναι κατώτερο του προσδιοριζόμενου με την αντικειμενική μέθοδο.

6. Εξάλλου με τις διατάξεις του άρθρου 44 του ν. 2238/1994, από το καθαρό γεωργικό εισόδημα των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, φυσικών προσώπων, απαλλάσσεται του φόρου ποσό πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών, το οποίο ανέρχεται σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές εφόσον τα παραπάνω

πρόσωπα λαμβάνουν εξισωτικές αποζημιώσεις.

7. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 61 του ν. 2238/1994, τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στην Ελλάδα και είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, υποχρεούνται να υποβάλλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος, εφόσον το ετήσιο καθαρό γεωργικό τους εισόδημα υπερβαίνει το ποσό του 1.000.000 δρχ. ή λαμβάνουν επιδοτήσεις ποσού άνω των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών, για προϊόντα φυτικής παραγωγής ή επιτακοσίων πενήντα χιλιάδων (750.000) δραχμών, για προϊόντα ζωικής παραγωγής και δεν συντρέχει για τα πρόσωπα αυτά μία από τις περιπτώσεις α' έως ια' της παραγράφου ι του άρθρου αυτού.

8. Επίσης, σημαντικές ελαφρύνσεις παρέχονται με τις διατάξεις του άρθρου 118 του ν. 2238/1994 στα φυσικά πρόσωπα που κατοικούν μόνιμα σε νησιά με πληθυσμό κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Μεταξύ των άλλων, προβλέπεται, η αύξηση σε τρία εκατομμύρια (3.000.000) δραχμές του ποσού του πρώτου κλίμακίου εισοδήματος της κλίμακας της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ίδιου νόμου, στο οποίο ο φορολογικός συντελεστής που εφαρμόζεται είναι το μηδέν (0). Δηλαδή, στο εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των μειώσεων και των δαπανών και μέχρι του ποσού των τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών δεν επιβάλλεται φόρος.

9. Ύστερα από όσα αναφέρθηκαν, περίπτωση επαναπροσδιορισμού των πόρων του καθαρού γεωργικού εισοδήματος ειδικά για τα προϊόντα της νήσου Σαμοθράκης δεν αντιμετωπίζεται γιατί δεν προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις οι οποίες κατά τεκμήριο είναι ευνοϊκές αφού και σε περιπτώσεις απρόβλεπτων γεγονότων (ξηρασία κτλ.) ή ανώτερης βίας, έχουν εφαρμογή οι προαναφερθείσες διατάξεις της παραγράφου 5 του παρόντος, καθώς επίσης και οι ειδικότερες προαναφερθείσες φορολογικές ελαφρύνσεις της ανωτέρω παραγράφου 8.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

39. Στην με αριθμό 2579/7-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 60/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2579/7.11.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το κτήμα Τραχώνων, με έκταση 100 και πλέον στρεμμάτων σήμερα, ταυτίζεται με βεβαιότητα από τους μελετητές με έναν από του Κλεισθένιους δήμους της Αττικής, το Ευώνυμον. Ως προς τις ορατές και μη αρχαιότητες εντός των σημερινών ορίων του κτήματος αναφέρονται ενδεικτικά:

- συλλογή πολυάριθμων εργαλείων από οψιανό στο λόφο της οικίας που προϋποθέτουν προϊστορική εγκατάσταση στη θέση αυτή,

- εντοπισμός τμήματος τείχους στον ίδιο λόφο που ανάγεται στους γεωμετρικούς χρόνους, ανασκαφή εκτεταμένου νεκροταφείου γεωμετρικής εποχής σε διάφορες θέσεις του κτήματος.

- έργα εγκιβωτισμού κατά την αρχαιότητα του ρέματος που διέρχεται από το κτήμα Γερουλάνου,

- αρκετοί τοίχοι που έχουν εντοπιστεί σε αυτοψίες στο λόφο της οικίας (σε εκτεταμένες περιοχές του κτήματος παρατηρούνται επιφανειακά όστρακα, κεραμίδια και διάσπαρτο οικοδομικό υλικό αρχαίων χρόνων)

- ο ναός των Εισοδίων της Θεοτόκου, της εποχής της Τουρκοκρατίας, που έχει κηρυχθεί διατηρητέο μνημείο (2290/477 π.ε./12.2.1972 απόφαση του ΥΠ.ΠΟ. - ΦΕΚ Β'

134/1972).

2. Η έκταση του κτήματος Γερουλάνου ήταν πολύ μεγαλύτερη παλιότερα. Ένα μεγάλο τμήμα έχει αποκοπεί και κατακτηθεί σε οικόπεδα, σε μερικά από τα οποία έχουν αποκαλυφθεί τα τελευταία χρόνια σημαντικές αρχαιότητες οι οποίες χωρίς αμφιβολία ανήκουν στον αρχαίο δήμο του Ευωνύμου. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- το σημαντικότερο αρχαίο θέατρο που βρέθηκε σε οικόπεδο πρώην ιδιοκτησίας Γερουλάνου και ταυτίζεται με το θέατρο των Ευωνυμίων

- ανατολικά του θεάτρου διέρχεται αρχαίος δρόμος τμήματα του οποίου έχουν αποκαλυφθεί σε δύο ακόμα οικόπεδα που ανήκαν αρχικά στο κτήμα Γερουλάνου

- στο Ευώνυμον ανήκει και το κεραμικό εργαστήριο που έχει αποκαλυφθεί στην πλατεία Μαραθονομάχων, επί των Λεωφόρων Αλίμου και Βουλιαγμένης

- ο ταφικός περίβολος που ανασκάφηκε σε γειτονικό προς το εργαστήριο οικόπεδο με σημαντικότερα ευρήματα, όπως αγγεία και νομίσματα κλασσικών χρόνων και άγαλμα Σφίγγας Αυστηρού Ρυθμού που βρέθηκε στο χώρο πλησίον του εργαστηρίου και του περιβόλου

- τα αρχαία οικοδομικά κατάλοιπα που παραμένουν ορατά στο προαύλιο του σύγχρονου ναού της Ζωοδόχου Πηγής επί της οδού Κουμουνδούρου.

Όλα αυτά αποκαλύφθηκαν κατά τις σωστικές ανασκαφές οικοπέδων της περιοχής. Είναι σαφές ότι όταν ένας εγγωσμένος αρχαιολογικός τόπος οικοπεδοποιείται η έρευνα και η προστασία του έχουν χαρακτήρα αποσπασματικό έως και καταστροφικό.

3. Στο κτήμα Τραχώνων δεν έχει γίνει ποτέ έως τώρα συστηματική ανασκαφική έρευνα με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να μην υπάρχει δυνατότητα, παρά τα σαφή και πολυάριθμα στοιχεία, να προσδιοριστεί η έκταση, το είδος και η κατάσταση διατήρησης των οικιστικών και άλλων καταλοίπων του αρχαίου δήμου. Η οποιαδήποτε λοιπόν οικοδομική ή άλλη δραστηριότητα εντός του κτήματος δυσχεραίνει το έργο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Επιπλέον, το κτήμα αυτό είναι από τους λίγους πνεύμονες πρασίνου που απέμειναν στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Με τα δεδομένα αυτά, η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠ.ΠΟ δεν συμφωνεί με την ένταξη του κτήματος στο εγκεκριμένο σχέδιο Πόλεως υπό οποιαδήποτε μορφή και θεσμοθέτηση και εμμένει στο χαρακτηρισμό του ως αρχαιολογικού χώρου (όπως τελικά περιγράφεται στην απόφαση 10134/8108/30.12.1994 - ΦΕΚ Δ' 24/95 του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.). Σε αντίθετη περίπτωση εκτιμάται ότι θα πληγούν ανεπανόρθωτα τα μνημεία που αναφέρθηκαν και θα στερηθούμε της δυνατότητας αποκάλυψης νέων στοιχείων και συνολικής προστασίας των καταλοίπων του αρχαίου δήμου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας αναφορικά με την κατασκευή νέας διασυνοριακής (οδικής) γέφυρας μεταξύ των δύο χωρών στην περιοχή του διασυνοριακού σταθμού Κούλατα- Προμαχώνας".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) "Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1998".

β) "Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996".

γ) "Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996".

Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. Πασσαλίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Η φορολογική επιδρομή που προβλέπεται με τον Προϋπολογισμό του 1998 προσπαθεί να μειώσει το άνοιγμα της ψαλίδας εσόδων και δαπανών.

Ο προϋπολογισμός προβλέπει νέους φόρους και αύξηση των ισχυόντων. Θα πληρώσουν οι φορολογούμενοι εννιακόσια πενήντα έξι δισεκατομμύρια (956.000.000.000) δραχμές περισσότερα από πέρσι.

Η Κυβέρνηση με το νέο προϋπολογισμό επέβαλε δεκατρείς νέους φόρους. Η κάλυψη των ελλειμμάτων δεν αντιμετωπίζεται με την αύξηση των εσόδων, χωρίς την παράλληλη μείωση των δαπανών.

Η Κυβέρνηση, αντί να βάλει φραγμό στις σπατάλες του κράτους, φορολογεί τους μικροεπαγγελματίες, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

Ο προϋπολογισμός είναι κοινωνικά άδικος, χωρίς να έχει αναπτυξιακή προοπτική. Η φοροδιαφυγή συνεχίζεται. Η Κυβέρνηση, μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού, επεσήμανε τους μεγάλους φοροφυγάδες.

Το πρόβλημα της ανεργίας είναι το σοβαρότερο πρόβλημα σήμερα της ελληνικής κοινωνίας. Η Κυβέρνηση, με την τακτική της, διογκώνει ακόμα περισσότερο το πρόβλημα της ανεργίας.

Για να ισχυροποιηθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να στηρίζονται σε υγιείς βάσεις, πρέπει να μειωθούν οι φορολογικές επιβαρύνσεις. Όσο ανθηρές είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τόσο θα δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας. Με την πολιτική της, όμως, η Κυβέρνηση οδήγησε εκατοντάδες επιχειρήσεις στον αφανισμό.

Υπάρχει η ανησυχητική αύξηση της μακράς διάρκειας της ανεργίας πάνω από ένα χρόνο. Ένας μεγάλος αριθμός ανέργων δεν έχει ελπίδα να βρει δουλειά. Το πρόβλημα της ανεργίας θα ενταθεί στα επόμενα χρόνια, λόγω της προοδευτικής μείωσης της απασχόλησης στον αγροτικό και κτηνοτροφικό τομέα. Από το 25% του αγροτικού πληθυσμού αναμένεται μείωση στο 8% με 10%. Επειδή ο αγροτικός πληθυσμός στην Ελλάδα είναι γηρασμένος και αυτοί που θέλουν να απασχοληθούν σε εξωγεωργικές ασχολίες είναι σχετικά μεγάλοι σε ηλικία, θα αντιμετωπίσουν προβλήματα απορρόφησης στον ιδιωτικό τομέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Από την άλλη πλευρά, καθημερινά κλείνουν επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.

Η Κυβέρνηση είναι εντελώς απούσα στο μεγάλο αυτό πρόβλημα της ανεργίας, χωρίς να εφαρμόσει καμία μελέτη και στρατηγική, που θα αποτρέψει την πορεία προς αποβιομηχάνιση και ανεργία.

Η ανεργία βρίσκεται σήμερα στο 10,3% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού, που σημαίνει τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες άνεργοι. Η ανεργία προέρχεται κυρίως από την αποβιομηχάνιση, από ένα σημαντικό τμήμα του αγροτικού πληθυσμού που ζητά εργασία στις πόλεις και από το γεγονός ότι οι περισσότερες γυναίκες ζητούν εργασία.

Ο ν. 2434/96 που ψηφίσθηκε για την ανεργία, αντί να βελτιώσει την κατάσταση, την έχει επιδεινώσει.

Η Κυβέρνηση παραδέχεται ότι πρέπει να ενισχυθεί η ανεπαρκής διεθνής ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων.

Ενώ διεθνώς δίδονται φορολογικές ελαφρύνσεις, στην Ελλάδα, παρά τη διατήρηση της σκληρής δραχμής και των αντικειμενικών κριτηρίων, βάζετε και νέα φορολογικά βάρη. Στην Αγγλία για παράδειγμα, η κυβέρνηση των εργατικών μείωσε τους συντελεστές φορολόγησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο 21%.

Θα πρέπει να καταλάβει η Κυβέρνηση ότι με τον τρόπο αυτό αυξάνει την ανεργία, η οποία φαίνεται να παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις.

Ο εμπορικός και επαγγελματικός κόσμος της χώρας περνάει τη μεγαλύτερη κρίση των τελευταίων ετών με την εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων φορολόγησης. Καθημερινά τα λουκέτα αυξάνονται στα μαγαζιά. Κύριες αιτίες της μεγάλης αύξησης των πτωχεύσεων είναι η πτώση της εμπορικής κίνησης, αλλά και τα φορολογικά μέτρα που τσάκισαν τους εμπόρους.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις προβλέπεται να καταβάλουν αυξημένους φόρους κατά διακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (220.000.000.000) δραχμές, λόγω αύξησης των αντικειμενικών κριτηρίων και της φορολογίας των κερδών. Ο αριθμός των επιχειρήσεων που καθημερινά κλείνουν, διαρκώς μεγαλώνει. Τα τελευταία χρόνια, οι επιχειρήσεις που έβαλαν λουκέτο, ξεπερνούν τις τριακόσιες χιλιάδες και το 2000 που ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δήλωσε ότι θα καταργήσει τα αντικειμενικά κριτήρια, δεν θα υπάρχουν πλέον μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να τις φορολογήσει.

Το εμπόριο ήταν πάντοτε ισχυρός συντελεστής στη δημιουργία του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και βασικός παράγοντας στην καταπολέμηση της ανεργίας. Σήμερα, συμμετέχει το εμπόριο κατά 13% στο σχηματισμό του ΑΕΠ και απασχολεί το 15,9% των απασχολούμενων, δηλαδή πλέον των εξακοσίων χιλιάδων ατόμων. Το εμπόριο επηρεάζει τη μεταποιητική και βιοτεχνική παραγωγή. Επικρατεί δυστυχώς, η άποψη ότι οι εμπορικές επιχειρήσεις αποκλείονται από τους αναπτυξιακούς νόμους και τα χρηματοδοτικά προγράμματα.

Παρά τη σημασία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και του εμπορίου για την ελληνική οικονομία και κοινωνία και το γεγονός ότι αναγνωρίζονται ως ατμομηχανές για την ανάπτυξη και απασχόληση, η Κυβέρνηση δεν τις αντιμετώπισε με την επιβαλλόμενη σοβαρότητα και αποτελεσματικότητα.

Πρέπει να διαμορφωθεί σταθερή και δίκαιη φορολογία με την κατάργηση ή βελτίωση των αντικειμενικών κριτηρίων. Πρέπει να υπάρξει άμεσα η δημιουργία ενός σταθερού πλαισίου στήριξης του υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού που θα αποβεί προς όφελος των καταναλωτών και επομένως, ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Για να λειτουργήσουν σωστά οι κανόνες ενός υγιούς ανταγωνισμού, πρέπει να υπάρχει και μια σωστή νομοθεσία προσαρμοσμένη στα δεδομένα της σημερινής εποχής. Επειδή η αγορά λειτουργεί ελεύθερα, τα τελευταία χρόνια θα έπρεπε ήδη να υπήρχε ο νόμος αυτός για την αντιμετώπιση του αθέμιτου ανταγωνισμού. Η Κυβέρνηση εξακολουθεί να καθυστερεί την κατάθεση του νομοσχεδίου, όπου ενισχύονται οι αθέμιτες πρακτικές στο εμπόριο.

Η ελληνική παραγωγή, κυρίως η μικρή και μεσαία, δεν πηγαίνει καλά. Πρέπει να ενισχυθούν και να κρατηθούν στην αγορά. Πρέπει να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που υπάρχουν τα τελευταία χρόνια στις σχέσεις βιομηχανίας και εμπορίου. Είναι καιρός πλέον με νομοθετικό πλαίσιο να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση τα προβλήματα που απασχολούν το εμπόριο, την παραπλανητική διαφήμιση, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, θέματα εκπτώσεων και προσφορών. Εξάλλου οι αδυναμίες αυτές αναγνωρίστηκαν από τον αρμόδιο Υπουργό τελευταία στη Βουλή.

Στον αγροτικό τομέα τίποτε το σημαντικότερο δεν αναφέρεται στον προϋπολογισμό. Οι αγρότες περίμεναν να ακούσουν λύσεις στα προβλήματά τους. Κάτι τέτοιο, δυστυχώς, δεν συμβαίνει. Ο ρυθμός ανάπτυξης στον τομέα της γεωργίας είναι χαμηλότερος από όλους τους άλλους τομείς της οικονομίας.

Για να μείνει ο αγρότης στο χώρο του πρέπει να έχει τη

δυνατότητα να καλλιεργήσει, να έχει τα χωράφια και ποσότητα. Αφού δεν μπορεί να καλλιεργήσει, πώς θα προσελκύσει τους νέους αγρότες; Σήμερα έχουμε ένα γηρασμένο πληθυσμό στον αγροτικό τομέα, όπου τα ποσοστά των απασχολούμενων σε μικρή ηλικία είναι πολύ χαμηλά, ενώ ο κύριος όγκος του ενεργού αγροτικού πληθυσμού είναι σε ηλικία πάνω από σαράντα πέντε και πενήντα ετών.

Έτσι υπάρχει η τάση οι νέοι να εγκαταλείπουν τα χωριά, να έρχονται στις πόλεις που επιτείνουν ακόμη περισσότερο το πρόβλημα της ανεργίας. Ο νέος αγρότης για να παραμείνει στο χωριό, θέλει να αισθάνεται ασφαλής. Δεν θέλει αβεβαιότητα και ημίμετρα.

Θέλει να έχει το δικό του σπίτι, την ανεσή του, τη διασκέδασή του. Για να τον πείσουμε να μείνει στο χωριό πρέπει να βελτιωθεί ή σύνταξή του, να αυξηθεί η ποσότητα, να συντομευθεί η διαδικασία αποζημίωσης των προϊόντων του από τον ΕΛΓΑ, να επεκταθεί η κάλυψη των ζημιών των αγροτικών προϊόντων, να υπάρχει βιώσιμη αγροτική εκμετάλλευση, να γίνουν επαρκείς επενδύσεις.

Για να αισθάνεται ο αγρότης ότι θα ανταποκριθεί στο νέο, σκληρό, διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον πρέπει τα επιτόκια των δανείων να είναι χαμηλότερα και τα καύσιμα για αγροτική χρήση να μειωθούν.

Μπροστά στην κρίσιμη αυτή στιγμή που περνάει η γεωργία είναι επιτακτική ανάγκη να προχωρήσει το μητρώο των αγροτών που συνεχίζει να καθυστερεί η Κυβέρνηση. Πρέπει το αίτημά μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη δημιουργία εθνικού αποθεματικού αγροτικών προϊόντων να γίνει αποδεκτό ώστε να ικανοποιηθούν οι νέοι αγρότες. Ένα από τα βασικότερα προβλήματα των νέων αγροτών είναι η απόκτηση γης. Δεν έχει εφαρμοστεί καμία συγκεκριμένη πολιτική για τη λύση του προβλήματος αυτού.

Η Νέα Δημοκρατία με το πρόγραμμα που εξήγγειλε το 1994 προέβλεπε όλες τις παραπάνω ρυθμίσεις. Οι Έλληνες αγρότες είναι απογοητευμένοι από τον συζητούμενο προϋπολογισμό και τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση δεν είδε τα προβλήματα των αγροτών με υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα. Το καμπανάκι χτυπάει, τα περιθώρια στενεύουν, η ύπαιθρος ερημώνεται, τα σχολεία κλείνουν, οι νέοι αγρότες από τα χωριά βρίσκουν διέξοδο στις πόλεις.

Τη σκληρή αυτή πραγματικότητα τη φέρνω ζωντανά από την εκλογική μου περιφέρεια το νομό Κιλκίς, το ίδιο συμβαίνει και σ' όλην την ελληνική ύπαιθρο. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση παραμένει απαθής και αδιάφορη στην κρίση που περνάει η γεωργία.

Το ΠΑΣΟΚ κυβέρνησε δεκατρία χρόνια αυτήν τη χώρα και θα έπρεπε προ πολλού να είχε πάρει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση του εισοδήματος των αγροτών, τη μείωση του κόστους παραγωγής και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής γεωργίας.

Μπροστά στη νέα κατάσταση που διαμορφώνεται στην ελληνική γεωργία πρέπει να καταλάβει η Κυβέρνηση, ότι για να συγκρατηθεί ο πληθυσμός στην ύπαιθρο θα πρέπει να διατεθούν από εθνικούς πόρους και την Ευρωπαϊκή Ένωση πολύ περισσότερα χρήματα για επενδύσεις στον αγροτικό τομέα.

Η κατάθεση του προϋπολογισμού προκαλεί την έντονη δυσανεξία και πικρία του ελληνικού λαού και τον καταψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην αίθουσα "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" δεκαοχτώ μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Λύκειο Ιθάκης-Κεφαλληνίας και παράλληλα πενήντα ένας μαθητές και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Πολυσίου Ξάνθης. Είναι η χορωδία του Γυμνασίου αυτού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες).

Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλοί χαρακτηρισμοί ακούστηκαν στον προϋπολογισμό από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και κατά τη διάρκεια της συζήτησης και κατά τις τελευταίες μέρες αισθάνομαι την ανάγκη να απαντήσω σ' όλους τους πλειοδούντες σε αφορισμούς και μειοδοτούντες σε προτάσεις, ότι ο προϋπολογισμός είναι και λογικός και ρεαλιστικός, είναι συνεπής και ειλικρινής και ανταποκρίνεται στις προγραμματικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για μία πορεία σταθεροποίησης μαζί με ανάπτυξη.

Είναι προϋπολογισμός σύγκλισης προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ενιαίο νόμισμα το EURO αφού κυριαρχούν τα χαρακτηριστικά της μείωσης του δημοσίου χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ και του κριτηρίου για το δημοσίο έλλειμμα απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορέσει μία οικονομία να μπει στο ενιαίο νόμισμα.

Παράλληλα όμως αυτός ο προϋπολογισμός ακουμπά στην κρίσιμη ανάγκη της ανασυγκρότησης της οικονομίας μας προσεγγίζοντας το στόχο μας για μία οικονομία σταθερή, αναπτυσσόμενη και ανταγωνιστική. Αν εξετάσουμε την εμπειρία της εφαρμογής του προϋπολογισμού του προηγούμενου έτους και εκτιμήσουμε τα αποτελέσματά του, θα αντιληφθούμε ότι τόσο η συγκράτηση των δαπανών του δημοσίου όσο και η μείωση των δανειακών του αναγκών ήταν μία διαδικασία δύσκολη, επώδυνη θα έλεγε κανείς αλλά αναγκαία για τη δημοσιονομική μας μεταρρύθμιση. Ο πληθωρισμός στο τέλος του 1997 σπάει το φράγμα του 5% και προσεγγίζει τον αρχικό στόχο του 4,5%. Το έλλειμμα του δημοσίου περιορίζεται στο 4,2% με περιορισμό των κρατικών δαπανών.

Η αύξηση του ΑΕΠ της περιόδου '94-'97 είχε ετήσιο ρυθμό της τάξεως του 2,4%, ενώ οι επενδύσεις της ίδιας περιόδου αυξάνονται με ετήσιο ρυθμό 6,4%.

Στον ίδιο βηματισμό πολιτικής συνεχίζει ο προϋπολογισμός του νέου έτους για περαιτέρω μείωση των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου και για εξυγιαντικές ενέργειες, για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα με ισχυρή παρέμβαση στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, απαίτηση της ίδιας της κοινωνικής δικαιοσύνης και των σύγχρονων αναγκών της κοινωνίας μας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με πλήρη αίσθηση της ευθύνης της και έχοντας στην ουσία και στην αιχμή της πολιτικής της την κοινωνική ανάπτυξη και την κοινωνική δημοκρατία, συνεχίζει την προσπάθεια εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης της οικονομίας, αναδεικνύοντας συγχρόνως την επιτάχυνση της αναπτυξιακής διαδικασίας και την κοινωνική αλληλεγγύη, βασικούς στόχους της μακροοικονομικής της πολιτικής.

Αποκλιμάκωση λοιπόν του πληθωρισμού, μείωση του ελλείμματος, κίνητρα για ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις, ευνοϊκές ρυθμίσεις για την επίτευξη των δημοσιονομικών μας στόχων.

Η δημοσιονομική προσαρμογή δεν στηρίζεται στη συμπίεση των αμοιβών των εργαζομένων και εγγυάται εισοδήματα που ισορροπούν μεταξύ σταθεροποίησης και κοινωνικής συνοχής. Δηλαδή, έχουμε οικονομική ανάπτυξη και παράλληλα δικαιοτερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος και του πλούτου, που επιτυγχάνεται με τη δημοσιονομική, την αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης.

Είναι δε θετικό ότι όλες οι κοινωνικές δαπάνες απευθύνονται ιδιαίτερα σε άτομα και σε κοινωνικές ομάδες με κριτήρια διαφορετικά από τους νόμους της αγοράς και περιλαμβάνουν την ασφάλιση, την υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση, τη στεγαστική ρύθμιση, την προστασία από την ανεργία κλπ. Και όλα αυτά κυρίες και κύριοι μέσα από ένα δυναμικό διάλογο για την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Ένα διάλογο, που καταδεικνύει, ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζει και σέβεται την ποικιλία των πολιτικών και κοινωνικών θέσεων, αλλά και την πολυπλοκότητα των προβλημάτων όλων των κοινωνικών στρωμάτων και επιδιώκει την αντιμετώπισή τους και τη σύνθεση, με επάρκεια και με κοινωνική ευθύνη.

Σίγουρα δεν είναι όλα ρόδινα, σίγουρα δεν είναι δυνατόν ως δια μαγείας να δοθούν λύσεις με τον παρόντα προϋπο-

λογισμό σε όλα τα προβλήματα που συσσωρεύθηκαν τα προηγούμενα χρόνια, ούτε βέβαια είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν απόλυτα οι αυξανόμενες διαρκώς ανάγκες. Διατυπώνονται όμως αυτά τα προβλήματα και αυτές οι ανάγκες και αντιμετωπίζονται μέσα στο πραγματικό πλαίσιο των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας μας, αλλά και των στόχων που επιβάλλονται από το Πρόγραμμα Σύγκλισης.

Οι ανάγκες της χώρας και οι στόχοι της ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης είναι αυτά που συνέταξαν και διαμόρφωσαν τον προϋπολογισμό και όχι άλλες επιταγές, όπως πολιτικό κόστος κλπ. Δεν έχουμε περιθώρια για αναβολές, για δημαγωγίες, για λαϊκισμούς, για στείρα αντιπολίτευση. Τώρα κρίνεται αποφασιστικά πότε και με ποιους όρους μπαίνουμε στην Ο.Ν.Ε. Γι' αυτό για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το δημοσιονομικό πρόβλημα έχει εθνική προτεραιότητα. Πρέπει να απαντήσουμε σ' αυτό το πρόβλημα, γιατί έτσι θα ικανοποιήσουμε δύο στόχους της πολιτικής μας, να ξεπεράσουμε αφ' ενός τις διαρθρωτικές αδυναμίες που σαφώς υπάρχουν στη χώρα μας χωρίς όμως να έχουμε αρνητικές συνέπειες στην κοινωνική μας συνοχή και αφ' ετέρου μέσα από τη δημοσιονομική εξυγίανση να συμμετάσχουμε δυναμικά στην πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Γι' αυτό απαιτούνται άλλες πολιτικές, άλλες φιλοσοφίες καινοτομίες και συγκρούσεις πολλές φορές με την καθεστηκυία κατάσταση. Γι' αυτό απαιτείται κυρίως ειλικρίνεια προς τον ελληνικό λαό και όχι ωραιοποίηση των αρνητικών δεδομένων.

Καταλαβαίνω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τις σας ενοχλεί. Είναι οι ερινύες της δικής σας οικονομικής πολιτικής, της ολιγωρίας σας, της ένδειας επιχειρημάτων, της απουσίας πρότασης, τόλμης και ειλικρίνειας απέναντι στον ελληνικό λαό. Είναι οι γυνές πολιτικές σελίδες των ημερών σας με μόνες εγγραφές την επιδείνωση του πληθωρισμού και τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων που αύξησαν μόνο τη δυσπιστία του πολίτη. Ενοχλείστε γιατί αυτός ο προϋπολογισμός αντιστέκεται στον αναχρονισμό και στη συντήρηση, γιατί ορίζει στόχους και προοπτικές και εγγυάται την ποιοτική διαφορά της ανάπτυξης, γιατί συμβάλλει στην κοινή προσπάθεια για αποσκορτίωση της συντηρητικής αντίληψης για την οικονομία, για ανακοπή των φαινομένων παρακμής σε μία δυναμική ώθηση προς τα εμπρός για την ισχυρή εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά Ελλάδα.

Η άδικη συκοφάντηση του προϋπολογισμού και η άκρατη επιθετικότητα στην πολιτική και στους στόχους που αυτός συμπεκνώνει, μόνο ανασφάλεια και ανεπάρκεια θα μπορούσε να καταδείξει, γι' αυτούς που το κάνουν. Για τον στόχο της σύγκλισης, η αναπτυξιακή διάσταση της οικονομίας μας είναι η πιο αποφασιστική, γι' αυτό και αποτελεί κύριο μέλημα της πολιτικής μας που προσπαθεί να εξασφαλίσει την απαραίτητη προϋπόθεση σύγκλισης των υποδομών.

Έτσι προχωρούν τα μεγάλα δημόσια έργα με εξυγίανση του κυκλώματος παραγωγής τους μέσα από νομοθετικές ρυθμίσεις αφ' ενός και αφ' ετέρου με τη δημιουργία ασφαλιστικών δικλείδων για την ολοκλήρωσή τους και για τον ποιοτικό τους έλεγχο.

Μπορεί να έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απορρόφηση των κονδυλίων σε ικανοποιητικό βαθμό, αλλά αυτό δεν αποτελεί πάντα την ικανή και αναγκαία συνθήκη για την πορεία και την ποιότητα της ανάπτυξης, όταν δεν αντιστοιχίζεται στο ποσοτικό και ποιοτικό αντικείμενο του έργου.

Στον ίδιο στόχο της αναπτυξιακής ανασυγκρότησης της χώρας εντάσσονται τα κίνητρα για τις επενδύσεις που βλέπουμε να προωθούνται, εξασφαλίζοντας τη συνοχή ανάμεσα στο στρατηγικό σχεδιασμό, στο επενδυτικό σχέδιο και στην εφαρμογή του. Αυτό σημαίνει, ότι οι επενδύσεις σε όλους τους τομείς της ανάπτυξης ενσωματώνονται άμεσα σε ένα σχεδιασμό που αξιολογεί τις πραγματικές ανάγκες της χώρας με ορθολογική ιεράρχηση προτεραιοτήτων και αξιοποιεί σωστά τους πόρους τους εθνικούς και των ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε να αναπτυχθούν ελπιδοφόρες δραστηριότητες που θα μπορέσουν να απορροφήσουν ένα μεγάλο κομμάτι της ανεργίας.

Σε αυτό το σχεδιασμό ανάπτυξης συμπυκνώνεται και όλη η κοινωνική πρόταση του ΠΑΣΟΚ, όλη η φιλοσοφία του ΠΑΣΟΚ, αφού σήμερα μέσα στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας η Κυβέρνηση αξιοποιεί τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, αλλά και της ελληνικής περιφέρειας, ενισχύοντας με ειδικά κριτήρια και κίνητρα τις φθίνουσες περιοχές, επιβεβαιώνοντας την πολιτική της με την περιφερειακή ανάπτυξη και με την προσέγγιση των αφετηριών κέντρου και περιφέρειας στον ανταγωνιστικό στίβο της ανάπτυξης.

Προέρχομαι από το Νομό Μαγνησίας, μια περιοχή με συγκριτικά πλεονεκτήματα πολλά και μεγάλα, που με τα κίνητρα που δίνει η Κυβέρνηση και που πρέπει να αυξηθούν, μπορεί ακριβώς να αναδείξει αυτά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα σε όλους τους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω, ότι τα καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα θα προέρθουν από τη συνέχιση αυτής της πολιτικής που επιζητεί την εξυγίανση στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα μέσα από ένα συνολικό εκσυγχρονισμό, που όλες οι λειτουργίες θα εκσυγχρονιστούν ταυτόχρονα και όχι από τη διασπορά των πόρων. Έχουμε ανάγκη από σύγχρονους και εξελιγμένους θεσμούς που σέβονται πλήρως τις απαιτήσεις ασφάλειας που επιβάλλει η ίδια η ανάπτυξη και η οικονομική της απόδοση, για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις και οι οποιεσδήποτε αγγυλώσεις που θα προκύψουν σε αυτήν την πορεία.

Ο εμπλουτισμός του οικονομικού μας συστήματος με σύγχρονους χρηματοπιστωτικούς θεσμούς και με κίνητρα για επενδύσεις θα ενισχύσει τη βιομηχανία, αλλά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πολίτες και αυτές της Ευρώπης και θα προσεγγίσει το στόχο της ανταγωνιστικότητας. Αναφέρομαι κυρίως στην ενεργοποίηση των επιχειρηματικών προγραμμάτων ενέργειας και βιομηχανίας, καθώς και στην αναπτυξιακή παράμετρο των επενδύσεων, που είναι μέρος μιας ολοκληρωμένης αναδιαρθρωτικής πολιτικής, γιατί προσδιορίζει τις δυνατότητες υλοποίησης του Προϋπολογισμού και την εξασφάλιση των κοινωνικών πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πολιτική, σε συνάρτηση με τους γενικούς οικονομικούς παράγοντες, είναι η πολιτική που εφάρμοσαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Τη βούληση και τις ικανότητες της εφαρμογής αυτής της πολιτικής την εγγυάται και σήμερα μόνο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη. Και αυτή η Κυβέρνηση θα εκτελέσει τον Προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κ. Βουλευτού)

Λίγα δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο προϋπολογισμός είναι δεσμευμένος από τους κανόνες που κατοχυρώνουν κατακτήσεις της οικονομίας μας και της κοινωνίας μας και από τους στόχους που θα συμβάλουν στην πραγματική σύγκλιση τόσο στη χώρα μας όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο έτσι θα ακυρωθεί η δυσπιστία που έχουν οι πολίτες στους αριθμούς και θα κορυφωθεί το έργο της Κυβέρνησης, γιατί θα έχει αντέξει στις συνέπειες του σχεδιασμού του. Και επειδή πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι κάθε έργο, όταν ολοκληρωθεί, αφορά περισσότερο τους αποδέκτες τους παρά τους δημιουργούς του, να είστε σίγουροι, ότι ο ελληνικός λαός απογοητευμένος από τις αποσκευές που κουβαλάει η Νέα Δημοκρατία, της ακρίβειας, της ανεργίας και του χαμένου χρόνου, επιδοκμάζει το έργο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κ. Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κυρία Ζήση!

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να κάνει τομές και μπορεί να περάσει τη στενή πύλη της ιστορίας.

Είναι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός και το μέλλον της χώρας μας, αυτά που μας επιβάλλουν να ψηφίσουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε την κ. Ζήση.

Θα παρακαλούσα όμως το παράδειγμά της για την υπέρβαση του χρόνου να μην ακολουθηθεί από τους υπόλοιπους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να κόβεται στα δέκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε, η ομιλία του κάθε Βουλευτή, για να μπορέσουμε κάποια στιγμή να μιλήσουμε και οι άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συμφωνώ μαζί σας, κύριε Σπυριούνη.

Αλλά, η παρουσία της κ. Ζήση ήταν μοναδική στην Αίθουσα, γι' αυτό δόθηκε το ένα λεπτό.

Ο κ. Κουνάλακης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συζητούμε στραβά κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό στην Ελλάδα. Σε όλα τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι μια αφορμή για μία πολιτική αντιπαράθεση εφ'όλης της ύλης και σε όλους τους τομείς της πολιτικής ζωής του τόπου. Εδώ, δυστυχώς, κάνουμε μία συζήτηση στενά οικονομική, μία συζήτηση ρουτίνας, που αφήνει παγερά αδιάφορους τους πολίτες και στα έδρανα της Κυβέρνησής μας έχουμε τον Υπουργό ή κανένα Υφυπουργό Οικονομικών ή Εθνικής Οικονομίας. Ας ελπίσουμε ότι από την επόμενη χρονιά αυτά θα αλλάξουν.

Εγώ θα προσπαθήσω, μιλώντας περισσότερο πολιτικά, να αποδείξω τις επιπτώσεις που έχει ο προϋπολογισμός σε κρίσιμους τομείς, κατά τη γνώμη μου, της πολιτικής ζωής.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 είναι προϋπολογισμός λιτότητας – τώρα και πάρα πολλά χρόνια μιλάμε για προϋπολογισμούς λιτότητας – και πλήττει καίρια τομείς, που υποτίθεται ότι είναι στις κυβερνητικές προτεραιότητες. Άπειρες φορές κορυφαίοι κυβερνητικοί παράγοντες, αλλά και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, έχουν αναφερθεί στις μεγάλες προτεραιότητες της παιδείας, του πολιτισμού, στην ευαισθησία που οφείλει να επιδείξει η Κυβέρνηση, η Ελλάδα απέναντι στον απόδημο Ελληνισμό και κυρίως απέναντι στους πολίτες ελληνικής καταγωγής, που έχουν συρρεύσει στην Ελλάδα από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Τύπου δεν παύουν να τονίζουν τη μεγάλη σημασία του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης για τη λειτουργία της ιδιωτικής κυρίως τηλεόρασης σε ανεκτά επίπεδα.

Να δούμε πώς ο προϋπολογισμός αντιμετωπίζει αυτούς τους κρίσιμους τομείς. Η συνάδελφός μου κ. Λουλέ θα μιλήσει αναλυτικά για την αντιμετώπιση της παιδείας από τον προϋπολογισμό με την έναρξη μιας υποτιθέμενης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Θα περιοριστώ σ'ένα σύντομο σχόλιο.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών είπε χθες ότι ο προϋπολογισμός, που συζητούμε, στηρίζει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Πως τη στηρίζει όμως; Με μία ελάχιστη, σχεδόν μηδενική, αύξηση των πραγματικών δαπανών. Να, όμως, πώς έχει η κατάσταση της παιδείας στην Ελλάδα, σε σχέση με τις άλλες χώρες. Οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία στην Ελλάδα κατατάσσουν τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις των χωρών του ΟΟΣΑ. Οι Έλληνες καθηγητές είναι οι χαμηλότερα αμειβόμενοι, η Ελλάδα έχει τις πιο πολυάριθμες τάξεις. Για να ξεφύγουμε απ'αυτήν τη θλιβερή θέση απαιτούνται ολόκληρες δεκαετίες με τους ανύπαρκτους ρυθμούς που αυξάνονται στη χώρα μας τώρα και πάρα πολλά χρόνια οι δαπάνες για την παιδεία.

Ο Υπουργός Παιδείας πρόσφατα μας έλεγε συνεχώς ότι ένας από τους βασικούς λόγους που τον οδήγησαν στη βιαστική αυτή υποτιθέμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ήταν και η ανάγκη να δημιουργηθούν και νέοι θεσμοί, προκειμένου να απορροφηθούν τα κονδύλια του δευτέρου Πακέτου Ντελόρ ύψους εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών. Τα κονδύλια αυτά πρέπει να απορροφηθούν έως το τέλος του 1999, που εκπνέει η προθεσμία. Είναι σαφές και γνωστό ότι τα σημερινά ποσοστά απορρόφησης είναι τελείως αποκαρδιωτικά. Για να απορροφηθούν τα κονδύλια αυτά με ουσιαστικό τρόπο και να

μην υπάρξει απλώς είσπραξη και διασπάθισή τους, πρέπει να διατεθούν και σημαντικοί εθνικοί πόροι. Αυτό, όμως, δεν συμβαίνει με τον προϋπολογισμό που συζητούμε, δεδομένου ότι οι δαπάνες για την παιδεία, όπως είπα, παραμένουν στάσιμες. Ποιο είναι, λοιπόν, το προσδοκώμενο αποτέλεσμα σε σχέση με την απορρόφηση αυτών των κονδυλίων; Ή τα κονδύλια αυτά τελικά θα χαθούν και δεν θα απορροφηθούν ή θα απορροφηθούν και θα κατασπαταληθούν, αφού δεν θα υπάρχουν οι προϋποθέσεις για ουσιαστική και χρήσιμη αξιοποίησή τους.

Παραδείγματος χάρι, σημαντικά ποσά από τα κονδύλια αυτά μπορεί να διατεθούν για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Πώς θα γίνει, όμως, η επιμόρφωση αυτή με τα σημερινά τεράστια κενά σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης; Άρα, εδώ χρειάζονταν εθνικοί πόροι να προσληφθούν χιλιάδες καθηγητές, να καλυφθούν τα κενά, για να μπορέσει να υπάρξει μία ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Σημαντικά επίσης ποσά μπορεί να διατεθούν στα ενισχυτικά μαθήματα, που είναι μία από τις βασικές ιδέες του νομοσχεδίου που ψηφίσαμε. Πώς θα λειτουργήσουν, όμως, τα ενισχυτικά μαθήματα, αφού λείπουν οι απαραίτητες κτιριακές εγκαταστάσεις και είναι γνωστό ότι εκατοντάδες σχολεία όλων των βαθμίδων λειτουργούν σε βάρδιες; Σ'αυτά τα σχολεία είναι αδύνατο να υπάρξουν ενισχυτικά μαθήματα. Να, λοιπόν, η σημασία των εθνικών πόρων, για να υπάρξει ουσιαστική απορρόφηση των κονδυλίων από την Ευρώπη.

Τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα για τον πολιτισμό. Το ποσοστό 0,26% είναι απαράδεκτο. Το ποσοστό αυτό σημαίνει ότι από τον τακτικό Προϋπολογισμό αναλογεί στο Υπουργείο Πολιτισμού το ποσό των τριάντα εννέα δισεκατομμυρίων (39.000.000.000) δραχμών, από τα οποία τα τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές θα αναλωθούν σε ανελαστικές δαπάνες.

Ας σημειωθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κατά κεφαλήν δημόσια δαπάνη για τον πολιτισμό στη χώρα μας είναι το 1/3 περίπου της αντίστοιχης στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι θα αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο; Ορθώς επεσήμανε ο Πρωθυπουργός στην πρόσφατη προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή, τον κίνδυνο της ισοπέδωσης των πολιτισμών στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Αποτέλει λύση για τον πολιτισμό η προσφυγή στον τζόγο όπως έκανε πρόσφατα ο κ.Βενιζέλος προκειμένου να αυξηθούν τα έσοδα του Υπουργείου του; Συμβαδίζει ο τζόγος με τον πολιτισμό; Μπορεί το Υπουργείο Πολιτισμού να προγραμματίσει μακροπρόθεσμες δραστηριότητες όταν το ύψος των εσόδων από τα τυχερά παιχνίδια είναι αβέβαιο;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Οι πεσσοί από την αρχαιότητα ήταν ισχυρό παιχνίδι, κύριε συνάδελφε.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Πρέπει να πω ότι είναι απαράδεκτο αυτό που συνέβη την τελευταία στιγμή κατά την πρόσφατη συζήτηση νομοσχεδίου για τον πολιτισμό. Χωρίς να καταλάβουμε εμείς οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης τίποτα, εν κρυπτώ, ο Υπουργός Πολιτισμού υιοθέτησε εκπρόθεσμη τροπολογία του Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ.Χυτήρη, με την οποία στο μέλλον ο πολιτισμός θα εισπράττει ποσοστά και από το νέο τζόγο, τον επωνομαζόμενο ΤΖΟΚΕΡ, αλλά στην τροπολογία υπάρχει συνέχεια. Αναφέρεται ότι θα εισαχθεί στην Ελλάδα, προκειμένου να αυξηθούν τα έσοδα του πολιτισμού, ένα άλλο τυχερό παιχνίδι, διεθνές, κινέζικης εμπνεύσεως, το λεγόμενο ΚΙΝΟ που θα παίζεται στην τηλεόραση σε κέντρα διασκέδαστος.

Δεν είναι πραγματικά ντροπή να επιχειρούμε στην Ελλάδα να χρηματοδοτήσουμε τον πολιτισμό κυρίως με την αύξηση του τζόγου; Συμβαδίζουν αυτά τα δύο πράγματα, κύριε Υπουργέ ή μήπως η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού προσδοκά να αυξηθούν σημαντικά τα έσοδα από τη νέα ανώνυμη εταιρεία που ιδρύθηκε με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο και συνάντησε, όπως είναι γνωστό, την αντίδραση όλων όσοι ασχολούνται με τον πολιτισμό;

Όλα αυτά, είναι απαράδεκτα και δεν συμφωνούμε βέβαια

καθόλου με τη δήλωση του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος έσπευσε μετά την ανακοίνωση των βασικών στοιχείων του προϋπολογισμού, να δώσει μια πρώτη ερμηνεία για το χαμηλό ποσοστό. Τι είπε; "Δεν έχουν αλλάξει στην κοινωνία μας και στο πολιτικό μας σύστημα τόσο ριζικά οι αντιλήψεις, κάτι που θα επέτρεπε και σε μας να διεκδικήσουμε με αποτελεσματικότητα μια καλύτερη θέση στην κατανομή των κονδυλίων του τακτικού Προϋπολογισμού."

Αυτή είναι η αντίληψη του Υπουργού Πολιτισμού. Οι ισχυρισμοί, όμως, αυτοί ανατρέπονται από την καθημερινή πραγματικότητα, από το συνεχώς αυξανόμενο τζίρο της πολιτιστικής βιομηχανίας, από τη σταθερή αύξηση των εισπράξεων στις κινηματογραφικές αίθουσες, από τον πολλαπλασιασμό των εκδιδόμενων βιβλίων, από την άνθιση της μουσικής βιομηχανίας. Άρα το πρόβλημα δεν υπάρχει στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα, αλλά στην Κυβέρνηση και στην περιφρόνηση που δείχνει απέναντι στον πολιτισμό.

Πριν λίγες μέρες πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη το δεύτερο συνέδριο του ΣΑΕ. Ήμασταν όλοι εκεί, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, πολλοί Υπουργοί, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, κυρίως, όμως, ήταν εκεί εκατοντάδες αντιπρόσωποι, Έλληνες της διασποράς από ολόκληρο τον κόσμο, γεμάτοι αγωνία για τη διατήρηση της ελληνικότητας εκατομμυρίων Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό. Η Κυβέρνηση υποσχέθηκε αμέριστο ενδιαφέρον και συμπαραστάση, κυρίως για εκείνους που μένουν –και είναι εκατοντάδες χιλιάδες– στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Πώς αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τον απόδημο ελληνισμό; Υπάρχει βέβαια, για να είμαι δίκαιος, μια σημαντική αύξηση των κονδυλίων της Γενικής Γραμματείας του Απόδημου Ελληνισμού και αυτό είναι θετικό, αύξηση κατά 31%. Από δύο δισεκατομμύρια εννιακόσια εκατομμύρια (2.900.000.000), σε τρία δισεκατομμύρια οκτακόσια εκατομμύρια (3.800.000.000) δραχμές. Βέβαια, το ποσό αυτό είναι εξαιρετικά μικρό σε σχέση με τις ανάγκες. Πώς όμως αποτυπώνεται το ειδικό ενδιαφέρον της Κυβέρνησης απέναντι στο πιο ευαίσθητο τμήμα του απόδημου ελληνισμού, απέναντι σ'αυτούς που έχουν έλθει στην Ελλάδα από τις χώρες της Σοβιετικής Ένωσης και απέναντι σ'αυτούς που παραμένουν στις χώρες αυτές; Υποτίθεται ότι η νέα στρατηγική όλων των πολιτικών δυνάμεων είναι να βοηθηθούν να παραμείνουν στις χώρες αυτές που έχουν βαθιές ρίζες. Τα προβλήματά τους αυτά όμως είναι τεράστια. Το ΥΑΠΟΕ ιδρύθηκε προκειμένου να ασχοληθεί με τους ομογενείς αυτών των περιοχών που έχουν εγκατασταθεί στη Θράκη. Υποτίθεται ότι οφείλει να διευρύνει τις αρμοδιότητές του, να ασχοληθεί δηλαδή και με τις εκατοντάδες χιλιάδες των Ελλήνων που έχουν παραμείνει στις χώρες της Σοβιετικής Ένωσης. Ενώ όμως, υπάρχει αυτή η ορθή σκέψη, προτείνεται σε σχετικό κείμενο που ενσωματώνεται στον προϋπολογισμό η διάλυση αυτού του ιδρύματος και συγχρόνως εγγράφεται ένα κονδύλι τεσσάρων δισεκατομμυρίων εξακοσίων εκατομμυρίων (4.600.000.000) δραχμών για το ίδρυμα αυτό, που είναι τελείως ανεπαρκές, κύριε Υπουργέ. Διότι απ'αυτά τα ποσά τα τρία τριακόσια δισεκατομμύρια (3.300.000.000) θα πάνε για να πληρωθούν κάποια νοίκια αυτών που έχουν παλιννοστήσει και το υπόλοιπο ενάμισι δισεκατομμύριο (1.500.000.000) για τους μισθούς του ιδρύματος. Τι θα γίνει από κει και πέρα; Πώς θα ασκηθεί η πολιτική;

Τέλος, ήθελα να πω για το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κύριε Πρόεδρε. Υποσχέθηκε το Υπουργείο ότι θα δώσει οκτακόσια εκατομμύρια (800.000.000) δραχμές, σ' αυτό τον κρίσιμο θεσμό για την ομαλή λειτουργία της τηλεόρασης και ενώ υπήρχε αυτή η υπόσχεση, τελικά στον προϋπολογισμό εγγράφονται μόνο εκατόν ενενήντα πέντε εκατομμύρια (195.000.000) δραχμές.

Και εγώ ερωτώ, πως είναι δυνατόν να επιτελέσει το έργο του αυτός ο οργανισμός που όλοι θέλουμε να γίνει μια ανεξάρτητη ουσιαστική αρχή. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κύριε Κουνάλη.

Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω την οδύνη μου για το τραγικό γεγονός που συνέβη τις προηγούμενες ημέρες στη Θεσσαλονίκη και χάθηκαν τόσες ανθρώπινες ζωές. Εκφράζω τη δυσφορία μου, γιατί δεν εξοπλίσαμε τη χώρα με τα τεχνικά μέσα, δεν την εξοπλίσαμε με τον αποτελεσματικό κρατικό μηχανισμό, για να μη ζούμε ανάλογα γεγονότα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εδώ είναι ο αθηνοκεντρισμός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Εκφράζω τη συμπάθειά μου προς τους συγγενείς των αγνοουμένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η ευθύνη βαραίνει την Κυβέρνηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Οι ευθύνες ανήκουν σε όλους μας. Εκφράζω την απαίτηση η έρευνα να αποδώσει τις ευθύνες για το τραγικό αυτό γεγονός.

Επιτέλους, του αεροδρόμιο "Μακεδονία" της Θεσσαλονίκης, όπως και τα άλλα αεροδρόμια της χώρας, να εξοπλιστεί με τα τεχνικά μέσα για να αποφευχθεί η επανάληψη τέτοιων τραγικών γεγονότων, στο μέλλον για να αναδειχθεί η εικόνα της χώρας μας, της σύγχρονης ανταγωνιστικής Ελλάδας στο διεθνή χώρο.

Όσον αφορά τη συζήτηση της οικονομικής πολιτικής και του προϋπολογισμού του 1998, θα ήθελα να πω ότι μπορεί εύκολα η μάχη του προϋπολογισμού να αναλωθεί σε αριθμούς και συσχετισμούς μέτρων.

Γνωρίζουμε όλοι πως το κάθε μέτρο πολιτικής, γνωρίζουμε πως το κάθε στατιστικό στοιχείο έχει δυο ή περισσότερες αναγνώσεις. Αναλόγως από που κοιτάς το ποτήρι, από την πλευρά του μισοάδειου ή του μισογεμάτου, μπορεί να αξιολογήσεις ως θετικό ένα έργο και ένα αποτέλεσμα ή ως αρνητικό.

Δεν πρέπει, όμως, να ομιλούμε για τους κομματικούς, οικονομικούς στόχους. Πρέπει να ομιλούμε για τους οικονομικούς στόχους της χώρας και του λαού μας. Αν θέσουμε με σαφήνεια αυτούς τους στόχους και βρούμε τις μεγάλες συμφωνίες, τότε θα συμφωνήσουμε ή θα διαφωνήσουμε στα μέσα, στις δράσεις και στις επιμέρους πολιτικές.

Ποιοι είναι αυτοί οι στόχοι της χώρας μας; Ποιοι είναι οι οικονομικοί στόχοι της χώρας μας, που κατά τη γνώμη μου είναι κοινοί για το σύνολο σχεδόν του ελληνικού λαού, είναι κοινοί για το σύνολο σχεδόν των πολιτικών κομμάτων της χώρας μας, γιατί όχι για όλα τα πολιτικά κόμματα; Γιατί η ανάπτυξη, η ευημερία, η κοινωνική δικαιοσύνη, η απασχόληση δεν μπορεί παρά να είναι στόχοι όλου του λαού, δεν μπορεί παρά να είναι εθνικοί στόχοι, δεν μπορεί παρά να είναι στόχοι όλων των πολιτικών κομμάτων.

Υπάρχουν δυο πολύ σημαντικά και καθοριστικά ερωτήματα τούτη την εποχή και γύρω απ' αυτά περιστρέφεται όλη η συζήτηση για τις οικονομικές πολιτικές που ασκούνται.

Είναι αναγκαία η ένταξή μας και η συμμετοχή μας στην τρίτη φάση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης; Είναι αναγκαία η συμμετοχή της δραχμής στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα.

Αποψη μου είναι πως οι στόχοι αυτοί δεν είναι απλώς αναγκαίοι. Οι στόχοι αυτοί είναι κατ' αρχάς εθνικοί, γιατί θα φέρουν με την κατάκτησή τους την Ελλάδα στον πυρήνα των χωρών εκείνων που παίρνουν τις σημαντικές, τις μεγάλες αποφάσεις για το μέλλον της Ευρώπης. Το Λουξεμβούργο είναι μια χαρακτηριστική εμπειρία των τελευταίων ημερών.

Είναι οικονομικοί οι στόχοι γιατί θα συμβάλουν στην οικονομική σταθερότητα, θα συμβάλουν στην ανάπτυξη, θα συμβάλουν στην ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας οικονομίας.

Είναι κοινωνικοί, γιατί αν πετύχουμε τους προηγούμενους στόχους, τότε θα βελτιώσουμε και την απασχόληση, τότε θα βελτιώσουμε την ευημερία και το βιοτικό επίπεδο του λαού μας, τότε είναι σίγουρο πως θα αναπτύξουμε έναν ισχυρό δείκτη κοινωνικής προστασίας.

Και βεβαίως είναι πολιτικοί, γιατί θα διαμορφώσουν τις προϋποθέσεις και τους όρους μιας σταθερής κοινωνικής αλληλεγγύης προς όλους τους στόχους της χώρας και του

λαού μας.

Υπάρχει ένα δεύτερο ερώτημα ανάμεσα σ' αυτούς που συμφωνούν για την αναγκαιότητα αυτών των στόχων εάν αργούμε να τους κατακτήσουμε ή εάν βιαζόμαστε. Θα πρέπει να πούμε με πολλή ειλικρίνεια ότι το 1991 όταν συζητείτο στο Μάαστριχτ η μεγάλη αυτή συμφωνία και προσδιορίζονταν τα κριτήρια και η κλιμάκωση της οικονομικής και νομισματικής προσέγγισης και συντονισμού των πολιτικών των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχε τεθεί ως στόχος το 1996 για την τρίτη φάση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Ο στόχος αυτός για τη χώρα μας ήταν το 1999. Ήταν οι στόχοι που είχαν τεθεί στο Μάαστριχτ για όλη την Ευρώπη, οι στόχοι που είχε θέσει η Νέα Δημοκρατία –γιατί αυτή ήταν τότε κυβέρνηση της χώρας– για την Ελλάδα.

Ο χρόνος αυτός για την Ευρώπη, λόγω της διεθνούς οικονομικής ύφεσης, λόγω της μη κατάκτησης των μακροοικονομικών μεγεθών, μετατοπίστηκε για δύο χρόνια. Και για την Ευρώπη είναι το 1999, για τη χώρα μας είναι το 2001. Και αυτό γιατί η χώρα μας δεν μπόρεσε την περίοδο '90-'93 που υλοποιήθηκε η πρώτη φάση του προγράμματος σύγκλισης που διαμόρφωσε και υλοποίησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να βελτιώσει στοιχειωδώς τα μακροοικονομικά μεγέθη της οικονομίας μας, να την εξυγιάνει δημοσιονομικά. Και βεβαίως όχι μόνο δεν βελτίωσε τους κοινωνικούς δείκτες και τους δείκτες απασχόλησης, αλλά τότε τόσο η ανεργία διπλασιάστηκε –το 10% το ρεκόρ αυτό τότε το κατακτήσαμε, το αρνητικό ρεκόρ– και βεβαίως ο δείκτης κοινωνικής προστασίας, η κοινωνική πολιτική περιορίστηκε. Για να μην ομιλήσω για τα εισοδήματα τα οποία κατά μέσο όρο, τα πλατιά λαϊκά στρώματα όπως και οι συνταξιούχοι απώλεσαν από 15% έως 20% της αγοραστικής τους δύναμης.

Εάν αυτά προσέφερε η Νέα Δημοκρατία, όπως μας είπε τόσο υπερήφανα ο εισηγητής της από τούτο εδώ το έδρανο την προηγούμενη ημέρα, ότι δηλαδή, εμείς εισπράττουμε την επιτυχή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας εκείνη την περίοδο η οποία σήμερα αποδίδει, τότε καθόλου υπερήφανοι δεν πρέπει να είναι οι ίδιοι, καθόλου υπερήφανο δεν πρέπει να είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας μας γι' αυτά που σήμερα εισπράττουμε. Και δικαίως σήμερα οι εργαζόμενοι κινητοποιούνται και απαιτούν εκείνα τα ελλείμματα, εκείνη η υποχώρηση στην αγοραστική τους δύναμη να καλυφθεί. Γιατί μπορεί η δική μας Κυβέρνηση να είχε ραγδαίες βελτιώσεις στα μακροοικονομικά μεγέθη, υλοποιώντας το δικό της πενταετές πρόγραμμα σύγκλισης που υπέγραψε το 1994 και υλοποιεί μέχρι σήμερα και το ολοκληρώνει το 1998, μπορεί να βελτίωσε την ανταγωνιστικότητα, μπορεί να έθεσε τις βάσεις μιας αναπτυξιακής τροχιάς, όμως είναι σίγουρο πως οι πραγματικές αυξήσεις στα εισοδήματα των λαϊκών στρωμάτων όπως και οι συντάξεις των χαμηλοσυνταξιούχων είναι οριακές.

Αυτά τα αιτήματα είναι δίκαια γι' αυτό ζητούν απαντήσεις. Αυτές τις απαντήσεις η Κυβέρνησή μας είναι υποχρεωμένη, είναι δεσμευμένη όχι μόνο από την πολιτική της και από τη φυσιογνωμία της όχι μόνο από τις προεκλογικές της υποχρεώσεις και δεσμεύσεις, αλλά γιατί πρέπει να οδηγήσει τη χώρα μας, στον 21ο αιώνα γιατί πρέπει να μπει με αποφασιστικό βηματισμό στο νέο αιώνα η πατρίδα μας, πρέπει να κατακτήσει, ένα ασφαλές περιβάλλον.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πολλοί χαρακτηρισμοί υπήρξαν για τον Προϋπολογισμό του 1998. Άλλοι είχαν θριαμβικό χαρακτήρα και άλλοι καταστροφολογικό. Θα έλεγα πως ας αφήσουμε και τις θριαμβολογίες, ας αφήσουμε και τις καταστροφολογίες. Ο λαός γνωρίζει την πραγματικότητα, γνωρίζει τις πραγματικές βελτιώσεις, γνωρίζει πως είναι σε θετική τροχιά η οικονομία μας. Γνωρίζει πως προσεγγίζουμε το μέσο όρο των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γνωρίζει, όμως, πως έχουμε και μεγάλα ελλείμματα και μεγάλες αδυναμίες.

Ο προϋπολογισμός αυτός, λοιπόν, μπορεί να χαρακτηριστεί συνεπής στους στόχους του πενταετούς προγράμματος και αυτό κανείς δεν μπορεί να το αγνοήσει. Γιατί όλοι ξέρουμε πως αυτοί οι στόχοι ετέθησαν το 1994, κλιμακώθηκαν τα

προηγούμενα τέσσερα χρόνια και τώρα ολοκληρώνονται. Αυτός ο προϋπολογισμός απορροφά τις υπερβάσεις των προηγούμενων γιατί δεν υπάρχει άλλος χρόνος για ετεροχρονισμό των ελλειμμάτων και των υπερβάσεων. Αυτός ο προϋπολογισμός μετατοπίζει, ελαφρώς βεβαίως τα φορολογικά βάρη από τα λαϊκά στρώματα προς τους έχοντες και κατέχοντες. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι κοινωνικά δίκαιος, απέχει, όμως, πολύ από το να είναι κοινωνικά δίκαιος. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι φιλόδοξος αναπτυξιακά, πρέπει όμως να το αποδείξει ότι θα απογειώσει αναπτυξιακά τη χώρα μας στους δώδεκα μήνες που έχουμε μπροστά μας. Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν είναι ούτε λιτότητας, αλλά ούτε και γαλαντόμος. Είναι ένας προϋπολογισμός εισοδηματικά περιοριστικός, γιατί έχει θέσει συγκεκριμένους οικονομικούς στόχους και πρέπει να τους κατακτήσει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, γνωρίζουμε πολύ καλά πως οι όροι της επιτυχίας, η θέση στην οποία θα ταξιδέψει η χώρα μας στο τρένο του 21ου αιώνα, η θέση στην οποία θα βρεθεί μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις αρχές της επόμενης δεκαετίας, εξαρτάται πρωτίστως από την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης και του κράτους. Γι' αυτό η κύρια ευθύνη ανήκει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κύρια ευθύνη ανήκει σε μας.

Εξαρτάται από την ενεργοποίηση των κοινωνικών εταίρων. Επιτέλους, οι επιχειρηματίες να επενδύσουν περισσότερα από την υψηλή κερδοφορία των τελευταίων χρόνων, που τους εξασφάλισε η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Επιτέλους και οι εργαζόμενοι να δείξουν μεγαλύτερη τόλμη. Το σύμφωνο εμπιστοσύνης είναι ένα μήνυμα συνεργασίας και συνεννόησης, όμως, είναι πίσω από τις απαιτήσεις. Και αυτό, όμως, πρέπει να το κατακτήσουμε την επόμενη διετία.

Τέλος, το πολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο θα αναπτυχθεί τούτος ο προϋπολογισμός, όπως και ο Προϋπολογισμός του 1999, πρέπει να είναι σταθερό. Απαιτείται η διακομματική συνεννόηση και η συμφωνία στους κεντρικούς οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους. Αυτό θα πρέπει να είναι το μέλημα όλων των κομμάτων. Διαφορετικά θα έχουμε απώλεια της αξιοπιστίας όλου του πολιτικού συστήματος. Δεν κρίνουμε μόνο, ως Κυβέρνηση, τώρα κρίνεται το μέλλον της χώρας, κρίνουμε όλοι μας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγκριώτη.

Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα σας μιλήσω τη γλώσσα της ανεξάρτητης άποψης. Η μέχρι τώρα συζήτηση για τον προϋπολογισμό είχε το χαρακτηριστικό γνώρισμα της αντιπαράθεσης. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στάθηκαν αντιπολιτευτικά. Το κατηγορώ, για το κατηγορώ, δεν είναι πολιτική, κύριοι. Κουράσαμε το λαό με τα ίδια πράγματα. Κάθε χρόνο λέμε τα ίδια και τα ίδια. Η πολιτική του "όχι, σε όλα" είναι αδιέξοδη πολιτική.

Από τη συζήτηση απουσίαζε η αλήθεια. Η Εθνική Αντιπρωσωπεία δεν διαφωτίστηκε επαρκώς. Άλλωστε, βλέπετε αν είναι Βουλή που συζητείται ο κρατικός Προϋπολογισμός. Λυπούμαι πάρα πολύ, διότι βρισκόμαστε προ κενών εδράνων.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Γερμανία, στη Γαλλία και αλλαχού στον προηγμένο κόσμο υπάρχει ακριβής επίσημη ενημέρωση για την εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών. Εδώ, δυστυχώς, δεν υπάρχει. Ο κάθε οικονομολόγος κομπάζει. Αντί να διαφωτίζει, διαστρέφει. Αντί να συμβάλει, κραυγάζει, για να γίνει αρεστός.

Έχουμε χρέος αυτήν την ώρα να στηρίζουμε πολιτικά και ηθικά την εθνική μας οικονομία. Δεν έχουμε το δικαίωμα να δημιουργούμε και να καλλιεργούμε ένα ηττοπαθές ψυχολογικό κλίμα για την οικονομία μας στο λαό, γιατί έχει γενικότερες δυσμενείς επιπτώσεις. Όταν από το επίσημο αυτό Βήμα της Βουλής, Αρχηγοί Κομμάτων και Βουλευτές κατηγορούν την εθνική μας οικονομία, αλήθεια ποιος σοβαρός επενδυτής θα θελήσει να επενδύσει στην Ελλάδα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα εθνικά θέματα, στην εθνική μας οικονομία, στην εθνική μας παιδεία δεν κάνουμε

αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Καταθέτουμε την πολιτική μας πρόταση. Υποδεικνύουμε στην Κυβέρνηση, χωρίς να αποβλέπουμε σε κομματικά οφέλη από την αποτυχία της Κυβέρνησης σ' αυτά τα θέματα. Η αποτυχία μιας κυβέρνησης στην οικονομία, στα εθνικά θέματα και στην παιδεία σημαίνει εθνική καταστροφή.

Αυτήν τη στιγμή η χώρα μας έδωσε και δίνει τη μάχη ενάντια στην επίθεση κατά της δραχμής από τους κερδοσκόπους. Αυτήν την ώρα η Ελλάδα πρέπει να κερδίσει τη μάχη της ένταξης στην ΟΝΕ, διαφορετικά θα παραμείνει η ουραγός χώρα στην Ενωμένη Ευρώπη. Ποιος τούτο αμφισβητεί, εκτός βέβαια εκείνων που είναι διαφωνούντες πάντοτε με την Ευρώπη;

Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα έχει να αντιμετωπίσει την τουρκική προκλητικότητα και απειλή και οπωσδήποτε για την αμυντική θωράκιση της χώρας επιβαρύνεται δυσανάλογα ο κρατικός Προϋπολογισμός, πράγμα που σημαίνει ότι κάθε Έλληνας πολίτης καλείται να πληρώσει για την ασφάλειά του, περισσότερα από οποιονδήποτε άλλον ευρωπαίο πολίτη.

Σήμερα η Ελλάδα με την παγκοσμιοποιημένη οικονομία και το πολυπολικό σύστημα που αναδύεται μέσα από τα χαλάσματα του διπολισμού, θα πρέπει να προσαρμόζεται σ' αυτήν την πραγματικότητα. Δεν έχει άλλη επιλογή αν θέλει να επιβιώσει αμυνόμενη απέναντι στον οδοστρωτήρα της νέας τάξης πραγμάτων.

Επομένως, κάθε κυβέρνηση, ανεξάρτητα από τον πολιτικό χώρο από τον οποίο προέρχεται δεν έχει πολλές επιλογές, αυτόνομης οικονομικής δράσης, γιατί εκ των πραγμάτων υποχρεώνεται να είναι προσαρμοσμένη στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, προκειμένου να προστατεύει, αν θέλει βέβαια, την επιβίωση του τόπου και του λαού που εκπροσωπεί.

Εξ άλλου, για να είναι μια Κυβέρνηση καλή, πρέπει να έχει αντίστοιχα και καλή Αντιπολίτευση, άρα αν η Κυβέρνηση δεν ασκεί καλή πολιτική, μερίδιο ευθύνης έχει και η Αντιπολίτευση που δεν βοηθάει την Κυβέρνηση για να παράγει καλύτερο έργο. Αυτά είναι τα θετικά. Υπάρχουν και αρνητικά. Γι' αυτό, η δική μου επισήμανση θα είναι κριτική και όχι αντιπολιτευτική.

Η ανεργία, κύριε Υπουργέ, αυξήθηκε. Το ξέρετε αυτό. Η αμοιβή εργασίας μειώθηκε. Αυξήθηκαν στο εμπορικό ισοζύγιο οι εισαγωγές και μειώθηκαν οι εξαγωγές. Οι άδηλοι πόροι μειώθηκαν που κατά παράδοση είναι θετικό μέγεθος.

Στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, παρουσιάζεται η μεταβολή σαν θετική, ενώ είναι αρνητική στην πραγματικότητα. Στο δημόσιο τομέα είναι αυξημένος ο μακροπρόθεσμος δανεισμός και εμφανίζεται τετραπλασιασμός στο έλλειμμα, έναντι του προηγούμενου έτους.

Στον τομέα των δαπανών παρατηρούμε μείωση στις αμυντικές δαπάνες, σε σύγκριση με το ρυθμό αύξησης των δέκα προηγούμενων ετών, ενώ για τα Υπουργεία Γεωργίας, Υγείας και Πρόνοιας, Παιδείας, η διάθεση πιστώσεων είναι μειωμένη. Η ροή των χορηγήσεων δεν έχει στρατηγική που να προσαρμόζεται σε μια καθαρά αναπτυξιακή οικονομική πολιτική.

Ένας προϋπολογισμός, κύριε Υπουργέ, για να είναι ολοκληρωμένος, θα πρέπει να περιλαμβάνει και το αναπτυξιακό του κομμάτι, που αυτό είναι ελλιπές. Δηλαδή, θα πρέπει να περιγράφεται το αναπτυξιακό σχέδιο τουλάχιστον για μια πενταετία, ώστε να υπάρχει ανάγλυφη εικόνα της προοπτικής της οικονομίας. Όμως, εκείνο που πρέπει να προσέξει η Κυβέρνηση είναι ότι δεν πρέπει να αφήνει τις οικονομικά ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις, απροστάτευτες, εκεί που βρίσκεται η Αντιπολίτευση την αχίλλειο πτέρνα να κτυπάει την Κυβέρνηση. Θα πρέπει να εξεύρει πόρους, ώστε να ενισχυθεί πιο πολύ το κοινωνικό κράτος. Πρέπει να προστατευθούν οι ευαίσθητες ομάδες του λαού μας, όπως αυτές είναι οι πολύτεκνες οικογένειες, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες μας και κύρια η νεολαία μας.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, έφθασε στο 27% η ανεργία στη νεολαία και την εκτρέπουμε στα ναρκωτικά και στην παρασιτική ζωή. Θα πρέπει να κάνετε το παν για να βρείτε εργασία στους νέους.

Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης οφείλει να ανα-

ζητήσει τρόπους δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών σε όλους τους πολίτες, ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα.

Ειδικά θα σταθώ στον πολιτισμό.

Το πιο μεγάλο όπλο της Ελλάδας, το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, σήμερα στην παγκόσμια τάξη πραγμάτων είναι ο πολιτισμός της. Το αν είμαστε σήμερα στην Ευρώπη, δεν είμαστε για την οικονομία μας, είμαστε για τον πολιτισμό μας.

Επομένως, η ανάπτυξη της χώρας μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι περνά μέσα από τον πολιτισμό της και φυσικά από την επίζηλη γεωγραφική της θέση στο παγκόσμιο στερέωμα.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, θα έπρεπε να προβλέπονται μεγαλύτερα κονδύλια για τον πολιτισμό.

Θέλω επίσης να επισημάνω ότι είναι θετικό που η Κυβέρνηση παίρνει μέτρα για τη μείωση των δαπανών του δημόσιου τομέα, όπως καταργήσεις, συγχωνεύσεις και μεταφορές φορέων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δημιουργία μητρώου ασφαλισμένων του δημοσίου κλπ.

Ο προϋπολογισμός, κανένας δεν αρνείται ότι είναι σφιχτός. Βέβαια, θα μπορούσε να είναι ακόμα καλύτερος αν προωθούσε περισσότερες διαρθρωτικές αλλαγές από τις λίγες που προωθεί σήμερα. Γιατί η ονομαστική σύγκλιση στα κριτήρια του Μάαστριχτ, οπωσδήποτε θα πρέπει να επιτευχθεί. Κι' αυτό φυσικά θα είναι ένα κατόρθωμα. Όμως, για τη δημιουργία μιας ισχυρής οικονομίας, χρειάζονται να γίνουν σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες προωθούνται με πολύ αργό ρυθμό, με αποτέλεσμα η ελληνική οικονομία να γίνεται στόχος των κερδοσκόπων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αθήουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα τέσσερις μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Φωτολίβου Δράμας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Γικονογλου έχει το λόγο.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάταια περίμενα επί μία ώρα να εκπέμψει μία ηλιαχτίδα παρηγοριάς για τους αγρότες, ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που να θερμάνει την παγωμένη καρδιά των αγροτών που βρίσκονται σε απόγνωση και χρεοκοπία.

Φαίνεται στη σκέψη του κυρίου Υπουργού, δεν υπάρχει η κοινωνική τάξη, που λέγεται αγροτική τάξη και δεν θυμήθηκε τουλάχιστον μία λέξη παρηγοριάς να εκφράσει γι' αυτούς.

Αλλά το δυστύχημα είναι, ότι μετά τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, στο Βήμα ανέβηκε ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός του αγροτικού τομέα, κ. Τζουμκάς.

Σε όλο το χρόνο ομιλίας του ο κύριος Υπουργός Γεωργίας ήταν ένα απο τα παλιά, αν θυμάσθε, μετεωρολογικά δελτία.

Όσοι τον άκουσαν και δεν γνώριζαν την κατάσταση στην οποία περιήλθαν οι αγρότες από τον τρόπο με τον οποίο ασκεί ο ίδιος την πολιτική του, θα πίστευαν ότι πιο ευημερούσα κοινωνική τάξη από την αγροτική, δεν υπάρχει.

Εδώ ισχύει η παροιμία "αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτα".

Υπομονή φίλοι αγρότες, μπόρα είναι και θα περάσει.

Ο συζητούμενος προϋπολογισμός αντικατοπτρίζει στον αγροτικό τομέα τις κατά καιρούς τοποθετήσεις του κυρίου Πρωθυπουργού και του κυρίου Υπουργού Γεωργίας.

Το κριτήριο χάραξης της αγροτικής μας πολιτική είναι η ανταγωνιστικότητα, είπε από αυτό το Βήμα ο κύριος Πρωθυπουργός.

Θα συμφωνούσα και θα επικροτούσα στην άποψη αυτή του κυρίου Πρωθυπουργού. Πώς όμως είναι δυνατόν να συμφωνήσει κανείς να είναι ανταγωνιστικός ο Έλληνας αγρότης, έναντι του συναδέλφου του της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν, για ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές δάνειο που παίρνει από την ΑΤΕ για έντεκα χρόνια θα πληρώσει το ποσό των είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δραχμών περίπου και για το

ίδιο ποσό στο ίδιο χρονικό διάστημα, ο Ευρωπαίος αγρότης, ο συνάδελφός του, θα πληρώσει μόνο ένα εκατομμύριο επτακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (1.770.000) δραχμές. Υπάρχει ανταγωνιστικότητα εδώ;

Καταθέτω στα Πρακτικά τον πίνακα που αποδεικνύει τα νούμερα τα οποία ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μ. Γικόνoglou, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον είμαστε αντίθετοι στην αναζήτηση λύσεων από το κράτος. Ο αγρότης είναι επιχειρηματίας, δεν είναι δημόσιος υπάλληλος, τόνισε από το Βήμα της Βουλής ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός, ο Υπουργός Γεωργίας κ. Τζουμάκας.

Θα ήθελα να πω στον κ. Τζουμάκα, ότι παρόλο το μεγάλο χρόνο θήτευσής του στο Υπουργείο Γεωργίας, δεν έχει αντιληφθεί ακόμη ότι ο επιχειρηματίας αγρότης, όπως τον αποκαλεί, δεν εργάζεται κάτω από στέγη, όπως οι λοιποί επιχειρηματίες, αλλά είναι έρμαιο των καιρικών συνθηκών, όπως επίσης και της καθημερινής λεηλάτησής του, τη ανοχή των υπαλλήλων των οποίων προίσταται ο κύριος Υπουργός Γεωργίας, από τους μεσάζοντες και τους κάθε είδους λοπιδύτες που λεηλατούν τους αγρότες.

Ο αγρότης είναι επιχειρηματίας, εφόσον το κράτος εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις της δραστηριότητάς του.

Όταν το κρατικό πιστωτικό ίδρυμα, σύμφωνα με την κατά καιρούς κυβερνητική πολιτική λειτουργεί τοκογλυφικά, ο αγρότης είναι σε μειονεκτική θέση έναντι οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία ή των υπηρεσιών, οπότε η θέση του κυρίου Υπουργού είναι εξωπραγματική και ανεδαφική.

Το κριτήριο χάραξης της αγροτικής μας πολιτικής δεν μπορεί να είναι μόνο η ανταγωνιστικότητα. Αν κάποιος προσπαθούσε να λειτουργήσει έτσι, θα γινόταν υπεύθυνος για τρεις μεγάλες εθνικές καταστροφές.

Πρώτον, ερήμωση της ελληνικής περιφέρειας, νέο ρεύμα αστυφιλίας, δραματική αύξηση των ανέργων ανασφάλιστων στις πόλεις. Αυτό σημαίνει ακύρωση της βασικής θέσης του ΠΑΣΟΚ για αποκέντρωση και περιφερειακή ανάπτυξη, που ψήφισε στο συνέδριο το 1996.

Δεύτερον, κατάργηση του κοινωνικά αυτοματοποιημένου προνοιακού δικτύου χωριό-πόλη με βασικά εφόδια και τρόφιμα.

Τρίτον, μείωση του ΑΕΠ έχοντας σαν αποτέλεσμα την περαιτέρω επιδείνωση της εθνικής οικονομίας.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα. Η αναμέτρηση της Κυβέρνησης με τους αγρότες στις πρόσφατες κινητοποιήσεις ανέδειξε ένα μεγάλο πολιτικό πρόβλημα. Οι λόγοι των δύο πλευρών ήταν ασύμβατοι (διάλογος κωφών), ενώ δημιουργήθηκε για πρώτη φορά ένα ψυχικό χάσμα ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στην αγροτική τάξη, που αποτελούσε και αποτελεί παραδοσιακά στρατηγικής σημασίας συνιστώσα της κοινωνικής μας βάσης σαν ΠΑΣΟΚ.

Η Κυβέρνηση επιβάλλεται το ταχύτερο να προχωρήσει σε διάλογο, δίνοντας παράλληλα εντολή να σταματήσουν οι ποινικές διώξεις των αγροτών και να αποφύγει τις προκλήσεις και τις ύβρεις που συνηθίζει να εκτοξεύει ο κύριος Υπουργός Γεωργίας και να δημιουργήσει προτάσεις που να απαντούν στην ανασφάλεια των αγροτών για την αξιοπιστία της πολιτικής τους εκπροσώπησης.

Στόχος επίσης της Κυβέρνησης είναι η μείωση του αγροτικού πληθυσμού από 25% σε 12%. Ως εργαλείο επίτευξης αυτού του στόχου χρησιμοποιείται η ΑΤΕ με την απίστευτου μεγέθους "νόμιμη" τοκογλυφία που διαπράττει σε βάρος των αγροτών, υποχρεώνοντάς τους σε υπερχρέωση και εξαθλίωση με επιτόκια, πρόσθετες επιβαρύνσεις, τόκους υπερημερίας και ανατοκισμού. Εκτίναξαν το ετήσιο επιτόκιο στο 34,5% στην ενδεκαετία 1986-1997, με αποτέλεσμα οι αγρότες μας να καλούνται να πληρώσουν για δάνεια από την ΑΤΕ είκοσι τέσσερις φορές περισσότερο από αυτά που πληρώνουν οι συνάδελφοί τους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μετά θέλουμε οι Έλληνες αγρότες να είναι ανταγωνιστικοί.

Ήδη αυτήν τη στιγμή η ΑΤΕ καθημερινά προβαίνει σε

κατασχέσεις χωραφιών και σπιτιών, με αποτέλεσμα να βρίσκονται σε απόγνωση χιλιάδες ξεσπιτωμένοι αγρότες.

Η Α.Τ.Ε., με την πολιτική που ασκούσαν την τελευταία δεκαετία οι κυβερνήσεις της χώρας μας, από προστάτης και αρωγός των αγροτών, έχει μετατραπεί σε δυνάστη και μέγας εκμεταλλευτής αυτών.

Η πολιτική αυτή εξαναγκάζει τον αγρότη να μεταναστεύσει στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό. Αυτή είναι φαίνεται η μέθοδος του κ. Τζουμάκα με την οποία προσπαθεί να μειώσει τους αγρότες από 25% σε 12%.

Ύστερα από τα παραπάνω μπαίνει το ερώτημα:

Τι θα γίνει ο αγροτικός πληθυσμός που θα πάψει να ασχολείται με το αγροτικό επάγγελμα; Θα ασχοληθεί με κάτι άλλο στην περιφέρεια ή θα μεταναστεύσει στα μεγάλα αστικά κέντρα;

Θα ήμουν ευτυχής εάν η περιφέρεια θα είχε τη δυνατότητα απορρόφησης όλων αυτών των αγροτών. Δυστυχώς, δεν την έχει. Και δεν την έχει διότι από την πολιτική που ασκούν όλες οι κυβερνήσεις, δεν υπάρχει πρόθεση πολιτικής αποκέντρωσης και περιφερειακής ανάπτυξης.

Το πρόβλημα δεν θα το αντιμετωπίσουν μόνο οι αγρότες αλλά και οι επαγγελματίες των πόλεων της περιφέρειας λόγω μείωσης της αγοραστικής δύναμης των πελατών τους που είναι σε ποσοστό 85% αγρότες και από τη μείωση του πληθυσμού της περιφέρειας. Ήδη αυτήν τη στιγμή τα καταστήματα στις πόλεις της περιφέρειας κλείνουν το ένα μετά το άλλο.

Το μεγαλύτερο όμως πρόβλημα με την ερήμωση της περιφέρειας θα το αντιμετωπίσει η ίδια η χώρα μας με την έλλειψη των φρουρών των συνόρων μας.

Εύλογο είναι το ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, προς την Κυβέρνηση με την πολιτική που ασκεί: που θα βρει τον πληθυσμό στις παραμεθόριες περιοχές για να εφαρμόσει το νόμο που ετοιμάζει για την παλλαϊκή άμυνα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία σύγχρονη και συνετή πολιτική στον αγροτικό τομέα, όπως και μία πολιτική όπως και μία πολιτική αποκέντρωσης και περιφερειακής ανάπτυξης, θα μπορούσε να ξαναζωντανέψει την περιφέρεια.

Ως παράδειγμα αναφέρω την περίοδο 1980-1985 με την πολιτική που εφαρμόστηκε από την τότε Κυβέρνηση, είχαμε μετακίνηση πληθυσμού κατά 16% από την Αθήνα προς την περιφέρεια. (Υπουργός Γεωργίας την περίοδο εκείνη ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός).

Στον αγροτικό τομέα θα πρότεινα στην Κυβέρνηση:

1) Εθνικό σχεδιασμό της διαχείρισης της γης, ώστε αυτή από τα χέρια των μη αγροτών να περιέλθει στα χέρια των πραγματικών αγροτών, αυξάνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την καλλιεργούμενη έκταση του αγρότη.

Σας γνωρίζω δε ότι σήμερα το 54% της αγροτικής γης βρίσκεται σε χέρια μη αγροτών.

2) Απαιτούνται το δυνατόν συντομότερο ειδικά προγράμματα στήριξης των ορεινών περιοχών που ερήμωσαν, για να μην πω ότι έχουν εγκαταλειφθεί τελείως.

3) Εξυγίανση της αγροτικής πίστης, ώστε να καταστήσουν ανταγωνιστικούς τους αγρότες μας και άτοκη ρύθμιση των αγροτικών χρεών, αφαίρεση όλων των τόκων ανατοκισμού και των τόκων ποινής, ώστε να δοθεί η δυνατότητα για νέο ξεκίνημα των αγροτών.

4) Επαγγελματική κατάρτιση του αγρότη και άμεση εφαρμογή του νόμου που ψήφισε η Βουλή για του νέους αγρότες.

5) Ρύθμιση της αγοράς με επέμβαση στον όγκο της παραγωγής με δημοσιονομικά εργαλεία.

6) Δίκτυο προστασίας του φτωχού αγρότη με παροχές και εισοδηματικές ενισχύσεις για την συγκράτησή τους στο χωριό.

7) Ενεργητική και σοβαρή παρέμβαση της χώρας μας στην Ε.Ε. και στον παγκόσμιο οργανισμό εμπορίου (W.T.O.) ώστε να αποτραπούν δυσμενέστερες εξελίξεις στον τομέα της γεωργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι σας γνωρίζω ότι θα ψηφίσω

τον προϋπολογισμό γιατί είναι ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και δεν αίρω την εμπιστοσύνη από αυτήν.

Οι παρατηρήσεις μου στόχο έχουν να επισημάνουν στους διαχειριστές της εξουσίας, τις θέσεις που συνεχώς διακήρυττε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ιδιαίτερα αυτές που πήρε στο τελευταίο συνέδριο του κόμματος το 1996 για στήριξη των αγροτών, ώστε αυτοί να μπορέσουν να παραμείνουν στις εστίες τους, ως επίσης και για αποκέντρωση και περιφερειακή ανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γικονογλου, σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Γιατί η Ελλάδα είναι κύρια η περιφέρεια και όχι η Αθήνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Χρήστος Πάχτας έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε δεν αποτελεί απλά και μόνο μία στατική εικόνα της οικονομικής κατάστασης και των δεδομένων της οικονομίας. Δεν αποτελεί επίσης μία απλή συρραφή τεχνοκρατικών μέτρων για την επίτευξη των κριτηρίων του Μάαστριχτ, όπως συχνά δίδεται η εντύπωση. Συνιστά την έκφραση της κυβερνητικής πολιτικής για την ανάπτυξη της χώρας μας, για την εμβάθυνση του κοινωνικού χαρακτήρα της Κυβέρνησης και του κράτους μας.

Κλεινουμε τέσσερα χρόνια σοβαρής και επίπονης προσπάθειας μέσα στα οποία το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα της χώρας πραγματοποίησε τεράστια πρόοδο. Πετύχαμε πολλά περισσότερα απ'ό,τι σε προηγούμενες περιόδους, πολλά περισσότερα απ'ό,τι σε άλλες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αλλού.

Εάν επαναφέρουμε στη μνήμη μας την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας πριν από τέσσερα χρόνια, θα αντιληφθούμε την πορεία που έχουμε διανύσει.

Σήμερα, έχουμε ένα άλλο οικονομικό τοπίο στη χώρα μας.

Στην ανάκαμψη της οικονομίας τηρήσαμε μια βασική δέσμευσή μας, η οποία φαινόταν για πολλούς ακατόρθωτη: Να συνδυάσουμε τη σταθεροποίηση και την ανάπτυξη της οικονομίας μας.

Έντεχνα καλλιεργείται από ορισμένες πλευρές ότι τα παραπάνω είναι ψυχρά λογιστικά δεδομένα, που δεν αφορούν τους καθημερινούς ανθρώπους που ζουν σ' αυτήν τη χώρα. Και όμως, αντίθετα αυτούς αφορούν, αν παραδείγματος χάρη, το κράτος μπορεί να δανείζεται, λόγω αυξημένης αξιοπιστίας, με ευνοϊκότερους όρους στη διεθνή τραπεζική αγορά, αυτό αφορά κατ' εξοχήν τον Έλληνα εργαζόμενο, ο οποίος θα κληθεί να σηκώσει ένα συγκριτικά μικρότερο βάρος για την εξυπηρέτηση του χρέους αυτού. Αν οι επιπτώσεις της οικονομικής πολιτικής οδηγούν σε συνεχή μείωση των επιτοκίων αυτό αφορά άμεσα την ελληνική οικογένεια, γιατί μειώνεται κατά πολύ το κόστος για την αγορά κατοικίας. Αφορά όμως και τον Έλληνα επιχειρηματία, γιατί μειώνεται πάρα πολύ το κόστος με το οποίο δανείζεται.

(Θόρυβος στην Αίθουσα - Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Αν η μείωση του πληθωρισμού οδηγεί σε μείωση των δαπανών για εξυπηρέτηση του χρέους αυτό απελευθερώνει πόρους, που μπορούν να κατευθυνθούν εκεί όπου πρέπει να στηριχθούν τομείς, που αντανακλούν κοινωνικές και αναπτυξιακές ανάγκες.

Τα παραπάνω επιτεύγματα ήταν αποτέλεσμα της συνεπούς οικονομικής μας πολιτικής, αλλά και της συλλογικής προσπάθειας και της πίστης ενός λαού ότι κάτι μπορεί να γίνει σε αυτήν τη χώρα, ώστε η ελληνική οικονομία να πάψει να είναι προφανές παράδειγμα αποτυχίας κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε κάτι που από ορισμένες

πλευρές συσκοτίζεται, ότι οι μέχρι σήμερα επιδόσεις, επιτεύχθηκαν:

Χωρίς να ακολουθήσουμε τις παλαιές συνταγές, τις συνταγές της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης της περιόδου 1990-1993, δηλαδή, χωρίς να αυξήσουμε τα βάρη για τα επόμενα χρόνια και τις επόμενες γενιές.

Χωρίς ύφεση στην οικονομία, αλλά αντίθετα, με έμφαση στην ανάπτυξη.

Χωρίς να θυγούν οι πραγματικές αμοιβές των εργαζομένων, αλλά αντίθετα, με διασφάλιση και αύξησή τους.

Χωρίς συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, όπως συμβαίνει στη Γερμανία, στη Γαλλία ή στην Αγγλία ή και σε άλλες βιομηχανικές χώρες της Ευρώπης, αλλά αντίθετα, με την ενίσχυσή του.

Εμείς ακολουθήσαμε μια άλλη πολιτική, έχοντας συνείδηση για το πού είμαστε, ποιον υπηρετούμε, τι στρατηγική ακολουθούμε και πού θέλουμε να φθάσουμε.

Αν αναγνώσει κάποιος τον προϋπολογισμό, που κατατέθηκε, αναγνωρίζει αμέσως ότι ένα από τα πλέον "τρανταχτά" στοιχεία του είναι η επιβεβαίωση, για μια ακόμη φορά, ότι οι δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις αποτελούν τον κρίσιμο παράγοντα της επιταχυνόμενης οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Το κρίσιμο παράγοντα για την πορεία μας προς την πραγματική σύγκλιση.

Το 1997 η υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων εξελίχθηκε ιδιαίτερα ικανοποιητικά καθώς εκτιμάται ότι οι πληρωμές θα υπερβούν τελικά του ενός τρισεκατομμυρίου εξακοσίων δισεκατομμυρίων (1.600.000.000.000) δραχμών, συνεχίζοντας έτσι την ανοδική πορεία των τελευταίων χρόνων. Ο στόχος των εσόδων από τις χορηγήσεις της ευρωπαϊκής επιτροπής, τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές, πραγματοποιείται πλήρως, σημειώνοντας μία αύξηση κατά εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές, σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο. Η αύξηση αυτή αναμένεται να συνεχισθεί και κατά τα επόμενα χρόνια, δεδομένου ότι η εισροή πόρων από το δεύτερο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης είναι πλέον συστηματική και επιταχυνόμενη, λόγω εντατικοποίησης της εκτέλεσης των συγχρηματοδοτούμενων έργων.

Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε επίσης και η συμβολή των ιδιωτικών επενδύσεων. Η σαφής βελτίωση των οικονομικών δεδομένων της χώρας, η αξιοπιστία της κυβερνητικής πολιτικής και η βεβαίως τα αναπτυξιακά κίνητρα εδραίωσαν το ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα.

Μέσω του αναπτυξιακού νόμου, το 1997 εγκρίθηκαν επενδυτικά σχέδια συνολικού ύψους προϋπολογισμού τετρακοσίων δεκαπέντε δισεκατομμυρίων (415.000.000.000) δραχμών. Για να γίνει περισσότερο κατανοητή αυτή η παρέμβαση στον τομέα αυτόν, το μέγεθος αυτών των επενδυτικών σχεδίων που επιδοτήθηκαν το 1997 αλλά και το 1996, είναι τετραπλάσιο σε σχέση με αυτό του 1994 και του 1995.

Μέσα και από τη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου που προηγήθηκε, προχωρήσαμε στην αναθεώρηση του βασικού αναπτυξιακού νόμου της χώρας. Μέσα από τις αναγκαίες ρυθμίσεις, στο πλαίσιο της δυνατότητας αυτής, ενισχύεται ακόμη περισσότερο η δημιουργία των νέων θέσεων απασχόλησης, ενώ τα κίνητρα συνδέονται αμεσότερα με την προσπάθεια του επιχειρηματία για την επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων στην επιχείρησή του.

Το 1998 το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων καθορίστηκε στο ποσό των δύο τρισεκατομμυρίων πέντε δισεκατομμυρίων (2.005.000.000.000) δραχμών.

Το 71% αυτού αφορά την προώθηση των έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και το 29% αφορά την προώθηση των έργων από αμιγώς εθνικούς πόρους.

Έχουμε, λοιπόν, σχεδόν διπλασιασμό των δημοσίων επενδύσεων σε σχέση με το 1996. Από τα χίλια εκατό δισεκατομμύρια (1.100.000.000.000) δραχμές πάμε στα δύο χιλιάδες δισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) δραχμές. Έχουμε σχεδόν

τριπλασιασμό σε σχέση με το '93. Από επτακόσια είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (729.000.000.000) δραχμές πάμε στα δύο χιλιάδες δισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) δραχμές.

Η ραγδαία αυτή αύξηση των πόρων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κάλυψε και καλύπτει τις τεράστιες ανάγκες της χώρας για υποδομές. Κατευθύνθηκε σε έργα που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής και το περιβάλλον, σε παρεμβάσεις που δημιουργήσαν νέες θέσεις εργασίας.

Να γιατί ισχυριζόμαστε ότι οι δημόσιες επενδύσεις είναι από τους κύριους προωθητικούς παράγοντες ανάπτυξης της ελληνικής μας οικονομίας.

Το 1998 οι επιχορηγήσεις από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ανέλθουν στο ύψος των οκτακοσίων σαράντα δισεκατομμυρίων (840.000.000.000) δραχμών, έναντι τριακοσίων είκοσι δισεκατομμυρίων (320.000.000.000) δραχμών πριν από τρία χρόνια.

Υπάρχει, λοιπόν, σαφέστερη απόδειξη για τη θετική πορεία του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από την εξέλιξη αυτή των εισροών από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα κονδύλια εισρέουν αυξανόμενα, γιατί υπάρχει πρόοδος, γιατί τα έργα υλοποιούνται.

Η ανάγκη δημοσιονομικής προσαρμογής δεν επηρεάζει βεβαίως την προτεραιότητα και σταθερή θέση της Κυβέρνησης για στήριξη τομέων που αντανακλούν αναπτυξιακές και κοινωνικές ανάγκες.

Θα αναφέρω μερικά ενδεικτικά παραδείγματα και μόνο. Στην τελευταία διετία είχαμε υπερτετραπλασιασμό των πόρων για την προστασία του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μας.

Στην υγεία και στην πρόνοια είχαμε σχεδόν υπερδιπλασιασμό των πόρων από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Έχουμε, λοιπόν, πολύ περισσότερους πόρους για την ψυχική υγεία, για την απεξάρτηση από τα ναρκωτικά, για το AIDS, για την αιμοδοσία, για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, για την περίθαλψη ανηλίκων και αυτιστικών ατόμων. Έχουμε νέους, περισσότερους πόρους για νέα νοσοκομεία, για τον εκσυγχρονισμό των νοσοκομείων μας.

Για την παιδεία διαθέτουμε υπερδιπλάσιους πόρους σε σχέση με το 1996. Είχαμε υπερδιπλασιασμό των πόρων από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για τις ανάγκες της γεωργίας, της αλιείας και των δασών στην πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των αριθμών –που για το 1997 αποτυπώνουν αντικειμενικά μία απόλυτα θετική εξέλιξη, αλλά που ωστόσο ορισμένοι συνηθίζουν να αγνοούν επιδεικτικά– υπάρχει και η καθημερινή πραγματικότητα. Αναφέρομαι βέβαια στους εργαζομένους, στις επιχειρήσεις, στους αγρότες, στους συνταξιούχους, στους ανέργους, στους νέους. Αυτούς αφορά η μεγαλύτερη αναπτυξιακή προσπάθεια στην ιστορία της Ελλάδος που συντελείται σήμερα και που είμαι βέβαιος ότι τα αποτελέσματά της θα σφραγίσουν την εικόνα της Ελλάδος τον επόμενο αιώνα.

Αυτό που έχει σημασία να γνωρίζει ο ελληνικός λαός είναι για ποιο σκοπό θα διατεθούν τα δύο τρισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) δραχμές υπέρ του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του Προϋπολογισμού του 1998.

Το συγχρηματοδοτούμενο αυτό πρόγραμμα ανάπτυξης αποτελεί το κατ' εξοχήν εργαλείο για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της χώρας. Οι στόχοι του είναι εθνικοί στόχοι. Περιλαμβάνει έργα και δράσεις σ' όλους τους τομείς δραστηριοτήτων, σ' όλους τους τομείς λειτουργίας της δημόσιας οικονομικής και κοινωνικής ζωής και σ' όλην την έκταση της χώρας. Αφορά όλους τους Έλληνες σε όποια κατηγορία πληθυσμού και αν ανήκουν, σε όποια οικονομική δραστηριότητα και αν επιδίδονται, όποιο επάγγελμα και αν ασκούν, σ' όποια γωνιά της χώρας και αν κατοικούν. Περιλαμβάνει μία πληθώρα προγραμμάτων, υποπρογραμμάτων και έργων, που απαντούν στις σημερινές ανάγκες της χώρας και ταυτόχρονα την προετοιμάζουν να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Η μάχη για την ανάπτυξη είναι και μάχη για την αύξηση της απασχόλησης. Οι άμεσες και οι έμμεσες θέσεις εργασίας

που δημιουργούνται με την υλοποίηση αυτού του εθνικού προγράμματος ανάπτυξης, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για αναστροφή της τάσης αύξησης της ανεργίας.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι με το δεύτερο Πακέτο Ντελέρ δεν επιδιώκουμε οριακές βελτιώσεις και καλωπιμούς. Αυτό αποτελεί επιλογή μας, διότι δεν θελήσαμε να επαναλάβουμε την πικρή εμπειρία του πρώτου Πακέτου Ντελέρ.

Με το πρώτο Πακέτο Ντελέρ παρ' όλο που απορροφήθηκαν περισσότερα από τρία τρισεκατομμύρια (3.000.000.000.000) δραχμές, η τότε κυβέρνηση κατόρθωσε οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας να είναι μηδενικοί ή και αρνητικοί. Αυτό δεν είναι εκτίμηση, είναι η πραγματικότητα.

Δεν έχει νόημα να παρελθοντολογούμε, γιατί οι Έλληνες πολίτες ξέρουν πολύ καλά ένα πράγμα: ότι δεν ξέρουν πού δαπανήθηκαν οι πόροι του πρώτου Πακέτου Ντελέρ. Αν τους ρωτήσετε "τι χρηματοδοτήθηκε με το πρώτο Πακέτο Ντελέρ" ελάχιστοι θα είναι σε θέση να σας απαντήσουν. Κανένα μεγάλο έργο δεν ολοκληρώθηκε με τους πόρους του πρώτου Πακέτου Ντελέρ. Ούτε ένα μεγάλο έργο.

Δεν θελήσαμε ο ελληνικός λαός να γευτεί ξανά μία παρόμοια εμπειρία. Διότι –για να δώσω και μία πρώτη απάντηση στη φιλολογία περί απορροφήσεων– σε τελευταία ανάλυση δεν ενδιαφέρει κανέναν Έλληνα αν απορροφούνται τα χρήματα του Πακέτου Ντελέρ χωρίς να γίνεται τίποτε. Αυτή είναι η εικόνα που δόθηκε δυστυχώς από το πρώτο. Ο λαός μας δεν μας εξέλεξε για να επαναλάβουμε τη συνταγή αυτή. Η επίτευξη υψηλών απορροφήσεων είναι σχετικά εύκολη υπόθεση, αρκεί να διαχειρίζεται κανείς τα χρήματα απλόχερα. Η επίτευξη αναπτυξιακού και κοινωνικού οφέλους είναι πολύ πιο δύσκολη. Και εμείς μόνο αυτήν επιδιώκουμε.

Με το δεύτερο Πακέτο Ντελέρ φιλοδοξούμε να καλύψουμε κενά δεκαετιών στις υποδομές της χώρας μας. Στην Ελλάδα σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη χιλιάδες έργα μικρής, μεσαίας και μεγάλης κλίμακας σ' όλες τις περιφέρειες της χώρας και σε όλους τους τομείς.

Αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας βρίσκονται μερικά από τα μεγαλύτερα εργοτάξια της Ευρώπης. Η Ελλάδα θα μπει στον 21ο αιώνα με άλλο πρόσωπο από το σημερινό. Τα έργα αυτά είναι τεράστιου μεγέθους σε σχέση με αυτά που κατασκευάζονταν μέχρι πριν από λίγα χρόνια. Από την εποχή του Τρικούπη και της διώρυγας της Κορίνθου, έχει η χώρα μας να δει τέτοιου μεγέθους έργα. Κατασκευάζονται υποδομές που δεν είχαμε ποτέ ως χώρα. Αυτή είναι η δέσμευση της Κυβέρνησής μας στο λαό που μας επέλεξε.

Ποτέ μέχρι σήμερα δεν είχαμε κατασκευάσει αεροδρόμιο του μεγέθους των Σπάτων. Ποτέ δεν είχαμε πραγματικά Μετρό, ούτε φυσικό αέριο ούτε γέφυρα που να συνδέει το Ρίο με το Αντίρριο ούτε Εθνικό Κτηματολόγιο. Ποτέ δεν είχαμε ξανασχεδιάσει και υλοποιήσει έργο της εμβέλειας και της σημασίας της Εγνατίας οδού. Ποτέ δεν είχαμε μέχρι σήμερα σύγχρονο ηλεκτρικό σιδηρόδρομο που να διασυνδέει τις δυο μεγαλύτερες πόλεις της χώρας μας. Ποτέ δεν ξανακατασκευάσαμε τόσα πολλά νοσοκομεία σε τόσα λίγα χρόνια.

Με το πρώτο Πακέτο Ντελέρ η τότε κυβέρνηση κατάφερε να κατασκευάσει πενήντα χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων και τώρα κατασκευάζουμε χίλια χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων σε ελάχιστα χρόνια. Σε μια και μόνο χρονιά, το 1997, παραδίδουμε στην κυκλοφορία εβδομήντα χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμου μόνο πάνω στον άξονα Αθηνών–Θεσσαλονίκης. Σε μια χρονιά κατασκευάσαμε εβδομήντα χιλιόμετρα μόνο για την Αθήνα–Θεσσαλονίκη. Μόνο πενήντα χιλιόμετρα κατασκευάστηκαν κατά την περίοδο του Α' Πακέτου Ντελέρ.

Επίσης, ποτέ δεν είχαμε ξαναδιαχειριστεί ένα πακέτο πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) και πλέον δραχμών για το χώρο της παιδείας. Ποτέ δεν είχαμε ξαναεκπονήσει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελούν τη ραχοκοκκαλιά της οικονομίας μας. Τα μεγάλα έργα που έχουν δρομολογηθεί, που τα χρειάζεται η χώρα μας εδώ και δεκαετίες, είναι πολλά και κατασκευάζονται τώρα και κατα-

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι αλλαγές στην καθημερινή ζωή μας με την υλοποίηση του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ θα είναι πρωτοφανείς. Η Ελλάδα στις αρχές του επόμενου αιώνα θα είναι μια χώρα διαφορετική απ' αυτή που γνωρίζουμε σήμερα, όταν με την ολοκλήρωση του κλειστού αυτοκινητόδρομου ΠΑΘΕ θα μπορούμε να μεταβαίνουμε με ασφάλεια και άνεση από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη σε λιγότερο από τέσσερις ώρες. Όταν η ολοκλήρωση των έργων του ΟΣΕ θα επιτρέπει την αυθημερόν μετ' επιστροφής μετάβαση μεταξύ Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Όταν το 2000 θα έχει αντικατασταθεί το σύνολο των ακατάλληλων και πεταλαιωμένων νοσοκομειακών κτιρίων και εξοπλισμών, με δεκατρία νέα νοσοκομεία και όταν θα έχει ριζικά εκσυγχρονιστεί το ΕΚΑΒ με τη δημιουργία εβδομήντα κινητών μονάδων επείγουσας ιατρικής. Όταν η ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου θα βάλει τέλος στην αυθαίρετη δόμηση, που καθημερινά καταστρέφει το φυσικό πλούτο της χώρας μας και υποβαθμίζει τη ζωή μας. Όταν το φυσικό αέριο, το νέο φιλικό προς το περιβάλλον αυτό καύσιμο, με το οποίο τροφοδοτούνται ήδη από τα τέλη του 1996 πολλές ελληνικές βιομηχανίες, θα είναι διαθέσιμο και για την καθημερινή χρήση στα νοικοκυριά των μεγάλων πόλεων και θα κινεί μεγάλο αριθμό λεωφορείων στις πόλεις μας.

Αυτή η προοπτική δεν μπορεί να αφήσει κανέναν αδιάφορο. Δεν αφορά τους ολίγους. Δεν αποτελεί ευημερία των αριθμών. Είναι μια αληθινή, ειρηνική επανάσταση που συντελείται στις μέρες μας. Είναι μια νέα πραγματικότητα που επίμονα αλλά με επιτυχία λαμβάνει καθημερινά σάρκα και οστά.

Μερικοί γκρινιάζουν ότι όλα αυτά δεν γίνονται όσο γρήγορα θα έπρεπε. Συμφωνούμε απόλυτα μ' αυτήν τη λογική.

Όμως, αυτή η διαπίστωση ισχύει πάντα. Όσο γρήγορα και να γίνονται τα έργα, πάντα θα μπορούσαν να γίνονται ακόμη γρηγορότερα. Αγωνιζόμαστε καθημερινά γι' αυτό. Και εμείς θα επιθυμούσαμε με ένα μαγικό ραβδί η χώρα μας να αποκτήσει εν μια νυκτί ό,τι δεν μπόρεσε να αποκτήσει κατά τις προηγούμενες δεκαετίες. Γίνεται, όμως αυτό ειδικά με την ανύπαρκτη προετοιμασία που κληρονομήσαμε, για την έναρξη όλων αυτών των μεγάλων έργων;

Προ ημερών σ' αυτήν την Αίθουσα, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναφερόμενος στην υλοποίηση του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ, χρησιμοποίησε την έκφραση "τραγική εικόνα". Βαριά κουβέντα, ιδιαίτερα, αν αναλογιστεί κανείς, ότι μέχρι πριν τέσσερα χρόνια δεν υπήρχε τίποτε έτοιμο, ενώ τώρα έχουν όλα πάρει το δρόμο τους. Χρειάστηκε ένας χρόνος προετοιμασίας τριών ετών πριν την έναρξη υλοποίησης όλων των έργων.

Δεν γνωρίζουν άραγε οι όψιμοι ανησυχούντες, ότι η διεθνής εικόνα της Ελλάδας έχει αναβαθμιστεί άρδην λόγω της υλοποίησης του γιγαντιαίου αυτού αναπτυξιακού προγράμματος; Γνωρίζουν άραγε τα αφιερώματα του ξένου τύπου, για να παρουσιάσουν τα μεγάλα έργα που γίνονται στην Ελλάδα; Αγνοούν το περιεχόμενο των επιστολών αξιωματούχων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μέχρι και τις πρόσφατες ημέρες μας για την πορεία υλοποίησης του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ; Ή μήπως αγνοούν πως βασικός λόγος που μας Χρεάστηκε η Ολυμπιάδα είναι η βεβαιότητα που έχει εδραιωθεί εκτός των συνόρων μας, ότι η Ελλάδα εκσυγχρονίζεται και αποκτά επιτέλους τις σύγχρονες υποδομές που χρειάζεται;

Αναζητούμε την καλοπροαίρετη κριτική, διότι πάντα υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης. Αναγνωρίζουμε ότι θα έπρεπε να έχουμε ταχύτερους ρυθμούς κυρίως για να καλύψουμε το χαμένο έδαφος. Επιζητούμε τη στήριξη και συμπαράσταση όλων των κοινωνικών δυνάμεων. Δεν αποδεχόμαστε όμως την ισοπέδωση και το μηδενισμό. Η Ελλάδα πλήρωσε το κόστος αυτής της καθυστέρησης και αμέλειας. Εμείς δεν θα κάνουμε το ίδιο με το επόμενο πακέτο που ήδη από τώρα προετοιμάζουμε. Δεν θα αφήσουμε παρόμοια φαινόμενα στην επόμενη κυβέρνηση μετά το 2000.

Οι δύσκολοι στόχοι του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ απαιτήσαν την προετοιμασία των έργων, αλλά και μία τεράστια μεταρρυθμιστική προσπάθεια με σημαντικές οργανωτικές,

θεσμικές και λειτουργικές αλλαγές. Απαιτήσαν και συνεχίζουν να απαιτούν, τομές και συγκρούσεις με κατεστημένες συνήθειες και συμφέροντα, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η απαιτούμενη αποτελεσματικότητα στη χρήση των πόρων του αναπτυξιακού αυτού προγράμματος.

Και θέλω με έμφαση να επισημάνω ότι τις τομές και τις συγκρούσεις θα τις συνεχίσουμε. Παραδείγματος χάριν γνωρίζουμε ότι τον ελληνικό λαό τον απασχολεί η λειτουργία του κυκλώματος παραγωγής δημοσίων έργων, στο οποίο ήδη έχουμε προβεί σε αποφασιστικές ρυθμίσεις. Οι πρωτοβουλίες αυτές συνεχίζονται με μία νέα, ριζική τομή από την 1η Γενάρη 1998, μετά την πιλοτική εφαρμογή του τελευταίου εξαμήνου. Αναλαμβάνει δράση διεθνής οίκος ως ειδικός σύμβουλος ποιοτικού ελέγχου έργων, ο ΕΣΠΕΛ, ο οποίος θα προβεί σε ποιοτικούς ελέγχους σε δύο χιλιάδες έργα την επόμενη διετία. Πρέπει να αντιληφθούν όλοι οι εμπλεκόμενοι ότι με τα χρήματα που δαπανάει ο ελληνικός λαός και με αυτά που μας χορηγεί η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλεται όχι μόνο να υλοποιηθούν τα έργα, αλλά να πληρούν τις προδιαγραφές ποιότητας και ασφαλείας που επιβάλλουν οι συμβατικές υποχρεώσεις των εργολάβων.

Το 1997 είναι το πρώτο έτος υλοποίησης του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ, που κλείνει χωρίς να υπάρχουν πλέον γενικά ή οριζόντια βασικά προβλήματα με θεσμικές, δικαιοτικές ή οργανωτικές εκκρεμότητες, που τόσο καθυστέρησαν την υλοποίησή του τα πρώτα χρόνια. Όλες οι παρεμβάσεις του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ βρίσκονται πλέον σε εξέλιξη και αποδίδουν ορατά αποτελέσματα. Ακόμη και τα προγράμματα που εμφάνισαν αρχικά σημαντικές καθυστερήσεις, όπως αυτό της βιομηχανίας ή της υγείας-πρόνοιας, παρουσίασαν σημαντική πρόοδο κατά το 1997 προσεγγίζοντας την πορεία των άλλων προγραμμάτων.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στα οικονομικά στοιχεία από την υλοποίηση του δεύτερου Πακέτου Ντελέρ αλλά και στον θόρυβο περί των απορροφήσεων. Όπως εξήγησα προηγουμένως, ούτε εμείς ούτε ο ελληνικός λαός ενδιαφέρονται πρωτίτως για το πόσα χρήματα απορροφήσαμε αλλά κυρίως για το τι κάναμε τα χρήματα αυτά, αν έπιασαν τόπο.

Δύο χρόνια τώρα που κατέχω αυτήν τη θέση η κριτική που ακούω συνεχώς, είναι ότι δεν απορροφούμε τα κονδύλια, ότι συνεχώς χάνουμε κοινοτικούς πόρους. Αυτοί που συνηθίζουν να ξεκοκαλιάζουν τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών με σκοπό ν' ανακαλύψουν τον παραμικρό ψόγο κατά της χώρας μας και να το αναδείξουν σε μείζον ζήτημα, προφανώς δεν έκαναν τον κόπο να αναζητήσουν τα επίσημα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την απορρόφηση.

Σας ανακοινώνω λοιπόν με τον πιο επίσημο τρόπο πως με βάση τα πλέον επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που δημοσιεύθηκαν στις 30.10.1997 και είναι στη διάθεση του κάθε ενδιαφερομένου, οι επιδόσεις της χώρας μας όσον αφορά την εισροή κοινοτικών κονδυλίων, βρίσκονται στον μέσο όρο των άλλων ευρωπαϊκών κρατών, παρά την αρχική καθυστέρηση.

Και ως γνωστόν οι εισροές αυτές εξαρτώνται άμεσα από το ρυθμό υλοποίησης των προγραμμάτων.

Σύμφωνα με την έκθεση αυτή που καλύπτει την περίοδο μέχρι το 1996 η χώρα μας κατατάσσεται στη μέση, όγδοη ανάμεσα σε δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ποσοστό εισροών κοινοτικών πόρων 32% μέχρι το 1996. Η τελευταία χώρα βρίσκεται στο 16%. Η πρώτη βρίσκεται στο 41%. Τόση είναι η απόσταση που μας χωρίζει από τον καλύτερο.

Μέχρι το τέλος του 1997 σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία η χώρα μας θα έχει εισπράξει σχεδόν το 50% των συνολικών πόρων που δικαιούμαστε για την περίοδο 1994-2001, στα μέσα δηλαδή της χρονικής υλοποίησης του προγράμματος του πακέτου Ντελέρ έχουμε εισπράξει τα μισά χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με την επίδοση αυτή αναμένεται να βελτιώσει σημαντικά τη θέση της στην προηγούμενη κατάσταση. Δεν θα μπορούσε λοιπόν ποτέ να τεθεί θέμα απώλειας πόρων

για την Ελλάδα. Οι επιδόσεις μας μέχρι σήμερα μας το εξασφαλίζουν. Θα έπρεπε να χάσουν τους πόρους τους πριν από εμάς άλλες επτά κοινοτικές χώρες: η Ιταλία, η Σουηδία, η Φιλανδία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Γαλλία και η Αυστρία.

Πρέπει λοιπόν να σταματήσει η κινδυνολογία περί απώλειας πόρων γιατί καταντά από φαιδρή ως εθνικά μειωτική. Τέσσερα χρόνια τώρα λέγεται ότι χάνουμε πόρους και μέχρι σήμερα δεν έχουμε χάσει ούτε ένα ECU και ούτε πρόκειται και στο μέλλον να χάσουμε. Μα δεν βαρέθηκαν να λένε συνέχεια τα ίδια ανυπόστατα πράγματα. Παροτρύνω τους επικρίνοντες να αναζητήσουν εφ εξής ουσιαστικότερο σημείο άσκησης κριτικής ώστε και η συζήτηση να αποκτήσει επιτέλους ενδιαφέρον. Ορισμένοι προσπαθούν να δώσουν στον ελληνικό λαό την πιο μίζερη εικόνα της Ελλάδας υποτιμώντας τις επιτυχίες και τα επιτεύγματα της χώρας μας, που δεν είναι παρά τα επιτεύγματα του λαού μας σε τελευταία ανάλυση. Σκοπός τους είναι να λειτουργήσουν διαλυτικά στην συνείδηση των πολιτών καλλιεργώντας την εντύπωση πως στην Ελλάδα είναι όλα μαύρα. Μα δεν γίνεται κατανοητό ότι μειώνει την χώρα μας το να καλλιεργούμε την εντύπωση στο λαό ότι είμαστε χειρότεροι από ότι στην πραγματικότητα. Αυτή η πρακτική είναι καταδικαστέα. Πρέπει να μάθουμε να λέμε την αλήθεια στο λαό χωρίς υπερβολές και χωρίς εξωραϊσμούς, με ειλικρίνεια.

Ένα πρόσθετο στοιχείο, για να κλείσω την ενότητα αυτή, είναι ότι η μέχρι σήμερα πορεία των εσόδων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που επηρεάζει άμεσα το έλλειμμα του κρατικού Προϋπολογισμού, κρίνεται ως εξαιρετική έχοντας πετύχει ιδίως για το 1997 το 100% του φιλόδοξου στόχου εισροών που είχαν τεθεί στον περσινό προϋπολογισμό: των εφτακοσίων δισεκατομμυρίων (700.000.000.000) δραχμών. Η διαχρονική εξέλιξη είναι εντυπωσιακή. Το 1995 έχουμε εισροή τριακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (320.000.000.000), το 1996, πεντακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (560.000.000.000), το 1997 έχουμε επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) και το 1998 με το νέο προϋπολογισμό θα έχουμε οκτακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (840.000.000.000) και θα έρθει μέχρι και το τελευταίο ECU.

Πρόσφατα, κύριοι συνάδελφοι, αποφασίστηκαν προσαρμογές στους προϋπολογισμούς ορισμένων προγραμμάτων του Κ.Π.Σ. που επιτυγχάνουν την υλοποίηση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και ενισχύουν τον αναπτυξιακό προσανατολισμό του, αξιοποιώντας τα περιθώρια καλύτερης οικονομικής διαχείρισης που μας παρέχονται με τη βεβαιότητα ύπαρξης ενός τρίτου διαρθρωτικού πακέτου για τη χώρα μας.

Με τις συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταλήξαμε σε αποφάσεις που αφ' ενός επιταχύνουν την υλοποίηση του τρέχοντος κοινοτικού πλαισίου στήριξης και αφ' ετέρου διασφαλίζουν τους αναγκαίους πρόσθετους πόρους για τα μεγάλα έργα που ολοκληρώνονται μέχρι το τέλος του 1999.

Έγινε αποδεκτό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πως ορισμένα στρατηγικής σημασίας για τη χώρα μας έργα που έχουν ορίζοντα τελικής ολοκλήρωσης πέρα του 2000 και για τα οποία μέχρι σήμερα διαθέσιμοι πόροι δεν επαρκούν ούτως ή άλλως για την ολοκλήρωσή τους πρέπει να αποτελέσουν έργα-γέφυρες που θα χρηματοδοτηθούν τόσο από το τρέχον όσο και από το επόμενο διαρθρωτικό πακέτο. Σε αυτά τα έργα συγκαταλέγονται: Η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, ο περιφερειακός δακτύλιος της Αθήνας, το Εθνικό Κτηματολόγιο, η Εγνατία οδός, το μετρό της Θεσσαλονίκης και το έργο του φυσικού αερίου. Αυτή η ρύθμιση αποτελεί μεγάλη επιτυχία και είναι καθοριστικής σημασίας καθ' ότι διασφαλίζει τα αναγκαία κονδύλια για τα έργα αυτά και για την περίοδο μετά το 2000. Αυτή η ρύθμιση μας επέτρεψε να αποδεσμεύσουμε πόρους για έργα με άμεσες χρηματοδοτικές ανάγκες.

Ποια έργα, όμως, θα τροφοδοτηθούν άμεσα με πρόσθετους κοινοτικούς πόρους με τις πάρα πάνω αλλαγές; Γιατί ακούσαμε τώρα τελευταία, ότι χρηματοδοτούμε έργα χωρίς αναπτυξιακή εμβέλεια με αυτήν την τροποποίηση που κάναμε. Να αναφέρω μεταξύ άλλων κάποια από αυτά:

Η ολοκλήρωση του ΠΑΘΕ, ιδίως με έργα στη Πάτρα, στη Λάρισα και στον Πλαταμώνα. Η επέκταση του αγωγού φυσικού αερίου προς την Κομοτηνή. Η ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, που επιχορηγούνται από τον αναπτυξιακό νόμο, ώστε να μπορέσουμε να ενισχύσουμε το επενδυτικό κύμα που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια. Η επαναδημιουργία της λίμνης της Κάρλα στην Θεσσαλία, για την επαναφορά της περιοχής στην κατάσταση που υπήρχε πριν την αποξήρανσή της εδώ και τριάντα χρόνια. Η ολοκλήρωση του Έκτου προβλήτα του λιμανιού της Θεσσαλονίκης. Ο εκσυγχρονισμός της σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας-Θεσσαλονίκης-Ειδομένης. Η κατασκευή, με επιπλέον πόρους, για τον βόρειο άξονα της Κρήτης. Η προμήθεια λεωφορείων με φυσικό αέριο για την προστασία από την ατμοσφαιρική ρύπανση.

Όλα αυτά τα έργα είναι υψηλής προτεραιότητας για την Κυβέρνησή μας. Και επειδή ακούστηκε ότι με τις τροποποιήσεις που κάναμε κατευθύνουμε τους πόρους σε ήσσονος σημασίας έργα, θα παρακαλούσα, όποιος διαφωνεί στο να ενισχυθούν τα παραπάνω έργα, να το δηλώσει δημόσια και να εξηγήσει τους λόγους της διαφωνίας.

Τελευταία κάποιοι θέλησαν να δημιουργήσουν εντύπωση, ότι η Κυβέρνηση απεργάζεται σχέδιο περικοπών των μεγάλων έργων, μεταξύ αυτών και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Καραμανλής, προ ημερών στην Αίθουσα αυτή. Ακριβώς το αντίθετο κάναμε. Προσπαθήσαμε και πετύχαμε να διασφαλίσουμε πρόσθετους πόρους για την περίοδο μετά το τέλος του 1999 και ταυτόχρονα να επιταχύνουμε το δεύτερο Πακέτο Ντελόρ. Ποτέ δεν προτεινάμε την περικοπή ή την επιβράδυνση των έργων. Ιδίως γι' αυτά που είναι βέβαιο πως θα απαιτήσουν πόρους και κατά τη διάρκεια του επόμενου πακέτου. Το μόνο που επιδιώξαμε, με το νέο δεδομένο ότι δηλαδή, θα υπάρξει επόμενο πακέτο, είναι η αλλαγή της πηγής χρηματοδότησής τους για την περίοδο μετά το 2000, με πόρους του επόμενου πακέτου, ώστε να απελευθερωθούν πόροι από το τρέχον ΚΠΣ για τα έργα που τώρα προανέφερα.

Προς τι λοιπόν αυτή η φασαρία; Ποιος διαφωνεί με μια τέτοια προσέγγιση; Έτσι επιτυγχάνουμε πιο αποτελεσματική χρήση των πόρων του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ, αντί να λιμνάζουν στα ταμεία της Κοινότητας για να χρησιμοποιηθούν μετά το 2000. Είμαστε απόλυτα πεπεισμένοι, ότι μ' αυτές τις τροποποιήσεις δεν θα λείψουν τελικά πόροι από κανένα πρόγραμμα πριν την 1η Ιανουαρίου του 2000 και ότι εξυγιαίνεται και μπαίνει σε ορθολογικότερη βάση η υλοποίηση του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ.

Με τις διαπραγματεύσεις μας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πετύχαμε το έργο της Εγνατίας και όλα τα έργα που ανέφερα προηγουμένως, να χρηματοδοτηθούν και με πόρους του επόμενου πακέτου μετά το 1999, ώστε να αυξηθούν οι συνολικοί πόροι που διατίθενται για τα έργα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα προηγουμένως, ξεκινήσαμε ήδη με απόφαση του Πρωθυπουργού της χώρας την προετοιμασία του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Γι' αυτό όμως πιστεύω, ότι θα έχουμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε κάποια άλλη στιγμή.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι στις αρχές του 1999 να έχει καταθέσει το ολοκληρωμένο πρόγραμμα του Τρίτου Πακέτου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μπορέσουμε την 1η Ιανουαρίου του 2000 να έχουμε πλήρη ετοιμότητα έναρξης και υλοποίησής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ακράδαντα, ότι η πορεία που έχουμε να διανύσουμε για να πετύχουμε τους στόχους μας, υπερβαίνει τα όρια μιας Κυβέρνησης, ακόμα και του συνολικού πολιτικού συστήματος. Αποτελεί μια εθνική υπόθεση, που αφορά τις ζωντανές παραγωγικές δυνάμεις του τόπου μας και τις μελλοντικές γενιές που θα μας διαδεχθούν. Το σήμερα δεν είναι ίδιο με το χτες. Το αύριο δεν θα είναι ίδιο με το σήμερα. Είναι κρίσιμο να κατανοήσουμε, αλλά και να μεταφέρουμε στο λαό, κάτω από ποιες συνθήκες στο διεθνές οικονομικό, πολιτικό πεδίο, μια μικρή οικονομία, όπως

η ελληνική, καλείται να ορθοποδήσει και να αναπτυχθεί, κάτω από ποιες συνθήκες καλείται να ασκήσει πολιτικές για κοινωνική συνοχή. Να κατανοήσουμε αλλά και να μεταφέρουμε στο λαό, γιατί πρέπει να θωρακίσουμε την οικονομία μας, το νόμισμά μας, τη χώρα μας.

Η Κυβέρνησή μας ανέλαβε αυτό το δύσκολο έργο, να οδηγήσει, δηλαδή, τη χώρα με σταθερά βήματα στο 2000, προχωρώντας σε βαθιές τομές και σημαντικές αλλαγές, εδραιώνοντας ταυτόχρονα τα νέα οράματα για την επόμενη δεκαετία, τοποθετώντας την Ελλάδα στη θέση που της αξίζει και εξασφαλίζοντας ένα καλύτερο αύριο για τις επερχόμενες γενιές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχω τελειώσει σχεδόν, κύριε Πρόεδρε.

Θα το κάνουμε επιβεβαιώνοντας για μια ακόμα φορά, ότι το όραμα, η αλλαγή και η πρόοδος σ' αυτόν τον τόπο ταυτίζεται με τις δικές μας κυβερνήσεις, τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Οφείλουμε να ταυτιστούμε με τη νέα, πλούσια και πολυσύνθετη πραγματικότητα, μία νέα εποχή, ένα νέο οικονομικό περιβάλλον, με νέα προβλήματα και προκλήσεις, αλλά ταυτόχρονα και με νέες πολιτικές προσεγγίσεις αντιμετώπισής της. Το κοινωνικά αναγκαίο, το πολιτικά εφικτό, το στρατηγικά επιθυμητό, οφείλουν να ταυτιστούν με την υλοποίηση του εθνικού, αναπτυξιακού μας προγράμματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να πλέξουμε μία σχέση δημιουργική με το παρόν και με τη χώρα, να συναισθανθούμε και να νιώσουμε ότι αποτελούμε μέρος ενός όλου, της Ελλάδας και των αναγκών της.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Πάχτα.

Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά είναι ωραίο να ζεις στο σήμερα, να βρίσκεσαι στο χωροχρόνο, να μην "πετάς" και φαντάζεσαι, να μην έχεις παραισθήσεις, γιατί έτσι αντιμετωπίζεις καλύτερα τους αριθμούς.

Ακούστηκε ένα ωραίο σήμερα, ότι "μπόρα είναι, θα περάσει". Θα περάσει η μπόρα αυτή, αλλά δεν μας είπατε ποιος θα πληρώσει τη μπόρα, ποιος θα πληρώσει τη ζημιά. Ο ΕΛΓΑ; Δυστυχώς, ούτε ο ΕΛΓΑ είναι σε θέση να πληρώσει. Αυτός που θα πληρώσει τη μπόρα είναι ο ελληνικός λαός. Αυτή η μπόρα να ξέρετε ότι καλό θα κάνει στον τόπο, γιατί θα έλθει μία άλλη κυβέρνηση, που δεν θα είναι μπόρα!

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν πραγματικά ατυχές και άδικο σήμερα να μην ακούγονταν αυτοί οι επιθετικοί χαρακτηρισμοί από εμάς, από το Κόμμα μας, αλλά και από τους συναδέλφους Βουλευτές των άλλων πτερύγων της Αντιπολίτευσης, που στιγμάτισαν, στηλίτευσαν τον προϋπολογισμό αυτό και γιατί όχι να μην είναι και παρήγορο που ακούστηκε σήμερα, από τη Συμπολίτευση, μία δριμεία κριτική για τον προϋπολογισμό αυτό.

Πραγματικά εγώ αισθάνομαι γλωσσοπλαστικά αδύναμος να βρω μέσα και στο πλούσιο ελληνικό λεξιλόγιο καινούρια επίθετα, για να χαρακτηρίσω αυτόν τον προϋπολογισμό, που δεν λύνει προβλήματα του ελληνικού λαού, δεν δίνει αυτό το όραμα που είχε ο ελληνικός λαός και που περίμενε και που είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος δεν ικανοποιεί τις διαχρονικές απαιτήσεις του.

Διερωτάται κανείς: τι είναι αυτός ο προϋπολογισμός. Κύριοι Υπουργοί, όπως ξέρετε, οι προϋπολογισμοί σχεδιάζονται σε κάποια γραφεία των Υπουργείων σας, από κάποιους υπαλλήλους - αυτοδιαφημιζόμενοι πολλές φορές ως οικονομολόγοι ή περί τα οικονομικά ασχολούμενοι - με κάποιες μαλάξεις, όπως λέμε στην ιατρική, των άλλων προϋπολογισμών, φέρνουν τα

νούμερα και αυτή είναι η εικόνα που παρουσιάζεται.

Ο σημερινός προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός φτώχειας και μιζέριας, ένας προϋπολογισμός φόρων, χωρίς καμία προοπτική ανάπτυξης, αφού η Κυβέρνηση επιβάλλει αντικίνητρα, τη φορολογία των αποθεματικών, τη φορολογία των συναλλαγών του Χρηματιστηρίου, την αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, την αύξηση της φορολογίας των αντικειμενικών κριτηρίων. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν έχει διαρθρωτικές αλλαγές, ένας Προϋπολογισμός χωρίς προοπτική, όραμα και φαντασία, ένας Προϋπολογισμός που δεν δίνει τα κλειδιά για επενδύσεις, για ανάπτυξη και για αύξηση έτσι του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος.

Προϋπολογισμοί των νοσοκομείων: Εγώ θα σας μιλήσω όχι με νούμερα, γιατί τα νούμερα και τα μηδενικά ζαλίζουν. Θα σας μιλήσω ζωντανά, μέσα από το χώρο της υγείας. Ευτυχώς, ο Υφυπουργός κ. Χριστοδουλάκης επέστρεψε τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων πίσω και τους χαρακτήρισε, κόσμια, ως πλαστούς, διότι αυτοί οι προϋπολογισμοί ελέγχονται σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα και για διασπάθιση του δημοσίου χρήματος με διαμόρφωση των προϋπολογισμών αυτών, χωρίς να προβλέπουν σε ετήσια βάση κάλυψη των τακτικών αποδοχών του προσωπικού για παραβιάσεις διατάξεων του νόμου, όσον αφορά στην καταβολή των αποζημιώσεων των εφημεριών.

Αυτό, λοιπόν, που βλέπει κανείς είναι αντί οι διοικήσεις των νοσοκομείων να αποτελούνται από κάποιους τεχνοκράτες και από κάποια άριστα στελέχη, είναι κάποιες μετριότητες, κάποιοι οι οποίοι βολεύονται και δεν νομίζω, κύριοι Υπουργοί του οικονομικού επιτελείου, ότι είσατε ευτυχείς από τους προέδρους αυτούς. Και αντί να τους έχετε ξαποστείλει στα σπίτια τους και μετά τις δηλώσεις τις συγκεκριμένες του κ. Χριστοδουλάκη, ακόμα τους κρατάτε. Με ποιους προέδρους φιλοδοξείτε να ελαττώσετε τα ελλείμματα; Με ποιους προέδρους φιλοδοξείτε να εκτελέσετε αυτόν τον προϋπολογισμό;

Να σας πω δε και το άλλο; Όλες οι διοικήσεις των νοσοκομείων αυτήν τη στιγμή είναι παράνομες, διότι δεν έχουν περάσει σύμφωνα με το νέο νόμο από τη Βουλή, όπως προβλέπει ο νόμος και υπογράφουν προϋπολογισμούς, κάνουν διοικητικές πράξεις. Πρέπει να σας απασχολήσει αυτό, κύριε Υπουργέ.

Στην εισηγητική έκθεση βλέπει κανείς και αναφέρεται ότι τα λειτουργικά έξοδα είναι λιγότερα γύρω στα ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) διότι καλύφθηκαν δαπάνες των προηγούμενων ετών, δαπάνες τις οποίες συσώρευσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το '93 και μετά και έφθασαν στα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές. Ήδη, ήταν μία, το λέω, το ομολογώ, επιτυχής λειτουργία, αλλά αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα έλλειμμα της τάξεως των ογδόντα δισεκατομμυρίων (80.000.000.000) δραχμών που έχει δημιουργηθεί τον τελευταίο χρόνο. Να, λοιπόν, αυτές οι διοικήσεις των νοσοκομείων, να, λοιπόν, αυτή η υπερηφάνεια την οποία έχετε για τον προϋπολογισμό που έχετε καταθέσει και αυτούς τους προϋπολογισμούς που έχετε εκτελέσει.

Θα ενθυμείσθε το μακαρίτη τον Γεννηματά στον προϋπολογισμό του '94 όταν είπε ότι ο φόρος καπνού θα πάει στο χώρο της υγείας. Τραυματισμένος ο μακαρίτης Γεννηματάς από τον καρκίνο του, πραγματικά ανθρώπινα, ηθικά είδε αυτήν τη διάσταση. Αλλά ποιό ήταν το ανάστημα του οικονομικού επιτελείου; Να δώσει τους πόρους αυτούς στην υγεία που κανείς δεν ξέρει το τι ποσοστό έχει δοθεί και αν έχει δοθεί. Αυτό που όλοι ξέρουμε είναι ότι αυτά τα χρήματα της υπερβολικής φορολόγησης ήταν για να καλύψουν τη μαύρη τρύπα. Μόνο αυτό έγινε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δόθηκαν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Τίποτα δεν δόθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ας αφήσουμε τον ομιλητή να παρουσιάσει τις σκέψεις του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η μηχανογράφηση των νοσοκομείων υστερεί τραγικά με αποτέλεσμα τη διαρροή πόρων, σπατάλη. Να πω και το άλλο; Κλοπή. Ελέγξτε τα.

Μιλάμε για δισεκατομμύρια.

Τα νοσοκομεία θα μπορούσαν να λειτουργήσουν με 40% λιγότερα έξοδα. Πού είναι η παρέμβασή σας; Τέσσερα χρόνια είσαστε. Τι κάνετε;

Κύριοι Υπουργοί, για το ΕΚΑΒ πόσους συνανθρώπους μας Έλληνες πρέπει να χάσουμε για να συγκινηθείτε; Τέσσερα χρόνια πια και κάθε χρόνο μας λέτε στον προϋπολογισμό ότι αγοράζουμε ελικόπτερα, παίρνουμε αεροπλάνα και ακόμη είσαστε στη φάση των προδιαγραφών γιατί δεν έχετε βρει ποιοι θα τα πάρουν, πόσα θα πάρουν και πότε θα τα πάρουν. Να σας πω κάτι πιο εύκολο; Μιλώ με την καρδιά μου, προσωπικά δεν με νοιάζει πόσα μηδενικά θα πάρουν. Με νοιάζει πόσες ψυχές θα σωθούν. Πρέπει αυτό να το αναλογισθείτε. Δεν έχετε φτιάξει ούτε τις προδιαγραφές ακόμη και το ξέρω πολύ καλά, κύριε Δρυ.

Το αλαλούμ με τα φάρμακα. Εδώ είναι μία τραγική κατάσταση. Το θέμα “φάρμακο” απασχόλησε ακόμα και τον Πρωθυπουργό λέγοντας ότι θα δώσει φθηνό και καλό φάρμακο. Και ξέρετε πού φθάσαμε; Αυτή εδώ η φύσιγγα που σας δείχνω στοίχισε στο ελληνικό δημόσιο από κάποιους καρεκλοκένταυρους πολιτικάντηδες κοστολόγους του Υπουργείου Εμπορίου, διακόσια εκατομμύρια (200.000.000). Μία φύσιγγα!

Κύριε Πρόεδρε, μόνο έγγραφα καταθέτουμε. Δεν νομίζω ότι μπορώ να καταθέσω τη φύσιγγα αυτή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό είναι το διαχειριστικό κομμάτι των νοσοκομείων και θα σας το δώσω, κύριε Υπουργέ, να το ελέγξετε. Μιλάμε για φάρμακα και δεν ξέρει το οικονομικό επιτελείο και οι αρμόδιοι Υπουργοί των ασφαλιστικών οργανισμών ότι το Υπουργείο Υγείας για να παρουσιάσει μία ωραία οικονομική εικόνα μετέθεσε τα φάρμακα που χορηγούσαν τα νοσοκομεία (χημειοθεραπευτικά) στο ελεύθερο εμπόριο για να κλείσει τα στόματα των φαρμακοποιών και κατ’ αυτόν τον τρόπο 15% της αξίας των φαρμάκων πληρώνουν επί πλέον τα ασφαλιστικά ταμεία.

Και μιλάμε –θα σας πω νούμερο– ότι στο Λαϊκό Νοσοκομείο μόνο τα φάρμακα αυτής της κατηγορίας κοστίζουν είκοσι πέντε εκατομμύρια (25.000.000) δραχμές μηνιαίως. Πώς θα υλοποιηθεί ο καινούριος νόμος, κύριοι Υπουργοί; Πώς θα κάνετε τον οικογενειακό γιατρό και όλες αυτές τις φάρσες που είπατε στον ελληνικό λαό, τα δίκτυα πρωτοβάθμιας περίθαλψης και όλα αυτά τα φοβερά που μας είπατε; Πώς θα λειτουργήσουν τα νέα νοσοκομεία, το Δυτική Θεσσαλονίκης, του Παπαγεωργίου, το Θριάσιο, που ακόμη δεν έχουν ανοίξει όλα τα τμήματα και τα λειτουργικά του έξοδα είναι τεράστια και κλείνουν ήδη τμήματα; Ποιος είναι οι νέες μονάδες, πού είναι τα σύγχρονα χειρουργεία, πού είναι τα εργαστήρια; Όλα αυτά πρέπει να σας απασχολήσουν.

Όσον αφορά για τις προγραμματικές συμφωνίες στο χώρο της υγείας, θα δείτε τις τραγικές αποκλίσεις και εκεί θα ελεγχθείτε. Να πω και το άλλο; Καλό θα κάνει και ο εισαγγελέας να βρει κάποια δουλειά.

Όσον αφορά για το χώρο της πρόνοιας –πού να προλάβει κανείς να περιγράψει το χάος–ένα και μόνο θα περιγράψω. Το κράτος–πρόνοιας του ΠΑΣΟΚ είναι αυτό το κράτος που βιώνουμε όλοι μας, είναι τα παιδιά που μας συγκινούν, τα παιδιά που μας τραυματίζουν, τα παιδιά των φαναριών. Αυτό είναι το κράτος πρόνοιας του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννόπουλο.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εκτός του χρόνου, έχω μια μελέτη ολόκληρη και θα παρακαλούσα να περιληφθεί στο αρχείο των Πρακτικών. Και πριν ακόμη μου βάλετε το χρόνο μου, θα παρακαλέσω τον Υπουργό Οικονομικών για το εξής: Προχθές εξερχόμενος πληροφορήθηκα ότι οι αστυφύλακες –προς Θεού!– τα χαμηλότερα στρώματα έχουν να λάβουν εκτός έδρας αμοιβές εδώ και δυο χρόνια. Αν δεν το ζήτησε ως τώρα ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, επιτέλους σας πληροφορούμε, είναι αδικαιολόγητο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το ζήτησε, αλλά δεν το πήρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει με το χθεσινό λόγο του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Ήταν ασφαλώς ένας λόγος επιτελικού περιεχομένου, αλλά θα ήθελα να ήταν και αρχηγός του επιτελείου. Η παρουσία και η συμμετοχή των Υφυπουργών στο Υπουργικό Συμβούλιο και η συμμετοχή, αντισυνταγματικής, στις αποφάσεις του, είναι κάτι το οποίο με στεναχωρεί. Με τα όσα είπατε, κύριε Υπουργέ, κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει. Όμως πιστεύω ότι τα αποτελέσματα θα μπορούσαν να είναι καλύτερα. Βεβαίως συμφωνώ με τη θέση σας για την Εθνική Τράπεζα –επιτέλους να έχουμε και εμείς μια τράπεζα στις εκατό της Ευρωπαϊκής Ένωσης– καθώς και με τη συνένωση των τραπεζών Εμπορικής και Ιονικής. Πάντως η Εθνική Τράπεζα πάει βέβαια πολύ καλά, άλλο κλίμα, άλλο ρυθμοί. Χρειάζεται όμως και την κυβερνητική στήριξη, δεν αρκούν μόνον οι πρωτοβουλίες της Διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**).

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη προϋπόθεση είναι να είναι πειστικός. Εν τούτοις, ενδεικτικό και χαρακτηριστικό στοιχείο των εκθέσεων του προϋπολογισμού είναι οι αποκλίσεις –θα καταθέσω πίνακες από το 1992 και εντεύθεν– αποκλίσεις ανεπίτρεπτες. Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί κανείς πώς μπορεί να υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ προϋπολογισμών και εκτιμήσεων του Οκτωβρίου και εκτιμήσεων και πραγματοποιήσεων του Ιανουαρίου. Λόγου χάριν, το δημόσιο χρέος εκτιμάται τον Οκτώβριο του 1996 στον προϋπολογισμό τριάντα δυο δισεκατομμύρια επτακόσια πενήντα εκατομμύρια (32.750.000.000) δραχμές και σημειώνεται πραγματοποίηση 33.323.000 απόκλιση πεντακόσια εβδομήντα τρία δισεκατομμύρια (573.000.000.000). Αυτές οι αποκλίσεις είναι αδικαιολόγητες.

Στα χρεολύσια: Προϋπολογισμός δυο τρισεκατομμύρια ενιακόσια εξήντα δυο δισεκατομμύρια (2.962.000.000.000), εκτίμηση τρία πεντακόσια ενενήντα επτά (3597), απόκλιση εξακόσια τριάντα πέντε (635) δις. Ε, για όνομα του Θεού! Στην αρχή του χρόνου ξέρουμε τι χρωστάμε και το χρεολύσιο είναι συγκεκριμένη οικονομική έννοια. Δεν γνωρίζω αν είναι πολιτικές οι ευθύνες ή ευθύνες της διοίκησης. Αλλά αν είναι ευθύνες της διοίκησης, απαιτείται να αναζητηθούν.

Δεύτερον, αγαπητοί συνάδελφοι, η Έκθεση του Προϋπολογισμού, η Έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και οι προσωρινοί Εθνικοί λογαριασμοί πρέπει να είναι ιερά κείμενα. Συγκεκριμένης δομής, για λόγους δυνατότητας συγκρίσεων, με όλα τα στατιστικά στοιχεία της 10ετίας προϋπολογιζόμενα. Εκτιμώμενα προς πραγματοποίηση την 1η Οκτωβρίου και τελικώς πραγματοποιούμενα. Η έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας πρέπει να έχει πλήρη στατιστικά στοιχεία προσφοράς και ζήτησης αγαθών και υπηρεσιών, κλαδικά ισοζύγια, προβλέψεις τριετίας και να είναι η βάση προβλέψεων των επιχειρηματιών και οδηγός για αναδιարθρώσεις και επενδύσεις στην οικονομία. Οι εθνικοί λογαριασμοί πρέπει να εμπλουτισθούν ώστε να είναι βάση πληροφοριών μια data bank. Προπαντός τα κείμενα αυτά πρέπει να είναι απλά, εύληπτα και κατανοητά, από ένα πολίτη βασικής εννεαετούς εκπαίδευσης, έστω και αν πρέπει να συνοδεύονται από ευρείες περιλήψεις κατά κεφάλαιο. Με την ευκαιρία να ευχαριστήσω την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία για τα στοιχεία που μου παρέσχε ταχέως και τον τρόπο με τον οποίο εργάζεται, παρά τα πενιχρά μέσα –και παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να το λάβετε πολύ σοβαρά υπόψη σας, γιατί χωρίς τη Στατιστική Υπηρεσία δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πουθενά σε καμία πρόβλεψη, σε καμία πρόοδο– να ευχαριστήσω επίσης και το Τμήμα Διοικήσεως του Παντείου Πανεπιστημίου για τις υπηρεσίες, τις οποίες μου παρείχαν. Στην Πάντειο ανοίγει ένα καινούριο τμήμα οικονομικής σχολής, που νομίζω ότι σε λίγο θα είναι καμάρι για τη χώρα μας.

Από τους πίνακες των παρελθόντων είναι αυτονόητη η ανεπάρκεια, προβλέψεων, εκτιμήσεων και πραγματοποιούμε-

νων πραγματοποιήσεων.

Τώρα, ως προς τον εκτελούμενο προϋπολογισμό, το χαρακτηριστικό είναι ότι δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στα προβλεφθέντα έσοδα.

Δεύτερον δεν μπόρεσε να τηρήσει τις προβλεφθείσες δαπάνες και δεν τήρησε τις δαπάνες όπως πρέπει στο ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί να δίνετε αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους και όχι σε όλους, σε μερικούς, 17,5%, όταν η αύξηση της αμοιβής του βιομηχανικού εργάτη είναι 8,1% ονομαστικώς. Δηλαδή, δίνετε πραγματικά, πενταπλάσια αύξηση σε μερικούς δημοσίους υπαλλήλους, απ' ό,τι στο βιομηχανικό εργάτη.

Έχουμε για το 1997 απόκλιση στις προβλέψεις εισπράξεως φόρων παρελθόντων ετών κατά σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές. Αδυναμία εισπραξης της φοροδιαφυγής. Είναι δε, ομολογημένη η αδυναμία εισπραξης οφειλών και αυτό είναι ένα θέμα που θα πρέπει να σας απασχολήσει ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ. Στην σελίδα 89 λέτε ότι έχουμε έντεκα χιλιάδες οκτακόσιες τριάντα πέντε οφειλέτες οι οποίοι οφείλουν βεβαιωμένα, 2,7 τρισεκατομμύρια και ακόμα μία νέα τάξη εισοδημάτων, εβδομήντα ένα δημόσιοι υπάλληλοι, οφείλουν τεσερεσίμηνη δισεκατομμύρια (4.500.000.000) δραχμές. Περίπου εξήντα τρία εκατομμύρια (63.000.000) ο καθένας. Μα επιτέλους, αν και από τους δημόσιους υπαλλήλους δεν μπορούμε να εισπράξουμε οφειλόμενους φόρους, τότε τι κάνουμε;

Ως προς τους στόχους, τώρα, που έχει θέσει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, την εκπλήρωση των όρων προς εισόδο στην ΟΝΕ ασφαλώς ταυτίζομαστε. Όμως, από διαφορετικούς δρόμους και από άλλη άποψη πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι μπορούμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

Εισέρχομαι στο νόημα. Η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μας λέει να έχουμε συγκεκριμένο έλλειμμα ή συγκεκριμένο χρέος. Μας λέει η σχέση, το πηλίκον, το κλάσμα, έλλειμμα προς ακαθάριστο εγχώριο προϊόν ή χρέος προς ακαθάριστο εγχώριο προϊόν να έχει μια μέγιστη τιμή. Δεν σας λέει να μειώσετε το έλλειμμα στο μισό από εκεί που είναι σήμερα. Σας λέει η σχέση να είναι 4%. Εάν λοιπόν, διπλασιάζεται το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν το πρόβλημα τέλειωσε. Δεν την ενδιαφέρει την ένωση τι γίνεται. Ενδιαφέρει αν είμαστε αξιόχρεοι και το θέμα είναι σε ποιο βαθμό ο προϋπολογισμός που συζητούμε συμβάλλει στη μείωση αυτού του πηλίκου, του κλάσματος. Έλλειμμα δια ΑΕΠ και χρέος δια ΑΕΠ.

Είναι γνωστό ότι για να μειώσετε ένα κλάσμα ή θα μειώσετε τον αριθμητή που είναι τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος ή θα αυξήσετε τον παρονομαστή που είναι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν ή θα κάνετε και τα δύο. Το αυτό ισχύει και για τον τιμάρημο. Τι είναι ο τιμάρημος; Είναι το σύνολο των χρηματικών διαθεσίμων σε μία δεδομένη στιγμή ο αριθμητής σε ένα κλάσμα με παρονομαστή το σύνολο των παραγομένων αγαθών και υπηρεσιών, δηλαδή στην ουσία το συνολικό Α.Ε.Π. περίπου.

Κλειδί λοιπόν, για τη μείωση του αριθμητού είναι η ελαχιστοποίηση της διαφοράς έσοδα προς έξοδα.

Για τη μείωση του αριθμητή, πρέπει πρώτα να αυξηθούν τα έσοδα και να μειωθεί, να παταχθεί η φοροδιαφυγή. Για να αυξήσετε τα έσοδα αρκεί να μειώσετε τη φοροδιαφυγή. Αν απαλλαγούμε από τη φοροδιαφυγή τακτοποιήθηκε το κριτήριο του Μάαστριχτ ως προς τη σχέση έλλειμμα προς ΑΕΠ. Να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα.

Δεύτερον, αν μπορούμε να αυξήσουμε το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, να συλλάβουμε την παραοικονομία που όπως και αν μου λένε οι επιτελείς σας ότι είναι σήμερα στο 10%, που είναι πολύ παραπάνω, εγώ δέχομαι 10% να αυξήσετε τον παρονομαστή ήδη πλησιάζετε πάρα πολύ τους δείκτες.

Ερωτώ λοιπόν: Οι δαπάνες όπως έχουν προβλεφθεί ιδιαίτερα στο Υπουργείο Γεωργίας, όπου μειώνονται οι επιχορηγήσεις στο μισό από πέρυσι, όπου ούτε καν τα εκπαιδευτικά προγράμματα δεν χρηματοδοτούνται, έχει μελετηθεί η σχέση και από τη μείωση των δαπανών έχετε μείωση

του πηλίκου του κλάσματος; Πολύ αμφιβάλλω. Αναμένω την απάντησή σας.

Για να αυξηθούν όμως, οι όροι του Α.Ε.Π., του ακαθάριστου προϊόντος, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να αυξηθούν οι όροι που απαρτίζουν το προϊόν. Ποιοι είναι αυτοί; Να αυξηθούν οι ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις, η ιδιωτική και δημόσια κατανάλωση, να αυξηθούν οι εξαγωγές και να μειωθούν οι εισαγωγές. Οι εισαγωγές μετρούν αρνητικά. Και εν τούτοις, από τα δημοσιευόμενα στοιχεία, σχετικά με το ισοζύγιο πληρωμών, τα πράγματα είναι πολύ δυσάρεστα τόσο ποσοστιαίως ως προς εξαγωγές όσο και απολύτως σε αριθμούς και προπαντός τα πράγματα είναι δυσάρεστα στο εμπορικό ισοζύγιο.

Πρέπει λοιπόν, να αλλάξουμε τακτική, να αλλάξουμε πλεύση, να στραφούμε προς την αύξηση του ΑΕΠ, διότι η αύξηση του ΑΕΠ, αγαπητοί συνάδελφοι, σημαίνει ακόμη αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας, σημαίνει αύξηση της απασχόλησης μονίμως και δεν μιλάμε για προγράμματα κάποιων μηνών, απασχολήσεις παρηγοριάς.

Για να αυξηθεί η απασχόληση, πρέπει να αυξηθεί η παραγωγή. Και είναι προς τιμήν σας, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, που είστε ο μόνος που μιλάτε για αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Η αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος οδηγεί στη μείωση της ανεργίας και σε τόσα άλλα θετικά πράγματα τα οποία επιθυμούμε. Πρόσφατα άλλωστε η κραυγή "τι κάνουμε με την ελληνική παραγωγή".

Με τα στοιχεία που έχετε, δεν βλέπω να συμβάλουμε στην αύξηση της παραγωγής και ιδίως του γεωργικού κλάδου. Νομίζω ότι θα συμβάλει αρνητικά στο πηλίκον γ'αυτούς, τους κλάδους.

Η οικονομική μας πολιτική ως τώρα, με δυο λόγια, έχει ξεχάσει το κλάσμα συνολικώς και ασχολείται μόνο με τον αριθμητή. Αλλά η ενασχόληση μόνο με τον αριθμητή, δεδομένης της αδυναμίας εισπραξης της φοροδιαφυγής –αφού πουθενά δεν ομολογείτε ότι εισπράττετε φοροδιαφυγή– είναι κάτι το οποίο οδηγεί σε μείωση της οικονομικής δραστηριότητας.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Χρειάζεται αλλαγή στόχευσης –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– και αλλαγή πλεύσης. Προπαντός, όμως, χρειάζονται επενδύσεις. Οι δημόσιες επενδύσεις κατ'αρχήν ξεκινάνε από τους χάρτες. Δεν έχουμε χάρτες σαν χώρα. Αν δεν έχω τη διαβεβαίωση ότι επιτέλους το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θα δώσει τα ολίγα εκατομμύρια περίπου εκατό εκατομμύρια δραχμές για να αποκτήσει η χώρα χάρτες, που είναι η υποδομή των υποδομών η βάση της άμυνας. Θα βρεθώ στην ανάγκη να μην ψηφίσω τις δημόσιες επενδύσεις του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Παίζουν τεράστιο ρόλο οι δημόσιες επενδύσεις. Ως προς την επιζήμια διαχείριση που υπονομεύει την οικονομική πολιτική με τις προκαταβολές στους δημόσιους φορείς (ΕΓΝΑΤΙΑ, ΑΤΤΙΚΟ μετρό, Νομαρχίες κλπ) που ξανακαταθέτονται στις Εμπορικές Τράπεζες αυξάνοντας τη ρευστότητα. Οι προκαταβολές αυτές, αχρησιμοποίητες ισοδυναμούν με νέο χρήμα. Δεν μπορεί να συνεχισθεί πάλι το προηγούμενο του κακού σχεδιασμού όπως του αερίου ή της σήραγγας του Μετσόβου, δηλαδή, να έχουν χρηματοδοτηθεί έργα και να μην χρησιμοποιούνται, να εισάγεται αέριο στη Θράκη και να αρχίζουμε τα έργα του αγωγού από την Αθήνα, να έχουμε δαπανήσει εξακόσια με επτακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000–700.000.000.000) δραχμές και ακόμα ούτε αέριο να έχουμε ούτε χρήση της σήραγγας.

Επιτέλους, ήθελα να ξέρω, ποιος είναι ο λόγος της ύπαρξης του ΠΑΘΕ από τη Λαμία μέχρι τον Αλμυρό. Ποιος ο λόγος ύπαρξης; Και πληροφορούμαι ότι σε λίγο ετοιμάζεται το σφάλμα των σφαλμάτων, η σπατάλη των σπαταλών, το χειρότερο εγχείρημα, η σύνδεση του Μαλιακού. Και παρακαλώ πολύ τον Πρωθυπουργό, για να μην έχει καμία προσωπική ευθύνη, να παρέμβει για την ακύρωση αυτής της σύνδεσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Κεδικόγλου, τελειώσατε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω ολόκληρη μελέτη –θα την καταθέσω –και θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να μπει στο φάκελο των Πρακτικών– με διαφόρους πίνακες, σχετικά με το ισοζύγιο πληρωμών, που είναι απογοητευτικοί ιδιαίτερα για το γεωργικό εισόδημα και άλλα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να τα καταθέσετε, κύριε συνάδελφε. Ολοκληρώσατε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Βεβαίως, όσοι συνάδελφοι, επιθυμείτε, μπορείτε να τους έχετε.

Λυπάμαι που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να επεκταθώ περισσότερο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός στοχεύει σωστά. Εάν στρεφόμασταν όμως περισσότερο στην αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, θα μπορούσαμε να έχουμε πολύ καλύτερα και θετικότερα αποτελέσματα.

Η ψήφος μου στον προϋπολογισμό θα είναι πολιτική, διότι πιστεύω ότι πρέπει και μπορούσε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεδικόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξοχότατε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, σε απόγνωση βρίσκονται στη συντριπτική τους πλειονότητα οι ελληνικές οικογένειες, που κάθε χρόνο και κάθε μέρα διαπιστώνουν ότι τα πενιχρά τους εισοδήματα δεν επαρκούν για να καλύψουν βασικές, στοιχειώδεις, βιοτικές τους ανάγκες.

Και ενώ ο κόμπος, κύριε Υπουργέ, έχει φθάσει στο χτένι και η πενία αγγίζει όλο και περισσότερες οικογένειες, τα όρια της φτώχειας είναι πάνω από δύο εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες άτομα, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και λόγω ΟΝΕ, δηλαδή Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης, αλλά και λόγω των εξαρτήσεων που έχει σε ισχυρούς οικονομικούς προστάτες, που τον έφεραν στην Κυβέρνηση, οδηγεί για άλλη μια χρονιά, με αυτό τον προϋπολογισμό, το λαό σε εξόντωση και σε εξαθλίωση, ιδιαίτερα τις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, όπως καταντήσαμε τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους μικρομεσαίους.

Η φοροληστρική και φορομνηστική επιδρομή με ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) επιπλέον φόρους, φέτος, οδηγούν τους Έλληνες σε απόγνωση και την Ελλάδα σε μαρασμό. Θα λέμε δηλαδή, κάθε φέτος και χειρότερα.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, είναι κοινωνική δικαιοσύνη να παίρνουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι 2,5%, δηλαδή, εκατόν τριάντα (130) δραχμές την ημέρα;

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν πηγαίνετε εσείς να ψωνίσετε ή πηγαίνει η οικονόμος σας. Θα σας καταθέσω όμως για τα Πρακτικά, τον πίνακα της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, όπου λέει ότι το κόστος μιας τετραμελούς οικογένειας που μπορεί στοιχειωδώς να ανταπεξέλθει στα έξοδά της είναι τριακόσιες ενήντα μία χιλιάδες, επτακόσιες ογδόντα επτά (391.787) δραχμές. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, που οδηγείτε με αυτήν την πολιτική το εισόδημα των εργαζομένων.

Ερώτηση δεύτερη. Είναι κοινωνική δικαιοσύνη, κύριε Υπουργέ, σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, να έχουμε 11% περίπου ανεργία; Ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος και το 65% –και αυτό είναι το χειρότερο– από αυτούς είναι μακράν άνεργοι. Είναι, όμως, κοινωνική δικαιοσύνη μήπως, όταν οι λαθεμένες πολιτικές επιλογές οδηγούν συνειδητά την κοινω-

νική ασφάλιση σε χρεοκοπία; Δεν κινδυνολογεί κανείς και ούτε έχει καμία διάθεση σε τέτοιο ευαίσθητο τομέα, όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση, να κινδυνολογήσει.

Κύριε Υπουργέ, θα σας καταθέσω δύο πίνακες. Ο ένας είναι ο προϋπολογισμός του ΙΚΑ και ο άλλος είναι από το δικό σας προϋπολογισμό, μήπως επειδή είναι πολλές σελίδες, δεν τον αγγίξατε καν. Στα Πρακτικά, λοιπόν, λέει: Το 1997 δώσατε για την κοινωνική ασφάλιση επιχορήγηση διακόσια δεκαοκτώ δισεκατομμύρια (218.000.000.000) δραχμές. Φέτος διακόσια τρία δισεκατομμύρια (203.000.000.000) δραχμές. Δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000), κύριοι συνάδελφοι, λιγότερα στο ΙΚΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέραν αυτού, κύριε Υπουργέ, σαραντά επτά δισεκατομμύρια (47.000.000.000) ζητάει το ΙΚΑ για τις προβληματικές επιχειρήσεις και δίνετε δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000). Και δεν είναι μόνο αυτά. Είναι, κύριε Υπουργέ, το οργανικό έλλειμμα του ΙΚΑ.

Σας καταθέτω τον κατάλογο του ΙΚΑ, για να το δείτε, κύριε Υπουργέ. Δεν μελετάτε στην Αγίου Κωνσταντίνου, όλο στην Καραγιώργη Σερβίας είστε. Πάρτε, λοιπόν, τα Πρακτικά να δείτε τι λένε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και τι λένε τα πρακτικά του προϋπολογισμού του ΙΚΑ, κύριε Υπουργέ; Και έχει σημασία αυτό. Λένε τι έκανε η Νέα Δημοκρατία. Οργανικό έλλειμμα το 1993 όχι, πλεόνασμα δεκαεννέα δισεκατομμύρια (19.000.000.000). Το λέει ο προϋπολογισμός.

Το 1994 μηδέν. Το 1995 δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) και από τα δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) το 1995 το πήγατε εκατόν ογδόντα επτά δισεκατομμύρια (187.000.000.000) όπως ομολογεί ο προϋπολογισμός του ΙΚΑ, αλλά με τις αλχημείες που έχει μέσα –που είναι πλαστός– ξεπερνάει τα διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000). Από το μηδέν το 1993 –το λέτε εσείς– στα διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000). Δεν ανησυχείτε κύριοι του ΠΑΣΟΚ ότι αύριο ο σαραντάρης, ο πενηντάρης, δεν θα έχει να πάρει σύνταξη. Αλλά μπαίνει η κομματική πειθαρχία να ψηφίσουμε. Ναι, να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό, αλλά πώς, όταν δεν θα έχουμε τη σύνταξη αύριο τουλάχιστον για τους Έλληνες;

Και βέβαια κύριε Υπουργέ, περιττό να σας πω ότι η εξοχότητά σας το 1997, επιχορήγησε τα ασφαλιστικά ταμεία με επτακόσια ογδόντα ένα δισεκατομμύρια διακόσια εκατομμύρια (781.200.000.000) –και απαντήστε– και φέτος με επτακόσια δύο δισεκατομμύρια διακόσια εκατομμύρια (702.200.000.000), δηλαδή, εβδομήντα εννιάμισι δισεκατομμύρια (79.500.000.000).

Για του λόγου το αληθές, κύριε Υπουργέ, εγώ τα καταθέτω, γιατί εγώ δεν κινδυνολογώ. Εγώ μεταφέρω αυτούσιο το κοινωνικό σας πρόσωπο που είναι πρόσωπο πραγματικά ανάλητο για αυτόν τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και λέω, κύριε Υπουργέ, η Ελλάδα του 24% των νοικοκυριών ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Ποια είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Μας είπατε χθες για τη Γερμανία, για το κοινωνικό πρόσωπο της Γερμανίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει 17%, κύριε Υπουργέ, και εμείς έχουμε περάσει το 21%. Γιατί φέρνετε ατυχή παραδείγματα;

Την ίδια στιγμή ο Ζιπέ στη Γαλλία, ο δεξιός Ζιπέ, καταψηφίστηκε από τον γαλλικό λαό, γιατί είχε το 25% των κοινωνικών δαπανών. Πόσο έχετε σήμερα στην Ελλάδα; Οι

κοινωνικές δαπάνες είναι 16,5%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 29%. Να, ποιες είναι οι συγκριτικές διαφορές.

Κύριε Υπουργέ, αυτός ο προϋπολογισμός έχει συγκριτικό έλλειμμα. Έχει έλλειμμα κοινωνικό, έχει έλλειμμα ευαισθησίας και έλλειμμα πολιτικής. Πολύ μεγάλη είναι η έλλειψη πολιτικής σε αυτό τον προϋπολογισμό. Απίθανοι άνθρωποι κυβερνούν οικονομικά αυτόν τον τόπο και αυτοί οι άνθρωποι θα επιχειρήσουν το μεγάλο άλμα για τον 21ο αιώνα, αλλά θα το κάνουν το άλμα αυτό με τις πατερίτσες. Γιατί πραγματικά με πλαστές πολιτικές, με πλαστούς προϋπολογισμούς, δεν μπορεί να πάμε στον 21ο αιώνα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, ρωτήστε κάθε καλοπροαίρετο Έλληνα πολίτη, κάθε έναν στη γειτονιά, στο σχολείο, στο καφενείο, παντού αν είναι ευχαριστημένος, αν μπορεί να επιβιώσει, βάσει του καταλόγου που σας έδωσα. Θέλω όλοι οι Βουλευτές να δουν τον κατάλογο. Πόσα θέλει για να ζήσει μία τετραμελής οικογένεια.

Ξέρετε τι λένε; Ναι, απαντούν θητικά, μόνο όσοι μένουν στο πολυτελές εκτροφείο του ΠΑΣΟΚ, που εκτρέφει τους κομματικούς ημετέρους. Όλοι οι άλλοι, είναι κάτω από τα όρια πραγματικά της φτώχειας, μια μικρή νομενκλατούρα.

Και λέω, κύριε Υπουργέ: Μπορώ να σας αναγνωρίσω πάρα πολλές ικανότητες, πραγματικά ενός σύγχρονου μανάτζμεντ. Μανάτζμεντ, όμως κύριε Υπουργέ, που διαθέτετε προϊόντα που μπορείτε να πλασάρετε τον άσπρο τραχανά για μαύρο χαβιάρι. Μόνο έτσι μπορείτε να κοροϊδέψετε τον ελληνικό λαό, γιατί αυτές οι πολιτικές και αυτά που του πλασάρετε, είναι πραγματικά ψεύτικα και πλαστά στοιχεία. Και βέβαια, δεν είναι μόνο κριτική. Υπάρχει λύση σ' αυτό το αδιέξοδο που οδηγείτε το κράτος-πρόνοιας, την κοινωνική ασφάλιση; Υ-πάρχει, πρώτο και καλύτερο, κύριε Υπουργέ, το φωνάζει συνέχεια η Νέα Δημοκρατία, εμείς ζητάμε ένα μικρό και ευέλικτο κράτος -δηλαδή, ζητάμε άμεσα εδώ και τώρα αποκρατικοποιήσεις- όπου πραγματικά τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν θα πάνε στην κοινωνική προστασία, στο κράτος-πρόνοιας. Να, γιατί η φιλελεύθερη πολιτική δικαιώνεται και όσο και αν προσπαθείτε να την προσεγγίσετε, θα παραμένετε πάντα μεταξεταστέοι. Και βέβαια, αυτό το ποσό, κύριε Υπουργέ, τι θα εξοικονομήσει; Εγώ είμαι γιατρός, δεν είμαι οικονομολόγος. Σας καταθέτω και τον πίνακα. Μήπως και αυτός είναι πλαστός; Ένα τρισεκατομμύριο διακόσια ένα δισεκατομμύρια (1.201.000.000.000) δραχμές είναι το κρυφό και φανερό έλλειμμα. Μήπως λέω ψέματα ότι είναι οι αστικές συγκοινωνίες οκτακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (870.000.000.000) δραχμές, η Ολυμπιακή Αεροπορία εξακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές; Το καταθέτω στα Πρακτικά για να δείτε μερικά νούμερα και πως εξοικονομούνται τα χρήματα για τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, ελαττώνοντας το παμφάγο και αδηφάγο κράτος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Το δεύτερο, κύριε Πρόεδρε, που ήθελα να πω είναι ότι πραγματικά, είμαι ευτυχής που βρίσκεται σήμερα εδώ και Υπουργός Ανάπτυξης. Ευτυχώς!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**).

Δεν μου λέτε, κύριε Υπουργέ: Είπατε χτες με μεγάλο στόμφο -και όλο χαμογελάτε, όταν όλος ο λαός που σας βλέπει κλαίει- "κάναμε τη ρήξη με το φάρμακο". Και εγώ πραγματικά συγκινήθηκα. Και λέω, μπράβο, σε κάθε φουκαρά κόψαμε το φάρμακο, την ασπιρίνη. Ρήξη με το καζίνο και με τους καζινάδες, θα κάνετε κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας; Και το λέω αυτό, γιατί μετά τις γιορτές θα καταθέσω στοιχεία που πήρα από την Υπουργό. Πόσα κάνανε τζίρο τα καζίνο σε όλη την Ελλάδα; Γύρω στα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές. Τι πήρε το ελληνικό δημόσιο; Πήρε 20% επί των κερδών, που σημαίνει ότι το τέλος της βλακειάς του ελληνικού λαού, που πάει και παίζει

και χάνει τα λεφτά του και σπαταλά το βιός του, πρέπει να γίνει τέλος αλληλεγγύης για την κοινωνική ασφάλιση. Να, οι προτάσεις. Να, η ρήξη, κύριε Υπουργέ. Το 50% επί των εσόδων των καζίνο να το δώσετε στην κοινωνική ασφάλιση. Και έτσι μπορούμε να μιλάμε για κράτος-πρόνοιας και για πολιτική προστασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και η αξιοποίηση των κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, τελειώ-σε ο χρόνος σας, κύριε Γιακουμάτο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Μόνο μέσα από ένα τραπεζικό σύστημα, όχι τοκογλυφικό που υπάρχει σήμερα, αλλά ένα τραπεζικό σύστημα που θέλει τράπεζα κοινωνικής ασφάλισης, τότε μόνο μπορείτε να μιλάτε ότι έχετε πετύχει στο κράτος-πρόνοιας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Είμαι αντίθετος σ' αυτόν τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Υπουργός Ανά-πτυξης, κυρία Παπανδρέου, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πότε θα μιλήσουμε εμείς, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μετά την κυρία Υπουργό, έρχεσθε αμέσως εσείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν το λέω για μένα, το λέω για τους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μετά τον κ. Γιακουμάτο, θα μιλούσε συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ. Εφόσον ομιλεί η κυρία Υπουργός, θα μιλήσετε εσείς και μετά ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει θέμα.

Κυρία Παπανδρέου, μπορείτε να μιλήσετε τριάντα λεπτά. Τι χρόνο θέλετε;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα προ-σπαθήσω να είμαι πιο σύντομη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του '98, τον προτελευταίο προϋπολογισμό, πριν από τον ερχομό του 21ου αιώνα. Δυστυχώς, και η φετινή δημόσια συζήτηση γι' αυτόν τον προϋπολογισμό, μια συζήτηση που έχει ξεκινήσει εδώ και δύο μήνες, δεν ξέφυγε από την πεπατημένη.

Ποια είναι η πεπατημένη; Εμείς, η κυβέρνηση, επικαλούμαστε τα μεγέθη και προσπαθούμε να αποδείξουμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός, αλλά και ρεαλιστικός. Ενώ η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα υπόλοιπα κόμματα κραυγάζουν για αποτυχία, για καταστροφή, μας καταγγέλλουν για αντανάπτυξιακό μένος και επαναλαμβάνουν ότι δεν προχωρούμε στο νοικοκύρεμα του κράτους.

Λυπούμαι να πω ότι η στάση της Αντιπολίτευσης για άλλη μια χρονιά συσκοτίζει τα πράγματα. Είναι εύκολο να προ-ναγγέλλεις καταστροφές, είναι εύκολο να σπέρνεις τη σύγχυση, είναι εύκολο να αρνείσαι την πραγματικότητα, ειδικά όταν η πραγματικότητα δεν είναι και τόσο ευχάριστη.

Ποια, όμως, είναι η μη ευχάριστη αυτή πραγματικότητα; Μήπως είναι τα όσα ψελλίζει η Νέα Δημοκρατία περί πτώχευσης, περί αποτυχίας, περί αναληψίας;

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι το γεγονός ότι η χώρα μας είναι η τελευταία στην κατάταξη των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το μέσο εισόδημα. Εξακολου-θούμε να μην είμαστε αρκετά παραγωγικοί, εξακολουθούμε να μην είμαστε αρκετά ανταγωνιστικοί, εξακολουθούμε να μην είμαστε αρκετά σύγχρονοι. Ωστόσο είναι ένδειξη έλλειψης σοβαρότητας να μη θέλουν σήμερα οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης να αναγνωρίσουν ότι τα τελευταία τέσσερα χρόνια η χώρα έκανε μεγάλα βήματα.

Σήμερα είμαστε πιο κοντά στους Ευρωπαίους εταίρους, στον οικονομικό τομέα. Εξ αυτού σήμερα η Ελλάδα έχει πιο δυνατή φωνή στη διεθνή σκηνή και αυτό φάνηκε πρόσφατα στο Λουξεμβούργο.

Σήμερα γίνεται πιο φανερό ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει πετύχει κάτι που το 1993 φαινόταν ακατόρθωτο, τη συνεχή βελτίωση της θέσης της χώρας μας στη διεθνή σκηνή, χωρίς μείωση των κοινωνικών δαπανών, κάτι που φέρνει την Ελλάδα στο χώρο των εξαιρέσεων μέσα στην Ευωμένη Ευρώπη.

Ποια άλλη κυβέρνηση μπόρεσε να συνδυάσει τη θεαματική, αλλά και σταθερή βελτίωση των οικονομικών δεικτών, όχι με την αύξηση, όπως συμβαίνει στη δική μας περίπτωση, αλλά έστω και με την απλή διατήρηση των κοινωνικών δαπανών;

Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, ότι είμαστε ικανοποιημένοι, ότι θεωρούμε πως λύθηκαν τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας; Η απάντηση είναι προφανής. Πολλά μένουν να γίνουν.

Η Κυβέρνησή μας δεν θα είναι ικανοποιημένη όσο θα υπάρχουν προβλήματα και τα προβλήματα είναι πολλά. Υπάρχει η ανεργία, υπάρχει η φτώχεια, υπάρχει η ανασφάλεια για το μέλλον, υπάρχει η έλλειψη υποδομών, υπάρχει μειωμένη ανταγωνιστικότητα, υπάρχει η ανάγκη για αλλαγές στην παιδεία, στην υγεία, στον πολιτισμό. Υπάρχουν όλες αυτές οι ελλείψεις, όπως υπάρχουν και οι πολιτικές της Κυβέρνησης.

Τι απαντά σε όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία; "Να περιορίσετε τις σπατάλες, να νοικοκυρέψετε το κράτος και να μειώσετε τους φόρους", μας απαντούν, τόσο απλά και τόσο εύκολα.

Γνωρίζουν άραγε ότι πάνω από έξι στις δέκα δραχμές του προϋπολογισμού πάνε για ανελαστικές δαπάνες; Ότι πάνε για μισθούς, για συντάξεις, για επιδόματα, για βοηθήματα, για επιδοτήσεις;

Δυστυχώς σε αυτήν τη χώρα μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του μιλάμε καθαρά. Εμείς λέμε ναι, υπάρχουν προβλήματα, υπάρχουν δυσκολίες, ζητούμε θυσίες, αλλά δεν θα χαθεί το τρένο του 21ου αιώνα.

Γιατί ο κ. Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία δεν μιλούν καθαρά; Ναι, το κράτος εξακολουθεί να είναι σπάταλο, αλλά και για πρώτη φορά γίνεται προσπάθεια εξορθολογισμού.

Γνωρίζουν πολύ καλά, λοιπόν, όταν λέμε "νοικοκυρέψτε το κράτος" ότι εννοούν "απολύστε, μειώστε μισθούς και συντάξεις, κόψτε επιδοτήσεις, περικόψτε βοηθήματα".

Γιατί δεν το λέτε καθαρά, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί αφού είστε τόσο σίγουροι για την πολιτική φοβάστε να τη θέσετε στην κρίση του ελληνικού λαού;

Γιατί συσκοτίζετε τις προθέσεις σας;

Λένε ακόμα ότι η πολιτική μας είναι πολιτική "ευημερίας των δεικτών", ότι προωθείται μόνο η ονομαστική σύγκλιση και όχι η πραγματική.

Η ελληνική οικονομία επί τέσσερα χρόνια, έχει τεθεί σε αναπτυξιακή τροχιά. Η ίδια πορεία θα συνεχισθεί και το 1998 και το 1999. Είναι γνωστά τα μεγέθη και για τη μείωση του πληθωρισμού και για τη μείωση των ελλειμμάτων και για τον ρυθμό ανάπτυξης.

Επιτρέψτε μου, όμως, να αναφερθώ σε τρία μόνο μεγέθη, τα οποία κατά τη γνώμη μου είναι ιδιαίτερα κρίσιμα για την ανάπτυξη.

Το πρώτο είναι το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους. Το δεύτερο είναι το ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και το τρίτο είναι ο ρυθμός απορρόφησης των κοινοτικών πόρων. Και τα τρία αυτά μεγέθη έχουν άμεση σχέση με την πραγματική σύγκλιση, δηλαδή με την πρόοδο και την ευημερία των πολιτών. Η συνεχής βελτίωση των μεγεθών αυτών την τελευταία τετραετία είναι πάνω απ' όλα αποτέλεσμα των προσπάθειών των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας μας. Οφείλεται όμως και στη συνέπεια και αξιοπιστία της πολιτικής μας.

Το 1996, ο φορολογούμενος πολίτης σε κάθε εκατό (100) δραχμές φόρο που πλήρωνε, έδινε τις πενήντα δύο (52) δραχμές για τους τόκους του δημοσίου χρέους. Αυτές οι πενήντα δύο (52) δραχμές το 1997, μειώθηκαν στις σαράντα δύο (42) δραχμές και το 1998, παρά τη διεθνή κρίση που

οδήγησε σε αύξηση των επιτοκίων, θα γίνουν τριάντα επτά (37) δραχμές.

Αυτή η εξέλιξη δείχνει ότι οι θυσίες πιάνουν τόπο και ότι όλο και περισσότερα χρήματα των φορολογουμένων θα διατίθενται για την ανάπτυξη, για την παιδεία, για την υγεία, για την κοινωνική πρόνοια. Αυτή η κατεύθυνση επιβεβαιώνεται από την αύξηση των επενδυτικών δαπανών. Το 1996, για κάθε εκατό (100) δραχμές που δαπανούσε το κράτος, μόνο οι δεκαπέντε (15) δραχμές ήταν για επενδυτικές δαπάνες. Το 1997 αυξήθηκαν σε δεκαεννέα (19) δραχμές και το 1998 θα γίνουν είκοσι δύο (22) δραχμές.

Τέλος, η πρόοδος προς την πραγματική σύγκλιση επιβεβαιώνεται και από τις χρηματικές μας δοσοληψίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Διαπιστώνουμε ότι αυτές οι δοσοληψίες από τα διαρθρωτικά ταμεία, αλλά και απευθείας από την Ευρωπαϊκή Ένωση το 1997 έφθασαν περίπου στο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές ή 3% του ΑΕΠ.

Αυτά είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μεγέθη της πραγματικής σύγκλισης. Παρουσιάζουμε, λοιπόν, έναν προϋπολογισμό, όχι μόνο ονομαστικής αλλά και πραγματικής σύγκλισης προς τις ευρωπαϊκές οικονομίες.

Το 1997 υπήρξε μια σημαντική χρονιά για την ανάπτυξη της χώρας μας. Οι ρυθμοί ανάπτυξης προήλθαν από την πρόοδο, την κατασκευή των μεγάλων έργων και από τις επενδύσεις στην παραγωγική δραστηριότητα. Προήλθαν όμως και από τη βελτίωση του παραγωγικού περιβάλλοντος. Βελτιώθηκαν αισθητά οι συνθήκες λειτουργίας της αγοράς και του υγιούς ανταγωνισμού, γεγονός που αντανάκλαται στη μείωση του πληθωρισμού και των επιτοκίων, καθώς και στην αύξηση των επενδύσεων.

Προχώρησε η εξυγίανση βασικών τομέων, όπως για παράδειγμα, οι ασφαλιστικές εταιρείες και το κύκλωμα του φαρμάκου, όπου είχαμε και μειώσεις τιμών. Υπήρξε επίσης σημαντική πρόοδος στις αποκρατικοποιήσεις. Για παράδειγμα αναφέρω ότι στο χώρο της ναυπηγικής βιομηχανίας δεν υπάρχουν πια κρατικά ναυπηγεία. Υπάρχει μια αγορά που λειτουργεί ανταγωνιστικά στα Ναυπηγεία Νεωρίου, Σκαρμαγκά και Ελευσίνας και άρχισαν ήδη να έρχονται οι πρώτες παραγγελίες από τον ιδιωτικό τομέα.

Δημιουργείται ειδικό μητρώο και μπαίνει τάξη στη λειτουργία των μικρότερων ναυπηγείων και οι δορυφορικές επιχειρήσεις απολαμβάνουν τα κίνητρα του νόμου.

Η κλαδική ανασυγκρότηση προχώρησε και σε άλλους κλάδους, όπως για παράδειγμα στον κλάδο του αλουμινίου, στον κλάδο της αργυροχρυσοχοίας και αλλού.

Οι υπόλοιπες αποκρατικοποιήσεις προχώρησαν σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που καθορίσαμε. Δεν έχουμε ξεφύγει από αυτό το χρονοδιάγραμμα και μάλιστα θα ήθελα να σας πω ότι σήμερα η εταιρεία ΜΕΛ και η ΚΕΡΑΦΙΝΑ έκλεισαν συμφωνία για την πώλησή τους, κατακυρώθηκε δηλαδή ο αγοραστής.

Ήδη έχουμε πάρει το σύμβουλο του ΟΑΕ και το 1998 ξεκινάει η διαδικασία εξυγίανσής του ώστε να προχωρήσουμε στο κλείσιμο.

Έχει ολοκληρωθεί η προετοιμασία της εισαγωγής της ΔΕΠ στο Χρηματιστήριο και εξαρτάται πλέον από τις συνθήκες που θα επικρατήσουν στην κεφαλαιαγορά.

Μέσα στο 1997 έγιναν όμως και άλλες σημαντικές μεταβολές στο θεσμικό πλαίσιο άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ψηφίσαμε το νόμο για την απλοποίηση των διαδικασιών ίδρυσης και λειτουργίας των βιομηχανικών επιχειρήσεων, καθώς και το νόμο για την ίδρυση βιομηχανικών και επιχειρηματικών περιοχών. Ήδη σε όλη τη χώρα άρχισαν οι εργασίες για τη δημιουργία δεκατεσσάρων βιομηχανικών περιοχών.

Μία άλλη θεσμική καινοτομία είναι αυτή που αφορά τη διαχείριση των προγραμμάτων για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δημιουργήθηκαν επτά φορείς σε όλη τη χώρα, φορείς οι οποίοι λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, αλλά υπόκεινται στον κοινωνικό έλεγχο.

Με αυτόν τον τρόπο αφ' ενός μεν προωθείται η αποκέντρωση, αφ' ετέρου δε, δημιουργείται στις περιφέρειες μία

κρίσιμη μάζα στελεχών και αποκτάται εμπειρία για τη διαχείριση προγραμμάτων. Αυτοί οι φορείς, αυτή η κρίσιμη μάζα στελεχών, θα μπορούν να βοηθήσουν ουσιαστικά και αποτελεσματικά στην ανάπτυξη των περιφερειών.

Τέλος, μία άλλη σημαντική θεσμική πρόοδος, που συντελείται στο παραγωγικό περιβάλλον, είναι η ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου. Μέσα στο 1997 χρηματοδοτήθηκαν είκοσι έξι ομάδες επιχειρήσεων για εφαρμογές ανταλλαγής ηλεκτρονικών δεδομένων, ενώ για το 1998 η Εθνική Επιτροπή Ηλεκτρονικού Εμπορίου, που έχει συγκροτηθεί και από εκπροσώπους των κοινωνικών φορέων, πέρα από τις εισηγήσεις για το ρυθμιστικό πλαίσιο που χρειάζεται να γίνει, θα ξεκινήσει ένα σχέδιο αξιοποίησης του ηλεκτρονικού εμπορίου σε πέντε επιλεγμένους κλάδους της ελληνικής οικονομίας και σε τομείς της Δημόσιας Διοίκησης.

Η θεσμική προσαρμογή θα συνεχιστεί και το 1998, ιδιαίτερα με την αναθεώρηση του αναπτυξιακού νόμου.

Λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για την αποτελεσματικότητα και την κερδοφορία των επενδυτικών προγραμμάτων, αλλά αυτό που θα είναι μία μεγάλη ενίσχυση είναι αυτό που προβλέπει ο νέος νόμος, την ενίσχυση των συνεργασιών μεταξύ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για τη δημιουργία δικτύων. Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά ενισχύονται και οι εμπορικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις όταν συνεργάζονται μεταξύ τους για τη δημιουργία ιδιωτικών υποδομών που διευκολύνουν τη διακίνηση και την εμπορία των προϊόντων.

Το 1998 το ανακηρύξαμε σε έτος ποιότητας, για να γίνει έτος σταθμός για τις ελληνικές επιχειρήσεις στον τομέα της ποιότητας, γιατί πιστεύουμε ότι η ποιότητα είναι μία από τις σοβαρότερες συνιστώσες της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Επιδιώκουμε η ποιότητα να αποτελέσει το όχημα προώθησης των προϊόντων και των υπηρεσιών, να είναι τόσο μέσο άμυνας, όσο και επίθεσης, μέσα στα πλαίσια της διεθνοποιημένης οικονομίας. Μέσο άμυνας για την προστασία του καταναλωτή και μέσο επίθεσης για την είσοδό μας στις διεθνείς αγορές.

Το 1997 υπήρξε ένα έτος όπου οι απορροφήσεις των κοινοτικών πόρων αυξήθηκαν εντυπωσιακά.

Είναι γνωστή η κριτική που γινόταν για το επιχειρησιακό πρόγραμμα βιομηχανίας που πράγματι υπήρξαν καθυστερήσεις, διότι η Νέα Δημοκρατία είχε διαλύσει τις υπηρεσίες του Υπουργείου και έπρεπε και οι υπηρεσίες να ανασυγκροτηθούν, αλλά και το θεσμικό πλαίσιο να δημιουργηθεί. Και έτσι ξεκίνησε με καθυστέρηση. Σήμερα όμως, πλέον βρίσκεται σε μία ταχύτατη εξέλιξη.

Το 1997 απορροφήθηκε το 98% του προϋπολογισμού των προβλεπόμενων πιστώσεων για τη βιομηχανία στο επιχειρησιακό πρόγραμμα βιομηχανίας. Αυτό σημαίνει ότι πραγματοποιήθηκε επενδυτικό έργο ύψους εκατόν σαράντα δύο δισεκατομμυρίων (142.000.000.000) δραχμών στη βιομηχανία, στη μεταποίηση, μόνο μέσω του προγράμματος αυτού.

Προκηρύχθηκαν όλα τα προγράμματα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και λόγω της μεγάλης ανταπόκρισης, επαναλαμβάνουμε με συμπληρωματικές πιστώσεις το πρόγραμμα για τις συνεργασίες και δικτυώσεις μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και ξεκινάμε και ένα νέο πρόγραμμα, ύψους είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών, για τις συνεργασίες των εμπορικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Αυτές οι δύο συμπληρωματικές προκηρύξεις θα γίνουν τις επόμενες ημέρες.

Η βελτίωση, όμως, του παραγωγικού περιβάλλοντος ενισχύεται ιδιαίτερα με τις επιτυχίες που έχουμε στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας. Θα ήθελα να σημειωθεί ιδιαίτερα ότι προκαλεί εντύπωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έγινε σχετική συζήτηση στο Ευρωκοινοβούλιο, το γεγονός ότι η Ελλάδα, ενώ διαθέτει μόνον το 1,5% του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού, η συμμετοχή της στα ανταγωνιστικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερβαίνει το 3,5%.

Οι απορροφήσεις σε αυτόν τον τομέα είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικές και ήδη, έχει απορροφηθεί το 40% του συνολικού προγράμματος. Αντιμετωπίζεται μάλιστα και το ενδεχόμενο χορήγησης συμπληρωματικών πιστώσεων για τα

επόμενα έτη.

Μέσα στο 1998 ιδρύονται το Ινστιτούτο Βαθιάς Θαλάσσης στην Πύλο, –πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα– το Ινστιτούτο Πληροφορικής και Τηλεματικής στη Θεσσαλονίκη, το Ινστιτούτο Πολιτιστικής και Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Ξάνθη, το Ινστιτούτο Βιοϊατρικών Ερευνών στα Ιωάννινα και το Ινστιτούτο Βιομηχανικών Συστημάτων στην Πάτρα, για να ενισχυθεί η ερευνητική μας ικανότητα και στην περιφέρεια.

Ένας άλλος τομέας, όπου συντελούνται ιστορικές αλλαγές, είναι εκείνος της ενέργειας. Η πολιτική μας για τη μείωση της ενεργειακής έντασης, του κόστους και της εξάρτησης από εξωγενείς παράγοντες στηρίζεται στην εκτεταμένη χρήση του φυσικού αερίου, στις έρευνες για πετρέλαιο, στην προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς επίσης και σε ένα ευρύτατο πρόγραμμα εξοικονόμησης ενέργειας. Αυτή η πολιτική συμπληρώνεται με το άνοιγμα των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου ένας εντονότερος ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων παραγωγή ενέργειας θα αποβεί προς όφελος του καταναλωτή.

Μέσα στο 1997, άρχισε η προετοιμασία της Δ.Ε.Η. για τη προσαρμογή της στην επικείμενη απελευθέρωση της αγοράς, που θα γίνει το 2001.

Συνεχίστηκε το επενδυτικό της πρόγραμμα με μεγάλη επιτυχία, με αποτέλεσμα να τεθούν σε λειτουργία πολλά νέα ενεργειακά έργα, όπως είναι ο σταθμός Αγίου Δημητρίου και το πολύ σημαντικό υδροηλεκτρικό έργο στο Νέστο. Και αυτά, χωρίς να έχουμε αυξήσεις τιμών του ρεύματος, ούτε αντίστοιχες με τον πληθωρισμό. Θα ήθελα να επισημάνω ότι στην τετραετία 1994–1997, οι τιμές ηλεκτρικού ρεύματος, κατά μέσο όρο, αυξήθηκαν το 1/4 της αύξησης του πληθωρισμού.

Μέσα στο 1998, σύμφωνα με το πρόγραμμα, θα τεθούν σε λειτουργία και άλλα πολύ σημαντικά έργα, όπως οι σταθμοί του Μικρού και Μεγάλου Λαυρίου, ο νέος σταθμός Χανίων και το μεγάλο και πρωτοποριακό, περιβαλλοντολογικό έργο της αποβείωσης της Μεγαλόπολης.

Το έργο του φυσικού αερίου παρουσίασε εντυπωσιακή αύξηση στην πρόοδο των εργασιών και τις απορροφήσεις. Μέχρι το τέλος του 1996, είχαν απορροφηθεί εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές περίπου. Εντός του 1997, απορροφήθηκαν άλλα ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια (95.000.000.000) δραχμές.

Υπάρχει, δηλαδή, μία ταχύτατη εξέλιξη και αυτό θα συνεχιστεί και το 1998 και το 1999 με την επέκταση του φυσικού αερίου και την κατασκευή των δικτύων χαμηλής πίεσης.

Το πρόγραμμα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και εξοικονόμησης ενέργειας, εξελίσσεται επίσης με επιτυχία. Τώρα γίνεται η αξιολόγηση της δεύτερης προκήρυξης –τα έργα της πρώτης προκήρυξης ήδη υλοποιούνται– στην οποία έχουν υποβληθεί έργα ύψους διακοσίων ογδόντα δισεκατομμυρίων (280.000.000.000) δραχμών.

Τέλος, θα ήθελα να πω δύο λόγια για τις εξελίξεις στον τομέα του τουρισμού. Στον τουρισμό είχαμε αισθητή βελτίωση το 1997, τόσο από πλευράς τουριστών, όσο και από πλευράς συναλλάγματος. Το 1998 θα είναι μία ακόμη καλύτερη χρονιά, σύμφωνα με τις μέχρι τώρα προβλέψεις και κρατήσεις. Πρόκειται για μία πολύ καλή χρονιά. Αυτό δείχνει ότι η τουριστική μας πολιτική, για προσφορά καλύτερης ποιότητας υπηρεσίας, έχει αρχίσει να αποδίδει.

Αναπτύσσεται παράλληλα με το μαζικό τουρισμό, ο συνεδριακός τουρισμός, ο πολιτιστικός τουρισμός, άλλες ειδικές μορφές τουρισμού και επεκτείνεται η τουριστική περίοδος.

Προχωρεί το πρόγραμμα αξιοποίησης της περιουσίας του ΕΟΤ με σημαντικές επενδύσεις και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Έχουν γίνει εννέα προκηρύξεις για εννέα χιλιάδες τρέγματα. Οι προτάσεις που έχουν υποβληθεί είναι για πενήντα πέντε δισεκατομμύρια επενδύσεις και δημιουργία χιλίων πεντακοσίων πενήντα πέντε θέσεων εργασίας.

Η απορρόφηση των κοινοτικών πόρων στον τομέα του τουρισμού έχει βελτιωθεί αισθητά. Είναι χαμηλή, αλλά δεν θα

πρέπει να ξεχνάμε ότι το πρόγραμμα ξεκίνησε μόλις το 1996.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιέγραψα με αδρές γραμμές τι κάναμε στο χρόνο που πέρασε και τι προγραμματίζουμε να κάνουμε στο χρόνο που έρχεται. Πιστεύω ότι περιέγραψα μία εικόνα δυσκολιών, αλλά και ευκαιριών, προβλημάτων, αλλά και λύσεων.

Σ' αυτήν τη μεταβατική εποχή, που τα τείχη των τοπικών αγορών πέφτουν, η χώρα μας, η κοινωνία μας, οι πολίτες, όλοι εμείς, έχουμε υποχρέωση να δημιουργήσουμε το αύριο. Δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές. Υπάρχει μόνο το χρέος ολόκληρης της κοινωνίας μας να μην ξοδέψει άσκοπα τους καρπούς των θυσιών του χθες, αλλά να εργαστεί και να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες του σήμερα.

Ο κόσμος γύρω μας αλλάζει κάθε λεπτό. Σε λίγες μέρες τελειώνει η δυνατότητα των προγραμματικών συμφωνιών. Δεν θα μπορούμε πλέον να προστατεύουμε τις επιχειρήσεις μας. Δεν θα μπορούμε να εγγυηθούμε δουλειά στους εργαζόμενους της χώρας μας για έργα που θα γίνονται εδώ.

Δεν θα αναφερθώ στην απαράδεκτη στάση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα αναφερθώ στη στάση όλων εκείνων που ως την τελευταία στιγμή δούλεψαν με επιμονή υπέρ των συμφερόντων ξένων επιχειρήσεων. Απλώς θα ζητήσω για μία φορά να μην επιμένουν στα ψεύδη τους. Να μιλήσουν καθαρά. Να πουν ότι για κάποιο λόγο προτιμούν γερμανικές ή γαλλικές ή ιταλικές επιχειρήσεις. Ότι δεν τους νοιάζει αν ο Έλληνας εργαζόμενος χάσει την τελευταία ευκαιρία να δουλέψει στη χώρα του. Ότι δεν τους απασχολεί η ανεργία. Ότι δεν τους απασχολεί η ελληνική επιχείρηση.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Αυτά είναι ψευτοδιλήμματα.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Να τα πείτε όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί κρύβεστε πίσω από δημοσιεύματα; Γιατί δεν προσπαθείτε να εξηγήσετε στους ψηφοφόρους σας ότι καλόπιστα επιζητείτε το κλείσιμο ελληνικών επιχειρήσεων;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δυστυχώς για σας ο ελληνικός λαός ζει στην Ελλάδα. Ο ελληνικός λαός κρίνει καθημερινά τις πράξεις όλων μας. Αλλά θέλω να σας επισημάνω ότι σε κάποιες περιπτώσεις κρίνει και κρίνει πολύ αυστηρά και τις ανομολόγητες επιδιώξεις μας.

Ο κ. Καραμανλής ζητά τη συγκρότηση εθνικού μετώπου για τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής, για τα εθνικά μας θέματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Άραγε η δουλειά του Έλληνα εργαζόμενου δεν είναι εθνικό θέμα; Δεν είναι εθνικό θέμα για τον κ. Καραμανλή και την κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Καραμανλής οφείλει να ξέρει ότι μία χώρα που δεν είναι ισχυρή οικονομικά, μία χώρα ανέργων, μία χώρα εισαγωγών, δεν μπορεί να συγκροτήσει κανένα εθνικό μέτωπο στα εξωτερικά θέματα, γιατί είναι μία χώρα χωρίς κύρος, μία χώρα που δεν έχει το σεβασμό των άλλων. Εμείς αγωνιζόμαστε για να κερδίσουμε το σεβασμό των άλλων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Τι προτείνετε να μας πείτε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Πιστεύουμε ότι κάθε Έλληνας που παλεύει για το αύριο μας στηρίζει, στέκεται δίπλα μας. Και θέλω να καλέσω κάθε Βουλευτή, ανεξαρτήτως κόμματος, που πιστεύει ότι η Ελλάδα μπορεί, να ψηφίσει τον Προϋπολογισμό του 1998. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να ακούτε, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς σχόλια σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Ε, όχι δα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτό το γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, όχι "όχι δα"! Δηλαδή σας αρέσει όταν μιλάτε

εσείς να σας κάνουν παρατηρήσεις;

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Ζωντανό Σώμα είμαστε, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μόλις κατελθούσα από το Βήμα κυρία Υπουργός Ανάπτυξης, υπερέβη κάθε όριο προκλητικότητας και λαϊκισμού, διότι όλα όσα λέει για τη Νέα Δημοκρατία θα έπρεπε να τα πει για το κόμμα στο οποίο ανήκει.

Η κ. Παπανδρέου με τη στάση της απέδειξε ότι πράγματι το ΠΑΣΟΚ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τα διαπλεκόμενα συμφέροντα. Αυτά υποστηρίζει, αυτά υπηρετεί, αυτό επιβεβαίωσε με τις πρόσφατες υπογραφές των προγραμματικών συμβάσεων.

Εμείς, κυρία Παπανδρέου, έχουμε πει –και να τα ακούσει και όλη η Κυβέρνηση –ότι η Νέα Δημοκρατία θα επανεξετάσει όλες αυτές τις προγραμματικές συμβάσεις και θα αποδώσει τις πολιτικές και ποινικές ευθύνες σε όλους όσους συνέπραξαν στην υπογραφή των συμβάσεων αυτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Πάλι δίκες θα κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας απόλυτα, διότι το χρήμα του ελληνικού λαού είναι ιερό. Και οφείλει να συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση ότι όταν χειρίζεται αυτό το χρήμα του ελληνικού λαού, οφείλει να το χειρίζεται με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή και αίσθημα ευθύνης. Η Νέα Δημοκρατία έχει χρέος να παρακολουθεί και να ελέγχει τον τομέα αυτό. Και αυτό κάνει.

Ο ελληνικός λαός κοιμήθηκε χθες το βράδυ ευτυχής με την ομιλία του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας του κ. Παπαντωνίου, γιατί όπως τόνισε στην ομιλία του η οικονομία έχει αλματώδη πρόοδο και είναι σε θέση να λύσει σχεδόν όλα τα προβλήματα του ελληνικού λαού!

Η ημέρα όμως έφερε το λαό αντιμέτωπο με την πραγματικότητα, μία σκληρή πραγματικότητα που επιβεβαιώνεται από το ότι πάνω από το 30% του ελληνικού λαού βρίσκεται στα όρια της φτώχειας, πάνω από το 11% του ενεργού πληθυσμού είναι άνεργο και ακόμα, η φορολογική επιδρομή της Κυβέρνησης είναι πρωτοφανής και επιβεβαιώνεται, όχι από τους δεκατρείς νέους φόρους που επέβαλε με το φετινό προϋπολογισμό, αλλά με τους εβδομήντα οκτώ συνολικά φόρους από το 1994. Και αυτοί οι φόροι κυρίως πλήττουν τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις του ελληνικού λαού και κυρίως τους μισθοσυντηρητικούς και τους συνταξιούχους.

Ακόμα με τη σφικτή εισοδηματική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση πράγματι έχει φέρει σε απόγνωση τους εργαζομένους. Ο λαός έτοιμοι να μπροστά στα αδιέξοδα που τον έχει οδηγήσει, βγήκε στους δρόμους. Η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος εκήρυξε απεργία. Απεργεί η Ανωτάτη Συνδικαλιστική Ομοσπονδία των δημοσίων υπαλλήλων.

Οι μαθητές και οι φοιτητές βρίσκονται στους δρόμους.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Οι αστυνομικοί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Οι αστυνομικοί επίσης. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν κυριολεκτικά σκοτωθεί από την πολιτική της Κυβέρνησης και από τη βάρβαρη υπερφορολόγηση τους.

Οι αγρότες ασφυκτούν από την ανέχεια και την αντιαγωγική πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτή είναι η κατάσταση της ελληνικής κοινωνίας, κύριοι της Κυβέρνησης.

Εσείς όμως φαίνεται ότι ζείτε σε άλλο κόσμο, επιμένετε στα ωραία λόγια, που τα διαψεύδει όμως η σκληρή πραγματικότητα.

Εμείς, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, αφουγκραζόμαστε τον ελληνικό λαό και τη φωνή του λαού φέρνοντας σε αυτήν την Αίθουσα. Η πολιτική μας είναι ξεκάθαρη. Πιστεύω ότι την υπεύθυνη στάση της παράταξής μας και στο ρόλο της Αντιπολίτευσης που την έχει τάξει ο ελληνικός λαός, την εκτιμά και δεν θα αργήσει να μας δώσει την πλειοψηφία εκείνη που χρειάζεται για να

δώσουμε στον τόπο μία διαφορετική μορφή πολιτικής και Κυβέρνησης.

Επιμένετε στην ευημερία των αριθμών. Ο λαός όμως πάσχει, υποφέρει και αυτό κάποτε πρέπει να το αντιληφθείτε. Με εντυπωσίασε το ότι χθες ο Υπουργός και ο Υφυπουργός σήμερα και η Υπουργός Ανάπτυξης επιμένουν και αναφέρονται μόνο σε μία περίοδο διακυβέρνησης της χώρας, την περίοδο 1994–1997, ως να μην έχουν καμία σχέση με την δεκαετία του 1980, που διακυβέρνησαν τη χώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ίσως αισθάνεστε ενοχές για την πολιτικής της δεκαετίας του 1980. Η ιστορία όμως έχει γράψει. Αξίζει να αναφερθεί ότι στους δεκαεπτά προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών έχουν εισπραχθεί συνολικά πενήντα έξι τρισεκατομμύρια (56.000.000.000), τα οποία όμως δεν ήταν αρκετά για τις ανάγκες της χώρας, αφού οι δαπάνες κάλπαζαν κάθε χρόνο, με αποτέλεσμα το δημόσιο χρέος να φθάσει στο ιλιγγιώδες ποσό των σαράντα τρισεκατομμυρίων (40.000.000.000.000) δραχμών.

Αν στα έσοδα αυτών των προϋπολογισμών προσθέσουμε και άλλα πενήντα πέντε τρισεκατομμύρια (55.000.000.000.000) δραχμές από εισροές κοινοτικών φόρων, δημιουργείται ένα πελώριο ερώτημα, πώς και πού διατέθηκαν αυτά τα ιλιγγιώδη ποσά. Ο λαός δεν φαίνεται να συμμετείχε στη διανομή αυτή, αφού ο σημερινός Πρωθυπουργός ο κ. Σημίτης από το 1985 ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας επέβαλε πολιτική σκληρής λιτότητας, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Ακόμα, έργα βασικής υποδομής για την ανάπτυξη της χώρας δεν έχουν γίνει. Στην Κρήτη, η οποία τόσο έχει στηρίξει την σημερινή Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια και είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μου, δεν έχει γίνει ούτε ένα έργο βασικής υποδομής. Προκαλώ την Κυβέρνηση να μας πει έστω ένα έργο που έγινε στην Κρήτη στα δεκατέσσερα χρόνια, που είναι στην εξουσία.

Το δημόσιο χρέος όμως μεγαλώνει. Το 1981 το δημόσιο χρέος ήταν περίπου εξακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές και έφθασε στα εννέα τρισεκατομμύρια τετρακόσια εκατομμύρια (9.400.000.000.000) το 1990. Το 1993 έκλεισε στα είκοσι τρία τρισεκατομμύρια τετρακόσια δισεκατομμύρια (23.400.000.000.000) και έκτοτε συνεχίζει να αυξάνεται για να φθάσει στο σημερινό όριο των σαράντα τρισεκατομμυρίων (40.000.000.000.000) δραχμών.

Κάνει εντύπωση η αύξηση την περίοδο 1990 έως 1993, αλλά η αύξηση αυτή δεν βαρύνει τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, οφείλεται κυρίως στις καταπτώσεις των εγγυήσεων που αφρόνως παρείχαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" και όπως αναφέρεται στην σελίδα 187 της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού.

Λέει χαρακτηριστικά: "Οι εγγυήσεις του δημοσίου χρησιμοποιήθηκαν ευρέως στη δεκαετία του 1980. Πολλοί όμως από τους δανειοδοτηθέντες φορείς δεν ηδυνήθησαν να εξυπηρετήσουν τα δάνεια που είχαν λάβει. Η αδυναμία αυτή των φορέων είχε ως αποτέλεσμα τη μετακύληση των υποχρεώσεων αυτών στο δημόσιο και την αύξηση του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης". Αυτά αναφέρει η εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού.

Όμως, η ομολογία του Υπουργού επιβεβαιώνει ότι υπεύθυνοι για τη δημιουργία αυτού του χρέους είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και όχι της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το δεκάλεπτο που έχουμε είναι πάρα πολύ σύντομο, τι να πούμε σ' αυτό το χρονικό διάστημα;

Θα ήθελα μονάχα να αναφερθώ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε. Στο φετινό προϋπολογισμό οι πιστώσεις που διατίθενται για την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι εκατόν δέκα δισεκατομμύρια (110.000.000.000) δραχμές λιγότερες απ' ό,τι πέρσι. Επίσης, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση χωρίς πόρους, χωρίς αρμοδιότητες, χωρίς ουσιαστικό έργο και αποστολή αναφέρεται στον κρατικό Προϋπολογισμό μόνο με 11,6 δισεκατομμύρια δραχμές για να καλύψει λειτουργικές

δαπάνες, δηλαδή μισθούς των νομαρχών και ενοίκια των κτιρίων.

Ακόμα και το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι μειωμένο στα νομαρχιακά προγράμματα κατά 8,6%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Σκληρός ο χρόνος.

Ο προϋπολογισμός που έφερε προς ψήφιση η Κυβέρνηση στη Βουλή, ένας προϋπολογισμός πραγματικά φτώχειας, ανεργίας, και βάρβαρης υπερφορολόγησης δεν μπορεί να ψηφιστεί από την παράταξή μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μπαντουβάς έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας κανείς τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, διερωτάται εύλογα τι επιτέλους θέλουν. Θέλουν πολιτική λιτότητας ή θέλουν πολιτική κοινωνικών παροχών; Υπήρξε πράγματι λάθος εκ μέρους σας κύριοι Υπουργοί, η μη επαρκής αναφορά στην Ελλάδα από το 1981 μέχρι σήμερα, αλλά, η εστίαση της αναφοράς σας μόνο στην τελευταία τετραετία.

Θα πρέπει αλήθεια να γυρίσουμε σε εκείνη την περίοδο για να θυμηθούμε την Ελλάδα της Ν.Δ. που βρήκαμε, των τριακοσίων οικογενειών του Κολωνακίου, της οικονομικής ολιγαρχίας, την Ελλάδα η οποία αντιμετώπιζε τους πολίτες ως πολίτες πρώτης, δεύτερης και τρίτης κατηγορίας. Και αν θέλετε ν' αναφερθούμε σ' εκείνη τη δεκαετία, η οποία ήταν τόσο επιτυχής που κατάφερε να σας γκρεμίσει από την εξουσία και να σας συρρικνώσει και να σας καθλώσει στη θέση της Αντιπολίτευσης επί δεκαπέντε χρόνια περίπου και η οποία οδήγησε στη δεκαετία του '90 και θα οδηγήσει και στη δεκαετία του 2000 –να είστε σίγουροι– είναι δεκαετία για την οποία η δημοκρατική παράταξη είναι περήφανη γιατί είναι δεκαετία κατακτήσεων του ελληνικού λαού.

Είναι δεκαετία φιλήματος ζωής, αγάπης και στοργής προς τον μη προνομιούχο Έλληνα. Εάν ενοχλούνται ορισμένοι γι' αυτό που είπε η Υπουργός Ανάπτυξης για τις ελληνικές επιχειρήσεις, θα πρέπει, αν έχουν κάτι το συγκεκριμένο να αναφέρουν σαν ψόγο γι' αυτές τις επιλογές, να απευθυνθούν στα δικαστήρια, να απευθυνθούν στους εισαγγελείς. Όμως και αν ακόμη θα υπάρξουν τέτοιες περιπτώσεις, σαν εξαιρέσεις θα υπάρχουν μέχρι να υπάρχει ζωή. Η επιλογή είναι σωστή. Αρκετή είναι η διείσδυση των ξένων σ' αυτό τον τόπο, αρκετό το ροκάνισμα του ιδρώτα του ελληνικού λαού από τις πολυεθνικές από τα ξένα συμφέροντα από τις ξένες οικονομικές παρουσίες που έγιναν με τις ευλογίες τις δικές σας. Αν θα υπάρξει θέμα ελέγχου, υπάρχει δυνατότητα και μέσα στην Αίθουσα αυτή, και στα δικαστήρια, αλλά και ενώπιον του μεγάλου αφεντικού αυτού του τόπου που είναι ο ελληνικός λαός. Και ο ελληνικός λαός είδατε πώς σας αντιμετώπισε και πώς αντιμετωπίζει εμάς.

Όμως ας έρθουμε στο σημερινό προϋπολογισμό που έχει ως γενικό χαρακτηριστικό την προσπάθεια να ανταποκριθεί στη σημερινή πραγματικότητα, στο διεθνές τοπίο. Οι ραγδαίες αλλαγές και βαθιές τομές στους κύριους άξονες της λειτουργίας της παγκόσμιας κοινότητας είναι το χαρακτηριστικό στοιχείο της πραγματικότητας από πλευράς διαμόρφωσης του νέου διεθνούς status quo.

Οι γεωπολιτικές, ιδεολογικές και τεχνολογικές μεταβολές καταλήγουν στην ανάγκη επανεξέτασης και αναπροσαρμογής των εθνικών σχεδιασμών και την προσαρμογή τους στη νέα διεθνή πραγματικότητα. Η πραγματικότητα αυτή αναφέρεται απ' ενός στο ρόλο και τη θέση της χώρας στη διεθνή κοινότητα και απ' ετέρου στη διαμόρφωση της εσωτερικής πολιτικής και οικονομικής και κοινωνικής της δομής και προσωπικότητας.

Η Κυβέρνηση πιστεύουμε ότι προσεγγίζει με τον παρόντα

προϋπολογισμό και τους δυο αυτούς στόχους με επιτυχία. Στο εσωτερικό ενεφύσησε το πνεύμα της εμπιστοσύνης, της φερεγγυότητας και της αισιοδοξίας στο λαό, ο οποίος τη στηρίζει με κατανόηση, με καρτερικότητα στην εθνική πορεία της χώρας προς ισότητα, περήφανη και ισχυρή συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και της εξασφαλίζει ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια και ηγετική παρουσία στη Μεσόγειο.

Στον ευρωπαϊκό περίγυρο και ευρύτερα στο διεθνή χώρο η θέση της Ελλάδος είναι ενισχυμένη από την εικόνα της εσωτερικής πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής σταθερότητας και με την θετική και ευόπινη προοπτική της οικονομίας της μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δίπλα στους ευρωπαϊκούς οικονομικούς κολοσσούς.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι η αναβάθμιση και η ισχυρή θέση της Ελλάδας στο εξωτερικό αποβαίνει ευεργετική και για την προώθηση και ενίσχυση των διπλωματικών μας σχέσεων και την επίλυση των εθνικών μας προβλημάτων.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι η τελευταία φάση της σκληρής πορείας της Ελλάδος προς τη σύγκλιση και όχι μόνο προς αυτή. Είναι το τέλος της επιτυχούς και αγωνιώδους προσπάθειας της χώρας μας να απαγγιστρωθεί από τις υπανάπτυκτες αρχικά, αναπτυσσόμενες στη συνέχεια χώρες και εισέρχεται πλέον στις τάξεις των ανεπτυγμένων χωρών της Ευρώπης. Η πορεία υπήρξε μακρά και ο δρόμος ανωφερικός και κακοτράχαλος. Ο λαός καίτοι τραυματισμένος και κουρασμένος από τις περιπέτειες και τα προβλήματα του παρελθόντος άντεξε, η πολιτική ηγεσία του τόπου με διάφορες βέβαια διακυμάνσεις βοήθησε. Ο ρόλος των δύο μεγάλων παρατάξεων που υπήρξαν οι βασικοί πολιτικοί μονομάχοι και διαχειριστές της λαϊκής εντολής και εξουσίας υπήρξε σημαντικός.

Εμείς δεν δυσκολευόμαστε να πούμε τα θετικά, κύριοι συνάδελφοι. Όμως, δεν θα φθάναμε ποτέ στο σημερινό αποτέλεσμα χωρίς τη θριαμβευτική εμφάνιση και πορεία του Ανδρέα Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική ζωή της Ελλάδος. Βεβαίως, δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί τη συμβολή του Κωνσταντίνου Καραμανλή στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, όμως ο ίδιος και η παράταξη του, όμηροι όντες της παράδοσης και των συμφερόντων της οικονομικής олигарχίας που συνθέτουν τον πολιτικό της ιστό και την κομματική τους δομή, ήταν αδύνατο να οδηγήσουν τη χώρα στα απαραίτητα άλματα και στις αναγκαίες τομές για την επίτευξη του μεγάλου στόχου.

Χωρίς τα οράματα, την ελπίδα, την πίστη και τον ενθουσιασμό, χωρίς τον πειστικό διάλογο με τους μη προνομιούχους Έλληνες, δεν θα στηριζόταν η οικονομική πολιτική και προπαντός, δεν θα οδηγούσε και δεν θα άνοιγε διάπλατα την πόρτα της προηγμένης Ευρώπης.

Ο συζητούμενος προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, θεωρείται ότι δικαιολογημένα αισιοδοξεί για την κατάκτηση των στόχων του, για την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, τη σύγκλιση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συμμετοχή στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το EURO.

Η εκπλήρωση των υποχρεώσεών μας στο Μάαστριχτ και των μακροοικονομικών μεγεθών φαίνεται εφικτή. Κρίσιμα θέματα του προϋπολογισμού στη στήριξη της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η κοινωνική πολιτική, η κοινωνική δικαιοσύνη, η κοινωνική αλληλεγγύη. Θεωρητικά αντιμετωπίζετα κανονιστικά. Είναι ανάγκη να υπάρξει και ουσιαστική ανταποδοτικότητα. Το κοινωνικό κράτος πρέπει να λειτουργήσει εντονότερα και αποτελεσματικότερα. Ο μισθωτός, ο συνταξιούχος, ο αγρότης, ο εργάτης, ο επαγγελματίας, χρειάζεται και αναμένει το φιλί της ζωής. Η ανεργία, η ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, αναμένουν για νεότερες επεμβάσεις. Το τραπεζοπιστωτικό σύστημα και η ληστική δυσοσμία που αναδίδει χρειάζεται άμεση κρατική επέμβαση. Η ελληνική επαρχία και ιδιαίτερα ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας είναι ανάγκη να στηριχθεί, να επιβιώσει. Πρέπει να αντιληφθούμε, ότι βρίσκεται σε οριακά πράγματα επίπεδα αντοχής. Άλλωστε, σε αυτές τις τάξεις εμπιστευόμαστε και στηρίζουμε την επιτυχία της πολιτικής που εφαρμόζεται και

οδηγεί στη σύγκλιση τελικά και στη δικαίωση της δικής μας πολιτικής.

Τελειώνοντας, θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ ιδιαίτερα στις αμυντικές μας δαπάνες. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την εθνική μας πορεία, για την υπεράσπιση και τη θωράκιση του έθνους, η ενίσχυση της αμυντικής θωράκισης της χώρας. Υπήρξε παραμέληση των εξοπλιστικών μας προγραμμάτων. Η τουρκική προκλητικότητα δεν οφείλεται μόνο στην ανοχή των εντός και εκτός εισαγωγικών συμμάχων μας και φίλων μας, αλλά πολλαπλασιάστηκε από την ανατροπή της ισορροπίας δυνάμεων. Έτσι υποδαυλίστηκε η σοβινιστική πολιτική της Τουρκίας. Έτσι τολμά να θέτει ωμά το δίλημμα, υποταγή ή ταπείνωση. Ενώ η Ελλάδα διάλεξε το δρόμο της μείωσης των αμυντικών δαπανών, η Τουρκία ξοδεύει περισσότερο από τα διπλάσια ποσά. Η Τουρκία εξήγγειλε πρόσφατα το πρόγραμμα της τελευταίας εικοσιπενταετίας, αξίας τριάντα επτάμισι τρισεκατομμυρίων (37.500.000.000.000) δραχμών. Και ήδη έχει ανατρέψει την ισορροπία στον αεροπορικό χώρο επικίνδυνα για την Ελλάδα. Η απόφαση της σημερινής Κυβέρνησης για το πενταετές πρόγραμμα, ενίσχυση της άμυνάς μας με ποσό άνω των τριών τρισεκατομμυρίων (3.000.000.000.000) δραχμών είναι γενναία και τιμητική για την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το πρόγραμμα, όμως, αυτό δεν είναι επαρκές για να εξισορροπήσει το τουρκικό πρόγραμμα που ανέφερα προηγουμένως, των τριάντα επτάμισι τρισεκατομμυρίων (37.500.000.000.000) δραχμών. Είναι ανάγκη να ενημερωθεί ο λαός για να στηρίξει ένα μεγαλύτερο εξοπλιστικό πρόγραμμα, αποτρεπτικό του τουρκικού σοβινισμού. Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι η ασφάλεια ενός κράτους είναι προϋπόθεση οικονομικής και πολιτικής ευρωστίας και ευημερίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ο προϋπολογισμός καταρτίστηκε υπό τους ασφυκτικούς όρους και τους περιορισμούς των όρων λειτουργίας του Μάαστριχτ, της τελευταίας νομισματικής κρίσης, των εντόνων διαρθρωτικών δημοσιονομικών ανισορροπιών και των γενικότερων διαρθρωτικών ανισορροπιών και προβλημάτων.

Ο νέος προϋπολογισμός αποτελεί κορυφαίο και σοβαρό γεγονός για τη χώρα μας στην περίοδο μέχρι τέλους του αιώνα και για όλη τη δεκαετία.

Πρώτον, διότι με τα αποτελέσματα της τριετίας 1998 – 2000 θα κριθεί ουσιαστικά η δυνατότητα πραγματικής και όχι λεκτικής εισόδου μας στην οικονομική και νομισματική ένωση. Αφού μέχρι τώρα το ερώτημα ήταν εάν θα καταφέραμε να θέσουμε την οικονομία υπό έλεγχο, τώρα το ερώτημα είναι αν θα διαχειριστούμε την οικονομία με τρόπο τέτοιο μέσα σ' αυτήν τη σειρά της λειτουργίας των αντινομιών που υπάρχουν, ώστε να μπορέσουμε να εισέλθουμε πραγματικά στην νομισματική ένωση.

Δεύτερον, διότι η προσπάθεια αυτή ξεκινά εν μέσω παγκόσμιας συναλλαγματικής και χρηματιστηριακής κρίσης, η οποία θίγει σ' αυτά ακριβώς τα σημεία, όπου η οικονομία μας είναι αδύνατη: Την ανισορροπία μεταξύ της σφιχτής νομισματικής και καθολικά εσφαλμένης δημοσιονομικής πολιτικής, σε συνδυασμό με την προσπάθεια να μειώσουμε τα επιτόκια μας, λόγω δημοσιονομικών αναγκών, σε επίπεδα χαμηλότερα απ' αυτά που δικαιολογεί η παγκόσμια και ελεύθερη κεφαλαιαγορά σε σύγκριση με τους κινδύνους που ενέχει το νόμισμά μας.

Η ακτινογραφία της ελληνικής οικονομίας σ' αυτήν εξαιρετικά την κρίσιμη περίοδο δίνεται σε δύο διαστάσεις: Η πρώτη αφορά την προσέγγιση για τα κριτήρια του Μάαστριχτ και η δεύτερη αφορά την οικονομική μας λειτουργία μέσα στον υπόλοιπο κόσμο.

Η ακτινογραφία αυτή της ελληνικής οικονομίας είναι απο-

τυπωμένη και στην έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του Ο.Ο.Σ.Α., που προχθές πάλι είχε και κατάλογο. Λέει 1997-1998 τον πληθωρισμό 4,7% μέσον όρο, με τα γεγονότα και τις παρεμποδίσσεις που κατά τη λειτουργία του τέλους του 1998 θέτει. Δημοσιονομικά ελλείμματα 4,1%, έναντι 3%. Δημόσιο χρέος 104,2%, έναντι 60%. Θέλετε να είναι περισσότερα ή λιγότερα κατά ορισμένες μονάδες; Αυτός είναι ο κατάλογος, αυτόν έχουν όλα τα οικονομικά έγγραφα και αυτό είναι εκείνο το οποίο ανταποκρίνεται σε σχέση με εκείνα που είπαν αυτοί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Καλό είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Δεν σας αρέσει έ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα, καλό είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Εάν το θεωρείτε καλό, ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών χθες είπε 2,5% και εδώ λέει 4,7% μέσον όρο. Θέλετε 4,6%, 4,5%, 4,3%; Μέχρι το 2,5% βρείτε το υπόλοιπο. Κάντε πρόσθεση και αφαίρεση, για να μπορέσετε να ορθολογήσετε, κύριε συνάδελφε.

Οι εκτιμήσεις αυτές του πίνακα που έχουν γίνει από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δίνουν το καλύτερο -αυτό εννοώ- σενάριο, το οποίο δεν θα είναι. Δίνουν ταυτόχρονα, όμως, την έκταση της προσπάθειας, που πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερα στον τομέα του πληθωρισμού, που σχετίζεται άμεσα με τις εξελίξεις στον εσωτερικό τομέα της οικονομίας.

Παράλληλα, θα πρέπει να τονισθεί ότι η πρόβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για τη σχέση του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο εθνικό προϊόν -που κατεβάστε το όσο θέλετε, δεν φτάνει στο 60%, κύριε Γεωργακόπουλε- παραβλέπει την αναγκαιότητα ρύθμισης των χρεών των δημοσίων επιχειρήσεων, ρύθμιση η οποία θα περάσει στο δημόσιο χρέος και η οποία υπερβαίνει το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) σε πρώτη φάση.

Η λειτουργία και η πορεία της οικονομίας μας και η αναγκαιότητα συμμετοχής στη λειτουργία της διεθνούς οικονομίας -αφού δεν είμαστε κλειστή οικονομία- αντιπροσωπεύει αυτήν τη στιγμή για την Ελλάδα το πλέον κρίσιμο κλειδί στην αλυσίδα των οικονομικών μας εξελίξεων.

Η δραχμή βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των επιθέσεων, ακριβώς επειδή δεν υπάρχει εμπιστοσύνη σε ένα καθοριστικό σημείο της οικονομικής πολιτικής, δηλαδή στον απαιτούμενο συντονισμό μεταξύ δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής.

Το μεγαλύτερο βάρος της προσαρμογής στα κριτήρια του Μάαστριχτ έχει πέσει στην νομισματική πολιτική, δηλαδή στο συνδυασμό της περιορισμένης αύξησης της προσφοράς χρήματος και των υψηλών επιτοκίων από τη μια και της σκληρής δραχμής από την άλλη.

Η δημοσιονομική πολιτική έχει επιχειρήσει να συγκρατήσει τις τρέχουσες δαπάνες, αλλά αυτό έχει γίνει πρωταρχικά με τη μείωση των επιτοκίων. Η ταχύτερη ανάπτυξη έχει απλώς προστεθεί στο σκηνικό, αλλά ως ένας ανεξάρτητος παράγων, που προέρχεται περισσότερο από τις εισροές πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και από την αυτόνομη κίνηση κεφαλαίων, παρά από τη συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης, που εκπορεύεται από το σχεδιασμό μιας ορθής οικονομικής πολιτικής, που πρέπει να είναι.

Έτσι, λοιπόν, ζούμε μία λειτουργία αντιφάσεων. Τα χαμηλά επιτόκια δεν συμβαδίζουν -διαπιστώσεις κάνω, όχι ότι τα αποδέχομαι- με τις ανάγκες χρηματοδότησης του δημοσιονομικού ελλείμματος και δεν οδηγούν πια σε εντυπωσιακή προσέλκυση κεφαλαίων, αντίθετα με συναλλαγματικούς κινδύνους στον ορίζοντα οδηγούν σε εκροή κεφαλαίων και σε πωλήσεις δραχμών, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τη συναλλαγματική πολιτική, η οποία φέρει το βάρος κατά κύριο λόγο για τη βελτίωση του πληθωρισμού. Το πρόβλημα, έτσι, δεν εντοπίζεται απόλυτα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, εντοπίζεται στην κίνηση κεφαλαίων. Η απώλεια των πέντε δισεκατομμυρίων (5.000.000.000) δολαρίων από τις αρχές του χρόνου, μπορεί να απήλαξε την οικονομία από ορισμένα κερδοσκοπικά κεφάλαια -τα δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) που λέγαμε- και να βοήθησε στον έλεγχο της ρευστότητας, όμως παράλληλα έχει ξεπεράσει τα όρια τα

οποία θεωρούνται σαν ασφάλεια. Αν συνεχιστεί, θα οδηγήσει σε πιέσεις της δραχμής, που δεν θα είναι εύκολο να αντιμετωπιστούν.

Η Κυβέρνηση μαζί με την Τράπεζα της Ελλάδος αντιμετώπισε το μεν πρόβλημα της δραχμής με αύξηση των επιτοκίων, της δε χρηματοδότησης του δημοσιονομικού ελλείμματος με τον εξωτερικό δανεισμό. Η πρώτη λύση επιδεινώνει το δημοσιονομικό πρόβλημα, η δεύτερη το εξωτερικό χρέος. Αυτή είναι η λειτουργία του περιεχομένου των χειρισμών της Κυβέρνησης σ' αυτό το κοίτασμα του οικονομικού ελλαδικού χώρου, που γίνεται με ένα τιμόνι από τη μία και με άλλο τιμόνι από την άλλη πλευρά.

Στο τέλος του 1994 το εξωτερικό χρέος είχε φθάσει σε 39,5 δισεκ. δολάρια δηλαδή στο 40% του ΑΕΠ. Στη διετία '95-'96 αυξήθηκε μεν κατά τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) και έπεσε βέβαια στο 35% του ΑΕΔ. Μία κρίση, όμως, μπορεί να το επαναφέρει. Ήδη μέσα στο 1997 έχει σημειωθεί ταχύτερη από πριν τάση ανόδου του εξωτερικού χρέους, λόγω του δανεισμού του ιδιωτικού τομέα. Και η κυκλοφορία των ομολόγων του ΕΥΡΩ δεν διευκολύνουν τα πράγματα. Με βάρος εξυπηρέτησης του εξωτερικού χρέους, που ξεπερνά το 14% του ΑΕΠ και το Χρηματιστήριο πεσμένο χρειάζονται μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής που να μειώσουν δαπάνες. Όχι να μειώνονται οι δαπάνες από τα επιτόκια, αλλά να γίνει πραγματική μείωση των δαπανών του κρατικού και του δημοσίου τομέα και γενικώς των πάντων, όπως Ολυμπιακή Αεροπορία, συγκοινωνίες, αγροτοβιομηχανικοί συνεταιρισμοί, ΕΛΤΑ, κλπ.

Η Ολυμπιακή Εταιρεία δύο χρόνια, λέει, φυλάει τα ραντάρ μέσα στα υπόγειά της γιατί δεν βρίσκει χώρο να τα βάλει. Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί πήραν τα χρήματα για τα σφαγεία εδώ και δεκαοκτώ και δεκαπέντε και δεκατρία και δεκατέσσερα χρόνια, αγόρασαν μηχανήματα δεν τα εχρησιμοποίησαν και σάπισαν, καταστράφηκαν και χάθηκαν τα λεφτά και αναγκασθήκατε προχθές να χρηματοδοτήσετε, για λόγους κοινωνικής πολιτικής, με διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) τους συνεταιρισμούς.

Επομένως, αυτοί οι ονομαστικοί δείκτες, κύριε Παπαντωνίου, έχουν σχέση με τη δυναμικότερη επέμβαση που έπρεπε να γίνει σ' αυτό το πλαίσιο της λειτουργίας της οικονομίας εδώ και χρόνια και να μπορέσετε να ελέγξετε και να εποπτεύσετε ιδίως όμμασι αυτό το αίσχος που γίνεται στους οργανισμούς, στην Ολυμπιακή, στα ΕΛ.ΤΑ., στις συγκοινωνίες, αυτό που γίνεται στους αγροτικούς συνεταιρισμούς και έγινε. Το κάνουν επιτόπου; Αναλάβετε την ευθύνη της λειτουργίας της αποδόσεως των ευθυνών και της αποκαταστάσεως αυτού του σάπιου τομέα; Να, ποια είναι η διαφορά μας, η ειδοποίησή διαφορά της λειτουργίας των εννοιολογικών διακρίσεων από τους δείκτες τους οποίους προτιμάτε ως στοιχείο πληρότητας για την εισαγωγή μας στην ΟΝΕ εν σχέσει με την πραγματικότητα η οποία διαωνίζεται από τόσα χρόνια.

Επομένως, δεν είναι δυνατόν να λέγονται αυτά, όταν από το 1981 μέχρι σήμερα έχουν εισπραχθεί πενήντα πέντε τρισεκατομμύρια (55.000.000.000.000) φόροι από τον ελληνικό λαό και άλλα τόσα χρήματα επάρθησαν πάλι από την ΕΟΚ και χαλάστηκαν μέσα στα δεκαεπτά χρόνια ογδόντα πέντε τρισεκατομμύρια (85.000.000.000.000) για το σπάταλο δημόσιο τομέα. Σας ερωτώ: Επί τόσα χρόνια οι κυβερνήσεις αυτές τι έκαναν για να έχετε εσείς τη δυνατότητα τώρα να επέμβετε; Τώρα έχετε ένα τεράστιο αδρανές και μη δυνάμενον να χρησιμοποιηθεί επωφελώς οικονομικό κοίτασμα, με αυτόν το μηχανισμό τον αδαή, με την αβουλία, την ασχετοσύνη και φθάνετε στο σημείο με δείκτες και με μαθηματικά να προσδιορίσετε το μέλλον της λειτουργίας της οικονομίας: Θα μπλοκάρει η οικονομία, διότι δεν έχει ως περιεχόμενο η λειτουργία της το έμψυχο δυναμικό του Ελληνισμού, το έμψυχο του ελληνικού λαού, το έμψυχο δυναμικό των επιχειρήσεων και της προοπτικής εκείνης που επιβάλλεται, ώστε να φθάσετε σ' αυτά τα νούμερα, τα οποία διαθέτετε στα χαρτιά σας μόνον:

Τι να πω για τον αγροτικό τομέα; Να πω για τον αγροτικό τομέα ότι χρωστάνε οι αγρότες ένα τρισεκατομμύριο οκτακό-

σια δισεκατομμύρια (1.800.000.000.000) στην Αγροτική Τράπεζα και τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) οι συνεταιρισμοί μετά την καταβολή των διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών;

Έρχεται ο κύριος Υπουργός Γεωργίας χθες, να κάνει έκθεση ιδεών σε έναν προϋπολογισμό, με τον πίνακα που έχει η έκθεση του προϋπολογισμού, τελείως άσχετον με ό,τι έχει σχέση με την ανάπτυξη της γεωργίας. Για ποια ανάπτυξη της γεωργίας μιλάει, όταν είναι μικρότερα τα ποσά τα οποία θα διατεθούν το 1998 για την αγροτική οικονομία εν σχέσει με το 1997;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τελειώνετε, κύριε Τσαφούλια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Δεν μπορώ να πω τίποτε άλλο, δεν με παίρνει ο χρόνος.

Θα ήθελα τουλάχιστον δύο ώρες να μιλάω στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, γι'αυτά που διάβαζα επί ένα μήνα. Εδώ πρέπει να πει κανένας ένα. Ότι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται το πρόβλημα είναι τελείως άσχετος με την πραγματικότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε συνάδελφε, τελειώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: ...είναι μια καταδίκη για την Ελλάδα και δεν έχει σχέση με εκείνα τα οποία πράττετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καλαμακίδης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού είναι η κορυφαία οικονομική εκδήλωση της χρονιάς, αφού στην ουσία ο προϋπολογισμός είναι ο καταστατικός χάρτης της οικονομίας μας.

Οι πολίτες από την ανάγνωση του προϋπολογισμού πληροφορούνται κατά τον πλέον επίσημο τρόπο, ποια θα είναι η συνεισφορά τους στις δημόσιες δαπάνες, αλλά και με ποιο τρόπο πρόκειται η Κυβέρνηση να διαχειριστεί τα χρήματα που θα εισπράξει από τους φορολογουμένους και συγκεκριμένα, ποιες υπηρεσίες κοινωνικής ή άλλης μορφής, θα προσφέρει το κράτος στους πολίτες.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία εκσυγχρονισμού. Οι αλόγιστες δαπάνες, οι σπατάλες και τα πελατειακά συμφέροντα είχαν δημιουργήσει μεγάλο δημοσιονομικό κόστος. Η κατάσταση αυτή θα έπρεπε να αντιστραφεί γιατί μια τέτοια κατάσταση αποθαρρύνει τον εργαζόμενο, τον επιχειρηματία, τον επενδυτή και οδηγεί στη στασιμότητα και στην καθήλωση της ανάπτυξης.

Πέραν όμως του προϋπολογισμού, με τον οποίο βεβαίως δεν εξαντλείται η οικονομική πολιτική, η Κυβέρνηση θα πρέπει να κάνει διαρθρωτικές παρεμβάσεις και τούτο για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την ενίσχυση του τουρισμού, τον περιορισμό της ανεργίας και την ανάπτυξη των περιοχών που έχουν αποβιομηχανοποιηθεί, όπως είναι και η εκλογική μου περιφέρεια η Εύβοια, η οποία έχει πέσει θύμα αυτού του φαινομένου.

Ο προϋπολογισμός του 1998 δεν αφορά μόνο τα έσοδα και τις δαπάνες ενός ημερολογιακού έτους, αλλά αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας.

Ο προϋπολογισμός και η οικονομική πολιτική θα κρίνουν την πορεία της χώρας μας και τη θέση της ελληνικής οικονομίας στη διεθνή σκηνή. Γι'αυτό ο Προϋπολογισμός και η οικονομική πολιτική θα πρέπει να προωθούν ταυτόχρονα τη δημοσιονομική σταθερότητα, την οικονομική αποτελεσματικότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Συνεπώς, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ελέγχου περικοπής δαπανών στο δημόσιο τομέα και καταπολέμηση κάθε στοιχείου που κρατάει τη χώρα μας αγκυλωμένη στο παρελθόν και στα μικροσυμφέροντα.

Ανεξάρτητα από το Μάαστριχτ, η χώρα μας θα πρέπει να οργανώσει παραγωγικά και αποτελεσματικά τις οικονομικές λειτουργίες του κράτους και της αγοράς. Μόνο έτσι θα

επιτευχθούν εκείνοι οι ρυθμοί οικονομικής ανάπτυξης που θα εξασφαλίσουν αύξηση του εθνικού και ατομικού εισοδήματος και θα καταστήσει την ελληνική οικονομία ανταγωνιστική.

Οι βασικοί στόχοι του προϋπολογισμού δεν θα πρέπει να σκοπεύουν μόνο στη μείωση του πληθωρισμού και του δημοσιονομικού ελλείμματος, αλλά και στην ανάπτυξη, γιατί διαφορετικά θα οδηγηθούμε μόνο σε οικονομική μείωση των πληθωριστικών πιέσεων και στη χειροτέρευση όλων των υπολοίπων δεικτών οικονομικής δραστηριότητας.

Βεβαίως, ο προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός, αρκεί όμως, να εκτελεστεί με αξιοπιστία. Απαιτείται συνεπώς, συνδυασμός ανάπτυξης και σταθερότητας.

Με τον προϋπολογισμό δίνεται ιδιαίτερη έμφαση σε πρωτοβουλίες στήριξης των πιο αδύναμων στρωμάτων, με βάση τις πραγματικές ανάγκες. Επιπλέον, η βασική επιδίωξη του προϋπολογισμού είναι το σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος. Πρέπει να προχωρήσουμε στην αναδιοργάνωση του κράτους, στη συγκρότηση της περιφέρειας, στην εξασφάλιση ποιότητας ζωής, στον περιβαλλοντικό σχεδιασμό, στην υγεία, στην παιδεία, και γενικά στη δημιουργία κοινωνικού κράτους.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ελληνική οικονομία είναι χαμηλής ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας. Επομένως, είναι σωστό σταδιακά να μειωθούν οι δημόσιες δαπάνες, ώστε η Κυβέρνηση να μην αναγκάζεται να επιβάλει φόρους για την κάλυψή τους.

Προς την κατεύθυνση αυτή, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει κάνει αξιόλογα βήματα και απόδειξη τούτου είναι, σύμφωνα με τα στοιχεία της ευρωπαϊκής επιτροπής, ότι οι δημόσιες δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ έπεσαν από 48% το 1993 στο 42,2% φέτος.

Η Αντιπολίτευση, όμως, δεν είναι ικανοποιημένη και ζητεί ταχύτερους ρυθμούς και αξιώνει την άμεση μείωση των δημοσίων δαπανών στο 32% του ΑΕΠ. Ζητεί δηλαδή άλματα και ρήξεις στο χώρο του δημοσίου. Άλματα, όμως, σαν αυτά που προτείνει η Αντιπολίτευση είναι ανέφικτα ή εν πάση περιπτώσει είναι πηδήματα στο κενό.

Αν η Αντιπολίτευση θέλει να είναι πειστική στην κριτική της προς την Κυβέρνηση και προπαντός ωφέλιμη στον τόπο, θα πρέπει να γίνει συγκεκριμένη επί του θέματος. Δηλαδή προτείνει απολύσεις στο δημόσιο; Εισηγείται πάγωμα μισθών και συντάξεων; Απαιτεί περικοπή επιδοτήσεων;

Δυστυχώς, η Αντιπολίτευση επιδιέδεται σε άκρατη δημαγωγία, αφού από την μια πλευρά προτείνει περικοπές που είναι αδύνατες και από την άλλη πλευρά καταγγέλει την Κυβέρνηση για άγρια λιτότητα και εξαθλίωση των μισθωτών.

Για να είμαστε πιο αντικειμενικοί, πρέπει να επισημανθεί ότι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις δημόσιες επιχειρήσεις, στους οργανισμούς, υπάρχουν περιθώρια για περιορισμό του κράτους, για τον εξορθολογισμό των δαπανών και την πάταξη της σπατάλης.

Προς την κατεύθυνση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδεύει ο προϋπολογισμός, γιατί οι περισσότεροι από τους οργανισμούς αυτούς, είναι ελλειμματικοί και τα ανοίγματά τους καλύπτονται από τον προϋπολογισμό, δηλαδή από τα χρήματα του φορολογουμένου.

Η υπερψήφιση του προϋπολογισμού αποτελεί εθνική επιταγή, γιατί το οικονομικό αδιέξοδο βρίσκεται κοντά μας, όπως κοντά μας βρίσκεται και ο απομονωτισμός. Το κράτος πρέπει να ανοίξει νέους ορίζοντες. Αν η χώρα μας δεν αξιοποιήσει τις ευκαιρίες και δεν ανταποκριθεί στις προκλήσεις, θα κινδυνεύσει να διολισθήσει στην περιθωριοποίηση. Θα είναι η χώρα που θα βρίσκεται μακριά από τα κέντρα αποφάσεων, θα είναι η χώρα που θα μεταβληθεί σε επαίτη της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό του 1998, γιατί απαντά με τόλμη και υπευθυνότητα στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και κάνει αποφασιστικό βήμα για έγκαιρη συμμετοχή στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ και εγώ, κυρίες συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του προϋπολογισμού είναι μια κορυφαία κοινοβουλευτική στιγμή. Ο προϋπολογισμός είναι μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία όχι απλώς και μόνο κοινοβουλευτικού ελέγχου αλλά και συνολικής κριτικής της κυβερνητικής πολιτικής.

Το παράδοξο είναι ότι με το περιεχόμενο των προϋπολογισμών των τελευταίων χρόνων και ιδίως με το περιεχόμενο αυτού του προϋπολογισμού, αυτή η κορυφαία στιγμή ευτελίζεται. Και ευτελίζεται γιατί από διαδικασία ειλικρίνειας και διαφάνειας, μεταβάλλεται σε πρόσχημα. Η πολιτική συγκαλύπτεται πίσω από τρία χαρακτηριστικά που είναι, ταυτόχρονα, και χαρακτηριστικά του προϋπολογισμού. Γιατί, αν θέλαμε να δώσουμε αυτά τα τρία χαρακτηριστικά που ταιριάζουν σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, θα λέγαμε ότι είναι ένας προϋπολογισμός άδικος, αναποτελεσματικός και ανειλικρινής.

Αν ήθελα να ορίσω με μία φράση τι ταιριάζει σε αυτόν τον προϋπολογισμό, θα έλεγα ότι είναι μία επανάληψη του παρελθόντος ωραιοποιημένη και ίσως θα άρμοζε άλλη μία φράση. Ανήκει σε ένα φυσικό, τον Λίχτεμπεργκ –συγχωρέστε μου αυτήν την αναφορά– και σύμφωνα με αυτήν ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι τίποτα άλλο παρά καινούριες ματιές μέσα από παλιές τρύπες.

Επιτρέψτε μου να αναλύσω σύντομα, γιατί παρουσιάζει αυτά τα τρία χαρακτηριστικά, τα οποία τόνισα: Την αδικία, την ανειλικρίνεια και την αναποτελεσματικότητα. Πρώτα-πρώτα γιατί είναι άδικος αυτός ο προϋπολογισμός. Είναι άδικος διότι ο μόνος τρόπος με τον οποίο έρχεται να συγκαλύψει και τις δαπάνες του κράτους και ό,τι είναι δυνατόν από το δημόσιο έλλειμμα, είναι η φορολογία. Δεν είμαι οικονομολόγος και δεν μου αρέσουν οι αριθμοί. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να χρησιμοποιήσω ορισμένους, γιατί, δυστυχώς, σε απλά μαθηματικά είναι δυνατόν κανείς να αντιληφθεί τι συμβαίνει με αυτόν τον προϋπολογισμό.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σύμφωνα με τον προϋπολογισμό αυτόν, όπως είναι γραμμένος ακριβώς, ο μέσος όρος της φορολογίας που θα πληρώσει κάθε οικογένεια στην Ελλάδα είναι δύο εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες (2.400.000) δραχμές. Είναι δηλαδή αυξημένος κατά διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (270.000) δραχμές από πέρυσι, ήτοι κατά 14%. Θέλω να αντιληφθείτε παραδείγματος χάρι πόση είναι η αύξηση που θα πάρει ο δημόσιος υπάλληλος κατά την ομολογία της ίδιας της Κυβέρνησης και της εισοδηματικής της πολιτικής. Η αύξηση είναι 2,5%, ο πληθωρισμός είναι 5% και 14% η αύξηση της φορολογίας. Αυτή είναι η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης με απλούς αριθμούς, που μπορεί να τους αντιληφθεί ο καθένας. Και αυτό είναι ένα πρώτο σκέλος αδικίας, που δείχνει ότι μέσα ακριβώς από τη φορολογική πολιτική επιχειρείται να υπάρξει κυβερνητική οικονομική πολιτική. Αλλά μια πολιτική η οποία δεν έχει κανένα αντίκρουσμα σε κανένα ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας.

Θα έρθω σε ένα δεύτερο σκέλος, το σκέλος που αφορά την ανεργία. Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό, να μας πει ειλικρινά πού νομίζει ότι θα κυμανθεί η ανεργία για το επόμενο έτος; Η ανεργία του 1995 κυμάνθηκε στο 10%, το 1996 στο 10,4%, το 1997 στο 10,7% –το ξέρετε όλοι– και το 1998 θα πάει ανεβαίνοντας και το ξέρετε επίσης και αυτό. Ας δεσμευθεί η Κυβέρνηση, πού θα φτάσει η ανεργία το 1998.

Αρκούμε σ' αυτά τα δύο στοιχεία σχετικά με την αδικία του προϋπολογισμού για να έρθω στο θέμα της ανειλικρίνειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι ο προϋπολογισμός είχε απόκλιση επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές και ξέρετε πού βρίσκεται η αντιφατικότητα της κυβερνητικής πολιτικής; Όταν ο αρμόδιος Γενικός Γραμματέας του Γενικού Λογιστηρίου θέλησε να πει την αλήθεια –στέλεχος που χρησιμοποιείται από την Κυβέρνηση– ότι δηλαδή επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) ήταν η απόκλιση που την ομολόγησε η Κυβέρνηση, εκπαραυρώθηκε χωρίς να τολμήσουν να το διαψεύσουν. Η απόκλιση το 1998 θα είναι,

στην καλύτερη περίπτωση, εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές φέτος και στη χειρότερη θα ανέβει πολύ περισσότερο. Διότι ξέρετε όλοι και το ομολογεί και η ίδια η Κυβέρνηση –και ας έρθει να το διαψεύσει αυτό το πράγμα– ότι τουλάχιστον σε τρία μεγέθη θα υπάρχει απόκλιση.

Πρώτα πρώτα στα έσοδα. Τα έσοδα είναι υπερεκτιμημένα τουλάχιστον κατά διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές. Οι πρωτογενείς δαπάνες είναι υποεκτιμημένες επίσης τουλάχιστον κατά διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές και οι δαπάνες για τόκους είναι από διακόσια έως τετρακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000–400.000.000.000) δραχμές, υποεκτιμημένες και αυτές. Αν βάλετε συνολικά το ποσό αυτό, θα αντιληφθείτε ότι πάμε από τα εξακόσια στα οκτακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000–800.000.000.000) δραχμές τουλάχιστον. Αυτή είναι η ανειλικρίνεια αυτού του προϋπολογισμού και τη γνωρίζουμε όλοι.

Αλλά υπάρχει και ένα άλλο στοιχείο, το οποίο θα ήθελα να εκθέσω. Στοιχείο που αφορά τις προγραμματικές συμβάσεις, για το οποίο έγινε λόγος προηγούμενως από την κυρία Υπουργό Ανάπτυξης. Εδώ θα ήθελα να πω ότι ή δεν είναι ενημερωμένη γι' αυτό το οποίο διευκρίνισε η Νέα Δημοκρατία ή δεν θέλει να απαντήσει.

Σ' αυτήν την Αίθουσα η Νέα Δημοκρατία, όταν ήλθε το θέμα των προγραμματικών συμβάσεων, ετάχθη υπέρ. Διότι εάν μία πολιτική δύναμη στήριξε την ελληνική βιομηχανία και βιοτεχνία σ' αυτόν τον τόπο, στήριξε το εργατικό δυναμικό, αυτή ήταν η Νέα Δημοκρατία. Και είχε το θάρρος, πέρα απ' αυτό που της επέβαλε το ίδιο το κομματικό της συμφέρον, να ταχθεί υπέρ των προγραμματικών συμβάσεων. Γνωρίζουν όμως και οι εξ ημών νομικοί κάτι απλό. Οι προγραμματικές συμβάσεις, που είναι συμβάσεις οι οποίες ευνοούν την ελληνική οικονομία, έχουν κανόνες. Κανόνες ανταγωνισμού, έστω και αυτοί οι κανόνες ανταγωνισμού αφορούν το εσωτερικό. Σημαίνει σύμβαση η οποία συνάπτεται ύστερα από διαγωνισμό, ύστερα από πρόσκληση ενδιαφέροντος. Και αυτή η διαδικασία δεν ακολουθήθηκε.

Το μεγάλο ερώτημα είναι γιατί. Κατά μήνα Σεπτέμβριο, ειλικρινής και υπεύθυνη η Νέα Δημοκρατία κάλεσε την Κυβέρνηση, και είπε κάτι απλό. Σας ζητούμε από τώρα –και έχετε τέσσερις μήνες μέχρι το τέλος του έτους– τις προγραμματικές συμβάσεις, που πρέπει να συνάψετε για να ενισχυθεί η ελληνική οικονομία, να τις συνάψετε όπως προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις. Και όχι την τελευταία στιγμή να καταφύγετε στην εξαίρεση που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά μόνο ως εξαίρεση, την απευθείας ανάθεση.

Το ερώτημα είναι γιατί η Κυβέρνηση, αγνοώντας την Αξιοματική Αντιπολίτευση, αγνοώντας το χρέος που είχε από την κείμενη νομοθεσία, προέβη σε απευθείας ανάθεση. Τι ήταν εκείνο που της επέβαλε να αγνοήσει αυτήν την κραυγή αγωνίας. Δεν ταχθήκαμε, λοιπόν, κατά των προγραμματικών συμβάσεων. Δεν είμαστε εναντίον της ελληνικής βιομηχανίας. Είμαστε εναντίον της αδιαφάνειας, εναντίον της υποκρισίας και εναντίον του ότι η Κυβέρνηση θεωρεί ότι μπορεί να κάνει τα πάντα χωρίς να δίνει λόγο και λογαριασμό, ούτε καν στο Κοινοβούλιο, ούτε καν στον Ελληνικό Λαό. Γι' αυτό στην επερώτηση η οποία προηγήθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα η Νέα Δημοκρατία πήρε ξεκάθαρη θέση. Ως Κυβέρνηση θα πάρει όλα εκείνα τα μέτρα, τα οποία θα αποκαταστήσουν τη διαφάνεια.

Και θα ήθελα να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κάτι απλό. Στο χρόνο που έρχεται η Νέα Δημοκρατία, ανταποκρινόμενη σε μία ιδέα δική σας, προγραμματική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ το 1993, κατέθεσε πρόταση νόμου για την αποκατάσταση της διαφάνειας στον τομέα των προμηθειών και των δημοσίων έργων. Αυτή η πρόταση ήταν δική σας, τη βελτιώσαμε γιατί ήταν μία κακότεχη πρόταση –είναι η αλήθεια –και τη φέρνουμε προς συζήτηση. Ελάτε μαζί μας να αποφασίσουμε ακόμη και αν η Κυβέρνηση δεν θέλει να πάρει αυτόν το δρόμο. Αυτόν το δρόμο εμείς προτιμούμε, το δρόμο της διαφάνειας, το δρόμο της ενίσχυσης της ελληνικής βιομηχανίας, αλλά και το δρόμο της προάσπισης του δημοσίου

χρήματος.

Τέλος υπάρχει ένα τρίτο και τελευταίο χαρακτηριστικό αυτού του προϋπολογισμού. Είναι αναποτελεσματικός και το αποδεικνύουν τα πράγματα. Αναποτελεσματικός διότι ο προϋπολογισμός αυτός κατά τη δική σας ομολογία δεν οδηγεί στην πρώτη ταχύτητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Και ήθελα να ρωτήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης: ποιος έδωσε στον Πρωθυπουργό το δικαίωμα να θεωρεί αυτονόητο ότι δεν θα μπορούμε στην πρώτη ταχύτητα, εμείς η μόνη χώρα που χωρίς τη θέλησή της μένει απ' έξω; Ποιος θεώρησε αυτονόητη αυτήν την προοπτική; Και τόσα χρόνια λιτότητας και θυσιών που πήγαν; Και αυτός ο προϋπολογισμός είναι ομολογία. Ακριβώς ομολογία αυτής της αποτυχίας. Όπως ομολογία αυτής της αποτυχίας ήταν και το ταξίδι στο Λουξεμβούργο, που μπορεί να καλύφθηκε από μια σχετική επιτυχία στα εθνικά θέματα, δεν μπορεί όμως να συγκαλύψει το γεγονός ότι θεσμοθετήθηκε εκεί η Ευρώπη των δύο ταχυτήτων και η κατάργηση του ΕΚΟΦΙΝ με τις σημερινές αρμοδιότητες.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι σε ελληνικό πλέον επίπεδο ομολογία αυτής της αναποτελεσματικότητας της κυβερνητικής πολιτικής. Υπάρχει επίσης και μια άλλη αναποτελεσματικότητα. Λέξη δεν υπάρχει σ' αυτόν τον προϋπολογισμό για αποκρατικοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Και αφού δεν υπάρχει λέξη άκουσα τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας την τελευταία στιγμή να μας λέει και να ψελλίζει για τα θέματα της Τράπεζας Κρήτης παραδείγματος χάρη, ή του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων. Το είπε προφορικά ενώ δεν υπάρχει τίποτε στον προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο μέγα θέμα της μείωσης του κράτους, των ιδιωτικοποιήσεων, που αποτελεί τη μόνη λύση γι' αυτόν τον τόπο, αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Και δεν μπορεί να κάνει τίποτα γιατί εδώ αποδεικνύονται τα όριά της. Τα όριά της είναι αυτά. Έστω και αν αντιλαμβάνεται εκ των υστέρων ότι είχαμε δίκιο σαν παράταξη χρόνια ολόκληρα να υποστηρίζουμε ορισμένες λύσεις και αν δέχεται σήμερα ότι αυτή είναι η αναγκαστική πορεία που πρέπει να ακολουθήσει αυτός ο τόπος, δεν μπορεί να το κάνει. Διότι πρέπει να εκθρέψει έναν κομματικό στρατό και να μείνει πίσω από ιδεολογίες, οι οποίες σήμερα δεν έχουν καμία ανταπόκριση.

Θα μπορούσε, λοιπόν, να πει κανείς ότι γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ, που θέλει να εμφανισθεί ως μεταρρυθμιστικό, ισχύει ότι "το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής". Μόνο που ο ελληνικός λαός έχει ανάγκη από πνεύμα που οδηγεί προς τα μπροστά. Το αν η σαρξ είναι ασθενής, αυτό αφορά εκείνους οι οποίοι ευαγγελίζονται μια νέα πορεία, μένοντας όμως παραδοσιακά σ' εκείνα που αποδεικνύουν απλώς και μόνο τη διαχρονική συνέχεια της δουλειάς του ΠΑΣΟΚ να μένει σ' αυτά που πίστευε και πιστεύει και από τα οποία δεν μπορεί να απαλλαγεί. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουτσόγιωργας, Βουλευτής Αχαΐας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 όπως και των προηγούμενων ετών εντάσσεται στην προσπάθεια επίτευξης του μεγάλου εθνικού στόχου της ένταξης στην ΟΝΕ, στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα.

Προς χάρη αυτού του μεγάλου στόχου η ελληνική οικονομία έχει κατορθώσει τα τελευταία τέσσερα χρόνια να τρέξει με διπλούς ρυθμούς από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να πετύχει την επιθυμητή σύγκλιση. Αυτό έγινε δυνατό με την πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Τα θετικά αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας είναι ορατά, δραματική μείωση του πληθωρισμού, των ελλειμμάτων, μείωση του δημόσιου χρέους για πρώτη φορά.

Αυτό που πετύχαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι μικρό επίτευγμα. Η σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας αποτελούσε αίτημα της κοινωνίας και των παραγωγικών τάξεων

περισσότερο από είκοσι χρόνια. Σήμερα βρισκόμαστε σ' ένα επίπεδο μικρής απόκλισης από τις κορυφαίες οικονομίες της Ευρώπης σε όλα τα οικονομικά μεγέθη, που υπολογίζεται σε ελάχιστες ποσοστιαίες μονάδες.

Η Ελλάδα δεν βρισκόταν ποτέ στο παρελθόν τόσο κοντά στον ανεπτυγμένο κόσμο. Σήμερα έχουμε θέση μέσα σ' αυτόν τον κόσμο απ' όλες τις απόψεις και οικονομικές και κοινωνικές. Και είναι σημαντικό ότι διανύσαμε όλο αυτόν το δρόμο παραμένοντας πάντα μία χώρα στην απόληξη της Βαλκανικής Χερσονήσου αντιμετωπίζοντας ένα αντίξοο περιβάλλον, μέχρι πολύ πρόσφατα κυριευμένο από πόλεμο και εθνικούς ανταγωνισμούς.

Δυστυχώς η αστάθεια και η καχυποψία περιβάλλει ακόμα και σήμερα την περιοχή μας. Αυτό είναι βέβαιο ότι κάνει το έργο της σύγκλισης για την Ελλάδα ακόμα πιο δύσκολο απ' ό,τι για οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πολλές φορές Έλληνες και ξένοι ξεχνούν αυτήν την πραγματικότητα και συγκρίνουν τις επιδόσεις της Ελλάδας με αυτές τι Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας.

Μα, είναι άραγε τυχαίο ότι και οι δύο αυτές χώρες βελτίωσαν τη θέση τους έναντι της Ελλάδας την περίοδο από το 1990 μέχρι σήμερα, δηλαδή, την περίοδο της χειρότερης κρίσης στα Βαλκάνια από την αρχή του αιώνα; Απήλause ποτέ η Ελλάδα τα ανοιχτά σύνορα, το κλίμα εμπιστοσύνης και τα μεγάλα οικονομικά οφέλη που απορρέουν από αυτές τις συνθήκες;

Η απάντηση είναι γνωστή σε όλους. Παρ' όλα αυτά κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια η οποία είχε μεγάλα και σημαντικά αποτελέσματα. Αλλά, όπως γνωρίζει όλος ο ελληνικός λαός, εμείς δεν σταθήκαμε στα μεγάλα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας. Εμείς συνεχίζουμε με ζέση την προσπάθεια να μεταρρυθμίσουμε την ελληνική οικονομία και κοινωνία, ώστε να έχει ισότιμη θέση μέσα στην προνομοιακή οικογένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι παράλληλα με την πολιτική σύγκλιση, αυτή η Κυβέρνηση είχε το θάρρος να βάλει τα μεγάλα και τα μακρόχρονα διαρθρωτικά προβλήματα στο τραπέζι, όπως την ανεργία, το ασφαλιστικό, στο δημόσιο τομέα. Για όλα αυτά τα προβλήματα υπάρχει προγραμματισμός και δράση που περιγράφονται λεπτομερώς από το φετινό προϋπολογισμό.

Και για την ορθότητα αυτής της πολιτικής που ακολουθούμε, φτάνει μόνο να ακούσει κανείς τι αντιτάσσουν στο φετινό προϋπολογισμό τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Η συντηρητική παράταξη απ' όλα τα μεγέθη και απ' όλες τις πολιτικές που περιγράφονται στον προϋπολογισμό, επέλεξε να μας κατηγορήσει για παραποίηση στοιχείων, δηλαδή ουσιαστικά έχει εντυπωσιαστεί από τα αποτελέσματα της πολιτικής μας και αμφισβητεί την αλήθεια των αριθμών. Δεχόμαστε τον έπαινο και αφήνουμε τους εγκυρότερους διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι ο ΟΟΣΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση που αναγνωρίζουν και ελέγχουν τα αποτελέσματα της πολιτικής μας, να δώσουν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση όποια στοιχεία και απαντήσεις χρειάζεται.

Η Αντιπολίτευση εστιάζει την κριτική της και σε ένα άλλο θέμα. Αρέσκεται να μας κρίνει στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων των μεγάλων δημοσίων επιχειρήσεων, κατηγορώντας μας για μεγάλες καθυστερήσεις. Η Αντιπολίτευση όμως γνωρίζει καλά ότι λέγει τη μισή αλήθεια. Και λέει τη μισή αλήθεια γιατί δεν μας λέει το δικό της πρόγραμμα για να γίνουν αποκρατικοποιήσεις.

Αποκρατικοποιήσεις στις μεγάλες χώρες της Ευρώπης, όπως η Βρετανία, η Γερμανία, η Γαλλία και άλλα κράτη, σημαίνει ότι ο πλούτος των μεγάλων δημοσίων επιχειρήσεων απορροφάται από ιδιωτικά κεφάλαια μέσω του χρηματιστηρίου και των κεφαλαιαγορών. Κατά κύριο λόγο δηλαδή αυτός ο πλούτος παραμένει σε βρετανικά, γαλλικά και γερμανικά χέρια. Η ελληνική κεφαλαιαγορά αυτήν τη στιγμή, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχει ούτε το βάθος ούτε και την ευχέρεια, πέρα από το όποιο κλίμα επικρατεί στις χρηματαγορές κάθε στιγμή, για να απορροφήσει τις μετοχοποιήσεις των μεγάλων δημοσίων επιχειρήσεων και μονοπωλίων.

Όλοι γνωρίζετε με πόση δυσκολία η μικρή ελληνική αγορά απορρόφησε μόλις το 6%-7% του ΟΤΕ. Πώς θα προχωρούσε, λοιπόν, η Αξιατική Αντιπολίτευση στις αποκρατικοποιήσεις; Πώς θα αποκρατικοποιούσε την Εθνική Τράπεζα, τον ΟΤΕ, τη ΔΕΗ; Ευτυχώς δεν θα το μάθουμε ποτέ. Από πείρα όμως μπορούμε να μαντέψουμε, πως η Νέα Δημοκρατία εννοεί ότι αποκρατικοποίηση σημαίνει να τα ξεπουλήσουμε όλα στις πολυεθνικές, όπως σκεφτότανε να κάνει την τελευταία φορά που ήταν στην Κυβέρνηση.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θέλουμε τέτοιου είδους αποκρατικοποιήσεις. Εμείς θέλουμε αποκρατικοποίηση με αξιοπρέπεια, με εθνικούς πόρους. Πιστεύουμε ότι οι Έλληνες μπορούν το ίδιο καλά με τους άλλους, αρκεί να έχουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Ας είμαστε όμως ειλικρινείς. Χρειάζεται μια σαφής στρατηγική, ένα πρόγραμμα σύγκλισης για την εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων, ώστε να μπορέσει να γίνει επιτυχής η αποκρατικοποίησή τους.

Εμείς έχουμε ξεκινήσει ήδη να υλοποιούμε αυτήν τη στρατηγική εξυγίανσης και τα αποτελέσματά της είναι ήδη ορατά. Πρώτο στοιχείο η εισαγωγή του ανταγωνισμού στις δημόσιες επιχειρήσεις. Θα είχε ενισχυθεί και επιταχυνθεί η πορεία της εξυγίανσης των δημοσίων επιχειρήσεων με στόχο τη μετοχοποίηση μέσα σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Το δημόσιο για μας δεν πρέπει να έχει άλλο ρόλο, πλην του μετόχου που αποζητά καλύτερη απόδοση στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Η εισαγωγή του ανταγωνισμού θα φέρει και τη στρατηγική ανάπτυξης και οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να μεγαλώσουν και να ανταγωνιστούν στο διεθνές περιβάλλον, εκμεταλλευόμενες τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται από το άνοιγμα των Βαλκανίων και της Ανατολής.

Δεύτερο στοιχείο είναι η ανάπτυξη των κεφαλαιαγορών. Είναι η απαραίτητη προϋπόθεση ώστε η ελληνική αγορά να μπορέσει να απορροφήσει τις δημόσιες επιχειρήσεις. Η πολιτική ενίσχυσης του Χρηματιστηρίου και των κεφαλαιαγορών αποτελεί στρατηγική επιλογή της Κυβέρνησής μας, η οποία έχει επιτευχθεί, πρώτον με τη θεσμική οργάνωση και κατοχύρωση της αγοράς και δεύτερον από το ευνοϊκό κλίμα σταθερότητας και βελτίωσης των μακροοικονομικών δεικτών. Καλύτερη απόδειξη επιτυχίας αυτής της στρατηγικής δεν είναι άλλη από την ίδια την πορεία του Χρηματιστηρίου και την εισαγωγή σε αυτό δεκάδων νέων εταιρειών, ιδιαίτερα τα δύο τελευταία χρόνια. Αυτή η πολιτική μπορεί να ενισχυθεί επιπλέον με τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος σε κεφαλαιοποιητικό, ώστε να απελευθερωθούν τα επενδυτικά κεφάλαια των Ελλήνων αποταμιευτών και να αποκτήσει η αγορά μας το αναγκαίο βάθος.

Μια άλλη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή στην οποία χρειάζεται η προσοχή της Κυβέρνησης και που πρέπει να προχωρήσει, αφορά την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας.

Αυτό αφορά κυρίως την απάλειψη των πολλών και μεγάλων εμποδίων, που υπάρχουν από το υπερφορτωμένο και πολύπλοκο νομικό πλαίσιο και τη γραφειοκρατία, για την ανάπτυξη οικονομικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Για να συλλάβουμε το μέγεθος του προβλήματος στη χώρα μας, κάθε χρόνο γίνεται μία έρευνα που εκτιμά σε παγκόσμιο επίπεδο το βαθμό ελευθερίας στην οικονομία κάθε κράτους. Η αξιολόγηση γίνεται βάσει δέκα κατηγοριών κριτηρίων, όπως φορολογικό καθεστώς, τραπεζικό σύστημα, έλεγχοι τιμών, γραφειοκρατία, μαύρη οικονομία κ.α.

Το 1997 η χώρα μας κατέλαβε μόλις την εξηκοστή έκτη θέση μεταξύ εκατόν πενήντα έξι κρατών. Δηλαδή πίσω από κράτη όπως η Τσεχία, η Αργεντινή, η Νότιος Κορέα και άλλες αναπτυσσόμενες χώρες.

Το πρώτο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Πορτογαλία, ξεκινά από την τεσσαρακοστή τέταρτη θέση και πάνω. Η Κύπρος βρίσκεται στην τεσσαρακοστή πρώτη θέση.

Αυτά τα στοιχεία δείχνουν με τον πιο άμεσο τρόπο πόση δουλειά έχουμε ακόμη να κάνουμε σε αυτόν τον τομέα. Για παράδειγμα, η ίδρυση μίας ανώνυμης εταιρείας στην Ελλάδα

απαιτεί τέσσερις μήνες στην καλύτερη περίπτωση και δύο με τρία εκατομμύρια (2.000.000-3.000.000) δραχμές. Στις Η.Π.Α. απαιτούνται δεκαπέντε λεπτά και πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές.

Ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της οικονομίας, η κατάργηση διοικητικών παρεμβάσεων, η άρση νομικών εμποδίων εισόδου σε κλάδους παραγωγής, η μνηχανοργάνωση του φορολογικού συστήματος, η εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, είναι μερικές από τις δράσεις της Κυβέρνησης που δείχνουν πόσο σοβαρά παίρνει την υπόθεση της ανταγωνιστικότητας.

Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει επίσης ότι έγιναν σημαντικά βήματα και στον τομέα μείωσης των δαπανών. Μεγάλες τομές όπως ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, ο νόμος 2190 για τις προσλήψεις, η μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, η κατάργηση και συγχώνευση οργανισμών, είναι ζωντανά παραδείγματα.

Στον τομέα των έργων οι όποιες μικρές καθυστερήσεις δεν πρέπει να επισκιάσουν την κοσμογονία που συντελείται αυτή τη στιγμή από άκρη σε άκρη της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ούτε μισό λεπτό. Θα κλείσετε με δευτερόλεπτα. Σας παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Σαν Βουλευτής του Νομού Αχαΐας, της Δυτικής πύλης της Ελλάδας, δεν μπορώ να μην αναφέρω ότι στο τέλος της χρονιάς που κλείνει ξεκίνησε επιτέλους το έργο πνοής, το όνειρο δεκαετιών για την Δυτική Ελλάδα, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Κλείνω πιστεύοντας ότι ο Προϋπολογισμός του 1998 είναι ιστορικός γιατί είναι ο προϋπολογισμός που θα κατοχυρώσει τη θέση της χώρας στην Ο.Ν.Ε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ πολύ τελειώσατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που σήμερα συζητάμε είναι αναμφίβολα ένας προϋπολογισμός συνέπειας, ειλικρίνειας και θάρρους. Συνέπειας, γιατί κινείται στα πλαίσια των δεσμεύσεων μας. Ειλικρίνειας, γιατί χωρίς αναστολές, χωρίς το φόβο του πολιτικού κόστους απεικονίζει με ευκρίνεια τη σημερινή πραγματικότητα και βέβαια δίνει λύσεις. Και θάρρους, γιατί υπεύθυνα και τολμηρά συνδυάζει τις δύο κεντρικές επιλογές της Κυβέρνησής μας, που είναι: πρώτον, να πορευθεί σταθερά η χώρα μας στο δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της σύγκλισης και δεύτερον, η πορεία αυτής της χώρας να έχει χαρακτήρα κοινωνικό, να συνδυαστεί δηλαδή, με την ουσιαστικοποίηση και ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής και προστασίας.

Ζούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα σε μία εποχή μεγάλων αλλαγών με επιπτώσεις, πλέον των άλλων, στα συστήματα εργασιακών σχέσεων, κοινωνικής ασφάλισης και επαγγελματικής κατάρτισης.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η διεθνής εμπειρία καταγράφει ότι από τη μία πλευρά υπάρχει στενότητα πόρων, ότι η αναγκαία προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης αντικειμενικά θέτει όρια στις δυνατότητες χρηματοδότησης της κοινωνικής προστασίας και πολιτικής και από την άλλη, η εξέλιξη της κοινωνίας, της ζωής, δημιουργεί νέα προβλήματα και νέες ανάγκες σε τομείς όπως η υγεία, η απασχόληση, η κατάρτιση. Με μία φράση ζούμε σε μία περίοδο που αναμφίβολα υπάρχει σύγκρουση των αναγκών με τις δυνατότητες.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα, ορισμένοι πιστεύουν ότι η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και η σταδιακή ιδιωτικοποίησή του θα λύσει το πρόβλημα.

Άλλοι, ότι η κοινωνική πολιτική είναι συμπλήρωμα της αναπτυξιακής πολιτικής. Αυτή είναι η νεοφιλελεύθερη ή η φιλελεύθερη πολιτική. Συγγενείς και οι δύο.

Αυτή όμως η πολιτική, είναι αντίθετη με το στόχο της κοινωνικής δικαιοσύνης και συνοχής, αφού δημιουργεί κοινωνία δύο ταχυτήτων και περιθωριοποιεί τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις. Για μας, για την Κυβέρνησή μας, η κοινωνική πολιτική είναι ουσιαστικό στοιχείο της αναπτυξιακής διαδικασίας. Δεν είναι το επιστέγασμα της μελλοντικής επιτυχίας. Αυτή είναι η θέση μας, η θέση των σοσιαλιστών. Αυτός είναι ο διαφορετικός μας λόγος. Έτσι, εξασφαλίζουμε αυτό που πρώτα απ' όλα επιθυμούμε: Μια κοινωνία με περισσότερη συνοχή και αλληλεγγύη, με περισσότερη συμμετοχή και πρωτοβουλίες των πολιτών. Με τρεις λέξεις, μια ισχυρή κοινωνία.

Σ' αυτά τα ιδεολογικά και πολιτικά πλαίσια κινείται και ο συζητούμενος προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η κεντρική μας αυτή επιλογή, που επιβεβαιώνεται και μέσα από τον προϋπολογισμό –αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, τα ανέφεραν οι οικονομικοί Υπουργοί, τα ανέλυσαν– συμπληρώνεται από μέτρα πολιτικής και από διαρθρωτικές αλλαγές, που πρωτοί η καθημερινή μας δράση και πολιτική.

Μερικά παραδείγματα αυτής της πολιτικής μας:

Πρώτ' απ' όλα, οι πρωτοβουλίες μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, στη σημερινή κρίσιμη κοινωνική και οικονομική συγκυρία και αναμφίβολα υπό την πίεση δεκαοκτώ εκατομμυρίων ανέργων, εντείνει τις προσπάθειές της για τη διαμόρφωση μιας ευρωπαϊκής κοινωνικής πολιτικής με βασικό κεφάλαιο την ευρωπαϊκή πολιτική απασχόλησης.

Το Συμβούλιο Κορυφής του Άμστερνταμ εισήγαγε το νέο κεφάλαιο της συνθήκης για την απασχόληση, καθιστώντας την απασχόληση θέμα κοινού ενδιαφέροντος.

Επίσης, στο Συμβούλιο Κορυφής του Λουξεμβούργου, οι Πρωθυπουργοί των κρατών–μελών συμφώνησαν σε μια νέα αφετηρία που αναγάγει ουσιαστικά την απασχόληση σε κυρίαρχο θέμα ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των κρατών–μελών.

Αυτή η αλλαγή πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ήλθε τυχαία. Καθοριστικός υπήρξε ο ρόλος της χώρας μας και ιδιαίτερα του Πρωθυπουργού μας του Κώστα Σημίτη, που, αξιοποιώντας την κυριαρχία των σοσιαλιστών στην Ευρώπη, ανέδειξε το πρόβλημα της απασχόλησης σε κυρίαρχο ζήτημα.

Θα σας πω εδώ ότι, πριν από τις αλλαγές στη Γαλλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, είμαστε από τις λίγες χώρες που θέταμε αυτό το ζήτημα. Και βέβαια, δεν είχε διαμορφωθεί ούτε το κατάλληλο κλίμα ούτε το κατάλληλο πλαίσιο. Έπρεπε να αλλάξει ο συσχετισμός στην Ευρώπη, για να γίνει η απασχόληση θέμα κοινού ενδιαφέροντος. Έτσι, το ψήφισμα του Συμβουλίου του Λουξεμβούργου στις 11 και 12 Δεκεμβρίου επικύρωσε τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση σε συγκεκριμένους άξονες, που βέβαια δεν με παίρνει η ώρα να τους αναλύσω σήμερα.

Στη χώρα μας τώρα, η πολιτική της απασχόλησης, στοχεύει σε ολοκληρωμένες παρεμβάσεις που είναι συμβατές με τις κατευθυντήριες γραμμές του Λουξεμβούργου.

Η Κυβέρνηση, σε απόλυτη συνέπεια με τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, που όριζε, ως επιθυμητό ρυθμό αύξησης της ετήσιας απασχόλησης, τις πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, το 1997 συνέβαλε στη δημιουργία εξήντα δύο χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας, αυξάνοντας την απασχόληση κατά 1,5%, ενώ αναμένεται πρόσθετη αύξηση κατά 1,6% το 1998, με τη δημιουργία εβδομήντα χιλιάδων θέσεων εργασίας κυρίως για νέους, ηλικίας είκοσι έως είκοσι επτά ετών.

Έτσι το ποσοστό ανεργίας στη χώρα μας το 1997 συγκρατήθηκε. Και η προοπτική είναι να μειωθεί μέχρι το ύψος 9,8% και 9,6%.

Να σημειώσουμε εδώ ότι εξακολουθεί να είναι σε επίπεδα χαμηλότερα του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Και θα είναι πράγματι

πολύ θετικό, γι' αυτήν τη συζήτηση, απ' αυτό το επίσημο και αν θέλετε υπεύθυνο βήμα διαλόγου, όταν κάποιοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα από τη Νέα Δημοκρατία, αναφέρονται σε στοιχεία –άκουσα προηγουμένως τον κ. Παυλόπουλο– να μας πουν από πού αντλούν τα στοιχεία.

Να προσθέσω εδώ ότι ενώ η απασχόληση τα τρία τελευταία χρόνια αυξήθηκε, υπολείπεται σημαντικά, της συνολικής αύξησης του εργατικού δυναμικού. Γιατί το κρίσιμο εδώ είναι, ότι έχουμε μεγάλη αύξηση του εργατικού δυναμικού.

Και αυτές οι πιέσεις έρχονται τόσο από τη συρρίκνωση του πρωτογενούς τομέα, από την αναδιάρθρωση της μεταποιητικής βιομηχανίας, από την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό, όσο και από το πρόβλημα που διαμορφώνεται από το μεταναστευτικό ρεύμα, την παράνομη μετανάστευση.

Θα ήθελα να προσθέσω εδώ, κύριοι συνάδελφοι, για να έχουμε πλήρη γνώση της πραγματικότητας ότι ενώ η μερική απασχόληση θα μπορούσε να συμβάλει στη μείωση των πιέσεων στην αγορά εργασίας, αντιπροσωπεύει στη χώρα μας μόνο το 4,8% της συνολικής απασχόλησης, που είναι το χαμηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού ο μέσος όρος της μερικής απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι περίπου στο 18%. Η Ολλανδία γνωρίζετε ότι είναι στο 53%.

Έτσι, όταν κανένας συγκρίνει ποσοστά ανεργίας πρέπει να βλέπει παράλληλα και τις άλλες χώρες να συνεκτιμά και το ποσοστό της μερικής απασχόλησης.

Αυτή είναι έτσι χονδρικά η εικόνα της ανεργίας και πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι μας ότι είναι δομικού και όχι κυκλικού χαρακτήρα.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η Κυβέρνηση έχει ήδη διαμορφώσει και εφαρμόσει μια πολιτική για την αύξηση της απασχόλησης που στηρίζεται σε δυο άξονες.

Ο πρώτος είναι αναμφίβολα η δημιουργία ενός σταθερού μακροοικονομικού περιβάλλοντος που σημαίνει δημοσιονομική εξυγίανση, που σημαίνει αυξήσεις που δεν υπερβαίνουν την παραγωγικότητα, που σημαίνει νομισματική σταθερότητα, που σημαίνει αυξημένες επενδύσεις.

Ο δεύτερος είναι η προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταβολών της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής αγοράς εργασίας.

Στα πλαίσια αυτών των κατευθύνσεων η Κυβέρνησή μας με συνέπεια, υπευθυνότητα, σχέδιο και μέσα από έναν ευρύτατο κοινωνικό διάλογο, που αποτελεί για μας στρατηγική επιλογή, πρωτοί μια σειρά αλλαγών και τομών.

Να τονίσω εδώ ότι η θεσμοθέτηση του νέου τύπου κοινωνικού διαλόγου με την πολυμερή συμμετοχή κράτους και δεκαοκτώ κοινωνικών εταίρων απ' όλο το φάσμα της παραγωγής, θα καθορίσει αποφασιστικά την πορεία της κοινωνίας μας και τις σύγχρονες εργασιακές και παραγωγικές σχέσεις.

Η πρώτη ενότητα αυτού του διαλόγου που αναφέρεται στον τομέα ανάπτυξη, απασχόληση, ανταγωνιστικότητα, στέφτηκε –και το τονίζω– με απόλυτη επιτυχία. Ήδη αυτήν τη στιγμή έχει συναχθεί το σύμφωνο εμπιστοσύνης μεταξύ της Κυβέρνησης και των κοινωνικών εταίρων στην πορεία προς το 2000 που εξοπλίζει την Κυβέρνηση και με κατευθυντήριες γραμμές, αλλά και με την αναγκαία συναίνεση, ώστε να αναληφθούν όλες εκείνες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες που απαιτούνται για την εφαρμογή των διαρθρωτικών πολιτικών. Είναι πολιτικές που έχουν να κάνουν με την ανάπτυξη –ήδη ο κ. Παπαντωνίου έχει αναφέρει ότι ετοιμάζεται ο νέος αναπτυξιακός νόμος– με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης, με τη ρύθμιση των νέων μορφών εργασίας, με ξεκάθαρους στόχους.

Αυτός ο διάλογος έχει καταλήξει σε συμπεράσματα και στόχους μας είναι να ρυθμίσουμε αυτές τις σχέσεις πολύ σύντομα με νομοθετική πρωτοβουλία που θα πάρουμε τους πρώτους μήνες του 1998.

Η σύγχρονη στρατηγική που υιοθετούμε ως Κυβέρνηση, βασίζεται στην έννοια της προσαρμοστικότητας, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη μέσα από την κύρια απασχόληση εργασιών υψηλής κατάρτισης.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παρεμβάσεις μας έχουν προσανατολισμό και στόχο την επαναρρύθμιση όλου του θεσμικού πλέγματος οργάνωσης των εργασιακών σχέσεων και της αγοράς εργασίας, ώστε να ανταποκρίνεται στο νέο παραγωγικό, τεχνολογικό και εργασιακό μοντέλο, με προδιαγραφές οι οποίες θα ικανοποιούν και τις ανάγκες των επιχειρήσεων μέσα στο σύγχρονο ανταγωνιστικό περιβάλλον, αλλά και το αίτημα της κατοχύρωσης των κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων κάθε πολίτη μέσα σε έναν κόσμο εντεινόμενης ανασφάλειας και αβεβαιότητας.

Η προσαρμοστικότητα, λοιπόν, και η ασφάλεια είναι ο άξονας πάνω στον οποίο θα κινηθούμε. Και θα επιδιώξουμε αυτές τις ρυθμίσεις με την έμφαση που δίνουμε όχι στα παραδοσιακά αλλά σε νέα μέτρα, δυναμικά και ενεργητικά για τους ανέργους. Η επανακατάρτιση των ήδη εργαζομένων, η υποστήριξη τοπικών πρωτοβουλιών μέσα από τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, οι προτεραιότητες στον επαγγελματικό προσανατολισμό στη δια βίου εκπαίδευση και κυρίως οι νέες εναλλακτικές μορφές απασχόλησης, η μερική απασχόληση και η κοινωνική εργασία είναι αν θέλετε τα κέντρα βάρους που θα κινηθούμε, μέσα από μια κατεύθυνση να μετατρέψουμε τα επιδόματα ανεργίας, σε συμφωνία με τους κοινωνικούς εταίρους, σε μεγάλο βαθμό, σε επιδότηση της κοινωνικής εργασίας σε ένα νέο κοινωνικό τομέα δραστηριοτήτων και υπηρεσιών.

Στα πλαίσια αυτών των κατευθύνσεων υπάρχουν για μας, και για τα χρόνια δύο μεγάλες προτεραιότητες. Η πρώτη είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων ηλικίας είκοσι έως είκοσι επτά ετών. Ήδη ο Πρωθυπουργός έχει ανακοινώσει ένα νέο ολοκληρωμένο πρόγραμμα με συγκεκριμένες παρεμβάσεις, ένα πρόγραμμα που στον πυρήνα του έχει τη σύνδεση της κατάρτισης με την απασχόληση για τους νέους και είναι συνολικού ύψους διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000) δραχμών από κοινοτικούς, εθνικούς πόρους και από πόρους των κοινωνικών εταίρων.

Η δεύτερη μεγάλη μας παρέμβαση είναι ολοκληρωμένες, αν θέλετε, παρεμβάσεις υπέρ των μακροχρόνιων ανέργων, είναι ένα πρόγραμμα που το κάνουμε σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και με χρήματα των κοινωνικών εταίρων κυρίως και εδώ αναφέρομαι στο ΛΑΕΚ το λογαριασμό αλληλεγγύης που λειτουργεί στα πλαίσια του ΟΑΕΔ.

Θέλω να σας πω εδώ ότι στην υλοποίηση των πολιτικών μας υπάρχουν αδυναμίες, διότι η χώρα μας δεν είχε αναπτύξει χρόνια τώρα, δομές στήριξης αυτής της προσπάθειας και αυτό το έργο πηγαίνει παράλληλα. Πενήντα δύο Κέντρα Προώθησης Απασχόλησης –ήδη έχουν γίνει οι αρχικές μελέτες–εντάσσονται σ' αυτό το σχεδιασμό. Το Φεβρουάριο θα λειτουργήσουν τα τέσσερα πρώτα στην Καλλιθέα, στο Περιστέρι, στη Θεσσαλονίκη, στα Πατήσια και η ολοκλήρωση και των πενήντα δύο σε όλη την Ελλάδα θα γίνει μέσα στην τριετία.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και στα γραφεία ενημέρωσης και στο Εθνικό Παρατηρητήριο και στα ζητήματα που συνδέονται με το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών, που επανασυστήθηκε σε νέες βάσεις, το Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού και το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας.

Αφήνω όμως όλα αυτά και πηγαίνω στα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, τα λεγόμενα ΚΕΚ, δημόσια και ιδιωτικά, που αποτελούν βασικό στοιχείο της όλης μας πολιτικής. Όλο το σύστημα ορθολογικοποιήθηκε, έχει καταστεί διαφανές, υπάρχουν προκαθορισμένα κριτήρια που θα οδηγήσουν σε περικοπή στο ήμισυ από αυτά που υπάρχουν σήμερα –γίνεται η προκήρυξη μετά από δύο μέρες– αλλά θα είναι αξιόπιστα κέντρα.

Θέλω να κάνω και ένα πολύ συνοπτικό απολογισμό για το 1997. Μέσα από τον ΟΑΕΔ εκπαιδεύτηκαν πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες άτομα με κόστος είκοσι δύο δισεκατομμύρια (22.000.000.000) δραχμές, ενώ σε προγράμματα επιμόρφωσης συμμετείχαν περίπου πενήντα χιλιάδες εργαζόμενοι με κόστος ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές.

Οι επιδοτήσεις στοίχισαν πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) δραχμές, όσον αφορά τις νέες θέσεις

απασχόλησης και θα μπορούσα να αναφέρω μία σειρά άλλα μέτρα κοινωνικής πολιτικής που πήραμε σε σχέση με την επαγγελματική αποκατάσταση των ανέργων της GOOD YEAR ή αυτά που ακολούθησαν σε σχέση με την ΑΕΒΑΛ, τα λιπάσματα, τη Βαμβακουργία Βόλου, την Πειραική Πατραϊκή και τόσα άλλα.

Θα πω μία λέξη για τα επιδόματα ανεργίας, διότι έχει γίνει πολύς λόγος γι' αυτά. Το επίδομα ανεργίας ανέρχεται σήμερα σε ποσοστό 60% επί των καθαρών αποδοχών του ανειδίκευτου εργάτη. Το 1997 διαθέσαμε εκατόν εξήντα εννέα δισεκατομμύρια (169.000.000.000) σε σχέση με τα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) του 1996 και το 1998 θα παραμείνουμε στο ίδιο ύψος. Εδώ όμως, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, όπως είπα και στην αρχή, ότι ένα μεγάλο κομμάτι από αυτά, θα διατεθούν για ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης.

Είναι αξιοσημείωτο το εξής στοιχείο: Το 1993 το επίδομα ανεργίας οδηγήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία, μετά από σταδιακές μειώσεις, στο 40,9% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη και από το 1994 είχαμε αυξήσεις 30% τον ίδιο το χρόνο, 10% το 1995 και 10% το 1997.

Μια άλλη μεγάλη απόφαση που πήραμε είναι όπως γνωρίζετε, η νομοποίηση των οικονομικών μεταναστών. Από 1.1.98 τίθενται σε εφαρμογή τα σχετικά προεδρικά διατάγματα. Είναι μια τομή σε ό,τι συνέβαινε μέχρι σήμερα στην αγορά εργασίας. Επιδιώκουμε να αντιμετωπίσουμε, όσο γίνεται, αυτό που λέμε "μαύρη αγορά εργασίας" και να καταργήσουμε τα συγκριτικά οικονομικά πλεονεκτήματα που αποφέρει η χρήση της παράνομης εργασίας των οικονομικών μεταναστών, προς όφελος, σε τελική ανάλυση, της εθνικής οικονομίας, αλλά και των Ελλήνων εργαζομένων.

Θα πω δύο κουβέντες σε σχέση με τα κοινοτικά κονδύλια. Έχουμε ασχοληθεί πολλές φορές με το θέμα και σήμερα είμαστε σε μία εντελώς νέα κατάσταση, με χαρακτηριστικό ότι υπάρχει αξιοπιστία, διαφάνεια και ένα καλό κλίμα συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θέλω να πω εδώ ότι οι δαπάνες της περιόδου 1994–1997 θα ανέλθουν σε επίπεδο συνολικού κόστους εξακοσίων εξήντα τεσσάρων εκατομμυρίων (664.000.000) ECU ή διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δραχμές. Το ποσοστό απορρόφησης είναι 85% σε σχέση με τις δεσμεύσεις της περιόδου 1994–1997 ή 52% σε σχέση με τις συνολικές δεσμεύσεις του επιχειρησιακού προγράμματος.

Δύο λόγια για τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Έχουμε σχεδιάσει και υλοποιούμε ένα έργο συνολικού ύψους τετρακοσίων δισεκατομμυρίων (400.000.000.000) δραχμών στο χώρο της εργατικής κατοικίας, με υψηλά αναβαθμισμένη παροχή εργασιών και δανείων.

Θα θίξω σύντομα τα ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης. Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα της ριζικής αντιμετώπισης των διαρθρωτικών προβλημάτων τους. Γνωρίζετε ότι έχουμε ξεκινήσει έναν κοινωνικό διάλογο και μέσα στην άνοιξη θα υπάρχει το πρώτο σχέδιο νόμου, που θα αποτελεί μία τομή.

Μέχρι σήμερα –σας τονίζω– για να αντιμετωπίσουμε άμεσες ανάγκες –που έχουν να κάνουν και με περισσότερες ανάγκες που έχουν κάποιοι συνταξιούχοι– θεσμοθετήσαμε το ΕΚΑΣ. Η επέκτασή του έγινε με πρόσφατο νομοθέτημα και καταγράφεται στον προϋπολογισμό.

Θεσμοθετήσαμε την τιμαριθμική αναπροσαρμογή στα κατώτατα όρια των συντάξεων του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α. και των λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Θα μπορούσα να αναφέρω και το νέο νόμο για την εισφοροδιαφυγή.

Στέκομαι στον Ο.Γ.Α., που αρχίζει να λειτουργεί ως ταμείο κύριας ασφάλισης αγροτών από 1.1.98, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Βγήκαν οι αγρότες μας από την ασφαλιστική απομόνωση με τη διαδοχική ασφάλιση με το εργατικό ατύχημα και τόσα άλλα ζητήματα.

Μας κατηγορήσαν τελευταίως ότι καταργήσαμε κάποιες

διατάξεις από τους ασφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας. Ναι, οι συγκεκριμένες διατάξεις ήταν άδικες, είχαν ως στόχο τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους ανθρώπους του μόχθου. Ήταν μία πράξη δικαιοσύνης. Τηρήσαμε τις υποσχέσεις μας.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι η πολιτική μας στοχεύει, όπως είπα, σε ολοκληρωμένες παρεμβάσεις. Κάνουμε ένα έργο αναμφίβολα δύσκολο, με όπλο την ιδεολογία μας, το πολιτικό μας πρόγραμμα, τον κοινωνικό διάλογο και κυρίως τη συμμετοχή και την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Το έργο είναι δύσκολο. Ο ελληνικός λαός έχει τάξει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να απαντά στα δύσκολα. Έχουμε δώσει εξετάσεις και έχουμε πετύχει. Είμαστε η προοπτική, γι' αυτό θα είμαστε εμείς εδώ να απαντήσουμε και σ' αυτά τα δύσκολα προβλήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας προτείνω για την αυριανή ημέρα, το Σάββατο, και για την μεθεπόμενη, την Κυριακή, να πραγματοποιήσουμε εμβόλιμες συνεδριάσεις το πρωί.

Αύριο θα αρχίσουμε στις 10.30' μέχρι τις 15.30' και μεθαύριο, από τις 11.00', λόγω Εκκλησίας –που είναι ο κ. Γιακουμάτος να μου το πιστώσει αυτό;– μέχρι τις 15.30' επίσης.

Συζητήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων και καταλήξαμε, στο να συνεχίσουμε απόψε κανονικά μέχρι τις 01.30'. Όσοι μιλήσουν απόψε, θα μιλήσουν για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό, αλλά από αύριο το πρωί, από τις 10.30', όσοι λάβουν το λόγο, θα μιλήσουν για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Και το απόγευμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όσοι συνάδελφοι μιλήσουν από αύριο και μέχρι τέλους, θα μιλήσουν για επτά λεπτά.

Παραλλήλως, πρέπει να πω ότι έχει ανταποκριθεί και η Κυβέρνηση στην παράκλησή μας και μείωσε κατά δύο τους Υπουργούς που επρόκειτο να μιλήσουν.

Επομένως, θα εξοικονομήσουμε περίπου πενήντα λεπτά και από εκεί. Αν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δεν καλύψουν τα είκοσι λεπτά επειδή θα μιλήσουν πριν τους Αρχηγούς τους και επειδή μπορεί να δευτερολογήσουν, προβλέπω ότι σχεδόν το σύνολο των συναδέλφων που έχουν εγγραφεί θα μιλήσει.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως, συμφωνούμε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατανωώ την προσπάθεια που γίνεται για να μιλήσει ο μεγαλύτερος αριθμός συναδέλφων. Φοβάμαι όμως πολύ ότι χωρίζοντας τους Βουλευτές σε δύο κατηγορίες, των επτά λεπτών και των δέκα λεπτών, δημιουργείται ένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία, να αρχίσουμε από απόψε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Όχι, λέω να πάμε με δέκα λεπτά. Ίσως να πάμε μια ώρα παραπάνω, αλλά να πάμε με δέκα λεπτά για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επειδή βλέπω ότι είσθε από εκείνους που θα μιλήσουν απόψε, είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνήσετε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τι ώρα θα πάμε απόψε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μέχρι 01.30'.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ε, τότε είναι αδύνατον να μιλήσω απόψε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δηλαδή θέλετε να μιλήσετε δέκα λεπτά.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Όχι, μόνο εγώ, αλλά όλοι οι Βουλευτές. Να πάμε μια ώρα παραπάνω αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σάββατο θα

πάμε μέχρι 01.30'.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε καλύτερο. Άλλωστε το αίτημα είναι να μιλήσουν ει δυνατόν όλοι.

Ο κ. Σπύρος Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Όταν η οικονομία, κύριε Υπουργέ, πηγαίνει καλά, το νοιώθει πρώτα ο λαός. Και σήμερα ο λαός έχει φτώχεια, νοιώθει τη φορομπηχτική πολιτική που ασκεί η Κυβέρνησή σας. Όταν όμως οι λέξεις παραποιούνται και κακοποιούνται βάνουσα από τον κύριο Υπουργό Εργασίας λέγοντας ότι είναι "ειλικρινής και δίκαιο Προϋπολογισμός" και δεν έχει να πει τίποτα όταν στο Ζάππειο πριν δεκαπέντε μήνες ο Πρωθυπουργός έλεγε στον ελληνικό λαό ότι δεν θα μπουν άλλοι φόροι, αυτό δεν είναι ασυνέπεια, κύριε Υπουργέ;

Και όταν οι νέοι άνεργοι βρίσκονται σε απόγνωση, τι έχετε να πείτε; Αλλά όταν για τον κλάδο κύριας ασφάλισης των αγροτών δεν έχετε εγγράψει τίποτα το 1998, αυτή είναι η συνέπεια σας; Και πριν από μια ώρα ο κ. Πάχτας σε μια κρίση ευφορίας, που έφθασε τα όρια του παραληρήματος, αναφέρθηκε σε έργα μεγάλα, σε έργα ολοκληρωμένα και αγνοεί ότι όλα αυτά τα ξεκίνησε και τα δρομολόγησε η Νέα Δημοκρατία και ότι οι ίδιοι έχουν τεράστια την ευθύνη και για την καθυστέρηση και για την επιβάρυνση αυτών των έργων, όπως είναι το φυσικό αέριο, το ΜΕΤΡΟ, το Αεροδρόμιο στα Σπάτα. Και ξεχνάει ότι θα έχουμε το αεροδρόμιο των Σπάτων, που το κατασκευάζει ξένη εταιρεία, ενώ δεν θα έχουμε δρόμο να πάμε αφού τη λεωφόρο Σπάτα–Σταυρό–Ελευσίνα οφείλει να την κατασκευάσει με συγχρηματοδότηση η χώρα μας.

Το ότι αδυνατούν να βάλουν ένα ραντάρ στο δεύτερο μεγάλο αεροδρόμιο της χώρας, όπως και στην Κέρκυρα, δεν τους προκαλεί όνειδος, με αποτέλεσμα να χάνονται τόσο συνάνθρωποί μας.

Το ότι ένα χρόνο ο κ. Σημίτης δεν υπογράφει τη διοικούσα επιτροπή του Ιονίου Πανεπιστημίου στον κ. Αρσένη, δεν τους απασχολεί.

Τη μη απορρόφηση πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το τονίζουν οι περιφερειάρχες στην χώρας σε κάθε ομιλία τους.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που κατατίθεται κάθε χρόνο για συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων, είναι ένα πολιτικό εργαλείο στα χέρια της Κυβέρνησης που καθορίζει τους άξονες της πολιτικής που θα εφαρμόσει στο χρόνο που ακολουθεί. Αυτός ο προϋπολογισμός συνδέεται με τους αμέσως προηγούμενους και σαφώς επηρεάζεται από τα προβλήματα που δημιουργήσαν αυτοί κατά την εκτέλεσή τους.

Αυτά τα προβλήματα, είτε πρόκειται για στερήσεις εσόδων είτε για αύξηση δαπανών είτε έχουν σχέση με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προσπαθεί να τα αλλοιώσει και να τα ωραιοποιήσει η Κυβέρνηση με διάφορες αλχημείες, ώστε ο νέος προϋπολογισμός να είναι ενίοτε πραγματικός.

Δυστυχώς, όμως, ο Προϋπολογισμός του 1998 έχει υποστεί τις παραμορφώσεις αυτών των επεμβάσεων, αφού τα λογιστικά τεχνάσματα επ'αυτού έχουν πάρει πρωτοφανείς διαστάσεις. Παρά ταύτα, κύριοι συνάδελφοι, ο κάθε προϋπολογισμός, πέρα από τις συνέπειες που έχει στο λαό, εκπέμπει και πολιτικά μηνύματα, που έχουν καταλυτική επίδραση τόσο στην οικονομία, όσο και στην ψυχολογία του λαού.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι μέσα από τους τελευταίους προϋπολογισμούς και ιδιαίτερα τον συζητούμενο σήμερα Προϋπολογισμό του 1998, αναδεικνύεται η πολιτική της Κυβέρνησης, που τη χαρακτηρίζει η πλήρης εγκατάλειψη της ιδεολογίας της. Δεν ανταποκρίνεται στις προγραμματικές διακηρύξεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι ως προϋπολογισμός αντιλαϊκός, αντιαναπτυξιακός, καθαρά φορομπηχτικός, φοροεισπρακτικός και άδικος. Προϋπολογισμός φτώχειας είναι. Το 76% των μισθωτών κατά δήλωση της ΓΣΕΕ, είναι στα όρια της φτώχειας. Δικαίως, λοιπόν, ο κ. Σημίτης θα μείνει στην ιστορία ως ο Πρωθυπουργός των φόρων.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 αναδεικνύει καθαρά την ταυτότητα της Κυβέρνησης που τη διακρίνει η ατολμία, η ενοχή για το χθες, του οποίου υπήρξε ο διαμορφωτής και

συναυτουργός και που την κρατάει σήμερα δέσμια των ιδεολογικών αγκυλώσεων των συντεχνιών και του μεγάλου κράτους.

Ασφαλώς και αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι στόχοι αυτού του προϋπολογισμού δεν υπηρετούνται, αν θεωρηθεί ότι στόχος του προϋπολογισμού είναι η ισόρροπη ανάπτυξη και της περιφέρειας και του κέντρου, η εξασφάλιση του εισοδήματος και η αναδιανομή των πόρων καθώς και η ευρωπαϊκή μας σύγκλιση. Και αυτό γιατί με υποκριτικό μακινιάζ που ωραιοποιεί την εικόνα της οικονομίας, δεν καλύπτεται η γύμνια ούτε τα γυάλινα πόδια πάνω στα οποία στηρίζεται η ελληνική οικονομία. Μία εικόνα που απέχει πολύ από την πραγματικότητα!

Η πρόσφατη χρηματιστηριακή κρίση, που δεν ήταν παρά ένα φτέρνισμα στο μακρινό Χονγκ-Κονγκ, μετετράπη στη χώρα μας σε νομισματική κρίση με υψηλό κόστος και σοβαρές παρενέργειες, που επιβεβαιώνουν τα παραπάνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χρηματιστηριακή κρίση και η εν συνεχεία νομισματική κρίση δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η αφορμή. Τα αίτια είναι άλλα. Είναι οι διαρθρωτικές αδυναμίες μας. Η μετάθεση για το 2001 για την ένταξή μας στην ΟΝΕ, έρχεται να επαληθεύσει μία ακόμη φορά τις παραπάνω θέσεις μας.

Η μετάθεση αυτή για το 2001 ασφαλώς δεν γίνεται με τη θέλησή μας αλλά υποκρύπτει και σοβαρούς κινδύνους: Πρώτον, γιατί μετατρέπει την Ελλάδα σε απλό παρατηρητή των οικονομικών πρωτοβουλιών και αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, την καθιστά ευάλωτη των ποικίλων χρηματιστηριακών και νομισματικών πιέσεων.

Και τρίτον, διατρέχει τον κίνδυνο να υπάρξει αλλαγή των κριτηρίων λόγω της εισόδου νέων χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τη δημιουργία, λοιπόν, ενός ημιαυτονόμου τρόπου άμεσης ένταξης, έναντι οιασδήποτε θυσίας για να μη χρειαστεί αργότερα να επαναδιαπραγματευθούμε την είσοδό μας στην ΟΝΕ, ίσως θα έπρεπε να τη λάβει σοβαρά υπόψη της η Κυβέρνηση. Γιατί η συμμετοχή μας στην ΟΝΕ δεν έχει μόνο οικονομικά οφέλη, έχει και εθνικά οφέλη και οφέλη που έχουν σχέση με την εθνική ασφάλεια, ιδιαίτερα σήμερα, που η νέα δομή του ΝΑΤΟ οφείλει να μας προβληματίσει. Δεν είναι ώρα βέβαια να το συζητήσουμε, αλλά ομοιάζει με εκείνο το "αφήσαμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα, είτε αυτά είναι βραχονησίδες είτε είναι μικρές νησίδες".

Εμείς συμφωνούμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι κανείς σήμερα δεν μπορεί να υποσχεθεί στον ελληνικό λαό ότι ζούμε σε εποχή μοιρασίας. Εξάλλου, τις αβασάνιστες, ανεύθυνες και δημαγωγικές μοιρασίες της δεκαετίας του '80 πληρώνουμε σήμερα. Με λίγα λόγια πληρώνουμε το λογαριασμό που οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρέωσαν τον τόπο και που οι Κυβερνήσεις του κ. Σημίτη απέδειξαν ανικανότητα να δαμάσουν.

Η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει άλλο, όταν για κάθε εκατό δραχμές που παράγονται στη χώρα, οι εξήντα πέντε περίπου δραχμές πηγαίνουν για να καλύψουν δαπάνες του κομματικού κράτους.

Και είναι ντροπή την αποεπένδυση, την αυξανόμενη συνεχώς ανεργία κυρίως των νέων, την αύξηση των νεόπτωχων, τον καθημερινό κλείσιμο των μικρών και μεσάιων επιχειρήσεων, τον περιορισμό της οικονομικής δραστηριότητας, την αποβιομηχάνιση της χώρας και τη μείωση του εμπορικού μας στόλου η Κυβέρνηση να τη βαπτίζει "επιτυχημένη οικονομική πολιτική".

Μάλιστα, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Πρωθυπουργό, επιτέλους τι είδους πολιτική είναι αυτή που ακολουθεί; Είναι φιλελεύθερη, είναι αριστερή, είναι ευρωπαϊκή, είναι σοσιαλιστική; Ο εκσυγχρονισμός ταυτίζεται με το νεοσυντηρισμό. Εμείς, λέμε, ότι δεν ασκείται ούτε πολιτική ούτε μακροπρόθεσμη στρατηγική, αλλά μία θολή αναποτελεσματική μικρολογιστική.

Η Κυβέρνηση δηλώνει ότι 1997 θα πετύχει ρυθμούς ανάπτυξης του 3,5% και το 1998, 3,7%. Δεν μας απαντά,

όμως, πώς η ανεργία αυξάνει συνεχώς δημιουργώντας είκοσι χιλιάδες νέους ανέργους το χρόνο για να φθάσει η ανεργία στο 10,7%, το 1998.

Ενοχλείται η Κυβέρνηση, όταν λέμε ότι εφαρμόζει πολιτική φοροεισπραχτική και φορομνηστική και ότι επιθυμεί να εισπράξει επιπλέον εννιακόσια σαράντα έξι δισεκατομμύρια (946.000.000.000). Οι άμεσοι φόροι, λοιπόν, είναι τετρακόσια οκτώ δισεκατομμύρια (408.000.000.000) και οι έμμεσοι φόροι είναι πεντακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (550.000.000.000) και μετακυλίνουν στους χαμηλόμισθους.

Ιδιαίτερα για τον τουρισμό, ο οποίος αποτελεί σημαντικό τομέα της οικονομίας μας, προβλέπεται η κατάργηση των περιφερειακών διευθύνσεων του ΕΟΤ και η ένταξή τους στις νομαρχιακές περιφέρειες. Πρόκειται για διαλυτική ενέργεια και όχι για αποκέντρωση, ενώ στην ουσία δεν προσφέρει μείωση του κόστους λειτουργίας τους, αλλά απλώς μεταβιβάζει το κόστος σε άλλο φορέα. Δεν πρόκειται για αποκέντρωση, αλλά για πολυδιάσπαση. Το 1993 αφήσαμε ογδόντα εκατομμύρια (80.000.000), ζημίες ενώ το 1998 προβλέπει τέσσερα δισεκατομμύρια εννιακόσια πενήντα εκατομμύρια (4.950.000.000) δρχαμές. Και ερωτώ την κυρία Υπουργό, για πού προορίζει τα τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) που αναφέρονται στη σελίδα 32 του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ως επιχορηγήσεις νομικών προσώπων για κατασκευές έργων; Επίσης τα δέκα δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (10.500.000.000) που αναφέρονται σε επιχορηγήσεις νομικών προσώπων και λοιπές δαπάνες; Από αυτά τα είκοσι τρία δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (23.500.000.000) τα μόνα που μπορούν να δικαιολογηθούν είναι πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) ή έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) που θα πάνε για τη διαφήμιση και που δεν έχει αρχίσει ακόμα.

Ένας άλλος τομέας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η γεωργία την οποία εγκατέλειψε η Κυβέρνηση. Οι αγρότες βρίσκονται σε πλήρη απόγνωση και οι ελαιοπαραγωγοί βλέπουν την τιμή του λαδιού να εξευτελίζεται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σπύρου, αγαπητέ συμπατριώτη Επτανήσιε, παρακαλώ να ολοκληρώσετε την ομιλία σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Το κόστος παραγωγής δυστυχώς, υπερβαίνει την τιμή πώλησης του λαδιού. Μήπως ο κύριος Υπουργός δεν επικοινωνεί με τον αγροτικό κόσμο;

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας ότι η Κυβέρνηση απέτυχε σε όλους τους τομείς και ο λαός είναι σαστισμένος, απογοητευμένος, κουρασμένος και παρακολουθεί τη σοσιαλιστική κυβέρνηση να κατατάσσει τους άνεργους, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους στους έχοντες και κατέχοντες. Η εικόνα είναι τραγική και η Κυβέρνηση αργά ή γρήγορα θα πάρει την απάντηση.

Συνεπώς, ο φετινός προϋπολογισμός είναι άδικος, διάτρητος και αντιλαϊκός και απορώ γιατί οι κύριοι της Κυβέρνησης είναι τόσο ικανοποιημένοι.

Συνεπώς ο Προϋπολογισμός του 1998 δεν έχει βάθος χρόνου, δεν έχει προοπτική, γι' αυτό και εσείς κύριοι νιώθετε προσωρινοί, μετέωροι, νιώθετε φευγάτοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ροκόφυλλος έχει το λόγο.

Να μη βάλουμε τον κ. Κοντομάρη και έχουμε Κερκυραϊκό πόλεμο!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Ακούγοντας την ευκολία του καταγγελτικού λόγου πολλών ρητόρων της Αντιπολίτευσης, ιδίως της Αξιωματικής, θα μπορούσε κάποιος να συναγάγει το συμπέρασμα ότι ο προϋπολογισμός δεν είναι παρά μία άσκηση επί χάρτου, όπου τα πάντα εξαρτώνται από την καλή ή κακή, τη σκληρή ή ήπιη ή την ευαίσθητη διάθεση του Υπουργού των Οικονομικών και της Κυβέρνησης στο σύνολό της. Βέβαια, αν επρόκειτο για άσκηση επί χάρτου θα είχατε δίκιο να ζητάτε, να διεκδικείτε, να διαμαρτύρεστε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι όποιος κοιτάξει λίγο προσεκτικότερα τα πράγματα θα διαπιστώσει ότι

ο προϋπολογισμός είναι μια επίπονη προσπάθεια οργάνωσης των εσόδων και των δαπανών του κράτους και επομένως εξαρτάται από δύο βασικούς παράγοντες.

Ποια είναι η κατάσταση της οικονομίας που έχει μπροστά του εκείνος που προϋπολογίζει και ποιοι είναι οι στόχοι προς τους οποίους υπάρχει ανάγκη να οδηγηθεί η χώρα.

Όταν ήλθε το ΠΑΣΟΚ και πάλι στην εξουσία το τέλος του 1993, όλοι σας θυμάστε –και θέλω να το θυμίσω στην Αξιωματική Αντιπολίτευση που μας παρέδωσε την εξουσία, με τη θέληση βέβαια του ελληνικού λαού– ότι επιτέλους ο πληθωρισμός βρισκόταν στο 12,3%, το έλλειμμα της Κυβέρνησης στο 13,8%, το χρέος στο 111,6%, του ΑΕΠ, οι ιδιωτικές επενδύσεις είχαν μειωθεί το 1993 κατά 3,7% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο και το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν είχε και αυτό μειωθεί κατά –1%. Αυτή ήταν η κατάσταση που παραλάβαμε. Και ακόμα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι καλό να θυμάστε τους αριθμούς και τα μεγέθη μας σε ένα άλλο πεδίο. Μας παραδώσατε ένα λαό εργαζομένων, μισθωτών και συνταξιούχων, που είχαν υποστεί και τα τέσσερα χρόνια της διακυβερνήσεώς σας μείωση του πραγματικού τους εισοδήματος, αφού για κάθε χρόνο εισέπρατταν λιγότερο από τον πληθωρισμό, μικρότερες αυξήσεις από τον πληθωρισμό. Και μάλιστα υπήρξε και μια χρονιά, εκείνη του 1992, που καταρρίψατε κάθε παγκόσμιο ρεκόρ, αφού η εισοδηματική σας πολιτική εκείνη τη χρονιά έδωσε αύξηση μηδέν το πρώτο εξάμηνο, μηδέν το δεύτερο εξάμηνο, το περίφημο 0+0% τη στιγμή που ο πληθυσμός “έτρεχε” με 15% περίπου.

Αυτή ήταν η κατάσταση. Συνολική απώλεια του πραγματικού εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων 11% τα τέσσερα χρόνια της νεοδημοκρατικής δημοσιονομικής λαίλαπας. Αυτό παραλάβαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μία οικονομία με τεράστιες τρύπες και ένα λαό εξασθενημένο από τη σκληρή λιτότητα που του είχατε επιβάλλει για τέσσερα ολόκληρα χρόνια.

Εδώ θα ήθελα να επαναλάβω μια φράση, σαφώς σχελιαστική που έκανε ο πολύ καλός κατά τα άλλα συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Παυλόπουλος.

Ο κ. Παυλόπουλος ανέφερε έναν φυσικό του περασμένου αιώνα, τον Λίχτεμπεργκ, ο οποίος είπε μια φράση την οποία παράφρασε εκείνος για να μας πει, ότι κατά Λίχτεμπεργκ –και κατά Παυλόπουλο– ο προϋπολογισμός μας για το 1998 δεν είναι παρά “καινούριες ματιές μέσα από παλιές τρύπες”. Λοιπόν, εγώ αποδέχομαι αυτή τη σχελιαστική έκφραση. Υιοθετούμε τις καινούριες ματιές. Είναι οι δικές μας ματιές για έναν καινούριο κόσμο, για μια καλύτερη Ελλάδα, είναι οι δικές μας ματιές για ανακαίνιση, και εκσυγχρονισμό των δομών της οικονομίας μας. Οι τρύπες, όμως είναι οι δικές σας τρύπες, αυτές που αφήσατε στο σώμα της οικονομίας με τη μείωση του εθνικού εισοδήματος, με τη μείωση των επενδύσεων, με το τρομακτικό έλλειμμα του 13,8% με τον καλπάζοντα το '93 πληθωρισμό, κλπ. Αυτές ήταν οι δικές σας τρύπες. Και αναγκαστικά έπρεπε οι ματιές μας να περάσουν μέσα από αυτές τις τρύπες. Αυτό λέει η θεωρία, αυτό λέει η πρακτική. Δεν μπορούσαμε να ξεφύγουμε από αυτό που μας παραδώσατε, από την πραγματική κατάσταση της διάτρητης οικονομίας του 1993, όταν με τη θέληση του ελληνικού λαού ξαναπήραμε την ευθύνη της διακυβέρνησής της χώρας.

Δεν είναι μόνο αυτό. Είχαμε και μία πολύ μεγάλη δέσμευση. Στο τέλος του 1993 είχαμε δεσμευμένους τους στόχους, τους εξαιρετικά φιλόδοξους στόχους. Τόσο φιλόδοξους, ώστε για τα περισσότερα στελέχη όλων των παρατάξεων –και ιδίως αυτών που βρίσκονται σήμερα στην Αντιπολίτευση– η πραγματοποίησή τους ήταν εντελώς ανέφικτη, σχεδόν χιμαιρική. Ομιλώ γι' αυτούς τους στόχους, τους στόχους του Μάαστριχτ, για τους οποίους είχε νομικά δεσμευθεί η χώρα επί των ημερών της δικής σας κυβέρνησης, το 1992, αλλά και με τη ψήφο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Με την ψήφο τη δική σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Δεν κρύβω τίποτα, κύριε Σιούφα! ...Βουλευτών που αντιπροσώπευαν το 95% του εκλογικού Σώματος, υπήρχε η νομική και πολιτική δέσμευση η οποία έπεσε πλέον στις πλάτες μας, στόχοι πάρα πολύ βαρείς (το

13,8% του ελλείμματος του '93 να το κάνουμε στο τέλος του 1998 κάτω από 3%, το 12,3% του πληθωρισμού να το μειώσουμε κάτω από το 3%, να ανεβάσουμε το ΑΕΠ, να σταθεροποιήσουμε και να αρχίσουμε μειώνοντας το χρέος). Ήταν ένα ηράκλειο καθήκον που έπρεπε να εκπληρώσουμε και το γεγονός ότι προσεγγίσαμε αυτούς τους εκπληκτικά δύσκολους και φιλόδοξους στόχους αποτελεί τιμή για την Κυβέρνησή μας, για την παράταξή μας και πρώτα απ' όλα για τους δύο διαδοχικούς Πρωθυπουργούς μας, τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Κώστα Σημίτη και το μόνιμο υπεύθυνο της οικονομικής πολιτικής που όλοι τον γνωρίζουμε και είναι εδώ και μας παρακολουθεί απόψε.

Γιατί βεβαίως εάν δεν τα καταφέρναμε να προσεγγίσουμε, εσείς οι ίδιοι θα μας ρίχνατε το λίθο του αναθέματος. Ήδη βρήκατε το απίθανο θάρρος, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να μας εγκαλέσετε που δεν τα καταφέραμε να περάσουμε με την πρώτη τάξη, με την πρώτη κατηγορία, στην Ευρώπη, χωρίς να κοιτάξετε τον καθρέπτη των δικών σας αρνητικών πραγματοποιήσεων μέχρι το 1993. Από εκεί αναγκαστικά ξεκινήσαμε.

Και τα καταφέραμε, ευτυχώς, ώστε ο πληθωρισμός να πέσει στο 4,8% (και του χρόνου κάτω από το 3%, στο 2,5%), το έλλειμμα να πάει στο 4,2% (και το 1998 στο 2,4%) από 13,8%. Το ΑΕΠ, μια και σας νοιάζει η πραγματική σύγκλιση, από –1% το '93 να αναρριχηθεί στο ζηλευτό επίπεδο του 3,5% το 1997 (και του 3,7% του χρόνου) που είναι πολύ πάνω από το μέσο όρο των δεκαπέντε χωρών της Κοινότητας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται φέτα στο 2,3%. Αυτός είναι ο μέσος όρος της και εμείς καταφέραμε, παρ' όλες αυτές τις φοβερές δυσκολίες, να φτάσουμε στο 3,5%, να ξεπεράσουμε κατά 50% την επίδοση της Γαλλίας, της Γερμανίας και των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βέβαια, εσείς λέτε κάτι και πρέπει να είμαι προσεκτικός σ' αυτό. Λέτε, ξέρετε ότι οι προϋπολογισμοί του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1994 και δώθε, ε, πέφτουν έξω. Μάλιστα, τολμάτε να ψελλίσετε ότι είναι και πλαστοί. Δηλαδή θέλετε να πείτε ότι υπάρχει μια απόκλιση ανάμεσα στον προϋπολογισμό των εσόδων και των δαπανών που κάναμε στους τέσσερις προϋπολογισμούς που είχε η Κυβέρνησή μας την τιμή να εμφανίσει και τις πραγματοποιήσεις. Μετρήσατε όμως ποτέ αυτήν την απόκλιση; Ο μέσος όρος, λοιπόν –γιατί δεν λέχθηκε αυτό μέχρι τώρα από κανένα– αυτής της απόκλισης των τεσσάρων ετών στους δικούς μας προϋπολογισμούς είναι μόλις 13% κάτι που είναι διεθνώς ανεκτό. Ξέρετε πόση είναι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η απόκλιση των δικών σας προϋπολογισμών κατά την τετραετία 1990–1993; Είναι 35,5%. Επομένως, χρειάζεται πολύ “θάρρος” για να μας εγκαλείτε, να μας λοιδορείτε, να μας μέμφεσθε, για πράγματα για τα οποία δεν νομιμοποιείσθε με τίποτα. Η απλή παράθεση των αριθμών πείθει ότι είσθε οι πλέον ακατάλληλοι για να μας εγκαλέσετε και να μας κατηγορήσετε για ένα τέτοιο ζήτημα.

Και είναι και κάτι ακόμα. Μην ξεχνάμε ότι στο κάτω –κάτω της γραφής, οι όποιες επιτυχίες της Κυβέρνησης, οι όποιες επιτυχίες της οικονομίας, εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό, όχι μόνο από την Κυβέρνηση αλλά και από την ποιότητα του αντιπολιτευτικού λόγου. Όταν εσείς συνεχώς διασπείρετε ειδήσεις που είναι ικανές να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στο νόμισμα και στην υγεία της οικονομίας, όταν συνεχώς –ακόμα και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα– κινδυνολογείτε, όταν συνεχώς από τις στήλες των εφημερίδων, και τα ραδιοτηλεοπτικά παράθυρα, καθώς και από όλες τις δυνατότητες που ο ελεύθερος λόγος παρέχει στην Αξιωματική Ιδίως Αντιπολίτευση, προσπαθείτε να μας εμφανίσετε μια οικονομία καταρρέουσα, είναι φυσικό αυτό να επηρεάζει. Χωρίς αυτή την αρνητική ποιότητα της δικής σας αντιπολιτευτικής πράξης, να είσθε βέβαιοι ότι τα αποτελέσματα της οικονομίας μας θα ήταν ακόμα πιο καλά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυστυχώς, ο χρόνος τελείωσε, αγαπητοί συνάδελφοι. Όσο

γρήγορα και αν μιλούσα, δεν ήταν εύκολο να προλάβω. Έχω μερικά πράγματα, ενδιαφέροντα κατά τη γνώμη μου, να προσθέσω.

Εγκαταλείπω το Βήμα και είμαι βέβαιος, ότι αν σκεφθείτε με τη συνειδησή σας ελεύθερη, δεν μπορεί παρά να επιβραβεύσετε την προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, όσα χρόνια είμαι εδώ μέσα και για όσα θα μείνω –είμαι σίγουρη– ακούγονται, ακούγονταν και θα ακούγονται προτάσεις αναβάθμισης αυτής της συζήτησης. Πιστεύω, ότι η αναβάθμιση σ' αυτήν την περίπτωση σημαίνει ένα απλό πράγμα: Εύληπτη, ολοκληρωμένη αναφορά και έντιμη επικοινωνία με το λαό που μας ακούει. Η μεταξύ μας μακρά συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή και στην Ολομέλεια τίποτα δεν μπορεί να προσφέρει. Καμία αλλαγή δεν γίνεται αποδεκτή, όπως πάντα, κανένα φτιασίδι δεν μπορεί να προστεθεί στο πακέτο. Αυτό το πακέτο, που με υπερηφάνεια και καταχειροκροτούμενο από τη Συμπόλιτευση είδαμε τον κ. Παπαντωνίου να προσφέρει στον Πρόεδρο της Βουλής. Και είχε όντως ο κύριος Υπουργός την ικανοποίηση της εξαντλημένης μαμμής που παραδίδει στην πρωτοτόκο μάνα το νεογέννητο βρέφος της. Και συμφωνούμε όλοι στη δυσκολία, αν όχι στη μέθοδο αυτής της γέννας.

Αλλά, ως σκεφθούμε απόψε τον ελληνικό λαό και ως αναρωτηθούμε τι να καταλαβαίνει, άραγε, απ' όλα αυτά τα νούμερα που εκτοξεύονται στα αυτιά του τότε με "ωσαννά" και τότε με "ωμέε".

Προσπάθησα κριτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπεύθυνα και καλόπιστα πάντα να δω το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων –και μ' αυτό θα σας απασχολήσω– και του χρεos και του αύριο. Πώς άραγε, σκέφθηκα, να ερμηνεύει ο εντολέας μας λαός τα στοιχεία, τότε σε μαύρο και τότε σε άσπρο φόντο, που του πετάνονται αριθμητικά, ασύνδετα με έργο, στο πεδίο, και χωρίς αξιόπιστη αποτίμηση ή πρόβλεψη των επιπτώσεων της ισχύουσας ή της προτεινόμενης πολιτικής; Πώς να ανταποκριθεί ο ελληνικός λαός στην κουλτούρα της *per mare per terra* απορρόφησης, στην εξαγγελία της αξιοποίησης κοινοτικών κονδυλίων σε επίπεδο εξάντλησης των δεσμεύσεων, όπως ανακοινώνει ατάρεσκα η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων, όταν στο οικείο περιβάλλον του καθενός μας δεν βλέπουμε έργα τελειωμένα, βλέπουμε έργα βαλτωμένα και πολλές φορές μακράν της εκκίνησης; Πώς αντέχει, άραγε, ο ελληνικός λαός να ακούει για δεκάτη φορά τον κ. Λαλιώτη να προβαίνει στις ίδιες εξαγγελίες, αυτές που έκανε το 1996, το 1995, το 1994 και που είναι ταυτόσημες –σας διαβεβαιώ– με το "μαζικό αναπτυξιακό πρόγραμμα" του Ανδρέα Παπανδρέου το 1987;

Το μόνο που έλασε ο κοινωνικός έλεγχος του συμπαθούς περιπετρά στα παράθυρα του ΣΚΑΙ ήταν να μας θυμίσει ότι το Μετρό πρωτοεξαγγέλθηκε στον τόπο μας το 1957. Πώς να αντιληφθεί ο ελληνικός λαός την πάντα ισχύουσα και σταθερά μεγεθυνόμενη αδυναμία της Δημόσιας Διοίκησης, όταν όλοι οι εκπρόσωποί του, όλοι εμείς, ψηφίσαμε για χάρη του, υποτίθεται, την εισαγωγή θεσμών πολυδάπανων συμβούλων, που όχι μόνο θα ανέπτυσαν τεχνογνωσία, αλλά θα καθιστούσαν το ελληνικό δημόσιο και τον τομέα των υπηρεσιών παραγωγικούς μηχανισμούς πολύτιμης και μάλιστα εξαγωγικής εμπειρίας και αξιοσύνης;

Αναρωτιέται για πολλά σήμερα ο ελληνικός λαός, αλλά δυστυχώς για όλους μας είναι πεπεισμένος, περισσότερο από ποτέ, ότι η διαχείριση του δημόσιου χρήματος είναι ένα εργαλείο συναλλαγής με ένα μικρό, αλλά σταθερά διευρυνόμενο κύκλο παραγόντων, που στήριξε τη σημερινή Κυβέρνηση υπό το βάρος του άγχους της συμμετοχής στην πίττα αυτών που ιδιοτελώς ανέλεγκτα και ατιμώρητα αλλοιώνουν την πραγματικότητα για την παραγωγή δημοσίων έργων στον τόπο μας και στη διαχείριση των προμηθειών, αυτών που υποτιμούν και σπιλνούν και μας τους έντιμους πολιτικούς και την πλειοψηφία των εντίμων ανθρώπων της Δημόσιας Διοίκησης

και το εκλεκτό κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας μας. Εκτός δε τούτου, δυναμιτίζουν την αξιοποίηση και την εκμετάλλευση κάθε χρήσιμης και αποδοτικής, για το σύνολο του ελληνικού λαού, ιδέας ή δραστηριότητας του ιδιωτικού τομέα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ακράδαντα, ότι η επιτακτική εθνική ανάγκη για απόκτηση υποδομών, διατομεακά, δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση των δημοσίων έργων ως πεδίο κομματικής αντιπαλότητας.

Από τη Νέα Δημοκρατία υπάρχει και πρόθεση και γνώση για δημιουργική συμβολή. Και εδώ παρατηρείται το οξύμωρο: Η Αντιπολίτευση να προσφέρει λύσεις και για τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου και για επανακαθορισμό σωστών αναπτυξιακών κατευθύνσεων και για την αναβάθμιση της διοίκησης, που πολλές φορές ευθύνεται, πέραν της πολιτικής ηγεσίας, για εσφαλμένες εφαρμογές, ακόμα και για έκδοση παρανόμων και ακύρων πράξεων.

Η Κυβέρνηση απέναντι από τέτοια Αντιπολίτευση συνεχίζει να αυτοσχεδιάζει, τελευταίως δε με εντατικοποιημένους ρυθμούς, τόσο που να αναρωτιέμαι, γιατί όλοι θέλουν να κλείσουν όχι μόνο το χρόνο αλλά και το "χαρτοφυλάκιο" περίπου; Να 'ναι άραγε το σύνδρομο της πόρτας που έδειξε ο κ. Σημίτης ή ο φόβος και το φόβητρο της κάλπης;

Κανένας και πουθενά, κύριοι συνάδελφοι, δεν παρεμβαίνει με λύσεις, λύσεις αξιόπιστες και οριστικές που για να υπάρξουν χρειάζονται πραγματική κατανόηση των προβλημάτων και βεβαίως άριστη τεκμηρίωση.

Πρέπει η Κυβέρνηση να θυμηθεί ή να μάθει ότι ο σχεδιασμός του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, το ραντεβού της σύγκλησης, αλλά και ο στόχος της ανάπτυξης της ίδιας έχει περιεχόμενο πολύ ευρύτερο από την επίτευξη κάποιων δεικτών. Η ενιαία πράξη, το Μάαστριχτ, το Άμστερνταμ ατενίζουν πολύ μακρύτερα της ισότιμης συμμετοχής σ' ένα υγιές ευρωπαϊκό και παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον, πέραν του δικαιώματος στην εργασία, πολύ πιο πέρα από την πρόσβαση στη γνώση.

Λεκτικά αποδεικνύεται βεβαίως, ότι ο κ. Λαλιώτης και ο κ. Βενιζέλος, περισσότερο από τους άλλους το έχουν καταλάβει και το αξιοποιούν αυτοδιαφημιζόμενοι. Το περιβάλλον, φυσικό, ανθρωπογενές και πολιτισμικό" λέγουν, ότι είναι το μεγάλο μας ατού. Μονόδρομος για την Ελλάδα λέει ο ένας, μονοκαλλιέργεια για τις προοπτικές μας λέει ο άλλος. Αυτό πώς καθρεφτίζεται, κύριοι συνάδελφοι, στον απολογισμό και στον προϋπολογισμό που καλούμεθα να ψηφίσουμε;

Τα πολυσέλιδα περιβαλλοντικά διαγράμματα αποδεικνύονται φούμαρα. Το Κτηματολόγιο, το απαραίτητο υπόβαθρο σύγχρονου σχεδιασμού, χωρίς ακόμα, μετά από τέσσερα χρόνια, θεσμικό πλαίσιο καν, παραπέμπεται εις τας καλένδας του Σαντέρ και εύχομαι στην αξιοσύνη μίας άλλης Κυβέρνησης.

Ο κ. Λαλιώτης δεν είναι μόνο αργοπορημένος χρονοδιαγραμματικά, είναι εκτός προγράμματος πλήρως. Και το χειρότερο; Είναι απροκάλυπτα αναντίστοιχη η εκταμίευση των πληρωμών του προς το υλοποιηθέν φυσικό αντικείμενο των έργων. Μήπως ήρθε η ώρα να καταλάβουμε όλοι την ανάγκη αναβάθμισης του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή μήπως ήρθε η ώρα να αρθεί η ευρωπαϊκή μας συνείδηση στο ύψος των περιστάσεων και να ζητήσουμε την προστασία του ιδρώτα του συγχρηματοδοτούντος Ευρωπαίου πολίτη, προσφεύγοντες ίσως στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο;

Εντέλει, κλείνω καταγγέλοντας με οργή την αναληγσία της Κυβέρνησης στον τομέα του πολιτισμού και του ίδιου του Πρωθυπουργού κυρίως. Λέω του Πρωθυπουργού γιατί ήταν όντως πολύ καλύτερη η πρόταση Βενιζέλου για τον τομέα ευθύνης του, από αυτή που υιοθετήθηκε.

Ο πολιτισμός κύριοι συνάδελφοι, έχει και κατέχει για το 1998 το 1,8% του Π.Δ.Ε. Ποτέ δεν κατέβηκε κάτω από 3 και όλοι, προς τιμή μας, φωνάζαμε για το 3 πέρυσι και πρόπερσι. Ο κ. Βενιζέλος είπε: "Δεν έχουν ωριμάσει στον τόπο μας οι συνθήκες που θα επέβαλαν αλλαγή νοοτροπίας σε σχέση με τον πολιτισμό". Και βεβαίως μας γέμισε αισιοδοξία υποδεικνύοντάς μας ότι υπάρχει το ΛΟΤΤΟ και ένα νέο τηλεπαιχνίδι που θα συμβάλει στον πολιτισμό. Βεβαίως αυτό το παιχνίδι

θα κάνει τους ροζ, λογαριασμούς πράσινους και μαύρους.

Μετακόμισε προς τους αμαρτωλούς αυτοκινητόδρομους, και παραπέρα στο Σαντέρ, το μουσείο της Ακρόπολης και κόπηκαν άνωθεν και οι οφειλόμενες αμοιβές για το πρώτο έργο, για τις πρώτες έξι μελέτες της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας. Σας καλώ να θυμηθείτε τις τυμπανοκρουσίες των μεγάλων οραμάτων σ' αυτήν την Αίθουσα επί τέσσερα χρόνια.

Το χειρότερο από όλα είναι σ' ότι αφορά στο πρόγραμμα "Τουρισμός-Πολιτισμός", όπου εις βάρος του πολιτισμού αυξήθηκε το αναπτυξιακό βάρος των ΠΟΤΑ, που είναι το μέγιστο σκάνδαλο -τουλάχιστον σε οικιστικό επίπεδο, που μπορώ να κρίνω- της κ. Παπανδρέου.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ καταψηφίζω τον προϋπολογισμό και θα δηλώσω παρούσα για την άμυνα, εκτός εάν ο Υπουργός Άμυνας με πείσει ότι πρέπει και εκεί να καταψηφίσω. Το κάνω συμβολικά για να ζητήσω από τον Πρωθυπουργό, από τον Υπουργό Άμυνας, από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας μία συμβολική έστω μετάγγιση πόρων προς τον πολιτισμό και προς τη Γενική Γραμματεία Ισότητας, κύριε Πρόεδρε.

Είπα να υπάρξει μια φωνή αντίστασης σε αυτήν την Αίθουσα, μια πρόσκληση για σκέψη, μήπως ξυπνώντας την υπνοβατούσα πολιτισμική μας συνείδηση, μπορέσουμε να ενισχύσουμε και την εθνική μας άμυνα, πέρα από τα οπτικά συστήματα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο, ο οποίος άργησε και εισήλθε καθ' ον χρόνο μιλούσε ο κ. Γιακουμάτος. Για το λόγο αυτό θα του αφαιρέσουμε τρία λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Μικρό το πρόστιμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ευχαριστημένος πρέπει να είναι, γιατί κανονικά δεν έπρεπε να μιλήσει καθόλου. Χαμογελάει;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία, γιατί εδώ μέσα όλοι μου αγριεύετε. Γι αυτό, όταν βλέπω κάποιον να χαμογελάει, λέω ένα το κρατούμενο.

Ορίστε, κύριε Σαλαγιάννη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκαθαρίσω από την αρχή, για να μην παρερμηνευτούν όσα πω παρακάτω, ότι θεωρώ τον προϋπολογισμό ένα προϋπολογισμό σύνεσης, προοπτικής, αλλά και μέσα στις δοσμένες συνθήκες και στις περιορισμένες δυνατότητες, ένα δίκαιο προϋπολογισμό.

Και εξηγούμαι: Θεωρώ ότι είναι ένας προϋπολογισμός σύνεσης, γιατί επιχειρεί να μαζέψει τα πράγματα στην οικονομία, να τα κρατήσει, να διαφυλάξει και να διευρύνει όσα πετύχαμε. Και πετύχαμε πολλά, αλλά με πολλές θυσίες και με πολλή προσπάθεια.

Είναι επίσης ένας προϋπολογισμός προοπτικής, για έναν απλό λόγο. Αφού όλοι οι πολιτικοί χώροι, εκτός από το ΚΚΕ, συμφωνούμε ότι η μοναδική θετική προοπτική για τη χώρα, η μοναδική αισιόδοξη προοπτική είναι η συμπόρευσή μας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και ότι το κλειδί αυτής της προοπτικής είναι να μπούμε δυνατά και ισότιμα στην ΟΝΕ, η δύσκολη προσπάθεια που κάναμε χρόνια τώρα πρέπει να ολοκληρωθεί.

Αυτή η προσπάθεια πρέπει να ομολογήσουμε ότι είναι οδυνηρή για ένα κομμάτι της κοινωνίας μας, το πιο αδύνατο. Αλλά θα είναι πιο οδυνηρό το να παραμείνουμε στη μέση του δρόμου. Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να ολοκληρώσουμε και αυτό είναι μια σοβαρή προοπτική. Γι αυτό και ο προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός προοπτικής.

Θεωρώ επίσης, αγαπητοί φίλοι, ότι είναι και δίκαιος προϋπολογισμός, μέσα στις περιορισμένες δυνατότητες και μέσα στις συνθήκες που υπάρχουν σήμερα. Η Κυβέρνηση επεδίωξε να περάσει πραγματικά ένα στίγμα κοινωνικής ευαισθησίας στον προϋπολογισμό αυτό. Αυτό φαίνεται και στο σκέλος των εσόδων, μας και οι νέοι φόροι πέφτουν, όχι στους αδύναμους, αλλά στις επιχειρήσεις, στο χρηματιστήριο, πέ-

φτουν στις τράπεζες, στα ομόλογα και στο σκέλος των δαπανών, μιας και οι κοινωνικές δαπάνες για την παιδεία, για την υγεία, την ασφάλιση και την άμυνα της χώρας είναι αυξημένες και στο σκέλος των επενδύσεων, μας και εκεί οι αριθμοί είναι πάρα πολύ μεγάλοι και μάλιστα η αύξησή τους είναι πρωτοφανής.

Είναι, λοιπόν, δίκαιος προϋπολογισμός και έχει το στίγμα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αλλά, αγαπητοί φίλοι, όταν μιλάμε για κοινωνική δικαιοσύνη, θα πρέπει να ξέρουμε ότι είναι μια σκληρή υπόθεση, είναι μια σπουδαία υπόθεση. Και το λέω, γιατί την επικαλούμαστε έτσι αλόγιστα.

Θέλω να πω με δυο κουβέντες ότι θεωρώ όλους τους προϋπολογισμούς -και αυτόν εδώ- κοινωνικά άδικους για ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας. Είναι κοινωνικά άδικοι, γιατί κοινωνική δικαιοσύνη πέρα από όλα και πάνω από όλα σημαίνει ίσες ευκαιρίες και προοπτική για όλους. Είναι αλήθεια ότι υπάρχει κομμάτι της κοινωνίας, αυτοί που είναι από έξω, αυτοί που δεν είναι έστω και κάπως βολεμένοι, για τους οποίους οι προϋπολογισμοί δεν έχουν εμφανή προοπτική και πειθώ, διότι μαζί με αυτούς έχουμε κοινό μέλλον.

Μιλώ για τους νέους ανθρώπους που είναι άνεργοι, που ψάχνουν δουλειά και δεν μπορούν να βρουν, μιλάω για τους μακροχρόνια ανέργους, μιλάω για τους μικρούς επαγγελματίες που κατεβάζουν τα ρολά και μιλάω για ένα κομμάτι μεγάλο της αγροτικής μας οικονομίας που βλέπει με αγωνία το μέλλον της.

Γι' αυτούς, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα κοινωνικής δικαιοσύνης, πέρα από τα άλλα και γιατί εξαιτίας μας και με ευθύνη μας διατηρούμε μια πραγματική πληγή κοινωνικής αδικίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Και αυτή η πληγή είναι ένας αδύναμος, ανεπαρκής, αναποτελεσματικός και εν μέρει διεφθαρμένος διοικητικός μηχανισμός του Κράτους. Το λέω αυτό για τον εξής λόγο: Στον τομέα των εσόδων, όποιος μιλήσει με επιχειρηματία ή επαγγελματία, θα καταλάβει πάρα πολύ καλά, πως, από πού, με ποιο τρόπο και σε τι ποσοστό ενθλακώνονται τα έσοδα που θα μπορούσε το κράτος με αυτά να κάνει κοινωνική πολιτική.

Όποιος δει τον τομέα των δαπανών θα καταλάβει γιατί μιλάμε μόνο για απορροφήσεις και δεν μιλάμε με ενδεδειγμένη λεπιτομέρεια για το πώς αξιολογούνται πώς επιλέγονται, πώς σχεδιάζονται, πώς ελέγχονται, με ποια ποιότητα κατασκευάζονται και με τι κόστος τα έργα.

Όποιος δει τον τομέα των δαπανών, θα αναρωτηθεί πώς και πού σπαταλώνται πάρα πολύ μεγάλα ποσά.

Αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, μιλάτε για ένα σπάταλο κράτος. Έχετε δίκιο. Παρασιωπάτε όμως, ότι δίπλα στο σπάταλο κράτος υπάρχει ένας αδυσώπητος και αδηφάγος ιδιωτικός τομέας. Το σπάταλο κράτος, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, έχει ομοτράπεζους ιδιώτες, αδηφάγους και επίσης σπάταλους και ασύδωτους.

Επομένως ένα κράτος που θα το ιδιωτικοποιήσουμε με την έννοια που το θέτετε εσείς, δεν σημαίνει καθόλου ότι θα απαλλάξει τον τόπο και από την ανικανότητα αλλά και από τη διαφθορά.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η σημαντικότερη τομή που μπορεί να κάνει ένας πολιτικός φορέας είναι να ανασυγκροτήσει εκ βάθρων τον διοικητικό μηχανισμό του κράτους. Αυτή είναι η σημαντικότερη προσφορά.

Εμείς κάναμε σοβαρά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση και τα βήματα αυτά είναι η αποκέντρωση, είναι οι νέες δομές που φτιάχνουμε, αλλά αυτό είναι προϋπόθεση, θεμελιακή ναι, όμως όχι ικανή, για να φτιάξουμε ένα ισχυρό και σύγχρονο διοικητικό μηχανισμό.

Θέλει, λοιπόν, το σύνθημα "αξιοκρατία, διαφάνεια, εποπτεία, αξιολόγηση και έλεγχος παντού" να γίνει πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ελάχιστο χρόνο που έχω ακόμα στην διάθεσή μου, θα αναφερθώ μόνο ότι, ως

κυρίαρχο ζήτημα εθνικής σημασίας, θα πρέπει να έχουμε όλοι το να στηρίξουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια του μικρού παραγωγού. Ο αγροτικός πληθυσμός του τόπου έχει ανάγκη από αυτήν την, στρατηγικής σημασίας, στήριξη. Αλλιώς, θα έχουμε φαινόμενα διαλυτικά για όλο το σύστημα.

Τελειώνοντας, θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό, όχι από ανάγκη, ούτε από πειθαρχία. Συνειδητά, ως έναν προϋπολογισμό σύνεσης, έναν προϋπολογισμό υπευθυνότητας, σοβαρότητας και ελπίδας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ευτύχιος Κοντομάρης, Βουλευτής Κερκύρας έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ο βασικός στόχος της πολιτικής μας, της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η ένταξη μας στην οικονομική και νομισματική ένωση. Ήταν στο προεκλογικό πρόγραμμά μας και έχουμε την εντολή του ελληνικού λαού να το υλοποιήσουμε. Ξέρετε πολύ καλά -όλοι μας ξέρουμε πάρα πολύ καλά- ότι για την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. απαιτείται να πετύχουμε και τον πληθωρισμό στο 2,5% και το έλλειμμα στο 3% του ΑΕΠ και το χρέος στο 60% του ΑΕΠ.

Είμαστε σε αυτήν την κατεύθυνση. Όπως ανέφερε χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, βρισκόμαστε σε σωστό δρόμο και μάλιστα κάνοντας άλματα.

Να θυμίσουμε ότι ο πληθωρισμός ήταν 12,3% και ήδη είναι 4,8%. Το έλλειμμα ήταν 13% και έχει φθάσει στο 4,2%. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται σε σωστό δρόμο, έχει αναμφισβήτητη επιτυχία στους στόχους της και επομένως και ο Προϋπολογισμός του 1998 που έχει αυτούς τους στόχους, που είναι βασισμένοι σε αυτές τις αρχές, πρέπει να υπερψηφιστεί από όλους τους Βουλευτές.

Άλλωστε όλοι εδώ μέσα, η συντριπτική πλειοψηφία εν πάση περιπτώσει, έχουμε συμφωνήσει ότι είναι απόλυτα σωστό, ότι η ένταξη μας στην ΟΝΕ είναι και εθνικός και πολιτικός στόχος για να μπορούμε πραγματικά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να καθορίζουμε τις εξελίξεις.

Θα μπορούσα εδώ να τελειώσω πραγματικά και να πω ότι υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό. Όμως έχω χρέος να κάνω και ορισμένες προτάσεις που κατά την άποψή μου θα βελτιώσουν τα πράγματα ακόμη περισσότερο. Και βέβαια είναι αλήθεια ότι και από τις πρόσφατες συγγομετρήσεις αλλά και κυρίως από την γκρίνια που παρατηρούμε ερχόμενοι καθημερινά σε επαφή με το λαό μας, ορισμένα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας βρίσκονται σε ένα όριο.

Αυτά πραγματικά πρέπει να μας βάλουν σε σκέψεις. Και βέβαια δεν μιλώ για τον καθορισμό της στρατηγικής μας, αυτός είναι δεδομένος. Αλλά για την τακτική που πρέπει να ακολουθήσουμε, για το πώς καλύτερα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα εργαλεία του πληθωρισμού, του προϋπολογισμού για τα φορολογικά νομοσχέδια που τον εξειδικεύουν για ορισμένες ενέργειες που πρέπει να κάνουν όλα τα Υπουργεία.

Μήπως δεν πρέπει να δούμε αληθινά τη λειτουργία των τραπεζών με τα πανωτόκια; Υπήρξαν πρόσφατες πρωτοβουλίες συναδέλφων, επ' αυτού. Μήπως δεν πρέπει να δούμε τη συμπεριφορά του τραπεζικού συστήματος απέναντι στους μικρομεσαίους επιχειρηματίες; Σαφώς και πρέπει να το δούμε.

Βέβαια εδώ θα πρέπει να πούμε ότι από τη μια πλευρά χρειάζεται να άρουμε τα αντικίνητρα για κοινή δράση των επιχειρηματιών. Απαιτείται πραγματικά μια στράτευση ενήμερης σ' αυτόν τον κόσμο που βρίσκεται επαναλαμβάνω στο όριο και θέλει τις κοινές δράσεις, τις κοινές πρωτοβουλίες για να αποδώσει αποτελεσματικά. Μέχρις αυτό το σημείο όμως που θα εφαρμόζεται πραγματικά αυτή η σωστή πολιτική μας, πρέπει να βοηθηθούν αυτοί οι άνθρωποι, ακόμη και με τα αντικειμενικά κριτήρια που βέβαια έχουμε παραδεχθεί ότι είναι ένα τυφλό σύστημα και επομένως αντικειμενικά αδικεί αυτούς που είναι στο κατώτατο όριο. Είναι αλήθεια ότι προχωρεί το πρόγραμμα TAXIS και μάλιστα θα κάνουμε και εγκαίνια το 1998, των πρώτων εφαρμογών.

Η εκτίμησή μου είναι ότι μέχρι το 2000 δεν θα μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε σε όλο το φάσμα το πρόγραμμα αυτό, για

να αποδώσουμε πραγματικά κοινωνική δικαιοσύνη σ' αυτούς τους ανθρώπους. Πρέπει να μας προβληματίσει ένα κριτήριο, κάποιο συμπληρωματικό απ' αυτά που υπάρχουν μέχρι τώρα, μια παράμετρος, π.χ. ο τζίρος. Δεν ξέρω τι θα πουν οι τεχνοκράτες, εγώ μιλώ πολιτικά, αλλά θα πρέπει να δούμε αυτούς που βρίσκονται στο όριο της φοροδοτικής ικανότητας και δυνατότητας και είναι κρίμα. Πρέπει να τους προσέξουμε.

Δεν χρειάζεται να προσέχουμε μόνο αυτούς που χρειάζονται συμπληρωματικά το ΕΚΑΣ, αυτούς που θέλουν το πολυτεχνικό επίδομα, αυτούς που είναι κοινωνικά αποκλεισμένοι για τον άλφα ή βήτα λόγο, θα πρέπει να δούμε αυτήν την κρίσιμη μάζα. Μα ο στόχος μας, η προοπτική μας, η ελπίδα μας δεν είναι να τους φέρουμε στο σημείο να θέλουν και αυτοί κάποιο επίδομα. Το κρίσιμο είναι πραγματικά μέσα από την κοινή δράση, μέσα από την ανάπτυξη της παραγωγικής τους δράσης, να τους κάνουμε παραγωγικούς για τον εαυτό τους, για την κοινωνία, για την πατρίδα. Και μέχρι τότε, αφού βλέπουμε ότι υπάρχει κάποια αδικία σ' αυτούς, όχι σ' όλους, γιατί είναι αλήθεια ότι πριν από τα αντικειμενικά κριτήρια υπήρχε μεγάλη φοροδιαφυγή από όλους τους επαγγελματίες και κυρίως αυτούς που είχαν μεγάλο εισόδημα. Αλλά είναι κρίμα να την πληρώνουν οι μικροί. Νομίζω ότι μπορούμε να βελτιώσουμε. Πρέπει να τονίσω και κάτι άλλο. Πραγματικά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι πάρα πολύ δυναμικό. Και πρέπει να τονίσουμε ότι δεν μπορεί να λέμε ότι είναι ανιαναντιστικός ο προϋπολογισμός, όταν έχει ένα πρόγραμμα τέτοιο, πραγματικά γιγαντιαίο. Και νομίζω ότι όλοι το έχουμε νοιώσει σ' όλους τους νομούς έχουμε δει και τα έργα που προχωρούν και αυτά που είναι ήδη έτοιμα. Έχουν τελειώσει οι μελέτες, περιβαλλοντικές εφαρμογές και είναι στο στάδιο της έναρξης, με πολύ μεγάλους ρυθμούς απορρόφησης για τα επόμενα δύο χρόνια.

Δεν μπορούμε όμως να μην πούμε, κύριε Πρόεδρε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Όλες οι περιβαλλοντικές μελέτες ακόμα δυστυχώς, στέλνονται στην Αθήνα για έγκριση. Έτσι έχουμε παραδείγματα χάριν στην Κέρκυρα, για τα λιμάνια των Μπενιτσών και της Κασσιόπης που έχουν εξασφαλιστεί τα χρήματα, πάνω από ένα χρόνο καθυστερήσεις. Είναι πολύ θετικό ότι δημιουργείται στην περιφέρεια υπηρεσία. Ενισχύουμε την περιφέρεια με περιφερειακό ταμείο. Πρέπει με πάρα πολύ έντονους ρυθμούς να ξεκινήσουν -ήδη έχουν μπει στα χαρτιά, είναι στο στάδιο της πραγματοποίησης- αυτές οι υπηρεσίες, ειδικά για τις περιβαλλοντικές μελέτες. Νομίζω ότι χρειάζεται ένα ιδιαίτερο βάρος, ακριβώς για να μην καθυστερήσουμε άλλο, όπως δεν πρέπει να καθυστερήσουμε άλλο για τα προγράμματα της επαγγελματικής κατάρτισης και για τους ανέργους, αλλά και για τους εργαζόμενους, όπως οι ξενοδοχοπάλληλοι, που πρέπει ποιοτικά να ανέβουν και να ενισχύσουμε αυτά τα ΚΕΚ στο επίπεδο και της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

Τελειώνοντας, πιστεύω ότι αυτές οι προτάσεις στοχεύουν να τονίσουν την προσπάθεια της οικονομικής ανάπτυξης σε συνδυασμό με την κοινωνική δικαιοσύνη και την απασχόληση και την οικολογική ισορροπία, μιας ανάπτυξης με αλληλεγγύη και κοινωνική ευημερία, που ο ρόλος του πολιτικού ελέγχου θα είναι κυρίαρχος πάνω από την οικονομική δύναμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο άρτι κατελθών του Βήματος, εκλεκτός συνάδελφος εκ Κερκύρας κ. Κοντομάρης, περιέγραψε τα πράγματα πολύ ρόδινα στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του, αλλά εσείς, κύριε συνάδελφε, είστε γείτονάς μου και δεν γνωρίζετε ότι ο Νομός Θεσπρωτίας είναι η φτωχότερη περιοχή της Ελλάδας, η φτωχότερη περιοχή της Ευρώπης και δεν βλέπω τίποτα να γίνεται για τη βελτίωση της καταστάσεως.

Αλλά ας μπούμε στο θέμα, γιατί δεν έχουμε πολύ χρόνο στη διάθεσή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Οι γείτονες δεν μαλώνουν.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Και βέβαια δεν μαλώνουμε, κύριε Πρόεδρε! Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την ψήφιση του Προϋπολογισμού του κράτους, όσο και το αποτέλεσμα αυτής που είναι ο νόμος του Προϋπολογισμού, θεωρούνται οι κορυφαίες στιγμές εκάστης συνόδου της Βουλής. Η διαδικασία όμως αυτών των κορυφαίων στιγμών της Βουλής είναι η πλέον άχαρη και τούτο διότι η συζήτηση γίνεται για τη συζήτηση. Μου θυμίζει διευρυμένη επερώτηση, αφού η Εθνική Αντιπροσωπεία δεν μπορεί να μεταβάλλει ούτε το παραμικρό κονδύλι στις προελημμένες αποφάσεις της Κυβερνήσεως.

Επρότathy να αλλάξει αυτό το παραπλανητικό σενάριο. Ο Προϋπολογισμός να κατατίθεται έγκαιρα, να συζητείται με άνεση στις Διαρκείς Επιτροπές. Εκεί να γίνονται δεκτές οι οποιεσδήποτε μεταβολές θέλει η Εθνική Αντιπροσωπεία, θέλει ο εκπρόσωπος του ελληνικού λαού και εις τη συνέχεια να έρχεται για τελική έγκριση στην ολομέλεια για να αποφασίσει εν Ολομέλεια η Εθνική Αντιπροσωπεία. Και ακόμη, θα πρέπει ο Προϋπολογισμός να αρχίζει από μηδενική βάση.

Δυστυχώς, τις προτάσεις μας αυτές η Κυβέρνηση δεν τις έκανε ποτέ δεκτές. Έτσι, για μια φορά ακόμη από το 1981 παρίσταμαι μάρτυρας αυτού του παραπλανητικού σεναρίου.

Είχα αποφασίσει, κύριε Υπουργέ, να μη λάβω το λόγο σ' αυτήν την άχαρη συζήτηση. Ομιλώ, όμως, επειδή το κόμμα μου με συμπεριέλαβε στον κατάλογο των ομιλητών. Γνωρίζω λοιπόν ότι ομιλώ εις ώτα μη ακουώντων. Και λόγω του περιορισμένου χρόνου θα κάνω κάποιες επισημάνσεις τηλεγραφικά.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 δεν θωρακίζει την εθνική άμυνα, δεν εξασφαλίζει την οικονομική ανάπτυξη, δεν λαμβάνει κανένα μέτρο για το 25% των Ελλήνων που βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας, δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα των πεντακοσίων χιλιάδων ανέργων της ελληνικής κοινωνίας, δεν αντιμετωπίζει το μεγάλο εθνικό θέμα, όπως το ονομάζω εγώ, το θέμα των ελλήνων αγροτών. Και ακόμη, καταδικάζει τους συνταξιούχους εις την ένδεια και στην πείνα.

Ο Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, του 1997 ήταν σκληρός και ανελέητος και οδήγησε τον ελληνικό λαό στην απόγνωση. Ο Προϋπολογισμός του 1998 ζητάει ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές περισσότερες από πέρσι με δεκατρείς καινούριους φόρους.

Συμπέρασμα, κύριε Υπουργέ. Λέτε στον ελληνικό λαό και πρέπει να το ακούσει. Ελληνικέ λαέ, σφίξε περισσότερο το ζωνάρι σου, γιατί πρέπει να ταισείς τα τρωκτικά και τα πιδάχχας της ΠΑΣΟΚικής νομενκλατούρας, που νέμονται αργόσχολα τον ιδρώτα σου.

Με πληθωρισμό 5,5% δίδονται αυξήσεις στους εργαζόμενους 2,5%. Και μάλιστα αυτό το 2,5%, κατά τρόπο απαράδεκτο, δεν δίδεται στους αστυνομικούς που μας προστατεύουν από τα κακοποιά στοιχεία της κοινωνίας ανά πάσα στιγμή. Τέτοια αναλγησία Κυβερνήσεως για τα κατώτερα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας δεν έδειξε ποτέ καμία κυβέρνηση.

Ενώ είναι ανάγκη τα κονδύλια για την παιδεία να αυξηθούν τουλάχιστον στο 6%, -όταν ήμουν φοιτητής αγωνιζόμασταν για το 15%, ο Προϋπολογισμός το 3,6% το κάνει 3,5%. Το ίδιο και χειρότερα συμβαίνει στην υγεία με τη δραματική μείωση των δαπανών για τη λειτουργία των νοσοκομείων. Οι μικρομεσαίοι, αυτή η ραχοκοκαλιά της εθνικής μας οικονομίας, ενώ περίμεναν την κατάργηση του συντελεστή φορολόγησης 35%, την κατάργηση των λεγομένων αντικειμενικών κριτηρίων, δέχονται τη φορολογική επιδρομή με την αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

Οι πολύτεκνοι που περίμεναν να αναθεωρήσει η Κυβέρνηση την ανάληψη πολιτική της, γι' αυτούς βλέπουν να μειώνονται τα πολυτεχνικά επιδόματα, από εκατόν είκοσι έξι δισεκατομμύρια (126.000.000.000) που ήταν το 1996, στα εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000). Και μάλιστα, όχι εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000), κύριοι συνάδελφοι, γιατί τα τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) είναι οφειλόμενα του λήγοντος έτους προς αυτούς. Δηλαδή, εκλήθησαν οι πολύτεκνοι να δανειοδοτήσουν το κράτος. Και δεν

ντρεπόμεθα!

Ο ιερός μας κλήρος, κύριε Υπουργέ, μάταια περιμένει να δώσετε το επίδομα παραγωγικότητας, όπως το δώσατε σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους.

Κατά καιρούς, κύριοι συνάδελφοι, έχω περάσει από όλα τα όργανα του αγροτικού τομέα του κόμματός μου. Και σήμερα είμαι αντιπρόεδρος της ΟΚΕ γεωργίας.

Η πολύχρονη ενασχόλησή μου με την ελληνική αγροτιά με έχει οδηγήσει στην άποψη ότι το αγροτικό πρόβλημα πρέπει να αναχθεί σε εθνικό πρόβλημα. Δεν είναι ένα πρόβλημα μιας κοινωνικής τάξεως. Κατέστη πλέον εθνικό πρόβλημα και ως τοιούτο πρέπει να αντιμετωπισθεί από την ελληνική πολιτεία, αν θέλουμε να έχουμε αγρότες, αν θέλουμε να έχουμε ελληνική επαρχία με λαό.

Και στους τρεις προϋπολογισμούς που προηγήθηκαν, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας αγνόησε περιφρονητικά τον Έλληνα αγρότη. Έχω στη διάθεσή σας όλα τα στοιχεία, που αποδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση δεν τήρησε καμιά από τις υποσχέσεις της στον τομέα αυτόν.

Για να μην κουράζω όμως το Σώμα, με πολλούς αριθμούς, θα αναφέρω μόνον τρεις. Από τα ελάχιστα που είχε προγραμματίσει η Κυβέρνηση στους τρεις προηγούμενους προϋπολογισμούς της για τον αγροτικό κόσμο -κατά τα τρία προηγούμενα χρόνια, επαναλαμβάνω- υλοποιήθηκαν κατά 15% λιγότερα.

Στον Προϋπολογισμό του 1998 προβλέπονται συνολικά αυξήσεις για τον αγροτικό τομέα μόνο 4%. Δηλαδή κάτω και από τον πληθωρισμό. Αν λάβουμε υπόψη μας και τη γνωστή ασυνέπεια της Κυβερνήσεως έναντι του αγροτικού κόσμου της χώρας, τότε ο αγροτικός τομέας θα έχει μείωση τουλάχιστον 16,5%. Και αφού είναι βέβαιο ότι φέτος οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι, κύριε Υπουργέ, πέρασαν μία από τις χειρότερες χρονιές της ζωής τους, αντιλαμβάνεσθε τι τους περιμένει το 1998 με τον Προϋπολογισμό που φέρνετε προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Η Κυβέρνηση αρνείται να μειώσει τους τοκογλυφικούς τόκους της Αγροτικής Τράπεζας. Δεν χορηγεί τα λεγόμενα φθηνά καύσιμα, που κατ' επανάληψη υπεσχέθη στους Έλληνες αγρότες και κατ' επανάληψη αθέτησε και αθετεί την υπόσχεσή της. Δεν χρηματοδοτεί τα αγροτικά προγράμματα. Δεν βοηθά τον αγρότη να αντιμετωπίσει το διεθνή ανταγωνισμό με τη λήψη μέτρων για τη μείωση του κόστους παραγωγής. Εξαντλεί το ενδιαφέρον της με την ποινικοποίηση των αγώνων των αγροτών, με τη διαγραφή των χρεών στους "μακρυχέρηδες" -όπως έχω πει ξανά απ' αυτό το Βήμα σε προηγούμενη συζήτηση- και στα παντός είδους χέλια, κύριε Υπουργέ, αντί να δώσετε όλους αυτούς τους "μακρυχέρηδες" στους εισαγγελέεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στον ελάχιστο χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας -άλλωστε κτυπά και το κουδούνι- έκανα μία μικρή δειγματοληψία του Προϋπολογισμού, που σίγουρα θα κάνει ακόμα πιο δυστυχείς τους Έλληνες. Κι όμως, αυτόν τον Προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι, κάποια Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τον παρουςιάζουν με θετικό σχολιασμό. Άλλα εξ αυτών των μέσων περιμένουν να αποροκανίσουν τα υπόλοιπα του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τις προγραμματικές συμφωνίες του ενός τρισεκατομμυρίου διακοσίων εκατομμυρίων (1.200.000.000.000) δραχμών. Και άλλα, περιμένουν να τους χαριστούν τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια, τα οποία οφείλουν και δεν πληρώνουν.

Ο ελληνικός λαός, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν χρωστάει τίποτε για να τον οδηγείτε στην εξαθλίωση, γιατί εσείς αποδεικνύεσθε ανίκανοι να κυβερνήσετε τον τόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω, απευθυνόμενος στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε λίγο θα αρχίσει η φορολογική επιδρομή της Κυβερνήσεως με νομοθετικές

πρωτοβουλίες. Από την 1η Ιανουαρίου θα δείτε να έρχονται στην Αίθουσα. Εάν σήμερα ψηφίσετε "ναι σε όλα", δεν θα έχετε τη δύναμη αντιστάσεως στα νομοσχέδια που θα έλθουν. Έτσι κι εσείς θα συμβάλετε στη φορολογική επιδρομή της Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Όσον αφορά εμάς, θα ήταν απαράδεκτο για μένα να ψηφίσω έναν τέτοιο Προϋπολογισμό, ο οποίος καταδυναστεύει τον ελληνικό λαό και τον καταλήστεύει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γεώργιος Κίρκος, Βουλευτής Θεσσαλονίκης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου από το Βήμα της Βουλής να εκφράσω τη λύπη μου για το τραγικό αεροπορικό δυστύχημα και να πω ότι συμμερίζομαι βαθύτατα την αγωνία και τη θλίψη των οικογενειών των αγνοουμένων και ολόκληρου του ελληνικού λαού. Γι' αυτό παρακαλώ κάποιους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, αυτές τις δύσκολες μέρες να σταματήσουν τις αντιπολιτευτικές τους αναφορές με ευκαιρία αυτό το γεγονός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης με ευθύνη μετά το 1993, εκπλώντας την πραγματική οικονομική κατάσταση της χώρας και τις εξελίξεις διεθνώς στην Ευρώπη, αλλά και στην περιοχή μας γενικότερα, έκανε τη βασική επιλογή της σύγκλισής μας με τις οικονομίες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί μόνο με την ονομαστική, αλλά και πραγματική σύγκλιση, μπορεί να κλείσει η ψαλίδα με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτήν τη βασική επιλογή, ανάμεσα στα άλλα, ο λαός ανανέωσε την εμπιστοσύνη του, πριν ένα χρόνο περίπου, στο ΠΑΣΟΚ.

Η επιδίωξη των στόχων της σύγκλισης περνάει μέσα από τις τρεις συνιστώσες που αποτελούν την πρότασή μας: Σταθεροποίηση, ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη. Μια πρόταση, που η ταυτόχρονη υλοποίηση των στόχων της, δίνει στη χώρα και στο λαό σιγουριά για το μέλλον.

Το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, όπως και άλλοι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αναπαράγουν την ίδια επιχειρηματολογία που επανειλημμένα ο λαός έχει καταδικάσει, γιατί οι πολιτικές τους αγνοούν τον τρίτο και βασικό στόχο, την κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω βαθιά μέχρι το τελευταίο κύτταρό μου στη διαφορετική, στην άλλη άποψη. Όμως δεν μπορούν να κατανοήσουν, ή δεν θέλουν, οι κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλούν για τις νέες φορολογίες, ότι αυτές οι φορολογίες που είναι ειδικές και όχι γενικές, δεν ομολογούν εάν πλήττονται ή όχι τα λαϊκά στρώματα. Και το ξέρουν ότι δεν πλήττονται τα λαϊκά στρώματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**.)

Η φορολογική πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σίγουρα δεν είναι ευχάριστη. Γι' αυτό και στην πολιτική μας είναι η τιμηθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και η συνεχής προσπάθεια εξορθολογισμού του φορολογικού συστήματος, ώστε να γίνει δικαιότερο.

Επιχειρηματολογούν, αυτοί οι ίδιοι συνάδελφοι, για το σπάταλο κράτος, που βέβαια κανείς μας δεν θέλει να είναι έτσι. Όμως ξέρουμε τι εννοούν. Στο χρόνο που κυβέρνησαν το έπραξαν, με το να περικλύουν τις κοινωνικές δαπάνες. Τους είναι ακανόνιστος ο όρος και το περιεχόμενο της διασφάλισης του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και πώς αυτό επιτυγχάνεται μέσα από μια δημοσιονομική πολιτική, που ενώ υπηρετεί τους στόχους της σύγκλισης, παράλληλα μπορεί να διασφαλίζει τα εισοδήματα που προέρχονται από εργασία. Και αυτό γιατί έχουν εφεύρει κατά το πρόσφατο παρελθόν και εφαρμόσει τη σχιζοφρενική θεωρία του μηδέν συν μηδέν.

Άλλες πλευρές κολακεύονται να διανθίζουν τον αντιπολιτευτικό τους λόγο με στοιχεία από υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως για παράδειγμα για τα δύο εκατομμύρια των συμπατριωτών μας που ζουν στα όρια της φτώχειας, ενώ παράλληλα δεν τονίζουν τη θετική καταγραφή, ότι για να αποτυπωθεί αυτό το στοιχείο, υπάρχουν δυνάμεις μέσα στην Ένωση που πιστεύουν στην Ευρώπη των λαών. Το αποτέλεσμα είναι να συγκληθούν σύνοδοι κορυφής με αντικείμενο τη φτώχεια και την ανεργία, με την εξαγωγή συμπερασμάτων για την αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού προβλήματος, που βέβαια η αποτελεσματικότητα εν πολλοίς και η αντιμετώπιση δεν είναι όσο θα θέλαμε, γιατί πιστεύω ότι υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα μέσα στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που και αυτό βέβαια, χρόνο με το χρόνο μικραίνει.

Ο κρατικός προϋπολογισμός αποτελεί κεντρική έκφραση της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής και παράλληλα περιέχει τις προβλέψεις της Κυβέρνησης για τις επιδόσεις της οικονομικής πολιτικής για τον επόμενο χρόνο.

Γενικά μέσα από ανατροπές παλαιότερων δημοσιονομικών επιδόσεων διαπιστώνεται σήμερα η θετική εξέλιξη σε βασικά μεγέθη της οικονομίας στην πορεία για τη σύγκλιση.

Θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι χρήσιμο να θυμόμαστε από πού ξεκίνησαν το 1993 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Βέβαια, κανείς μας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν υπήρξε υστέρηση μέσα σε ένα γνωστό διαρθρωτικό πρόβλημα που είχε και έχει η χώρα μας. Πρέπει, όμως, κύριε Υφυπουργέ, που παρίστασθε και εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, ο αγώνας να είναι συνεχής, χωρίς διάλειμμα.

Το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνησή του, όλοι μας, θέλουμε για το λαό μας να εδραιωθούν σε στέρεες βάσεις αυτά που συνθέτουν ένα κοινωνικό κράτος, με συνοχή όπου ο πολίτης-άνθρωπος διασφαλίζεται κατά τον καλύτερο τρόπο. Η υγεία του μέσα από το Εθνικό Σύστημα Υγείας, το οποίο καθημερινά απαντά με επιτυχία στα νέα δεδομένα, να βελτιώνεται. Η πρόνοια, οι χαμηλές συντάξεις, οι ομάδες της κοινωνίας με ιδιαιτερότητες, οι άνεργοι, να βρίσκουν ανταπόκριση μέσα από προγράμματα για την απασχόληση και την εκπαίδευσή τους, ώστε να μην υπάρχει ούτε ένας άνεργος στη χώρα μας κάποια στιγμή.

Η παιδεία για τη νεολαία μας να είναι πάντα ξέχωρη προτεραιότητα.

Οι αγρότες μέσα στα νέα ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα να καθοδηγούνται εύστοχα με διαρθρωτικά προγράμματα και πρωτοβουλίες για την ενίσχυση των ιδίων και της ελληνικής επαρχίας.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, η οικογενειακή επιχείρηση, τα επαγγέλματα με κατάλληλα επιτρεπτά μέτρα να προστατεύονται από τον κίνδυνο της διεμβόλησής τους.

Κύριε Υφυπουργέ, θέλει ακόμη περισσότερη στήριξη ο Έλληνας παραγωγός, κάθε είδους παραγωγός. Είναι θεμέλιο της οικονομίας μας.

Το εισόδημα από την εργασία πρέπει αναπότρεπτα να διασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση. Είναι αλήθεια ότι η κοινωνική δικαιοσύνη στο πεδίο εφαρμογής της βρίσκει μεγάλες αντιστάσεις και είναι διαρκές ζητούμενο, ανοιχτό θέμα.

Όπως είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε και να εφαρμόσουμε πολιτικές που να προσαρμόζουν την οικονομία μας στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και της αγοράς, έτσι είμαστε υποχρεωμένοι να αποτρέψουμε την απειλή παγκοσμιοποίησης της φτώχειας. Εμείς θέλουμε την παγκοσμιοποίηση της δημοκρατίας και της ευημερίας.

Όμως, επιμένω, με αισιοδοξία μπορούμε, με όλα εκείνα τα μέτρα που παίρνονται σταδιακά και θα παίρνονται από την Κυβέρνησή μας συνεχώς -και το εννοώ αυτό- να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα. Γι' αυτό ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, παρά τα όποια κοσμητικά επίθετα που έχει προσάψει η Αντιπολίτευση τούτες τις μέρες, χωρίς μεμψιμοιρίες, χωρίς καταστροφολογία, χωρίς θριαμβολογία. Σε αυτήν την κορυφαία στιγμή του Κοινοβουλίου επιπλέον η Κυβέρνηση με σαφή δείγματα ευαισθησίας εγγυάται την κοινωνία συνοχής και την υλοποίησή της μέσα από τον Προϋπολογισμό του 1998, για

να μην υπονομευθούν επιτεύγματα του λαού μας και της Κυβέρνησής μας.

Κύριε Πρόεδρε, η προοπτική της χώρας μας αλλά και της Ευρώπης πιστεύω ότι είναι σοσιαλιστική, πιστεύω ότι είναι δημοκρατική και ακόμη πιστεύω ότι μπορεί ο λαός μας να αισιοδοξεί για το μέλλον με ελπίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατάρης): Ο Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Νικόλαος Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δογματική προσήλωση της Κυβέρνησης στη νεοφιλελεύθερη πολιτική και η απόφασή της να υλοποιήσει με κάθε τρόπο τους στόχους της σύγκλισης, πλήττει βάνουσα και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία δέχεται απανωτά χτυπήματα.

Σε αγαστή σύμπτωση Κυβέρνηση, Νέα Δημοκρατία και Συνασπισμός, φαλκιδεύουν τα βασικά χαρακτηριστικά της, προωθώντας την ενσωμάτωση του θεσμού στη λογική των νόμων της αγοράς, την εφαρμογή στην αυτοδιοίκηση και μέσα από αυτήν, των ιδιωτικοποιήσεων και του ανταγωνισμού, της ανταποδοτικότητας και της πρόσθετης φορολογίας για έργα και υπηρεσίες. Με αυτόν τον τρόπο τα χρησιμοποιούν σαν εργαλείο της Α' και Β' βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Θέλουν τη μετατροπή της -αυτοδιοίκησης- σε έναν ενδιάμεσο διοικητικό μηχανισμό, υλοποιώντας την κυβερνητική πολιτική. Για το στόχο αυτό, κατέργησαν τις κοινότητες με το γνωστό "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" με άκραιο αυταρχισμό, με το γνωστό, "αποφασίζουμε και διατάσσουμε".

Με πληρωμένες από τον κρατικό προϋπολογισμό διαφημίσεις και πολιτικές εξορμήσεις, Κυβέρνηση και ΠΑ.ΣΟ.Κ., προσπάθησαν να πείσουν το λαό και τους κοινοτάρχους ότι η ερήμωση της υπαίθρου, η διόγκωση των πόλεων και η καθυστέρηση της επαρχίας, οφείλεται στο ότι δεν υπάρχουν ισχυρά διοικητικά κέντρα. Απέκρυψαν από το λαό τις τεράστιες πολιτικές ευθύνες που έχουν για την εξαθλίωση και συρρίκνωση της υπαίθρου, με την ανταγροτική πολιτική που ακολουθούν και ότι ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" είναι ένα ακόμη εργαλείο για το γρηγορότερο ξεκλήρισμα της αγροτιάς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλάνε Κυβέρνηση και ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον άθλο της αποκέντρωσης. Κρύβουν την αλήθεια και τους στόχους. Έχουμε αποσυγκέντρωση και όχι αποκέντρωση και μέσω αυτής, την ανακατανομή προς τα κάτω των βαρών της κρίσης στους νομούς, στους δήμους και τις κοινότητες. Αυτή είναι η λεγόμενη αποκέντρωση, που είναι ουσιαστικά και πραγματικά αποσυγκέντρωση και όχι αυτό που τόσα χρόνια πάλεψε το δημοκρατικό κίνημα για μία ουσιαστική, δημοκρατική αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων και των πόρων. Να, μερικά παραδείγματα:

Μεταφέρουν αρμοδιότητα των παιδικών σταθμών στους δήμους. Κόβουν, όμως, τις αντίστοιχες παροχές. Έτσι οι δήμοι βάζουν ανταποδοτικά και καταργείται η δωρεάν προσχολική παιδεία στους πρώην κρατικούς παιδικούς σταθμούς. Μεταφέρουν τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων. Και εκεί ακολουθεί το ίδιο. Δεν συνοδεύονται από τους πόρους, παρά μόνο από το ποσοστό 12% της αυτοδιοίκησης από τους φυσικούς πόρους, το οποίο ουσιαστικά είναι και χρήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και ανύπαρκτο να αντιμετωπίσει τα ουσιαστικά προβλήματα, με αποτέλεσμα να βάζουν και εκεί φόρους.

Κάνουν κέντρα πρόληψης ενάντια στα ναρκωτικά. Το 50% των λειτουργικών εξόδων, με νόμο πια και αυτό, το μεταφέρουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αναθέτουν όλο το κόστος των αντιπλημμυρικών έργων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με πρόσφατο σχέδιο νόμου που πέρασε η επιτροπή για τα δημόσια έργα, χωρίς και εκεί να μεταφέρονται οι αντίστοιχοι πόροι. Να, ποια είναι ουσιαστικά αυτή η αποκέντρωση και να, ποιες αρμοδιότητες μεταφέρονται.

Η αλήθεια είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι μεταφέρουν στην αυτοδιοίκηση αρμοδιότητες κοινωνικού χαρακτήρα χωρίς πόρους, για να αποφύγουν το βάρος της πολιτικής ευθύνης,

μεταφέροντας το οικονομικό κόστος στους δήμους και μέσω αυτών στις πλάτες των εργαζομένων.

Οξυγόνιο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κύριοι συνάδελφοι, είναι τα οικονομικά της. Όμως και αυτά είναι υποταγμένα στο αντιδημοκρατικό και αντιλαϊκό πρόγραμμα της Κυβέρνησης και του προγράμματος της σύγκλισης.

Δεν μιλάμε για τα οικονομικά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, γιατί αυτά δεν ανταποκρίνονται, όχι μόνο σε έναν αναπτυξιακό χαρακτήρα που πρέπει να έχει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αλλά ούτε σε έναν εύρυθμο κινούμενο διοικητικό μηχανισμό.

Οι λειτουργικές της δαπάνες δεν καθορίζονται με βάση τις ανάγκες των εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας, αλλά με βάση της διατήρησής τους στα επίπεδα του 1966, το ίδιο ισχύει και για τα νομαρχιακά προγράμματα και έργα που είναι προϋπολογισμού 1995, γιατί είχε αποφασίσει το διορισμένο νομαρχιακό συμβούλιο το 1994.

Η λογική όμως της Κυβέρνησης ατόφια εκφράζεται συνολικά στις σελίδες 166-171 της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού. Τι αναφέρει; Οι δήμοι κάλυπταν το 1996 το 80% των λειτουργικών τους δαπανών από φόρους και τέλη, οι κοινότητες το 73% και οι δημοτικές επιχειρήσεις το 100%. Στόχος τους είναι η μείωση στο μηδέν της επιχορήγησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για να περάσουν όλα στην ανταποδοτική βάση και στους φόρους.

Το ποσό που παίρνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση από τους θεσμοθετημένους πόρους κυμαίνεται σήμερα από διάφορα κονδύλια γύρω στο 2,5% του Προϋπολογισμού. Όμως και αυτό το ποσοστό είναι κάλπικο και πλασματικό, αφού δεν συμπεριλαμβάνεται σ' αυτό, το ποσοστό από τους τόκους των καταθέσεων.

Περιπαίζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση από την Κυβέρνηση συστηματικά και με το ν. 2503/97 που θεσμοθέτησε το φόρο απόδοσης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από τους φόρους των τόκων των καταθέσεων. Το 80% απ' αυτούς τους φόρους πηγαίνει στον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", που ψηφίσατε, για τα έξοδα των αναγκαστικών συνενώσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, καταθέσαμε μία ερώτηση γι' αυτό το κάλπικο λογιστικό σύστημα που γίνεται με τα ομόλογα που πηγαίνουν στον ιδιωτικό τομέα. Εκεί παρουσιάζει αλχημείες ο Προϋπολογισμός και θα θέλαμε αυτό να γίνει αντικείμενο προσοχής για το πώς βγαίνει. Πέρα από κει όμως δεν δίνονται τα λεφτά που απαιτούνται και που είναι θεσμοθετημένα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως οι τόκοι που φεύγουν και πάνε από τα ομόλογα στον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ". Δεύτερον, η αφαίρεση από φόρους προηγούμενων ετών που δεν υπολογίζονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η αφαίρεση του 25% του 50% από τα τέλη κυκλοφορίας, χώρια αυτό που χάθηκε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση σημαντικό ποσό από τα τέλη κυκλοφορίας με την πολιτική της απόσυρσης, και στοιχίζει για κάθε χρόνο, δεκατριάνμισι δισ. εκατομμύρια (13.500.000.000) ήταν το 1995, και δεκαεπτάνμισι δισ. εκατομμύρια (17.500.000.000) δραχμές το 1997 και δεν ξέρουμε πόσο θα είναι παραπέρα. Έχουμε επίσης την κατάργηση του ΦΑΠ που επανήλθε, όχι όμως και οι πόροι και ήταν ο πιο ουσιαστικός πόρος, ο πιο δυναμικός, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τόνισε ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας χθες ότι θα μεταφερθούν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση εκατοντάδες διάσπαρτες υπηρεσίες πρώτου και δεύτερου βαθμού με βάση το ν. 2414 για τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων, οργανισμών κλπ. Θα έρθουν όμως και οι αντίστοιχοι πόροι; Έχουμε κακή πείρα και λέμε ότι δεν θα έρθουν, θα μεταφερθούν και αυτοί με βάση τις προγραμματικές συμφωνίες που θα λήξουν, όπως έγινε και με τους παιδικούς σταθμούς, ή θα ανατραπούν, για να έρθουν και εκεί ανταποδοτικά, ώστε να λειτουργήσουν και αυτές οι υπηρεσίες με φόρους και τέλη εις βάρος των εργαζομένων.

Για το κόμμα μας αυτή η πολιτική της ιδιωτικοποίησης της ανταποδοτικότητας και της πρόσθετης φορολογίας δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και νομίζουμε πως δεν την αποδέχονται όλοι όσοι αγωνίζονται για μια πραγματικά δημοκρατική και

αποκεντρωμένη Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ούτε η χρησιμοποίηση της αυτοδιοίκησης για να περάσουν οι κατευθύνσεις της Λευκής Βίβλου για την αποδιάρθρωση των εργασιακών και κοινωνικών αλλά και όλων των δημοκρατικών και εργατικών κατακτήσεων, που χρησιμοποιείται σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση με τα σύμφωνα τοπικής απασχόλησης, όπου εκεί επιβάλλουν να πληρώνουν οι δημότες τέλη για τις υπηρεσίες των δήμων που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις και να πληρώνονται μέσα από τα ανταποδοτικά.

Κύριοι συνάδελφοι, αποδείχθηκε ότι ο ν. 1828 δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αυτοδιοίκησης. Επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά η θέση του ΚΚΕ, ότι στις σημερινές συνθήκες η οικονομική επάρκεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εξασφαλίζεται μόνο όταν οι ΟΤΑ έχουν στη δικαιοδοσία τους ένα σημαντικό ποσοστό από τον κρατικό προϋπολογισμό, που θα αυξάνει ανάλογα με τις αρμοδιότητες και την υλοποίηση όλων των βαθμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το κόμμα, το Κ.Κ.Ε. μας μαζί με όλους τους πολίτες, που πονάει το θεσμό και τον τόπο, θα παλέψει για μια αυτοδιοίκηση που θα έχει στόχο τη λύση των προβλημάτων των εργαζομένων και τις σύγχρονες ανάγκες τους. Και αυτό θα γίνει και ελπίζουμε ότι γρήγορα θα πάρει σάρκα και οστά.

Για τον αθλητισμό λίγα λόγια:

Η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός αποτελούν για το λαό και ιδιαίτερα για τη νεολαία ένα θεμελιώδες δικαίωμα, συνταγματικά κατοχυρωμένο, αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Η ενίσχυσή τους, που είναι υποχρέωση του κράτους, αποτελεί ουσιώδη παράγοντα για τη διατήρηση της υγείας και πολλών άλλων ιδιοτήτων που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής. Ωστόσο, η καθυστέρηση από τη μία των εκάστοτε κυβερνήσεων στη λήψη θεσμικών μέτρων και τη διάθεση των απαραίτητων πόρων, όχι μόνο δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού με όλες τις ευεργετικές επιπτώσεις στο λαό και τη νεολαία, αλλά, επιπλέον, έχουν ανοίξει δρόμους εκτροπής τους σε δράσεις αντικοινωνικές κλπ.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό. Τελειώνω.

Αυτό αποτέλεσε αφορμή να δημιουργηθούν και τα επεισόδια, στα οποία, οι μεγαλοεπιχειρηματίες και τα μονοπώλια εκμεταλλεύονται την επιρροή που έχουν στη νεολαία για να αυξήσουν την πολιτική τους δύναμη και να επιβάλουν λύσεις για άλλα συμφέροντα έξω από το ποδόσφαιρο.

Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, κύριοι συνάδελφοι. Δεν με παίρνει η ώρα για να τα αναφέρω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι ακριβώς την ίδια εποχή η Νέα Δημοκρατία είχε επιδοθεί σε καταστροφολογικές ή απαισιόδοξες τουλάχιστον προβλέψεις για το εάν ο Προϋπολογισμός του 1997 θα έπιανε τους στόχους που είχε θέσει. Οι προβλέψεις της, λοιπόν, οι περσινές –για να τις θυμηθούμε και να ξέρουμε τι ακριβώς συζητούμε– ήταν ότι ο πληθωρισμός δεν θα πέσει, τουλάχιστον με βάση τον στόχο που έθετε η Κυβέρνηση, ότι το έλλειμμα δεν θα μειωθεί, ότι το δημόσιο χρέος ως προς το ποσοστό του ΑΕΠ θα αυξηθεί έτι περαιτέρω και ότι, βεβαίως, ανάπτυξη δεν θα υπάρξει. Δεν χρειάζεται να πει κανείς περισσότερα.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ήταν αναλυτικός και απέδειξε –και βέβαια δεν χρειαζόταν ο Υπουργός, αλλά τα στοιχεία καθημερινά αποδεικνύουν– ότι όλοι οι στόχοι του Προϋπολογισμού του 1997 που υλοποιήθηκε, έχουν εκπληρωθεί απολύτως.

Φέτος, όμως, τι έχουμε τώρα από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας; Έχουμε εγκαταλείψει τις προβλέψεις και τις έχουμε μετατρέψει σε μία κατηγορία εναντίον της Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν προχωρεί με ταχύτητα βήματα. Δηλαδή, κατηγορούμαστε, ότι δεν προσεγγίζουμε τους στόχους που επιβάλλει η Συνθήκη του Μάαστριχτ με ταχύτερους

ρυθμούς.

Αυτό, όμως, ας το δούμε αναλυτικά, τι θα μπορούσε να σημαίνει.

Τι σημαίνει για παράδειγμα να προχωρήσουμε γρηγορότερα προς τη προσέγγιση της μείωσης περαιτέρω του πληθωρισμού;

Κατ' αρχήν, η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί με το στρατηγικό στόχο της χώρας να ενταχθεί ισότιμα η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή ενοποίηση, που εκφράζεται μέσα από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η πρόταση περί γρηγορών βημάτων είναι μία πρόταση που με την επιχειρηματολογία και όλα όσα μας καταλογίζετε συνέχεια είναι αντιφατική. Εξηγούμαι: Το Θατσερικό μοντέλο, δηλαδή η οικονομική πολιτική σοκ για να μειώσεις ελλείμματα και να μειώσεις τον πληθωρισμό, με απλά λόγια σημαίνει τι; Ότι εφαρμόζεις μία πολιτική που έχει σαν κύριο επίπεδο το πάγωμα των μισθών, όπως έχουν κάνει οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης και ότι για να μειώσεις το έλλειμμα περικόπτεις τις κοινωνικές δαπάνες, στην παιδεία, υγεία, κοινωνική πρόνοια. Αν τα κάνεις αυτά, αν δηλαδή παγώσεις τους μισθούς ή μειώσεις τους μισθούς, αν περιορίσεις τις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία και την πρόνοια, σαφώς και θα έχεις γρηγορότερους ρυθμούς. Τι θα έχεις αφήσει όμως πίσω; Θα έχεις αφήσει κοινωνικά ερείπια, θα έχεις μεγαλώσει τις στρατιές των ανέργων και ουσιαστικά θα έχεις διαλύσει τον κοινωνικό ιστό.

Η Κυβέρνηση κατηγορείται, μέσα από αυτήν την αντιφατική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, ότι έχει μία ανάληψη οικονομική πολιτική. Προσέξτε όμως τώρα: Εάν ακολουθηθεί η διαδικασία του παγώματος των μισθών, για να έχουμε ταχύτερη πτώση του πληθωρισμού και της μείωσης των κοινωνικών δαπανών, για να έχουμε μείωση των ελλειμμάτων, αντιλαμβάνεται κανείς, ότι αυτή ακριβώς είναι η ανάληψη πολιτική και εμείς επειδή ακολουθούμε μία διαφορετική πολιτική, σίγουρα δεν μπορείτε να την ονοματίσετε έτσι.

Ο κ. Μάνος πριν από λίγες μέρες, στις 23 Νοεμβρίου 1997, έδωσε μία συνέντευξη στο "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ". Θέλοντας να αποδείξει ότι υπάρχει και ταχύτερος δρόμος, έτσι ώστε η Ελλάδα να προλάβει την πρώτη ταχύτητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, είπε, αυτά που σας περιέγραψα προηγουμένως, ότι πρέπει να πάμε σε περικοπές.

Γιατί μας κατηγορήσε ο κ. Μάνος; Διαβάζω κατά λέξη: Είχαμε μία τεράστια αύξηση των εισοδημάτων προεκλογικώς το 1996 και το 1997 επίσης. Σας λέω –ανέφερε ο κ. Μάνος– ότι τα δύο τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση Σημίτη έκανε τεράστιες αυξήσεις, οι οποίες δεν δικαιολογούνται με τίποτα. Εάν λάβουμε –συνεχίζει ο κ. Μάνος– τα τελευταία χρόνια μαζί, εμφανίζονται αρκετά σημαντικές αυξήσεις. Δυσίον θάτερον τώρα εδώ ή το ένα ή το άλλο. Ή έχουμε δώσει πραγματικά μεγάλες αυξήσεις, άρα η οικονομική μας πολιτική δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστεί ανάληψη, ή θα πρέπει να μας πει η Νέα Δημοκρατία τη δική της πρόταση. Ο κ. Μάνος νομίζω την περιγράφει.

Είναι αλήθεια βέβαια ότι αυτή η οικονομική πολιτική, η οποία οδηγεί στην αύξηση των εισοδημάτων πάνω από την αύξηση του μέσου όρου παραγωγικότητας, δημιουργεί πληθωριστικές πιέσεις. Γι' αυτό και ο πληθωρισμός δεν μπορεί να αποκλιμακωθεί όσο γρήγορα πιθανόν να επιθυμούσαν μερικοί. Αλλά αυτό είναι μία συνειδητή επιλογή. Γιατί εμείς υποσχεθήκαμε ότι θα πρέπει να πάμε σε μία προστασία των εισοδημάτων, τη προούμε αυτό και αυξάνουμε τα εισοδήματα όχι απλώς τα διατηρούμε, και ταυτόχρονα αυξάνουμε διαρκώς και σε κάθε προϋπολογισμό μας τις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια. Γενικά επενδύουμε, στηρίζουμε τα δίκτυα της κοινωνικής προστασίας.

Και βεβαίως αυτή η πολιτική δεν οδηγεί στους γρηγορούς ρυθμούς που επιθυμούν ορισμένοι, αλλά είναι μία πολιτική κοινωνικής συνοχής. Γιατί η χώρα πρέπει να μπει βέβαια ως ισχυρή χώρα στην ισχυρή Ευρώπη, αλλά δεν θα πρέπει να είναι μία χώρα με τραυματισμένη την ελληνική κοινωνία.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο πάνω σε μία μεγάλη συζήτηση για την αύξηση στις αμοιβές απασχόλησης, δηλαδή στις αμοιβές εργασίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του κ. Μάνου, και νομίζω δεν τα αμφισβητεί πια κανείς, οι πραγματικές αυξήσεις που δώσαμε είναι ιδιαίτερα σημαντικές και το 1996 και το 1997. Κατηγορούμαστε τώρα, ενώ θα πρέπει να επιταχύνουμε τους ρυθμούς, ότι φέτος η αύξηση του 2,5% του 3,5% του 4,5% είναι μικρή. Θέλω όμως να ξεφύγουμε για λίγο από το επίπεδο αυτής της αντιπαράθεσης, γιατί αυτή η αντιπαράθεση περί της αμοιβής απασχόλησης ξεχνά το σημαντικότερο πρόβλημα που έχει η χώρα. Οι εργαζόμενοι, είτε στον ιδιωτικό τομέα είτε στο δημόσιο τομέα, έχουν τις ισχυρές συνδικαλιστικές τους εκπροσωπήσεις και κάθε χρόνο η συζήτηση γίνεται πάνω στα αιτήματα που θέτουν αυτοί, για το πόσο θα πρέπει να αυξηθούν τα μεροκάματα και οι μισθοί.

Όμως για ένα σοσιαλιστικό κίνημα το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι μόνο οι εργαζόμενοι και αν οι αυξήσεις θα είναι 2,5% ή 3,5%, αλλά είναι οι άνεργοι. Και μία σοσιαλιστική κυβέρνηση οφείλει να απαντά στο πρόβλημα αυτό. Γιατί οι άνεργοι δεν έχουν εκπροσώπηση, δεν έχουν ούτε ΓΣΕΕ ούτε ΑΔΕΔΥ. Κάποιος πρέπει να μιλήσει με αυτούς και αυτός ο Προϋπολογισμός φέτος απαντά με ένα σημαντικότατο πρόγραμμα χρηματοδότησης για την κατάρτιση όλων σχεδόν των ανέργων της χώρας, περίπου διακόσιες χιλιάδες, σε πολύμηνη βάση δεκαοκτάμηνη, έτσι ώστε να είναι πιο εύκολη η ανεύρεση εργασίας και ταυτόχρονα αυτό το διάστημα, επειδή η κατάρτιση θα είναι αμοιβόμενη, να υπάρξει και εισόδημα για τους άνεργους.

Στον τομέα των δημοσίων επενδύσεων θα ήθελα να επισημάνω ότι έχουμε μεν μια θεαματική αύξηση των προβλεπόμενων δαπανών από τα χίλια περίπου δισεκατομμύρια (1.000.000.000.000) στα δύο χιλιάδες δισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) μέσα σε δύο χρόνια, αλλά η Κυβέρνηση πρέπει να προσέξει πάρα πολύ τους ρυθμούς υλοποίησης του προγράμματος.

Είναι αλήθεια ότι τα μεγάλα έργα δεν προχωράνε με τους ρυθμούς που θα θέλαμε. Η Εγνατία καρκινοβατεί και αυτό πρέπει να το πούμε. Η Εγνατία δεν είναι δρόμος απλός της Ελλάδος. Η Εγνατία είναι το μέλλον της Ελλάδος. Και βεβαίως είναι σίγουρο ότι και ο Π.Α.Θ.Ε. δεινοπαθεί μέσα από εργολαβίες, οι οποίες μάλλον κρίνονται ανεπαρκέστατες ή ανεπιτυχείς.

Θα πω δύο λόγια για την κτηνοτροφία, όπως ακριβώς τα είχα πει και πέρυσι, επειδή θεωρώ ότι ένας χρόνος είναι μεγάλο χρονικό διάστημα για να γίνουν κάποια απλά πράγματα, που δεν έγιναν δυστυχώς.

Δεν χρειάζεται εδώ να μιλήσουμε για επενδύσεις, για ό,τιδήποτε άλλο. Είχα πει και πέρσι από εδώ ότι το πρόβλημα του κτηνοτροφικού εισοδήματος δεν είναι μόνο οι επενδύσεις, αλλά είναι πρόβλημα καταλήστευσης από τις πέντε μεγάλες εταιρείες γάλακτος στην Ελλάδα. Γιατί; Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να συνεχίζει να ισχυρίζεται ότι η αγορά λειτουργεί ελεύθερα και δεν μπορεί να παρέμβει στις τιμές. Αυτό είναι λάθος. Η Κυβέρνηση οφείλει να επιβλέψει τη λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού. Έχει δημιουργηθεί ολιγοπώλιο. Μία μεγάλη εταιρεία επικεφαλής με FAX στις άλλες πέντε εταιρείες καθορίζει τις τιμές παραγωγού και τις τιμές καταναλωτή που έχουν τρομακτικές διαφορές, πράγμα που σημαίνει ότι ο ανταγωνισμός δεν υπάρχει. Εδώ και ένα χρόνο που τα έχουμε πει αυτά, η επιτροπή ανταγωνισμού δεν ξέρω αν συνεστήθη για να ασχοληθεί με το τεράστιο αυτό πρόβλημα της προστασίας του κτηνοτροφικού εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μελαγχολία και η απαισιοδοξία των στελεχών κυρίως της Νέας Δημοκρατίας για το μέλλον της παράταξής τους δεν μπορεί να μετατραπεί σε καμία περίπτωση σε απαισιοδοξία για το μέλλον της χώρας. Ο ελληνικός λαός είναι από τη φύση του αισιόδοξος και θα έλεγα ανυπόμονος για να καλυτερεύουν οι συνθήκες της ζωής του. Επιμένει αυτός ο λαός σταθερά να εμπιστεύεται το μέλλον της χώρας στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. και αυτό θα κάνει και το 2000.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πώς να μην είσαι μελαγχολικός, όπως ζήτησε ο τελευταίος ομιλών του Π.Α.Σ.Ο.Κ., όταν έρχεσαι εδώ να παρακολουθήσεις έναν τέτοιο Προϋπολογισμό, σαν κι αυτόν το φορομπηχτικό και όταν παράλληλα ακούς και τις αιχμές που κάνουν προς την Κυβέρνησή τους οι Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ., όπως και ο τελευταίος ομιλών –πολλοί άλλοι πιο μπροστά– ο οποίος είπε ότι η Κυβέρνηση παρακολουθεί ανίκανη να επέμβει στη στρέβλωση του ανταγωνισμού, στη ληστρική, όπως τη χαρακτήρισε, λειτουργία ορισμένων επιχειρήσεων. Και δυστυχώς αυτά τολμούν και τα λένε –και είναι προς τιμή τους– αρκετοί Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Δεν λένε όμως και άλλα πολλά που πρέπει να πούμε.

Εγώ θα ήθελα ξεκινώντας –να μείνω μόνο στο χαρακτηρισμό “φορομπηχτικός”– να πω, κύριε Υπουργέ, γιατί επιβάλλετε δεκατρείς νέους φόρους, για να εισπράξετε τριακόσια περίπου υπολογιζόμενα δισεκατομμύρια (300.000.000.000) και αμέσως την ίδια στιγμή, μόλις προ ολίγων μηνών, με μία εγκύκλιο του Γ. Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών τροποποιήσατε ουσιαστικά το νόμο –αν είναι δυνατόν!– και χαρίσατε τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) στις ανώνυμες εταιρείες τεχνικών έργων.

Θέλετε να σας πω και άλλα δισεκατομμύρια που μπορείτε να βγάλετε; Περίπου ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) είναι οι προμήθειες του ελληνικού δημοσίου. Αν ρωτήσετε έξω στην πιάτσα επιχειρηματίες που δούλεψαν με το δημόσιο –και δεν δουλεύουν πλέον και θα σας το πουν πιο ελεύθερα– αλλά και επιχειρηματίες που συνεχίζουν να δουλεύουν στο δημόσιο, θα σας πουν ότι 20% περίπου είναι αυτά που μοιράζουν για να πάρουν την όποια δουλειά του δημοσίου, την όποια προμήθεια του δημοσίου. Αν κάνετε ένα λογαριασμό, θα δείτε ότι αυτό το φαινόμενο θα μπορούσατε να το πατάξετε με τους ελέγχους, γιατί όλα αυτά μπαίνουν, είτε πάνω στην τιμή και πληρώνει ο ελληνικός λαός το 20% –το μαύρο αυτό χρήμα μετά που κυκλοφορεί;– ή είναι σε βάρος της ποιότητας των υλικών που προμηθεύεται το δημόσιο και κοστίζουν τότε πολύ περισσότερο στο δημόσιο.

Να, αμέσως – αμέσως εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές. Γιατί να επιβάλετε καινούριους φόρους;

Δεν θα προχωρήσω παρακάτω, θα φανεί, όμως, από πού μπορούσαμε και άλλα πολλά δισεκατομμύρια να γλιτώσουμε, αν υπήρχε μια χρηστή διαχείριση, μια σωστή κυβέρνηση, που ήθελε πραγματικά να πατάξει αυτό το φαινόμενο της διαφθοράς, που δυστυχώς, βασανίζει τη σημερινή πολιτική μας ζωή και συνεισφέρει τα μέγιστα στην αναξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών.

Όμως, επειδή σήμερα μίλησε η Υπουργός Ανάπτυξης και είναι ο τομέας που ιδιαίτερα παρακολουθώ, ο τομέας της ανάπτυξης, θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτά που σήμερα είπε. Με υπερηφάνεια έκανε τον εξής απολογισμό: Είμαστε τελευταίοι ως προς το μέσο εισόδημα, τελευταίοι ως προς την παραγωγικότητα, τελευταίοι στην ανταγωνιστικότητα, δεν είμαστε σύγχρονοι. Κατά τα άλλα, λέει, την τελευταία τετραετία έγιναν βήματα.

Παρακολουθώ και τους άλλους ομιλητές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και μιλάνε για την τελευταία τετραετία, λες και δεν έχουν προηγούμενο παρελθόν, λες και από το 1981 μέχρι το 1989 δεν κυβέρνησαν πάλι τον τόπο και λες ότι για όλα αυτά τα τελευταία, τελευταία, τελευταία, δεν ευθύνονται αυτοί.

Οφείλω να πω ότι δεν ήμασταν τελευταίοι όταν μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 1981 στους δέκα της Ευρώπης δεν ήμασταν τελευταίοι, ούτε το 1986, όταν η Ευρώπη έγινε η Ευρώπη των δώδεκα, ήμασταν τελευταίοι. Τρεις χώρες ήταν πιο κάτω από εμάς σ’ αυτούς τους παράγοντες, σ’ αυτούς τους δείκτες που προηγούμενα ανέφερα και που τους ανέφερε και η Υπουργός Ανάπτυξης.

Συνέχισε, όμως, η κυρία Υπουργός Ανάπτυξης και διαβάξω ακριβώς από το δικό της κείμενο: “Υπάρχει η ανεργία, υπάρχει

η φτώχεια, υπάρχει η ανασφάλεια για το μέλλον, υπάρχει η έλλειψη υποδομών, υπάρχει η μειωμένη ανταγωνιστικότητα, υπάρχει η ανάγκη για αλλαγές στην παιδεία, στην υγεία, στον πολιτισμό". Και μας κάνει και το ερώτημα: "Τι απαντά η Νέα Δημοκρατία σ' αυτά;". Λέει η Νέα Δημοκρατία: "Να περιορίσετε τις σπατάλες, να νοικοκυρέψετε το κράτος, για να μειώσετε τους φόρους". Αυτά απαντάει η Νέα Δημοκρατία πράγματι. Και λέει: "Αυτά μόνο, συλλογιστικά;".

Βεβαίως, αντιλαμβάνομαι ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. θέλει από τη Νέα Δημοκρατία σαφείς υποδείξεις για να τις εντάξει στην πρακτική της, εκεί βέβαια όπου τη συμφέρουν και όπου δεν διαταράσσουν τη διαπλοκή και την επίδειξη αυτής της ιδιαίτερης φροντίδας για τη νομενκλατούρα της. Εμείς θα τις δώσουμε, δίνουμε τις οδηγίες μας, αλλά λυπούμαστε, γιατί δεν μπορείτε να τις ακολουθήσετε, γιατί εμείς αγαπάμε αυτόν τον τόπο και θέλουμε να προχωρήσει μπροστά.

Λέμε, λοιπόν, μείωση της σπατάλης, περιορισμό της σπατάλης και είπαμε προηγουμένως τι είναι σπατάλη. Να προχωρήσουμε τώρα εδώ και να πούμε για τη σπατάλη που γίνεται στα δημόσια έργα. Κοιτάξτε τα δημόσια έργα ακριβώς πώς ξεκινούν, πώς παίρνονται, πώς εκτελούνται, πού καταλήγουν. Αλλά να μιλήσουμε για σπατάλες και σε άλλες πρακτικές της Κυβέρνησης. Ερχόμαστε στις προγραμματικές συμφωνίες που είναι στον τομέα της ανάπτυξης και που γι'αυτές αναφέρθηκε επίσης και η κ. Παπανδρέου, βέβαια, με τον τρόπο της.

Είναι δυνατόν επί τρία ολόκληρα χρόνια να μην υπάρχουν ούτε μελέτες, να μην ασχολείται κανένας με τις προγραμματικές συμφωνίες, προφανώς σκόπιμα, για να έρθουν οι τελευταίες μέρες και τότε μέσα σε μία νύχτα να δίδονται και να αποφασίζονται προγραμματικές συμφωνίες 1,3 τρισεκατομμυρίων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αφού τελειώνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ναι, τελειώνει το χρονικό περιθώριο, γιατί το αφήσατε να τελειώνει;

Κύριοι Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ., να αποφασίσετε εσείς αν είναι σωστό αυτό: Την παραμονή της περασμένης Παρασκευής, την περασμένη Πέμπτη δηλαδή, τα έντεκα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Η. παίρνουν είκοσι επτά εισηγήσεις, φτιαγμένες από δύο διευθυντές και τους λένε, ελάτε την άλλη μέρα, Διοικητικό Συμβούλιο, να αποφασίσουμε γι'αυτές τις είκοσι επτά προγραμματικές συμφωνίες. Και την άλλη μέρα, ανατίθενται αυτές οι είκοσι επτά προγραμματικές συμφωνίες της Δ.Ε.Η., αξίας εκατόν δώδεκα δισεκατομμυρίων (112.000.000.000) δραχμών. Αν είναι δυνατόν να μελετήσουν μέσα σ'αυτό το χρονικό διάστημα και μέσα σε τέσσερις ώρες να αποφασίσουν γι'αυτά τα εκατόν δώδεκα δισεκατομμύρια (112.000.000.000) δραχμές!

Κύριοι, δείχνετε με ποιο σκανδαλώδη τρόπο διαχειρίζεσθε τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Εγώ πραγματικά ντρέπομαι γι'αυτόν τον τρόπο.

Η Υπουργός Ανάπτυξης, στο τέλος της ομιλίας της για τον Προϋπολογισμό –επειδή δεν με παίρνει ο χρόνος για να πω τόσα πολλά που έχω, για τόσα πράγματα που είπα προηγουμένα – αναφέρεται πολλές φορές από όλους και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας– είπε ότι πετύχατε τη μείωση των επιτοκίων.

Ξέρετε, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ότι σήμερα οι τράπεζες δεν δανείζουν χρήματα, γιατί ακριβώς κυνηγούν αυτά τα ευκαιριακά επιτόκια για να έχουν ρευστότητα να αντιμετωπίσουν τη χρηματιστηριακή κρίση; Σήμερα, οι επιχειρήσεις ασφυκτούν. Δεν μπορούν να πάρουν δάνεια και οι επενδύσεις κινδυνεύουν να ματαιωθούν, γιατί τελειώνουν και οι προθεσμίες στις οποίες πρέπει να εκταμιευθούν χρήματα ή να έλθουν παραγγελίες, οι οποίες έχουν ήδη γίνει.

Ακόμη, κύριοι, μιλάτε για ανάπτυξη. Βεβαίως έχουμε αύξηση αυτό το χρονικό διάστημα, αλλά ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας το ομολόγησε. Την Υπουργό Ανάπτυξης δεν την συνέφερε να το ομολογήσει.

Η ανάπτυξη που παρουσιάζεται και η αύξηση του ΑΕΠ είναι κυρίως από τα δημόσια έργα που γίνονται με τη χρηματοδό-

τηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουσιαστικά ανάπτυξη, επιχειρηματική δραστηριότητα, βιομηχανική παραγωγή, δεν υπάρχει. Γι'αυτό διευρύνεται το έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών μας, γι'αυτό έχουμε το τεράστιο έλλειμμα στις εμπορικές μας συναλλαγές.

Πώς να γίνει ανάπτυξη, κύριοι; Για να γίνει ανάπτυξη χρειάζονται σταθερός αναπτυξιακός νόμος και σταθερή φορολογική πολιτική. Εμείς σε δώδεκα χρόνια αλλάξαμε τέσσερις αναπτυξιακούς νόμους. Κάθε τρία χρόνια αλλαγή αναπτυξιακού νόμου, ξέρετε τι σημαίνει; Τρία χρόνια τουλάχιστον κάνει να γίνει μια επένδυση.

Ακόμη, πρέπει να σας πω ότι σε τέσσερα χρόνια αλλάξατε έντεκα φορές το φορολογικό σύστημα. Ποιος επενδυτής να έλθει, όταν έχουμε κάθε τρεις μήνες αλλαγή του φορολογικού συστήματος;

Επίσης, η Υπουργός Ανάπτυξης, στο τέλος της ομιλίας της επί του Προϋπολογισμού ξεπέρασε σε θράσος κάθε προηγούμενη επίδοσή της. Αφού διέτρεξε τη δραστηριότητα του τομέα ευθύνης της, παρουσιάζοντας ουσιαστικά μόνο κάποιο έργο της Υφυπουργού κ. Διαμαντοπούλου, η οποία φαίνεται ότι αξιοποιεί θετικά την κριτική την οποία της κάνουμε στον τομέα της, αφού πέρασε τον τομέα της ενέργειας πολύ γρήγορα, αφιέρωσε για τη διαπλεκόμενη δραστηριότητά της μόνο μισή σελίδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώνετε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κατέληξε, όμως, προσπαθώντας, όπως στρεβλώνει την ανάπτυξη, να στρεβλώσει και τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Είπε ότι εμείς πολεμούμε τις προγραμματικές συμφωνίες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε Σαλαγκούδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Εμείς είμαστε που τις σπνρίζουμε τις προγραμματικές συμφωνίες, αλλά θέλουμε να γίνονται με διαφάνεια και όχι μ'αυτόν τον τρόπο, που σας ανέφερα προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε Σαλαγκούδη, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Η κ. Παπανδρέου, λοιπόν, επέδειξε σήμερα υπερβολική θρασύτητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Σαλαγκούδη, σας παρακαλώ, τελειώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Εγώ θα ήθελα να πω, ότι εκτός από εντολοδόχος της διαπλοκής και της αναπτυξιακής στρέβλωσης της χώρας, σήμερα πήρε και το προσωνύμιο της θρασύτατης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ.Θωμόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια εποχή που η διεθνοποίηση της οικονομίας, η δημιουργία ευρύτερων συνόλων, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, δεν επιτρέπουν τον απομονωτισμό και τη βραδυπορία, χωρίς τον κίνδυνο περιωρισμού της, αυξανόμενης εξάρτησης και όξυνσης των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων.

Το εθνικό συμφέρον επιτάσσει το χάσμα, που υπάρχει μεταξύ της χώρας και των οικονομικά ανεπτυγμένων χωρών, να κλείσει το ταχύτερο δυνατόν. Τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση και όλες οι πρωτοβουλίες κατευθύνονται στη διαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής που απαντά ταυτόχρονα στο στόχο της ευρωπαϊκής ενοποίησης, της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αποτελεσματικής προώθησης των εθνικών συμφερόντων.

Κατά τη διάρκεια της τετραετίας η οικονομική πολιτική που εφαρμόστηκε προώθησε ικανοποιητικά το στόχο της σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας. Η χώρα μας έχει κάνει σημαντικά βήματα, τόσο στον τομέα της ονομαστικής σύγκλισης όσο και στον τομέα της πραγματικής σύγκλισης, προσδίδοντας ταυτόχρονα στην οικονομική της πολιτική κοινωνικό πρόσωπο.

Οι στόχοι της σταθεροποίησης, της ανάπτυξης και της κοινωνικής δικαιοσύνης, επιτυγχάνονται ταυτόχρονα. Αποτελεί βασική επιλογή της Κυβέρνησης να προσεγγίσει το στόχο της σύγκλισης, προοδευτικά και η προσέγγιση αυτή να έχει ολοκληρωθεί περί το τέλος του αιώνα.

Η επιλογή αυτή επιτρέπει την κατανομή του κόστους προσαρμογής σε μια σειρά ετών, διευκολύνοντας έτσι στην αποδοχή του από το κοινωνικό σύνολο. Είναι επίσης βασική επιλογή της Κυβέρνησης να κατανείμει το κόστος προσαρμογής της οικονομίας, κατά τρόπο κοινωνικά δίκαιο, προκειμένου να εξασφαλίσει τη μεγίστη δυνατή κοινωνική και οικονομική συναίνεση.

Ποιος, όμως θα πρέπει να είναι ο ρόλος του κράτος στις σύγχρονες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες; Μέσα στις σύγχρονες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες το κράτος πρέπει να κάνει αποτελεσματικότερη τη λειτουργία του.

Στον κοινωνικό τομέα, το τρίπτυχο υγεία – πρόνοια – παιδεία πρέπει να είναι το κύριο μέλημά του.

Οι σημερινές πιέσεις για νέες δαπάνες που προκύπτουν από το υψηλό επίπεδο ανεργίας, τις αυξημένες ανάγκες των ηλικιωμένων και την αναβάθμιση της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών, κάνουν αναγκαία, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, τη δημιουργία ενός κοινωνικού ιστού ασφαλείας, ώστε ο πολίτης να βρίσκει το κράτος προστάτη, αλληλέγγυο τις στιγμές που συναντά σημαντικές δυσκολίες στη ζωή του.

Στον οικονομικό τομέα, το μεγάλο δημόσιο χρέος και οι υπάρχουσες δημοσιονομικές ανισορροπίες επιβάλλουν μια πιο ορθολογική κατανομή των παραγωγικών πόρων της οικονομίας. Ο πολίτης σήμερα περιμένει ακόμη καλύτερη αξιοποίηση των φόρων που πληρώνει. Στόχος του κράτους είναι να εξασφαλίσει τη συνεργασία μεταξύ των εργαζομένων επιχειρήσεων και κράτους με την υιοθέτηση ξεκάθαρων και σταθερών κανόνων.

Στον τομέα της Δημοσίας Διοικήσεως χρειάζεται εκσυγχρονισμός στη λήψη αποφάσεων και νομοθετικών διαδικασιών. Αυτό απαιτεί την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, της αδράνειας, της αλαζονείας και της μετριοκρατίας, προκειμένου αυτή να πλησιάσει τον πολίτη και να κάνει αποτελεσματική τη λειτουργία της.

Η ανασυγκρότηση του κράτους και ο ριζικός εκσυγχρονισμός της διοικήσεως και του διοικητικού μηχανισμού είναι το σημαντικότερο έργο που πρέπει να επιτελεστεί στη χώρα μας. Η Δημόσια Διοίκηση θα πρέπει επιτέλους να μετατραπεί σε πραγματικό υπέρτερο των πολιτών και μοχλό ανάπτυξης της χώρας μας.

Κατά την επόμενη τριετία, πρωταρχικός στόχος της δημοσιονομικής μας πολιτικής είναι η εξυγίανση των οικονομικών του κράτους. Η επιδίωξη αυτού του στόχου θα βασιστεί στη διαρκή μείωση των δανειακών αναγκών της γενικής κυβέρνησης, οι οποίες σχεδιάζουν να υποχωρήσουν το 1998, στο όριο του 3% του ΑΕΠ, που είναι η τιμή αναφοράς του αντιστοίχου κριτηρίου σύγκλισης.

Καθοριστικό ρόλο στην επιδιωκόμενη υποχώρηση των δανειακών αναγκών του κρατικού τομέα θα παίξει ο αυστηρός έλεγχος των πρωτογενών καταναλωτικών δαπανών και η αποτελεσματικότερη διαχείριση του δημοσίου χρέους. Οι πρωτογενείς καταναλωτικές δαπάνες θα αυξάνονται ετήσια σε ρυθμούς πολύ μικρότερους από τους αντίστοιχους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές, δηλαδή θα μειώνονται σε πραγματικούς όρους. Και βέβαια η μείωση δεν θα είναι άκριτη. Η προσπάθεια θα επικεντρωθεί σε δαπάνες που δεν εξυπηρετούν συγκεκριμένους κοινωνικούς ή οικονομικούς σκοπούς, όπως κάθε σπατάλη, οι δαπάνες για τη χορήγηση φορέων ή υπηρεσιών με μηδαμινή ανύπαρκτη ή ελαχίστη κοινωνικοοικονομική προσφορά.

Από την άλλη πλευρά οι δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα, που στοχεύουν στην ανακούφιση των ασθενών κοινωνικών τάξεων και ομάδων, όχι μόνο δεν θα περικοπούν, ούτε περικόπτονται, αλλά αντίθετα αυξάνονται. Η επιδιωκόμενη προσαρμογή στο σκέλος των κρατικών δαπανών δεν είναι δυνατόν να σημαίνει και περικοπή των δαπανών αναπτυξιακού

χαρακτήρα. Οι δαπάνες αυτές αυξάνονται σε βάρος των καταναλωτικών δαπανών. Έτσι δίδεται ισχυρή ώθηση στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας, με ευνοϊκές επιπτώσεις στην απασχόληση και στην ουσιαστική σύγκλιση της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα βασικότερα προβλήματα στη χώρα μας, αλλά και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η παρατενόμενη υψηλή ανεργία και οι συντελούμενες αλλαγές στην απασχόληση. Η έλλειψη επαρκούς αριθμού θέσεων εργασίας για το διαθέσιμο εργατικό δυναμικό, ιδιαίτερα στο χώρο των νέων και των γυναικών, αποτελεί σήμερα για τη χώρα μας τη σοβαρότερη κοινωνική πρόκληση. Γιατί η απασχόληση συνιστά το κύριο μέσο κοινωνικής συμμετοχής και ατομικής ευημερίας για κάθε Έλληνα πολίτη. Είναι επίσης και οικονομική πρόκληση, γιατί η απασχόληση είναι ένας σοβαρός δείκτης της ικανότητάς μας να μπορούμε να αξιοποιούμε παραγωγικά τους οικονομικούς πόρους που διαθέτουμε. Ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης, που σημειώνει η οικονομία μας, έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της απασχόλησης, και κάμψη των ποσοστών ανεργίας. Ως αποτέλεσμα της αυξημένης απασχόλησης το ποσοστό ανεργίας το 1998 θα μειωθεί στο 9,8%, με προοπτική για πάρα πέρα μείωσή του. Βεβαίως είναι ποσοστό αρκετά υψηλό σε σχέση με τον ενεργό πληθυσμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι έχουμε λύσει τα κρίσιμα προβλήματα της φτώχειας, της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού, μέσα στις δύσκολες συνθήκες της δημοσιονομικής προσαρμογής που επιβάλλει η πορεία σύγκλισης προς την ΟΝΕ, καταβάλλει η Κυβέρνηση κάθε δυνατή προσπάθεια, για να τονωθεί το κοινωνικό πρόσωπο της οικονομικής της πολιτικής.

Οι συνολικές δαπάνες του κοινωνικού κράτους αυξάνουν από χρόνο σε χρόνο και έτσι από 23% του ΑΕΠ που ήταν το 1993, φθάνουν το 25,6% του ΑΕΠ φέτος.

Υπάρχουν, όμως, περιθώρια για διεύρυνση του κοινωνικού κράτους, όχι μόνο μέσα από την αύξηση των κοινωνικών δαπανών, αλλά και μέσα από την εσωτερική τους αναδιάρθρωση και εξορθολογικοποίηση, ώστε να επιτευχθεί το μέγιστο αποτέλεσμα και προς τούτο θα πρέπει να καταβληθεί σημαντική προσπάθεια από την Κυβέρνηση.

Πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να αποκτήσουμε ανταγωνιστικότητα και αποτελεσματικότητα στην οικονομία, την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, στην κεντρική και περιφερειακή διοίκηση χρειάζομαστε αποφασιστικές τομές και μεταρρυθμίσεις.

Δεν συμβιβάζομαστε με την αδράνεια του κράτους, ούτε είμαστε ικανοποιημένοι από την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει στους πολίτες. Δεν θεωρούμε ότι τα προβλήματα, τα καθημερινά, των πολιτών αντιμετωπίζονται ικανοποιητικά από τη διοίκηση, αλλά δεν είμαστε και διατεθειμένοι να συμβιβαστούμε με τα ισχυρά συντεχνιακά συμφέροντα που απομυζούν τους πόρους της οικονομίας και παρεμποδίζουν την ανάπτυξη της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ολοκληρώσω την ομιλία μου λέγοντας ότι αποτελεί όρο επιβίωσης για την οικονομία μας η αναδιάρθρωση σε όλους τους τομείς της. Θα πρέπει να ενισχυθούν οι πόροι και η προσπάθεια για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων του αγροτικού τομέα και η προσαρμογή τους στο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφερθώ στους αγρότες, αφού εκπροσωπώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο το Νομό Αργολίδας, έναν κατ' εξοχήν αγροτικό νομό, στον οποίο σήμερα οι παραγωγοί εσπεριδοειδών αγωνιούν για την τύχη του προϊόντος τους, που παραμένουν αδιάθετα στα δένδρα ή πέφτουν και σαπίζουν στη γη, ή, εν πάση περιπτώσει, και αν διατίθενται, διατίθενται σε τιμές ευτελιστικές, που καλύπτουν μόνο το κόστος παραγωγής.

Θα πρέπει η Κυβέρνηση να βάλει βασικές προτεραιότητες για την ανάπτυξη του αγροτικού τομέα και ως τέτοιες θεωρώ τον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση των καλλιέργειών, την καλύτερη εμπορική αξιοποίηση της παραγωγής, την

περαιτέρω ενίσχυση του νέου αγρότη, τη μείωση των επιτοκίων της Αγροτικής Τράπεζας, τη ρύθμιση των χρεών και των μεμονωμένων παραγωγών, τη μείωση του κόστους παραγωγής με πραγματική και σημαντική μείωση της αξίας του ηλεκτρικού ρεύματος και των καυσίμων που αναλίσκονται για την αντιπαγετική προστασία και την άρδευση των κτημάτων και με άλλα έργα υποδομής. Ο έλεγχος και η συγκράτηση των τιμών των λιπασμάτων και των φυτοφαρμάκων, η θεσμοθέτηση μηχανισμού άμεσης καταβολής των επιδοτήσεων και αποζημιώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πλήρη πεποίθηση ότι ο Προϋπολογισμός αυτός, που συζητάμε σήμερα, εκπληρώνει τους στόχους της παγίωσης της σταθερότητας στην οικονομία μας, της ενίσχυσης της αναπτυξιακής προσπάθειας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Κύριοι, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ, να μην είστε τόσο πολύ εκδηλωτικοί. Θα σας παρακαλέσω. Και μερικοί να μη σχολιάζουν συνεχώς τους ομιλητές.

Ο κ. Αλεξόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή παρατηρώ τις ημέρες αυτές, συζητώντας τον Προϋπολογισμό της χώρας, ότι η Κυβέρνηση επιδιέχετο σε αντιπολίτευση της Αντιπολιτεύσεως, θα φροντίσω στην ολιγόλεπτο ομιλία μου να θέσω υπόψη της Αντιπροσωπείας και του ελληνικού λαού βασικά στοιχεία για τους τομείς υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων.

Οι τομείς υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων, είναι δύο τομείς εξαιρετικής σημασίας για το χαρακτηρισμό της κοινωνικής πολιτικής και της ευαισθησίας της Κυβερνήσεως προς τον πολίτη άνθρωπο. Και στους δύο αυτούς τομείς η Κυβέρνηση έχει δημιουργήσει μεγάλες προσδοκίες στο λαό, είτε νομοθετώντας είτε εξαγγέλοντας σχέδια είτε με προγραμματικές δηλώσεις και υποσχέσεις.

Στον τομέα της υγείας έχουμε τον πρόσφατα ψηφισθέντα νέο νόμο για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ανεδαφικός και ανεφάρμοστος.

Στον τομέα της πρόνοιας έχουμε ήδη τα πρώτα δημοσιεύματα στον Τύπο, για την αναδόμηση του χώρου με νόμο.

Στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης έχουμε την προαναγγελία της δεύτερης φάσης του κοινωνικού διαλόγου.

Μετά το φιάσκο για το σύμφωνο εμπιστοσύνης 2000 και τον αποτυχημένο κοινωνικό διάλογο για ανάπτυξη, απασχόληση και ανταγωνιστικότητα, θα δούμε τι έχει να ακουστεί στη δεύτερη φάση για το ασφαλιστικό.

Με όλα αυτά θα περίμενε κανείς ότι συζητούμενος Προϋπολογισμός θα εστιάζοταν μεταξύ των απλών και σε αυτούς τους κρίσιμους για τον άνθρωπο και την κοινωνία τομείς την υγεία, πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση. Θα ανέμενε κανείς να βρει στο συζητούμενο Προϋπολογισμό καταχωρίσεις που να αποδεικνύουν έμπρακτα το κυβερνητικό ενδιαφέρον για μια αποτελεσματική κάλυψη των δύο αυτών τομέων, με σαφή προσδιορισμό και προγραμματισμό των αναγκαίων δαπανών.

Αντίθετα για τις μειωμένες πιστώσεις που εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό, για τις μειωμένες δαπάνες των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, προβάλλεται η δικαιολογία πως αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι κατά το 1997 καλύφθηκαν και οι έκτακτες δαπάνες που προέκυψαν από τη ρύθμιση των χρεών των ιδρυμάτων αυτών.

Με την ανάγνωση της εισηγητικής εκθέσεως προδιατίθεται κανείς να δει προφανώς αυξημένα τα αντίστοιχα κονδύλια του Τακτικού Προϋπολογισμού κατά Υπουργείο. Αντιθέτως βλέπουμε στους σχετικούς πίνακες 5.7 και 5.19 ότι στον Τακτικό Προϋπολογισμό προβλέπονται για το 1998 εννιακόσιες εβδομήντα εννιά χιλιάδες τρακόσια εκατομμύρια δραχμές, που είναι αυξημένο κατά 7,4 συγκριτικά με το 1997, ενώ το ποσοστό αύξησης το 1997 συγκριτικά με το 1996 ήταν διπλάσιο, ήτοι 14,4%.

Έτσι συγκριτικά με τα δύο παρελθόντα έτη βαίνουμε από πλευράς ποσοστώσεως καθοδικά και κανείς δεν δύναται να δεχθεί τους κυβερνητικούς κομπασμούς για αξιολογή αύξηση των κονδυλίων για την υγεία, τουλάχιστον στο σκέλος των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.

Σε απόλυτους αριθμούς η αύξηση των κονδυλίων για την υγεία ανέρχεται στα 67,3 δισεκατομμύρια έναντι των 114,5 δισεκατομμυρίων που ήταν η αύξηση το 1997 συγκριτικά με το 1996. Η αύξηση για μας θεωρείται ανεπαρκής για να καλύψει τις προβαλλόμενες μεταβολές στο χώρο υγείας, πρόνοιας. Ο κύριος Υπουργός ελπίζει στη μείωση των νοσηλίων και σε μειωμένες δαπάνες για αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.

Ο κύριος Υπουργός βλέπει την αύξηση δαπανών σε σχέση με το μισθολόγιο του ιατρικού προσωπικού, τις επιχορηγήσεις νοσηλευτικών ιδρυμάτων και ιδρυμάτων πρόνοιας, την κάλυψη αναγκών σε εμβόλια, την κάλυψη μητρότητας, την επιχορήγηση των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων στον τομέα υγείας, πρόνοιας. Φαίνεται ότι δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι έχει να κάνει με ένα Γαργαντούα, που είναι τόσο αχόρταγος, όσο αχόρταγη είναι η κρατική μηχανή, που προσπαθεί να οικοδομήσει το ΠΑΣΟΚ.

Είναι καιρός το ΠΑΣΟΚ να πάψει να στρέφει τα νώτα του στον ιδιωτικό τομέα. Στην Ελλάδα ο ιδιωτικός τομέας έχει να προσφέρει πολύτιμο έργο στον ευπαθή τομέα της υγείας, όπως επιστημονικό προσωπικό, εξειδικευμένη πρακτική ανθρωπίνη εξυπηρέτηση, λογικό κόστος.

Η τάση που επικρατεί στο ΠΑΣΟΚ για υπερανάπτυξη στην υγεία, όπως φάνηκε και κατά τη συζήτηση του νέου νόμου για το ΕΣΥ, θα οδηγήσει σε δυσβάστακτο βάρος για την οικονομία μας και θα αφήσει στο περιθώριο χιλιάδες ειδικευμένους γιατρούς, που θα μπορούσαν με μικρότερη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού να εξυπηρετήσουν καλύτερα το λαό μας μέσα από ένα δοκιμασμένο σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας, όπως αυτό που εφαρμόστηκε επί τριάντα πέντε και πλέον έτη στον τομέα των δημοσίων υπαλλήλων.

Το σύστημα έχει περαιτέρω προωθήσει ευγενή ταμεία, όπως το ΤΥΠΕΤ της Εθνικής Τράπεζας και ΕΔΟΕΑΠ του προσωπικού του δημοσιογραφικού χώρου. Ας ρίξει εδώ μια ματιά η σημερινή Κυβέρνηση, μπορεί να διδαχθεί πολλά.

Προχωρώντας στο άλλο σκέλος του Προϋπολογισμού, στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων βλέπουμε ότι τα πράγματα είναι λίγο καλύτερα. Από τα δύο τρισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) δραχμές που προγραμματίζονται για τις δημόσιες επενδύσεις, τα 72,4 δισεκατομμύρια προβλέπονται για την υγεία.

Το ποσό αυτό είναι αυξημένο έναντι του αντιστοίχου ποσού του προηγούμενου έτους κατά τριάντα δισεκατομμύρια τετρακόσια εκατομμύρια (30.400.000.000) δραχμές, ήτοι αύξηση 72,3% συγκριτικά με το προηγούμενο έτος.

Παρατηρούμε ότι κατά τα έτη 1996, 1997 και 1998, στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων σε εκατοστιαία ποσότητα έχουμε καθοδική πορεία, ενώ σε απόλυτους αριθμούς το 1998 υπερβαίνει το αντίστοιχο κονδύλι του 1996 κατά εννέα δισεκατομμύρια (9.000.000.000) δραχμές.

Για να χαρακτηρίσει κανείς το ποσό των εβδομήντα δύο δισεκατομμυρίων τετρακοσίων εκατομμυρίων (72.400.000.000) δραχμών ως ικανοποιητικό ή ως ανεπαρκές, θα έπρεπε να γνωρίζει το ύψος των αναγκών για επενδύσεις στον τομέα υγείας - πρόνοιας, ως και τις δυνατότητες απορρόφησης πόρων εθνικών ή των πόρων εκ της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Τονίζεται δε τούτο, γιατί αν το ποσόν των εβδομήντα δύο δισεκατομμυρίων τετρακοσίων εκατομμυρίων (72.400.000.000) δεν απορροφηθεί εγκαίρως, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως στημένη παραπλάνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω την ομιλία μου με σύντομη αναφορά στον τομέα των κοινωνικών ασφαλίσεων. Στον Τακτικό Προϋπολογισμό έχουν προβλεφθεί για τις δαπάνες της κοινωνικής ασφάλισης για το 1998 ένα εκατομμύριο τριάντα εννέα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα ένα εκατομμύρια (1.039.551) δραχμές, ποσόν που είναι αυξημένο έναντι του 1997 κατά 6,5%. Η αντίστοιχη αύξηση του 1997

συγκριτικά με το 1996 ήταν 9,9%. Έτσι και στην περίπτωση της κοινωνικής ασφάλισης, συγκρίνοντας τα τρία τελευταία έτη σε απόλυτες τιμές, έχουμε αύξηση, αλλά συγκρίνοντας τις εκατοστιαίες ποσοστώσεις, βλέπουμε καθαρά μια φθίνουσα πορεία.

Αυτή είναι η μελαγχολική εικόνα στον τομέα της ασφάλισης. Η Κυβέρνηση πλάθει ευσεβείς πόθους πως τα πράγματα θα τις έρθουν ευνοϊκά και πως οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, ως δια μαγείας, θα βελτιώσουν τη λειτουργική τους απόδοση. Φυσικά δεν είναι μόνο σημερινό το πρόβλημα αυτό. Σφάλματα δεκαετιών συσσωρεύονται και κάθε μέρα οι δυσκολίες παρουσιάζονται εντονότερες. Το 25% των Ελλήνων ζει στο όριο της φτώχειας και η Κυβέρνηση προσπαθεί με ημίμετρα να φέρει αποτελέσματα. Ο κόσμος δεν έχει δουλειά, δεν έχει ασφάλιση και η Κυβέρνηση βάζει φόρους, νέους φόρους ή παλαιούς ενισχυμένους και εκσυγχρονισμένους.

Υπόσχεται η Κυβέρνηση κοινωνικό διάλογο για την επίλυση του ασφαλιστικού, αλλά έχει αρτηριοσκληρωτική προσήλωση στο μονοϊδεασμό της. Αρκείται στο επείγον και την προχειρότητα, αρκεί να εξυπηρετούνται οι κομματικές της επιδιώξεις.

Η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να καλύψει τους στόχους του Μάαστριχτ, παρουσιάζει έναν ακόμα Προϋπολογισμό σκληρής λιτότητας. Τα νοσοκομεία κολυμπούν μέσα σε χρέη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών. Ολοκληρωμένα νοσοκομεία μένουν ανεκμεταλλεύτα, ειδικές μονάδες, όπως οι μονάδες εντατικής θεραπείας και όχι μόνον, μένουν κλειστές παρά τις υπάρχουσες τεράστιες ανάγκες.

Το επιστημονικό υγειονομικό προσωπικό συμπιέζεται οικονομικά και το μεγαλύτερο μέρος του λαού μας βλέπει την επίτευξη ενός ανθρωπίνου επιπέδου περίφραξης σαν όνειρο απομακρυσμένο. Όλοι οι ασφαλισμένοι ζουν με το άγχος και την αβεβαιότητα του αύριο και μετά τις εκθέσεις Σπράου προβληματίζονται αν θα πάρουν σύνταξη για τα γηρατειά τους, ή αν τους επιφυλάσσεται σύνταξη λίγο πριν πεθάνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πορεύεται μέσα στη σύγχυση. Και αυτήν τη σύγχυση, την ανειλικρίνεια και την ελλειμματικότητα στην αντιμετώπιση των θεμάτων υγείας πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης, τη βλέπουμε αποτυπωμένη στον παρόντα Προϋπολογισμό.

Εμείς δεν ακολουθούμε συγκεχυμένα και ομιχλώδη πρότυπα. Κανόνας μας είναι η διαφάνεια και η προοπτική μιας βελτιωμένης ζωής για το λαό μας. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε τον παρόντα Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αδαμόπουλος έχει το λόγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του Προϋπολογισμού είναι κορυφαίο πολιτικό γεγονός, όπως ακόμα το Βήμα της Βουλής αυτές τις μέρες θα πρέπει να είναι βήμα ευθύνης. Η φωνή του Βουλευτή πρέπει να είναι φωνή του εθνικού Βουλευτή, του έθνους. Και θέλω από την αρχή να ξεκαθαρίσω ότι απόψε θα επιχειρήσω να μην ασχοληθώ με το τι κάνατε εσείς ή εμείς, αλλά το τι κάναμε όλοι σαν χώρα, σ' αυτήν τη μάχη που δίνουμε για ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση διολίσθησε σταδιακά από κοινότητα πατρίδων, πολιτισμών και κοινωνικών ρευμάτων, πρώτα σε οικονομικό και εμπορικό συνασπισμό και εν συνεχεία σε τελωνειακή ένωση με επιδιωκόμενη τη χρήση κοινού νομίσματος.

Αυτή είναι η πεμπτούσια της Ο.Ν.Ε. και του προγράμματος της ονομαστικής σύγκλισης.

Πρέπει να γίνει απόλυτα σαφές σε όλους ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ο.Ν.Ε., αποτελούν αντικείμενο μιας σκληρότατης και κυνικότατης διακρατικής διαπραγμάτευσης. Το κάθε κράτος-μέλος αντιμετωπίζει το κάθε θέμα με αποκλειστικό γνώμονα τα εθνικά του συμφέροντα. Η Γερμανία, για παράδειγμα, έχει πρώτο της μέλημα την ισχυροποίηση του μάρκου και την ομαλή εισαγωγή του EURO στις αγορές συναλλαγματος και δέχεται κατά το δοκούν ελαστικοποίηση των κριτηρίων της όποιας χώρας επιθυμεί.

Γνώμη μου είναι πως στο πλαίσιο αυτό έχουμε κάθε λόγο να συνταχούμε με τις θέσεις της Ιταλίας, η οποία συνοψίζεται στην εξ υπαρχής συμμετοχή όλων των χωρών που συγκλίνουν να συμπεριληφθούν στη ζώνη του EURO με την προϋπόθεση ότι η πορεία μας θα είναι καλύτερη από αυτήν της ιταλικής το Μάη του 1998, οπότε στο Συμβούλιο Κορυφής να αξιόσουμε τη συμμετοχή μας στη ζώνη του EURO από την αρχή.

Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή και μελέτησα ταυτόχρονα την ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Αποδέχομαι τα στοιχεία που μας παρέθεσε. Πράγματι κάναμε άλματα σε σχέση με τα βήματα των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακόμα, στο τρίπτυχο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σταθεροποίηση, ανάπτυξη και κοινωνική προστασία, πιστεύω ότι έχουμε πετύχει σημαντικά πράγματα και ότι καταφέραμε και το έλλειμμα και ο πληθωρισμός να είναι κάτω του 5% σε σχέση με τα νούμερα 12% και 13% της Νέας Δημοκρατίας. Επίσης, σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία σίγουρα οι κοινωνικές δαπάνες, όχι μόνο δεν μειώθηκαν, αλλά διευρύνθηκαν.

Επιτρέψτε μου, όμως, να ασχοληθώ αποκλειστικά με το κομμάτι της ανάπτυξης. Είναι αυτή η λέξη που γέμιζε πραγματικά το στόμα του αείμνηστου Γιώργου Γεννηματά, που εμείς όταν είχαμε την τύχη να είμαστε νομάρχες, πράγματι μας είχε εμψυχήσει με αυτό το μήνυμα.

Έχουμε σημαντικό ονομαστικό μέγεθος αύξησης του ΑΕΠ από 0,1% σε 3,5%.

Θα ήθελα όμως, μία βαθύτερη ανάλυση όσον αφορά τις προϋποθέσεις του Προϋπολογισμού, για την πραγματική σύγκλιση, δηλαδή τη σύγκλιση του επιπέδου της ευημερίας της Ελλάδος με τα επίπεδα ευημερίας των άλλων χωρών-μελών.

Η ονομαστική σύγκλιση υπαγορεύει την αύξηση της φορολογίας, ενώ η πραγματική σύγκλιση υπαγορεύει μείωση της έμμεσης φορολογίας και άλλων επιβαρύνσεων, ώστε αφ' ενός μεν να συγκρατηθούν οι τιμές και αφ' ετέρου να προσελκύσουμε στην Ελλάδα παραγωγή και κατανάλωση από άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η ονομαστική σύγκλιση υπαγορεύει ανατιμημένη δραχμή, ώστε να μειωθεί ο πληθωρισμός. Η πραγματική σύγκλιση υπαγορεύει ανταγωνιστικό εθνικό νόμισμα με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, ιδιαίτερα σε κρίσιμους κλάδους της εθνικής μας οικονομίας, όπως ο τουρισμός.

Είναι αυτό που είπα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα προχθές ότι πρέπει δηλαδή, να συντάξουμε την αναπτυξιακή χάρτα της χώρας μας με πρώτο τον τουρισμό, γιατί πραγματικά είναι η πρώτη δυνατότητα που έχουμε.

Ακόμα, το ανταγωνιστικό εθνικό νόμισμα στηρίζει το αγροτικό εισόδημα, το οποίο πλήττεται από την ανατίμηση της δραχμής έναντι του ΕCU.

Υπάρχουν προβλήματα στον αγροτικό κόσμο. Προβλήματα έγκαιρης πληρωμής των αγροτών, προβλήματα που έχουν σχέση με τα προϊόντα τους, προβλήματα άδικων εκτιμήσεων από τον ΕΛΓΑ –και άρα πρέπει να υπάρξει τροποποίηση του Κανονισμού– όπως επίσης προβλήματα άρδευσης, υποδομής, αγροτικών δρόμων, δανειοδότησης από την ΑΤΕ, παντοκία κλπ.

Πρέπει άμεσα να προχωρήσει το μητρώο αγροτών, το νομοσχέδιο για την πολιτική γης, οι ζώνες καλλιέργειας, πρέπει να γίνει τώρα ένας νέος νόμος για τους συνεταιρισμούς.

Το εμπορικό ισοζύγιο, κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ Ιανουαρίου-Ιουλίου του 1997 είναι δραματικό. Και είναι δραματικό γιατί έχει ένα έλλειμμα έντεκα δισεκατομμυρίων διακοσίων έντεκα εκατομμυρίων (11.211.000.000) δολαρίων, ενώ οι εξαγωγές μειώνονται κατά 501,7 εκατομμύρια δολάρια.

Αν μελετήσουμε το κομμάτι αυτό, ιδιαίτερα στα αγροτικά προϊόντα, πρέπει να βγάλουμε ένα συμπέρασμα το οποίο θα έπρεπε να το έχει συμπεριλάβει ο Κρατικός Προϋπολογισμός. Κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε να διανοηθείτε ότι μέχρι τώρα εισάγαμε όσπρια ξερά τριάντα τέσσερις χιλιάδες εννιάκισους σαράντα τρεις τόνους, πατάτες νωπές εξήντα εννέα χιλιάδες

πενήντα τέσσερις τόνους, φρούτα και ξηρούς καρπούς εκατόν σαράντα οκτώ χιλιάδες τόνους; Και βεβαίως στα κρέατα, προβατοειδή νωπά πέντε χιλιάδες διακόσιες ογδόντα επτά τόνους, κρέατα χοιροειδή ενενήντα τρεις χιλιάδες τόνους και πάει λέγοντας. Είναι τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας. Και από εδώ ποιο είναι το μήνυμα, κύριοι συνάδελφοι; Ότι εδώ υπάρχει ένας πρωταρχικός αναπτυξιακός στόχος, που θα έπρεπε να υπάρχει στο νέο Προϋπολογισμό και δεν είναι τίποτε άλλο από την αύξηση της γεωργοκτηνοτροφικής παραγωγής.

Αλλά ας πάμε και λίγο στις επιχειρήσεις. Η αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων, όταν μάλιστα έχουμε αποδεχθεί ότι το σύστημα αυτό είναι τυφλό και θεσμοθετήθηκε γιατί η πολιτεία είχε αδυναμία φορολόγησή τους, η διατήρηση του 35%, η αύξηση των αντικειμενικών αξιών, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στους μικρούς επιχειρηματίες και επαγγελματίες, αλλά και σε όλους τους επαγγελματίες, στη μεγάλη πλειοψηφία των δικηγόρων, των μηχανικών, των γεωπόνων, των γεωλόγων και σε όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες γενικότερα.

Πρέπει άμεσα να καθορίσουμε ένα πλαίσιο, μέσα από το οποίο οι ιδιωτικές επιχειρήσεις θα αυξήσουν τη συμβολή τους στην ανάπτυξη.

Ειδικότερα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις σε μεγάλο βαθμό μέχρι σήμερα έχουμε περιορισθεί σε μια ρητορική υποστήριξη τους.

Πολύ θετικά είναι αυτά που άκουσα από την Υπουργό Ανάπτυξης για τη δημιουργία ΒΙΠΑ, βιομηχανικών περιοχών, αλλά πρέπει να προχωρήσουμε και στην κάθετη δικτύωση των μικρών και μεσίων επιχειρήσεων. Πρέπει να είναι μια πρώτη προτεραιότητά μας.

Η δημιουργία δικτύων συνεργαζόμενων μικρών και μεσίων επιχειρήσεων, προμηθευτές – παραγωγοί – έμποροι και μάλιστα σε διευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να είναι η δική μας δυναμική κατεύθυνση.

Εάν μάλιστα στα δίκτυα αυτά συμμετείχε και το πιστωτικό σύστημα που πρέπει να σταθεί αλληλέγγυο στους μικρομεσαίους, ώστε να ενισχυθεί η κεφαλαιακή βάση της επιχείρησης, τότε θα μπορούσαμε να έχουμε θεαματικά αποτελέσματα. Θα μπορούσαμε να έχουμε κέρδη, ανταγωνιστικότητα, αναπτυξιακή δυναμική και διάρκεια.

Βεβαίως, όλες αυτές οι προσπάθειες πρέπει να στηριχθούν μέσα από το νέο αναπτυξιακό νόμο που εξαγγέλθηκε. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον οι επιδοτήσεις δεν πρέπει να είναι κυρίως κεφαλαιακές, αλλά να αποσκοπούν στη χρηματοδότηση της εργασίας και της ασφάλισης για τις θέσεις εργασίας που δημιουργούν.

Τέλος, εφόσον προχωρήσουμε στην κατεύθυνση της πραγματικής σύγκλισης, πρώτο μας μέλημα πρέπει να είναι ο εντοπισμός των εθνικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων μας, που δεν είναι βέβαια ούτε οι φυσικοί μας πόροι ούτε τα εθνικά μας κεφάλαια.

Είναι σαφές ότι πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στον παράγοντα εργασία. Κάθε οικογένεια σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, έχει τουλάχιστον και ένα παιδί άνεργο.

Εδώ υπάρχουν δύο επιλογές: Η μία της φθηνής ανειδίκευτης εργασίας, που για αρκετά χρόνια ακολούθησαν οι "τίγρεις", οι χώρες της Άπω Ανατολής, που είναι πια ξεπερασμένες. Το άλλο μοντέλο είναι αυτό που έρχεται από την Ιαπωνία. Είναι το μοντέλο της καλά αμειβόμενης εξειδικευμένης εργασίας σε καθεστώς περίπου πλήρους απασχόλησης και ασφάλισης.

Μία και μόνη είναι η ερμηνεία. Το καίριο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε εποχή έκρηξης της τεχνολογίας και της τεχνονομίας είναι η καλά αμειβόμενη εξειδικευμένη εργασία και η κοινωνική συνοχή.

Εδώ επιτρέψτε μου να θέσω, έστω διάσπαρτα, το θέμα της κατάρτισης. Έχω τη γνώμη ότι έχουμε κάνει την πρόταση και την έχει αποδεχθεί ο Υπουργός της Εθνικής Άμυνας, να προχωρήσουμε σε επαγγελματική κατάρτιση στο στρατό με επέκταση της θητείας, όπως γινόταν με το δίπλωμα του αυτοκινήτου που παίρναμε κάποτε. Αλλά εκεί πρέπει να

υπάρχουν τεχνικές ειδικότητες, γιατί εκεί πράγματι είναι πολύ πιο προβληματική.

Το εργατικό κόστος στην Ελλάδα είναι το χαμηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς αυτό να σταματήσει την επιδείνωση του εμπορικού μας ισοζυγίου. Και όχι μόνο αυτό, αλλά τα τελευταία χρόνια βιώνουμε το φαινόμενο της αύξησης του ΑΕΠ, όπως είπα προηγουμένως, με ταυτόχρονη αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας. Αυτό λέγεται αναδιανομή του πλούτου σε βάρος των ασθενέστερων τάξεων. Η πορεία αυτή πρέπει να αντιστραφεί. Ταυτόχρονα πρέπει να στηρίξουμε τη νέα γενιά. Και αυτό τι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει, παιδεία, εκπαίδευση, κοινωνική ασφάλιση.

Είναι γεγονός ότι τα 2/3 των Ελλήνων ή έχουν ανεπαρκή ή δεν έχουν καθόλου ασφάλιση, ενώ αντίθετα το 1/3 με απίστευτες μεθοδεύσεις έχει καταφέρει να απορροφά τη μερίδα του λέοντος από τον κοινωνικό πόρο και μέσα από προνομιακές ρυθμίσεις σε βάρος των υπολοίπων απολαμβάνει υψηλές καλύψεις σε χρήμα και σε είδος.

Αυτό το καθεστώς της αδικίας πρέπει να το ανατρέψουμε. Η πολιτική απόφαση πρέπει να παρθεί τώρα και η Κυβέρνηση να προχωρήσει στις μελέτες εφαρμογής της.

Ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", που ήταν η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση του αιώνα, άφησε πολλά τραύματα με το χωροταξικό σχεδιασμό.

Για να αναπτυχθεί η περιφέρεια θα πρέπει πράγματι να μεταφερθούν οι πόροι και οι αρμοδιότητες, γιατί τότε μόνο θα μπορούμε να στηρίξουμε ένα νόμο, ένα νομοσχέδιο, έναν προϋπολογισμό. Εάν δεν υπάρχει Δημόσια Διοίκηση, εάν δεν υπάρχει κράτος, αν πραγματικά δεν δώσουμε άλλες δυνατότητες, δεν μπορούμε σήμερα να λέμε σοβαρά και υπεύθυνα ότι πράγματι θα είμαστε σε θέση να έχουμε την ίδια τύχη με τις άλλες χώρες της Ευρώπης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τατούλης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός των Οικονομικών σε πρόσφατη εκδήλωση του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου αναγκάστηκε να παραδεχθεί δημόσια ότι, αν είχαμε προνοήσει ως χώρα να ξεκινήσουμε την παρούσα πολιτική, όχι το 1994, αλλά από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, όπως έκανε η Ισπανία και η Πορτογαλία, θα είχαμε σήμερα μειωμένους κινδύνους.

Πράγματι θα είχαμε μειωμένους κινδύνους περιθωριοποίησης, αν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που κυβερνούν τα τελευταία χρόνια τον τόπο, επιδείκνυαν τόλμη και αποφασιστικότητα στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής.

Δυστυχώς, η οικονομική πολιτική που ασκήθηκε στη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, αντί για σύγκλιση οδήγησε την ελληνική οικονομία σε απόκλιση. Στη συνέχεια, στη διάρκεια της τρέχουσας δεκαετίας σημειώνεται μεν κάποια πρόοδος, αλλά οι ρυθμοί είναι απογοητευτικά βραδείς, τόσο βραδείς, που η εθνική υπόθεση της συμμετοχής της χώρας στην ΟΝΕ την 1.1.1999 να θεωρείται από τώρα χαμένη. Πολύ φοβάμαι ότι αν συνεχίσουμε έτσι, θα μείνουμε για πολλά χρόνια καθηλωμένοι στον προθάλαμο της ΟΝΕ.

Την απάντηση σ' αυτό το κρίσιμο για τον τόπο ερώτημα οφείλει να τη δώσει η υπεύθυνη Κυβέρνηση. Εμείς ως Αντιπολίτευση οφείλουμε να επισημάνουμε τα σφάλματα και τις αδυναμίες και να καταθέσουμε τις προτάσεις μας με πολιτική παρρησία και υπευθυνότητα. Αυτό ακριβώς θα κάνω αμέσως τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταπολεμική ελληνική εμπειρία αλλά και οι εμπειρίες άλλων χωρών δείχνουν ότι οι επιδόσεις μίας οικονομίας είναι ευθέως ανάλογες της νομισματικής σταθερότητας και αντιστρόφως ανάλογες του μεγέθους του κρατικού τομέα της οικονομίας.

Στο τέλος του 1993 σημειώνεται η κυβερνητική μεταβολή και από τότε ως σήμερα το ΠΑΣΟΚ έχει την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας. Η σημερινή περίοδος είναι εξαιρετικά κρίσιμη, αφού η χώρα θα πρέπει να επιταχύνει τους

ρυθμούς σύγκλισης, για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις έγκαιρης και ισότιμης συμμετοχής στην ΟΝΕ.

Η επιτάχυνση των ρυθμών σύγκλισης απαιτεί γενναίες και τολμηρές αποφάσεις. Δυστυχώς, όμως, όπως ανέφερα και παραπάνω, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν τόλμησαν να πάρουν αυτές τις αποφάσεις, με αποτέλεσμα η χώρα να μείνει εκτός ΟΝΕ.

Ας δούμε τώρα τις σημαντικότερες αδυναμίες του εφαρμοζόμενου μείγματος οικονομικής πολιτικής. Η σταθεροποίηση της οικονομίας στηρίχθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία της δραχμής και τα υψηλά ονομαστικά και πραγματικά επιτόκια. Οι υπόλοιπες πολιτικές είχαν μάλλον αποσταθεροποιητικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, η εισοδηματική πολιτική είχε σαφώς πληθωριστικό χαρακτήρα, αφού οι εισοδηματικές αυξήσεις ξεπερνούν τον αναμενόμενο ρυθμό πληθωρισμού, προσ αυξημένο κατά το ποσοστό αύξησης της παραγωγικότητας.

Για παράδειγμα, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 1997, σελίδα 57, το 1997 οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων θα αυξηθούν κατά 17,5%, ενώ το 1996 αυξήθηκαν κατά 17,7%.

Από την άλλη πλευρά, η δημοσιονομική πολιτική είχε οριακά μόνο αντιπληθωριστικό χαρακτήρα, αφού τα πρωτογενή πλεονάσματα ήταν εξαιρετικά μικρά. Για παράδειγμα, το πρωτογενές πλεόνασμα φέτος, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να ξεπεράσει το 1,8% του ΑΕΠ, ενώ το λογιστικό πλεόνασμα δεν θα ξεπεράσει το 3,4% του ΑΕΠ.

Σημειώστε παρακαλώ ότι ο προϋπολογισμός του 1997, όπως είχε εγκριθεί από την Εθνική Αντιπροσωπεία πέρυσι τέτοια εποχή, προέβλεπε πρωτογενές πλεόνασμα 4,5% του ΑΕΠ. Δηλαδή, φέτος το πραγματικό πρωτογενές πλεόνασμα, που θα πραγματοποιηθεί, δεν θα ξεπεράσει σε καμία περίπτωση το 40% του προϋπολογισθέντος. Με άλλα λόγια, επιτυγχάνετε το 40% του αρχικού σας στόχου. Γιατί, όμως, τόσο μεγάλη απόκλιση;

Η απόκλιση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλεται στην αδυναμία του Υπουργείου Οικονομικών να ελέγξει τις κρατικές δαπάνες. Ας δούμε ορισμένα παραδείγματα. Οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων θα αυξηθούν φέτος τουλάχιστον κατά 17,5%, δηλαδή επτά (7) ολόκληρες εκατοστιαίες μονάδες πιο πάνω από το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές. Οι επιχορηγήσεις για αποδοχές θα αυξηθούν κατά 30,7%, δηλαδή είκοσι τέσσερις (24) εκατοστιαίες μονάδες πιο πάνω από το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές.

Οι καταναλωτικές δαπάνες, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση στη σελίδα 107, θα αυξηθούν κατά 15,3%, δηλαδή πέντε (5) εκατοστιαίες μονάδες πιο πάνω από το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές.

Με τέτοιες αυξήσεις των πρωτογενών δαπανών του κράτους δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να μιλάμε για μείωση ελλειμμάτων και για δημοσιονομική προσαρμογή. Η αδυναμία του Υπουργείου Οικονομικών να ελέγξει τις δαπάνες του κράτους, το αναγκάζει να προσφεύγει σε λογιστικές αλχημείες. Αυτό έκανε φέτος και όπως δείχνει ο νέος Προϋπολογισμός το ίδιο θα κάνει και του χρόνου.

Πιο συγκεκριμένα, φέτος αφαιρεί από τις πρωτογενείς δαπάνες τετρακόσια είκοσι ένα δισεκατομμύρια (421.000.000.000) δραχμές, επειδή τα βάπτισε "απόκτηση στοιχείων ενεργητικού", ενώ στην ουσία είναι επιχορηγήσεις σε ζημιόγους ΔΕΚΟ. Στο νέο Προϋπολογισμό σχεδιάζει να αφαιρέσει με τον ίδιο τρόπο εξακόσια τρία δισεκατομμύρια (603.000.000.000) δραχμές. Φέτος αφαιρεί, επίσης, από τις πρωτογενείς δαπάνες εκατόν οκτώ δισεκατομμύρια (108.000.000.000) δραχμές με το πρόσχημα της εθνικολογιστικής προσαρμογής.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, δεν μειώνονται έτσι οι δαπάνες του κράτους. Η αλλαγή του λογιστικού τρόπου παρακολούθησης των δαπανών του κράτους, που όπως ισχυρίζεστε υπαγορεύεται από τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μειώνει στην πραγματικότητα τις κρατικές

δαπάνες. Οι επιπτώσεις στη λειτουργία της οικονομίας είναι ίδιες, ανεξάρτητα από τον τρόπο λογιστικής παρακολούθησης των δαπανών. Η αδυναμία συγκράτησης των κρατικών δαπανών σας αναγκάζει επίσης να προσφεύγετε σε αυξημένα φορολογικά έσοδα.

Συγκεκριμένα, τα φορολογικά έσοδα από 21,5% του Α.Ε.Π. που ήταν το 1993, αυξήθηκαν στο 23,1% το 1997 και προβλέπεται να αυξηθούν στο 24% το 1998. Ο συνεπής φορολογούμενος δεν έχει άλλα περιθώρια φοροδοτικής ικανότητας. Αν μπορείτε, πιάστε τους φοροφυγάδες και τους φοροκλέπτες.

Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάτε, κύριε Υπουργέ, ότι η άγρια φορολόγηση δεν είναι μόνο μητέρα της φοροδιαφυγής, είναι και μητέρα της φοροαποφυγής, η οποία έχει αρχίσει να εκδηλώνεται με διαρκώς αυξανόμενους ρυθμούς μετά την απελευθέρωση των αγορών στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ας έλθουμε τέλος και στη διαρθρωτική σας πολιτική. Κι εδώ δυστυχώς η κατάσταση είναι απογοητευτική. Το κράτος εξακολουθεί να απασχολεί τη μερίδα του λέοντος από τους παραγωγικούς πόρους της χώρας. Πολλοί από αυτούς είναι αδρανείς ή υποαπασχολούνται. Βλέπετε τεράστια ακίνητη δημόσια περιουσία, επίσης υποαπασχολούμενες και ζημιόγους ΔΕΚΟ. Μέχρι πέρυσι δεν τολμούσατε ούτε καν να χρησιμοποιήσετε τους όρους αποκρατικοποίηση ή ιδιωτικοποίηση. Μιλούσατε μόνο για μετοχοποιήσεις, αλλά και αυτές δεν τις αποτολούσατε. Από πέρυσι μιλάτε για αποκρατικοποιήσεις, αλλά και αυτές δεν τις τολμάτε και μένετε στα λόγια.

Ο περίφημος οργανισμός των προβληματικών επιχειρήσεων ακόμα υπάρχει. Έχει υπό τον έλεγχό του επιχειρήσεις και εξακολουθεί να επιβαρύνει με το κόστος λειτουργίας του τον Έλληνα φορολογούμενο. Γιατί τον κρατάτε; Πρόκειται μήπως να τον ξαναχρησιμοποιήσετε για νέες κρατικοποιήσεις;

Πολλές αγορές παραμένουν κλειστές υπό τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του κράτους. Ανοίξτε τις αγορές και ενισχύστε τον ανταγωνισμό, εάν θέλετε καλύτερες οικονομικές επιδόσεις.

Ανοίξαμε την αγορά των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας και βλέπετε πόσο αναπτύχθηκε ο κλάδος. Ανοίξαμε την αγορά τηλεπικοινωνιών με την παραχώρηση στον ιδιωτικό τομέα δύο αδειών κινητής τηλεφωνίας και με τη μερική ιδιωτικοποίηση και βλέπετε πόσο αναπτύχθηκε ο κλάδος. Έχουμε πια καλύτερες και φθηνότερες επικοινωνίες.

Ανοίξτε και τις άλλες αγορές και τα ωφέλη θα είναι μεγάλα. Ανοίξτε για παράδειγμα την αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας και των συγκοινωνιών στον ιδιωτικό τομέα. Το φυσικό αέριο και το μετρό σας δίνουν πρώτης τάξεως ευκαιρία για να προχωρήσετε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ο χρόνος δεν μου επαρκεί και κάπου εδώ πρέπει να σταματήσω.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, εφαρμόστε μία όντως αντιπληθωριστική δημοσιονομική πολιτική με περιορισμό του κράτους και των κρατικών δαπανών. Εφαρμόστε μία αντιπληθωριστική εισοδηματική πολιτική. Την έχει ανάγκη η οικονομία μας. Προχωρήστε, επίσης, στις αναγκαίες διαρθρωτικές μεταβολές με τόλμη και υπευθυνότητα. Αυτό σας καλεί κάθε χρόνο να κάνετε και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος επαναλαμβάνει μονότονα στις ετήσιες εκθέσεις του το εξής: "Η αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής και η ταχύτατη αποκλιμάκωση του πληθωρισμού συναρτώνται σε μεγάλο βαθμό με την παράλληλη πρόοδο που σημειώνεται στη δημοσιονομική προσαρμογή και την εξέλιξη της αμοιβής εργασίας". Έκθεση του 1997 σελίδα 39. Το ίδιο σας προτρέπουν να κάνετε και όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΟΟΣΑ. Μόνον έτσι θα σταθεροποιήσετε την οικονομία και θα τη βάλετε σε σταθερή τροχιά ανόδου και ταχύτατης σύγκλισης.

Μόνον έτσι δεν θα χάσει η χώρα το δεύτερο τρένο για την ΟΝΕ. Επιτέλους τολμήστε. Αν δεν μπορείτε, ομολογήστε την αδυναμία και ο τόπος θα βρει το δρόμο του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, καίτοι η ώρα είναι προκεχωρημένη, το ενδιαφέρον είναι ζωηρό, η παρακολούθηση έντονη, τα συμπεράσματα γόνιμα ούτως ή άλλως, γιατί και μέσα από τη σκληρή αντιπαράθεση –την αντιπολιτευτική αντιπαράθεση– βγαίνουν δύο χαρακτηριστικά συμπεράσματα.

Φαίνεται ότι δεν διδάσκει εύκολα το παρελθόν. Το λέω με καλή προαίρεση. Σ' αυτό το πείραμα έχουν και οι συνάδελφοί μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πειραματιστεί στο παρελθόν. Κάναμε και εμείς σκληρή αντιπαράθεση, αλλά υπάρχει μία διαφορά. Πέρασαν τα χρόνια, διδαχθήκαμε πολλά, μεσολάβησαν καταστάσεις. Οι καιροί πιέζουν, οι εξελίξεις ήταν συγκλονιστικές, νέοι ορίζοντες, νέα πράγματα στη ζωή μας, στη ζωή των ατόμων, στη ζωή των χωρών, των εθνών, στην παγκόσμια, στην οικουμενική ζωή.

Και η νοοτροπία είναι το πιο δυσκίνητο κοινωνικό και ανθρώπινο στοιχείο. Δεν αλλάζει εύκολα η νοοτροπία. Το είπα προχθές στη Διαρκή Επιτροπή και κάποιος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας παρεξηγήθηκε. Αναμφισβητήτως όλες οι κυβερνήσεις θέλουν να κάνουν καλό στην πατρίδα. Αλίμονο. Και σύμπασα η Αντιπολίτευση ξεκινά απ' αυτό το πυρηνικό στοιχείο του ενδιαφέροντος για την πατρίδα. Το πρόβλημα είναι πώς υλοποιείς στην πράξη αυτό το ενδιαφέρον και πώς στο τέλος αποτιμάται η συνολική σου προσφορά.

Συζητούμε τον Προϋπολογισμό. Είναι μία κορυφαία πολιτική πράξη, που έχει δύο όψεις σαν το νόμισμα. Η πρώτη είναι η λογιστική εικόνα που απεικονίζεται σε αριθμούς και αυτή συμπυκνώνει μία αντίστοιχη πολιτική. Και το δεύτερο στοιχείο, η άλλη όψη του νομίσματος, είναι το πολιτικό μήνυμα που εκφράζει ο Προϋπολογισμός, με την έννοια της κατεύθυνσης της οικονομικής πολιτικής.

Και το μήνυμα αυτό έχει δύο κατευθύνσεις ή δύο ενδιαφέροντες χώρους. Το μήνυμα στο εσωτερικό και το μήνυμα στο εξωτερικό. Το τελευταίο είναι ακόμη εντονότερο, καθώς διεισθυνοποιήθηκαν τα πάντα, η εισβολή της οικονομίας της αγοράς, με τον τυφλό και πέτρινο ανταγωνισμό. Έχουμε δημιουργήσει τις γνωστές ασφυκτικές καταστάσεις στις οικονομικές σχέσεις των κρατών, επομένως και της πατρίδας μας.

Μήνυμα προς τα έξω πρέπει να είναι εκείνο που θα κατοχυρώνει το κύρος της πατρίδας μας, ότι είναι αποφασισμένη,στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις, να αλλάξει τη μοίρα της και ν' ανυψώσει το επίπεδο ζωής που δικαιούται και το αξίζει ο ελληνικός λαός. Είναι ευκρινές αυτό το μήνυμα στο συζητούμενο Προϋπολογισμό; Αναμφισβητήτως, ναι.

Και είναι ευκρινές, λόγω της ιστορίας που σέρνει πίσω του ο συγκεκριμένος Προϋπολογισμός, να μιλήσω για την τετραετία '94-'97 καθώς είναι ευκρινές και το μήνυμα του ειλικρινούς Προϋπολογισμού. Και θα κάνω την παρένθεση. Σε πολλά σημεία, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, επαινεί ο Προϋπολογισμός –δεν διστάζει– τις ορθές οικονομικές πράξεις που κάνατε, όταν κυβερνήσατε την τριετία '90-'93. Είναι λοιπόν και ειλικρινής ο Προϋπολογισμός και ευκρινές το μήνυμα που μεταφέρει μέσα από το πνεύμα και το πλαίσιο της συγκρότησής του.

Ακόμη, ο Προϋπολογισμός και να μην ήθελε να είναι, υποχρεωτικώς είναι ειλικρινής. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να μιλούμε για εικονικό, για πλασματικό Προϋπολογισμό. Γιατί είναι, όμως, αναγκαστικά ειλικρινής;

Όπως γνωρίζετε, με βάση τα άρθρα 103 και 104γ του Κώδικα του Μάαστριχτ, όλες οι χώρες ελέγχονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τα στοιχεία για τα δημόσια ελλείμματα για τον πληθωρισμό, τη δημοσιονομική εικόνα κάθε χώρας την ελέγχει η οικονομική επιτροπή. Ακόμα η ειδική οικονομική επιτροπή ελέγχει την εξέλιξη του δημόσιου ελλείμματος στο πλαίσιο του αν καλύπτει ή συμπλέει προς την κατεύθυνση των κριτηρίων του Μάαστριχτ.

Έχουμε ένα τρίτο στοιχείο ελέγχου, που είναι οι εκθέσεις. Μέσα σε αυτές τα τελευταία χρόνια οι αποτιμήσεις είναι θετικότερες από τη μεριά των αρμοδίων οργάνων της

Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έχει ο Προϋπολογισμός αναπτυξιακά στοιχεία; Αναμφισβητήτως και θα μου επιτρέψετε να αναφέρω ότι ο προϋπολογισμός των δημοσίων επενδύσεων έχει έναν αλματώδη εξοπλισμό στα κονδύλια. Ξεκινάει από το ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000) δραχμές το 1995 και πάει στο ένα τρισεκατομμύριο εξακόσια εξήντα έξι δισεκατομμύρια (1.666.000.000.000) δραχμές το 1996 και μετά πάει στα δύο τρισεκατομμύρια, πενήντα δισεκατομμύρια (2.050.000.000.000) δραχμές το 1998. Έχει λοιπόν το αναπτυξιακό στοιχείο μέσα του. Έχει το κοινωνικό; Έχει ανθρώπινη ευαισθησία; Είναι κοινωνικά δίκαιος; Κάνει πράξη να συμβάλει έκαστος στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες, όπως απαιτεί το άρθρο 4 στην παράγραφο 6 του Συντάγματός μας; Αναμφισβητήτως, ναι. Θα αναφέρω λίγα στοιχεία.

Ας δούμε τους νέους φόρους. Σε αυτήν την ομάδα προσθέτουμε τριακόσια δεκαεννέα δισεκατομμύρια (319.000.000.000). Από αυτά βγαίνει το κοινωνικό πακέτο που είναι εκατόν ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (185.000.000.000). Το πακέτο αναλύεται σε τρεις κοινωνικές προβλέψεις: Η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) και αυτά τα απολαμβάνουν οι χαμηλότερες τάξεις είναι το πρώτο. Η μείωση της φορολογίας του πετρελαίου κατά σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) είναι το δεύτερο. Η μείωση φορολογίας υπέρ τρίτων, των φαρμάκων, που είναι πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (55.000.000.000) είναι το τρίτο μέτρο.

Έχουμε τώρα τους τόκους στα ομόλογα και στα έντοκα γραμμάτια. Έχουμε ακόμα τις χρηματιστηριακές συναλλαγές, τα κέρδη των επιχειρήσεων, στα αποθεματικά. Όλα αυτά είναι φόροι που επιβάλλονται στους έχοντες και κατέχοντες και κανένας δεν το αμφισβητεί αυτό.

Ο Προϋπολογισμός έχει στόχους και θα κινηθεί στο μεγάλο άξονα των συγκλιτικών απαιτήσεων. Οι βασικές του επιδιώξεις είναι να μειώσει τα ελλείμματα και από τα 4,7% στο 2,7%. Το πρωτογενές πλεόνασμα θα το αυξήσει στο 4,7% από το 2,9%, αν θυμάμαι καλά. Το δημόσιο χρέος, που για πρώτη φορά άρχισε φέτος να μειώνεται, θα το σταθεροποιήσει παγίως και θα πετύχει και περισσότερες μειώσεις. Το δημόσιο χρέος μην ξεχνάμε ότι αποτελεί μέγιστο κίνδυνο για την πατρίδα μας. Το 1994 ήταν είκοσι έξι τρισεκατομμύρια (26.000.000.000.000). Μετά έγινε τριάντα ένα τρισεκατομμύρια (31.000.000.000.000) το 1995. Τριάντα έξι τρισεκατομμύρια (36.000.000.000.000) το 1997. Τριάντα εννέα τρισεκατομμύρια τετρακόσια δισεκατομμύρια (39.400.000.000.000) το 1997. Είχε λοιπόν μία αλματώδη εξέλιξη.

Τώρα παίρνει μέτρα για τη μείωση του μεγάλου κινδύνου της οικονομίας και της κοινωνίας που είναι το δημόσιο χρέος. Πάντως αυτός ο Προϋπολογισμός έχει όλα τα στοιχεία της ανάπτυξης, της κοινωνικότητας και της οικονομικής πολιτικής.

Είναι στοιχεία με τα οποία μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι το 1998 θα είναι έτος οικονομικά καλύτερο από το 1997. Και αυτό πρέπει να το ευχόμαστε όλοι. Ας ενώσουμε, λοιπόν, τις καρδιές μας, τις σκέψεις μας, την πατριωτική μας ευθύνη, τις ευχές μας για το λαό μας και την πατρίδα μας, για να πετύχει ο Προϋπολογισμός, να πετύχει η Κυβέρνηση, η κάθε ελληνική κυβέρνηση. Και είναι σίγουρο ότι θα πετύχει, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Και είμαι βέβαιος ότι το θέλετε πολύ, αφού έχετε πάρει απόφαση να κυβερνήσετε την επόμενη δεκαετία, μετά από δύο ακόμη τετραετίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εντύπωση, ότι οι Υπουργοί της Κυβέρνησης έχουν γίνει θύματα της δικής τους προπαγάνδας και ότι άρχισαν να πιστεύουν ορισμένους από τους μύθους περί της πορείας της ελληνικής οικονομίας, τους οποίους προσπαθούν τα πλαίσια της επικοινωνιακής της πολιτικής να περάσουν στον ελληνικό

λαό.

Ακούσαμε πάλι για καταπληκτικές προόδους, για άλματα, και αυτό μου προκαλεί εντύπωση, γιατί τουλάχιστον μετά την τελευταία νομισματική κρίση, η οποία ταρακούνησε την ελληνική οικονομία και τη βρήκε απροετοίμαστη, θα περίμενα μεγαλύτερη υπευθυνότητα από την Κυβέρνηση. Διότι η άσκηση της οικονομικής πολιτικής με στόχο την πραγματική σύγκλιση, που όλοι τη θέλουμε, δεν μπορεί να γίνει βασιζόμενη σε μύθους. Πρέπει να δούμε την πραγματικότητα κατάματα. Και η πραγματικότητα –για να σας αναφέρω ένα–δύο μόνο βασικά στοιχεία– είναι, πρώτον, ότι η αύξηση του ΑΕΠ βασίζεται στην κατανάλωση, όχι στις επενδύσεις, ή τις διαρθρωτικές αλλαγές και δεύτερον, ότι έχουμε μία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας, που είναι το ισοζύγιο πληρωμών, το έλλειμμα του οποίου έχει εκτιναχθεί σε τεράστια μέγεθος. Και αν λάβουμε υπόψη –προσέξτε το αυτό– ότι έχουμε μπει στην περίοδο διακυμάνσεων της οικονομικής δραστηριότητας εξαιτίας της διεθνούς αβεβαιότητας, η οποία θα εντείνεται –το ομολόγησε και ο ίδιος ο κ. Παπαντωνίου χθες– αλλά και λόγω της αβεβαιότητας, που επικρατεί μέσα στα πλαίσια της ενωμένης Ευρώπης για το EURO, που η καταληκτική ημερομηνία είναι ο Μάιος, όταν θα αποφασισθούν οι ισοτιμίες των νομισμάτων, πρέπει να είμαστε έτοιμοι, να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε τις αναταραχές που θα προκληθούν, αντί να ομιλούμε για πρόοδο, για άλματα κ.ο.κ.

Εγώ θα σας αναφέρω –γιατί οι εκλεκτοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας απέδειξαν με πειστικά επιχειρήματα ότι δεν πάμε καλά, ότι χρειάζεται ριζική αλλαγή της οικονομικής πολιτικής, χρειάζονται διαρθρωτικά μέτρα, τα οποία δεν τολμάει η Κυβέρνηση να κάνει– την περίπτωση του βιομηχανικού τομέα, τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Η πραγματικότητα, παρά τους μύθους της Κυβέρνησης, είναι ότι έχουμε στασιμότητα της βιομηχανικής παραγωγής. Ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής κινείται αυτήν την εποχή στα επίπεδα του 1980. Ας το συνειδητοποιήσουμε πλέον αυτό το πράγμα και ας δούμε τι πρέπει να κάνουμε.

Ορθώς είπε ο κ. Σπυριούνης ότι πρέπει να τα δούμε εθνικά τα θέματα και να συστρατευθούμε και να προχωρήσουμε στις αναγκαίες αλλαγές. Αλλά αν δεν βλέπουμε την πραγματικότητα και δεν ομολογούμε τα λάθη και προσπαθούμε να τα εμφανίσουμε όλα ωραία και καλά, δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτα. Σας λέω ότι βιομηχανική πολιτική δεν έχουμε, παρά τα όσα είπε η κυρία Υπουργός Ανάπτυξης. Βιομηχανική πολιτική σημαίνει στρατηγική, στόχους, μέσα.

Είχαμε συζητήσει πρόσφατα δύο νομοσχέδια που αφορούν το Υπουργείο Ανάπτυξης. Το ένα ήταν για τα ναυπηγεία, το άλλο ήταν για τις βιομηχανικές ζώνες, αλλά ουσιαστικά αφορούσε το φυσικό αέριο. Και στις δύο περιπτώσεις –στην πρώτη μιλάμε για ναυπηγική πολιτική, στη δεύτερη περίπτωση μιλάμε για ενεργειακή πολιτική– ήταν σαφές ότι δεν υπάρχουν στόχοι και πολιτικές.

Και εμμέσως το έχει πει και ο κ. Παπουτσής. Αν προσέξετε τι λέει, όντας μέλος του ΠΑΣΟΚ, στέλνει μηνύματα αγωνίας από τις Βρυξέλλες και η Κυβέρνηση σφυρίζει αντί να τα λάβει αυτά υπόψη.

Και θα σας πω για τη βιομηχανία, ότι στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών στο εμπορικό ισοζύγιο, οι βιομηχανικές εξαγωγές έχουν παρουσιάσει πτώση φέτος και πέρσι. Αντίστοιχα έχουμε εισαγωγές βιομηχανικών ειδών εκτός από τα κεφαλαιουχικά που αφορούν τις επενδύσεις και τα οποία παρουσιάζουν πτώση. Μιλάτε για επενδύσεις, αλλά επενδύσεις εκσυγχρονισμού και ανανέωσης βασικές δεν γίνονται όσο θα έπρεπε. Υστερούμε.

Έχουμε βέβαια στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προβλέψεις για επενδύσεις, οι οποίες ουσιαστικά αφορούν στη μετοχοποίηση χρεών ΔΕΚΟ και παράλληλα στην εισπραξη κεφαλαίων από την Κοινότητα, άρα εμφανίζονται ως έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού, ενώ άλλοτε πήγαιναν κατ' ευθείαν στις ΔΕΚΟ και κατόπιν εμφανίζονται ως επενδύσεις από το κράτος στις ΔΕΚΟ, ενώ πρόκειται για κοινοτικά χρήματα. Να γίνουν οι επενδύσεις, αλλά όπως είδαμε και στις

δύο περιπτώσεις, που προανέφερα για τα ναυπηγεία και για το φυσικό αέριο, αυτές οι επενδύσεις για να είναι επιτυχημένες, να μην έχουμε σπατάλη πόρων και για να μη μας ζητάει και η Κοινότητα τα χρήματα πίσω, πρέπει να γίνουν βάσει προγράμματος και μέσα στο χρονοδιάγραμμα που επιβάλλεται.

Ας δούμε μια στιγμή τα ναυπηγεία. Το Νοέμβριο είχαμε Συμβούλιο Υπουργών Βιομηχανίας, όπου συζητήθηκε η ναυπηγική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προβλέπεται ότι στο μέλλον οι επιδοτήσεις οι κρατικές θα δίνονται με φειδώ, και αυτό είναι σωστό, αλλά μόνο για ορισμένες δραστηριότητες. Εκεί όμως που εμάς μας ενδιαφέρει ως χώρα, που είναι κυρίως οι επισκευές πλοίων και η κάλυψη μέρους του κόστους λειτουργίας ορισμένων ναυπηγείων μέχρις ότου ορθοποήσουν, περιλαμβανομένων και των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά και των Ναυπηγείων Ελευσίνας, δεν προβλέψατε τίποτα.

Ποια ήταν η πολιτική της Ελλάδος; Έχω υποβάλει ερωτήματα μέσω της Βουλής και απάντηση δεν πήρα. Για να μπορέσεις να διαπραγματευθείς θέσεις στα πλαίσια του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι, πρέπει να ξέρεις πρώτα ο ίδιος τι ζητάς. Και ακόμα, δεν έχουμε αποφασίσει ως χώρα τι θα κάνουμε. Και όμως στη σύμβαση για την πώληση των Ναυπηγείων Ελευσίνας προβλέπονται υποχρεώσεις για παροχή κρατικών ενισχύσεων και σωστά. Αλλά πώς θα δοθούν αυτές οι κρατικές ενισχύσεις; Όσο περνάει ο καιρός, θα περιορισθούν οι δυνατότητες λόγω της ευρωπαϊκής πολιτικής κι εσείς δεν φροντίζετε να διαμορφώσετε την ευρωπαϊκή πολιτική, ώστε να είναι συμβατή με τα ελληνικά συμφέροντα και θα έλθουν μετά οι νέοι επενδυτές και θα λένε: "μα δεν μπορέσαμε να κάνουμε επενδύσεις, διότι το κράτος δεν τήρησε τις υποσχέσεις του".

Στο φυσικό αέριο κατά τη συζήτηση απεδείχθη κατά περίτρανο τρόπο ότι έχουμε τρομερή καθυστέρηση. Και σήμερα άκουσα την κυρία Υπουργό να λέει: μα, προσδεύουν, προχωράνε τα έργα. Δύο χρόνια κάνατε για να προβείτε σε διορθώσεις του θεσμικού πλαισίου περί συμβουλίου ενεργειακής πολιτικής κ.ο.κ., ότι αυτά εμφανίστηκαν ως η αιτία των καθυστερήσεων. Αν είναι δυνατόν! Πώς θα υπάρξει ανάπτυξη μαυτόν τον τρόπο;

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω σε σχέση με την ανάπτυξη της ελληνικής βιομηχανίας και της βιοτεχνίας, ότι στον Προϋπολογισμό έχουμε αρνητικές εξελίξεις:

Πρώτα–πρώτα, περικόπτονται πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) που υπήρχαν στον περσινό προϋπολογισμό για την επιδότηση της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας μέσω του ΕΟΜΜΕΧ και της Αγροτικής Τράπεζας. Καταργείτε τον ΕΟΜΜΕΧ έμμεσα, κυρίως το ρόλο του στην περιφέρεια. Πρέπει να γίνουν συγχωνεύσεις οργανισμών και καταργήσεις οργανισμών που δεν χρειάζονται, αλλά όχι κοντά στο ξερό να καίγεται και το χλωρό. Η Νέα Δημοκρατία πρώτη έχει πει ότι πρέπει να μειώσουμε τη σπατάλη, αλλά σε μια σπασμωδική κίνηση μπορεί να προκαλέσετε καταστροφές. Και θα προκαλέσετε καταστροφές στην περιφέρεια, καταργώντας τις υπηρεσίες του ΕΟΜΜΕΧ.

Τέλος, θέλω να σας επισημάνω ότι η φορολογική λαίλαπα είναι ιδιαίτερα δυσβάστακτη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ο αναδρομικός χαρακτήρας πολλών από τα φορολογικά μέτρα που λαμβάνετε αναστέλλει τις επενδύσεις, όπως είναι η φορολόγηση των αποθεματικών των επιχειρήσεων, όχι μόνο γιατί τους στερεί ρευστότητα, αλλά συγχρόνως κι επειδή δημιουργεί και κλίμα αβεβαιότητας. Ποιος θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα, όταν συνεχώς αλλάζουμε τους κανόνες του παιχνιδιού; Δεν μπορείτε να δικαιολογείτε την πολιτική σας με τίτλους του σιλ: "θα φορολογήσουμε τους έχοντες και κατέχοντες". Αναλάβετε επιτέλους τις ευθύνες σας και προχωρήστε στις αναγκαίες διορθωτικές κινήσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Τσερτικίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους ότι τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχει

επιτευχθεί σημαντική βελτίωση της επίδοσης της οικονομίας και αυτό μας δικαιώνει στη δέσμευση που αναλάβαμε απέναντι στο λαό, ότι οι κόποι του δεν θα πάνε χαμένοι. Και αυτό γιατί οι προσπάθειές μας και οι θυσίες του αποδίδουν. Όμως, παρά τις θετικές εξελίξεις στην οικονομία, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ζούμε σε μια χώρα με μεγάλο χρέος. Δεν μπορεί η χώρα να αναπτυχθεί όπως θα θέλαμε, όταν η δαπάνη για την πληρωμή των τόκων του δημοσίου χρέους ξεπερνά κατά πολύ τη δαπάνη για τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων και τις συντάξεις.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, ανεξάρτητα από την πολιτική παράταξη που υπηρετούμε όλοι εδώ μέσα, έχουμε έναν κοινό στόχο: Τη βελτίωση της επίδοσης της οικονομίας και την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού. Την κύρια ευθύνη γι' αυτό την έχει η Κυβέρνηση και την είχαν όλες οι κυβερνήσεις που υπηρέτησαν αυτόν τον τόπο κατά το παρελθόν.

Επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι προϋπολογισμοί έχουν σχέση μεταξύ τους, για να μπορέσουμε να έχουμε καλύτερη εικόνα, για να μπορέσουμε να κάνουμε καλύτερη αξιολόγηση του συζητούμενου Προϋπολογισμού, επιτρέψτε μου να επιχειρήσω μια σύντομη αναφορά στο πρόσφατο παρελθόν. Μόνο με τη χρονική σύνδεση των δεδομένων μπορεί να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα.

Το 1988 το συνολικό δημόσιο χρέος ανήρχετο σε 5,3 τρισεκατομμύρια περίπου και αντιστοιχούσε στο 59,2% του ΑΕΠ. Το 1993, το χρέος έφθασε στα 23,5 τρισεκατομμύρια και αντιστοιχούσε στο 111,7% του ΑΕΠ. Ήταν η περίοδος 1989-1993 όπου υπερτετραπλασιάστηκε το δημόσιο χρέος, το οποίο ακόμη και σήμερα συνθλίβει την ελληνική οικονομία. Ειδικότερα το 1993 τα δημοσιονομικά μεγέθη επιδεινώθηκαν. Η ανεπιτυχής εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1993 είχε σαν αποτέλεσμα να καταρρεύσει το πρόγραμμα σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας που είχε υποβληθεί το ίδιο έτος. Με αυτές τις προϋποθέσεις αναλάβαμε την τύχη της χώρας. Η οικονομική πολιτική που ακολουθήσαμε με συνέπεια την περίοδο 1994-1997 υπήρξε κατά γενική ομολογία αποδοτική. Μπορέσαμε να ξεπεράσουμε τη νοσηρή κατάσταση του στασιμοληθωρισμού, να μειώσουμε εντυπωσιακά τα επιτόκια, να συρρικνώσουμε το κρατικό έλλειμμα και να ανατρέψουμε την αυξητική τάση του δημοσίου χρέους. Συντάξαμε νέο μεσοπρόθεσμο οικονομικό πρόγραμμα με συγκεκριμένες επιδιώξεις και ενδιάμεσους στόχους και με σαφή προσδιορισμό των μέσων για την επίτευξη αυτών των στόχων. Είναι το αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης, το οποίο εφαρμόζουμε με επιτυχία τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Επιδιώξή μας είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε να συμμετάσχουμε ισότιμα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Ακολουθούμε αυτήν την πορεία, επειδή θέλουμε την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, επειδή θέλουμε μία ισχυρή οικονομία και μία κοινωνία που ευημερεί.

Επιδιώκουμε μία κοινωνία με συνοχή, μία κοινωνία με όραμα και στόχους. Η μείωση του πληθωρισμού, τα χαμηλά επιτόκια, η μείωση του ελλείμματος είναι αυτονόητα δικό μας στόχοι και όχι στόχοι που κάποιοι άλλοι θα τους επέβαλαν.

Ο πληθωρισμός υπονομεύει τα εισοδήματα των εργαζομένων. Ο πληθωρισμός υπονομεύει την απασχόληση και πρέπει να καταπολεμηθεί. Τα υψηλά επιτόκια δημιουργούν πρόβλημα στις επενδύσεις και την επιχειρηματική δραστηριότητα γενικότερα και πρέπει να μειωθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τέσσερα χρόνια, 1994-1997, η χώρα μας έχει κάνει σημαντικά βήματα, τόσο στον τομέα της πραγματικής σύγκλισης -η ανάπτυξη από 0,1% το 1993 έφθασε το 1997 στο 3,5%- όσο και στον τομέα της ονομαστικής σύγκλισης. Ο πληθωρισμός από 12,3%, που ήταν το 1993, έπεσε σήμερα στο 4,8% και το έλλειμμα από 13,8% το 1993, σήμερα κινείται στο 4,2%. Ανάπτυξη και σταθεροποίηση επιτυγχάνονται συγχρόνως με αρμονικό τρόπο.

Πετύχαμε όλα αυτά διασφαλίζοντας το εισόδημα των εργαζομένων.

Το 1997 πήρε ο εργαζόμενος αύξηση της τάξης του 9,5% με πληθωρισμό 5%, δηλαδή πραγματικές αυξήσεις περίπου 4,5%. Αν αυτά τα μεγέθη τα συγκρίνετε με τις μηδενικές αυξήσεις της περιόδου 1990-1993, με πληθωρισμό 12,3%, όπου διαρκώς έχανε αγοραστική δύναμη το εισόδημα του εργαζόμενου, εύκολα κανείς μπορεί να αντιληφθεί ποια ήταν και ποια είναι σήμερα η θέση του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 συζητείται αναμφισβήτητα σε μία περίοδο που σημειώνονται ιδιαίτερα θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία. Με τον Προϋπολογισμό αυτό η Ελλάδα ικανοποιεί για πρώτη φορά το κριτήριο για το δημόσιο έλλειμμα και παρουσιάζει δημόσιο χρέος που αρχίζει να μειώνεται ως ποσοστό του ΑΕΠ. Το κρατικό έλλειμμα του 1998 θα είναι μόλις 2,4% του ΑΕΠ, χαμηλότερο δηλαδή από 3% που απαιτεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ, ενώ το δημόσιο χρέος θα πέσει κάτω από 110% που κινείται το 1997.

Αυτοί οι στόχοι είναι απαραίτητοι για να μπορέσουμε να μπούμε στο ενιαίο νόμισμα.

Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν δίνει όμως έμφαση μόνο στα ελλείμματα, τον πληθωρισμό και τα επιτόκια, δηλαδή την ονομαστική σύγκλιση. Παράλληλα δίνει έμφαση και στην πραγματική σύγκλιση, στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Φέτος η χώρα μας θα έχει ρυθμό ανάπτυξης 3,5%, ενώ το 1998 θα αναπτύσσεται με ρυθμό 3,7%. Και γνωρίζουμε καλά όλοι ότι, όταν μιλάμε για ανάπτυξη, μιλάμε για απασχόληση, δηλαδή μιλάμε για νέες θέσεις εργασίας. Αυτές οι επιδόσεις, όμως, δεν είναι επίτευγμα μόνο της πολιτικής μας. Είναι και επίτευγμα του ελληνικού λαού, που στήριξε και στηρίζει αυτήν την πολιτική μας.

Μας κατηγόρησαν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι καταθέσαμε έναν Προϋπολογισμό καταστροφικό, όταν γνωρίζουν ότι για την αύξηση των φορολογικών εσόδων δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στην άμεση φορολογία, παρά στην έμμεση και στηρίζεται στην αύξηση του εισοδήματος και στην εμμόνη της πάταξης της φοροδιαφυγής με τη βελτίωση της λειτουργίας του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Αντίθετα, την περίοδο 1990-1993 η προσπάθεια αύξησης των εσόδων είχε τη μορφή της επιβολής νέων φόρων και αύξησης των συντελεστών των υφιστάμενων φόρων.

Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του Προϋπολογισμού του 1998 ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες; Ως προς τα έσοδα προβλέπεται αύξηση 11,2%, ή εννιάκοσια σάραντα έξι δισεκατομμύρια (946.000.000.000). Τα επτακόσια έντεκα δισεκατομμύρια (711.000.000.000) προέρχονται λόγω αύξησης της οικονομικής δραστηριότητας και του εθνικού εισοδήματος. Τα διακόσια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (235.000.000.000) θα προέλθουν από νέες φορολογικές ρυθμίσεις και απ' αυτά, μόνο τα εβδομήντα δύο δισεκατομμύρια (72.000.000.000) θα εισπραχθούν από φυσικά πρόσωπα, όταν είναι γνωστό ότι η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας δημιουργεί υστέρηση εσόδων

ενενήντα δισεκατομμυρίων (90.000.000.000) και η κατάργηση φόρων υπέρ τρίτων στα φάρμακα δημιουργεί υστέρηση πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (55.000.000.000).

Ως προς τις δαπάνες δίνεται έμφαση στη μείωση των δαπανών του δημοσίου και των ΔΕΚΟ, στην κατάργηση ή συγχώνευση δημοσίων οργανισμών και στη μετοχοποίηση ορισμένων ΔΕΚΟ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 χαρακτηρίζεται από ειλικρίνεια και υπευθυνότητα. Υπευθυνότητα απέναντι στους μεγάλους στόχους της Κυβέρνησης, που είναι ταυτόχρονα και στόχοι του ελληνικού λαού και του έθνους, τους στόχους σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας, τους στόχους διασφάλισης όρων και προϋποθέσεων ανάπτυξης και ένταξης στην ΟΝΕ.

Υπηρετούμε σεβόμενοι παράλληλα και τον χαρακτήρα του κινήματός μας, ως κοινωνικό κίνημα. Ο δρόμος που διανύουμε είναι δύσκολος και δεν το κρύψαμε ποτέ αυτό από τον ελληνικό λαό. Με την ίδια ειλικρίνεια θα τον βαδίσουμε, για να πετύχουμε τους στόχους μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλευτής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Οποία χαρά για μένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, να μιλάω στις 01.20' και να έχω τόσο μεγάλο ακροατήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Φαίνεται ότι παρέμειναν τόσοι πολλοί, για να σας ακούσουν, κυρία Λουλέ.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Αυτό λέω. Οποία χαρά είπα, κυρίες Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω την παρέμβασή μου με ένα διάλογο μεταξύ κάποιου Κινέζου ηγεμόνα και του Κομφούκιου. Ο ηγεμόνας, λοιπόν, ρώτησε τον Κομφούκιο: "πώς θα κάνω το λαό μου να ευτυχίσει;". Και ο δάσκαλος του απάντησε "θα αποδώσεις στις λέξεις που χρησιμοποιείς το πραγματικό τους νόημα".

Η στιχομυθία αυτή έχει γενικό χαρακτήρα και χρησιμότητα, αποκτά όμως ιδιαίτερο και επίκαιρο ενδιαφέρον, αν τη δει κανείς σε σχέση με την παιδεία το θέμα που διάλεξα για να κάνω την παρέμβασή μου για τον προτεινόμενο Προϋπολογισμό.

Προσέξτε τα δύο βασικά της μηνύματα, που είναι η ευαισθησία του ηγεμόνα για την ευτυχία του λαού του και η συνέπεια των λόγων και των πράξεών του.

Δυστυχώς και τα δύο μηνύματα έχουν αφήσει αδιάφορη, θα έλεγα, την Κυβέρνηση στο μέχρι τώρα εκπαιδευτικό της έργο.

Ο Προϋπολογισμός, κύριε Υπουργέ, σε σχέση με την παιδεία θα έπρεπε να υλοποιεί δύο στόχους.

Πρώτον, την κάλυψη των πολλών ουσιαστικών και επιτακτικών προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης, που τρέχουν καθημερινά και δεύτερον, τη θεμελίωση στις συγκεκριμένες δαπάνες όλων εκείνων που οραματίζεται η μεταρρύθμισή σας.

Οι αριθμοί, όμως, δείχνουν ότι τέτοιοι στόχοι δεν έχουν τεθεί από την Κυβέρνηση. Συγκεκριμένα στον Προϋπολογισμό του 1998, οι κρατικές δαπάνες που αφορούν την εκπαίδευση αυξάνονται μόλις κατά 5%, σε σχέση με τις αντίστοιχες του 1997 και παραμένουν έτσι καθυλωμένες στο 7,8% επί των συνολικών δαπανών του Προϋπολογισμού. Αν κάνω λάθος, διαψεύστε με.

Το συνολικό ποσόν που θα διατεθεί για την εκπαίδευση το 1998 αντιπροσωπεύει μόνο το 3,52% του ΑΕΠ, έναντι 3,56%, που ήταν για το 1997.

Τα νούμερα αυτά μας τοποθετούν στην τελευταία θέση ανάμεσα στις χώρες, τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και της Ευρώπης γενικότερα. Η απόσταση της Ελλάδος με την Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα των εκπαιδευτικών δαπανών συνεχώς αυξάνεται και κάθε άλλο μπορούμε να πούμε ότι θα έχουμε μια πορεία σύγκλισης στον τομέα αυτόν.

Ας προσπαθήσουμε, όμως, να δούμε με συγκεκριμένα στοιχεία και βήμα προς βήμα γιατί ο Προϋπολογισμός αυτός έρχεται σε πλήρη αντιδιαστολή μ'αυτά που λέει η Κυβέρνηση και με την πολυδιαφημιζόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Προσχολική εκπαίδευση. Οι δαπάνες που προγραμματίζετε είναι ανεπαρκείς για να υλοποιησετε το διετές ολοήμερο νηπιαγωγείο σε ένα διευρυμένο δίκτυο προσχολικής αγωγής, που σας δίνει τη δυνατότητα σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και κυρίως στα υποβαθμισμένα και αποκλεισμένα, όπως είναι οι τσιγγάνοι, μετανάστες και παλιννοστούντες να δεχθούν, την αντισταθμιστική αγωγή που χρειάζονται.

Υποχρεωτική εκπαίδευση. Μιλάτε για ολοήμερο δημοτικό με μελέτη των μαθημάτων της επόμενης ημέρας, με προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης, θέατρο, παιχνίδι, πληροφορική κλπ., με προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας σε μαθητές που παρουσιάζουν μαθησιακές δυσκολίες. Μιλάτε επίσης για νέα βιβλία στο γυμνάσιο, για νέα μαθήματα, για νέες μεθόδους διδασκαλίας, για σύστημα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών και για σχολεία δεύτερης ευκαιρίας.

Λυκειακή και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο χώρος αυτός αποτελεί για τον κύριο Υπουργό –και εδώ που τα λέμε για

κάθε Υπουργό Παιδείας –την αιχμή του δόρατος.

Θέλει να αναπτύξει το ενιαίο λύκειο, νέα αναλυτικά προγράμματα σπουδών και βιβλίων, προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας, πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων, επαγγελματικό προσανατολισμό και πολλά άλλα. Θέλει να δημιουργήσει εβδομήντα εννέα πανεπιστημιακά τμήματα έως το 2000, τριάντα προγράμματα σπουδών επιλογής στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, Ανοικτό Πανεπιστήμιο, κλπ.

Ας έλθουμε τώρα στη σκοτεινή πραγματικότητα. Η Κυβέρνηση δηλώνει ότι θα δαπανήσει για τα νέα της προγράμματα από τον κρατικό Προϋπολογισμό μόνο 9,8 δισεκατομμύρια. Ταυτόχρονα καθυστέρησε την απορρόφηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Κύριοι συνάδελφοι, μόνο το 25% έχει απορροφηθεί από το 1994 μέχρι το 1997 –σε τρία χρόνια– και έχει μείνει ένα άλλο 75%. Πείτε μου εσείς, στα δύο χρόνια που μας απομένουν, πώς θα το απορροφήσει; Δηλαδή τι θα κάνει, θα αρχίζει να μοιράζει δεξιά και αριστερά χιλιάδικα, ή εκατομμύρια στο κέντρο;

Προγραμματίζει να αυξήσει, λοιπόν, στην καλύτερη περίπτωση μόνο κατά 37,5 δισεκατομμύρια το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που αφορά τον τομέα της εκπαίδευσης. Και εδώ πρέπει να θυμίσω ότι πέρσι από αυτό το βήμα ο Υπουργός Παιδείας είπε ότι μέχρι το 1997 θα έχουν απορροφηθεί από τα ευρωπαϊκά κονδύλια το 37% και όπως είπα πριν, έχει απορροφηθεί μόνο το 25%.

Το Υπουργείο Παιδείας τώρα προσπαθεί μέσα στον πανικό του ανακατανομές κονδυλίων. Παγώνει την υλικοτεχνική υποδομή, τις βιβλιοθήκες, την υποστήριξη των μεταπτυχιακών σπουδών, την πληροφορική στα σχολεία και θα τονώσει τη συγγραφή νέων βιβλίων και το θεσμό του ενιαίου λυκείου, που έχει απορροφητικότητα μέχρι τώρα από τα ευρωπαϊκά κονδύλια επίσης πολύ λίγο, μόλις 11,2%. Σκέπτεται μάλιστα να δώσει τη διαχείριση του προγράμματος στα ΑΕΙ με διαχειριστική προμήθεια 10%.

Γνώμη μας είναι ότι οι διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με εποπτεία επιτροπών κοινωνικού ελέγχου θα μπορούσαν να διαχειριστούν υπεύθυνα, άμεσα και αποτελεσματικά τα κονδύλια, γιατί γνωρίζουν καλύτερα από κάθε άλλον τις εκπαιδευτικές ανάγκες και τα δεδομένα των νομών τους.

Οξύμωρο είναι επίσης και το γεγονός που αφορά τα σύγχρονα σχολικά βιβλία που πρέπει να σταλούν μέχρι το 1998, μέχρι το καλοκαίρι, σύμφωνα πάντα με τις δεσμεύσεις του κυρίου Υπουργού Παιδείας. Ο Προϋπολογισμός, όμως, μειώνει σε σταθερές τιμές από 3,75 δισεκατομμύρια το 1997 σε 3,83 δισεκατομμύρια το 1998, το κονδύλιο επιχορήγησης που αφορά τον Οργανισμό Έκδοσης Διδακτικών Βιβλίων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σχετική ενέργεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία όλα τα σχολικά βιβλία που θα διδαχθούν στο μέλλον στα σχολεία, θα πρέπει να πληρούν συγκεκριμένους επιστημονικούς όρους και κυρίως για την εγγραφή τους να έχει προηγηθεί η προκήρυξη αδιάβλητων διαγωνισμών.

Φοβάμαι, λοιπόν, πως πέρα από το ότι δεν θα είναι έτοιμα μέχρι το καλοκαίρι του 1998 τα βιβλία, για μια ακόμη φορά όσα γραφούν, θα γραφούν με την απαρχαιωμένη και ύποπτη μέθοδο της ανάθεσης.

Ας πάμε σε ένα άλλο θέμα εξίσου σημαντικό, που βγαίνει μέσα από τη σχολική πραγματικότητα. Ο ν. 1566/85, δικός σας νόμος, κύριε Υπουργέ, προέβλεπε μία θέση γραμματέως για τα σχολεία μέχρι διακόσια πενήντα παιδιά και δύο θέσεις για τα σχολεία από πεντακόσια παιδιά και πάνω. Ποτέ δεν ενεργοποιήσατε σοβαρά το νόμο μέχρι τώρα. Αντίθετα στείλατε το μπαλάκι στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, χωρίς βέβαια να τους δώσετε και τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, εάν ο νομάρχης έχει την ευαισθησία και του περισσεύει και κάποιος υπάλληλος, τον βάζει γραμματέα στο σχολείο. Διαφορετικά μένει το σχολείο χωρίς γραμματέα. Και έτσι έχουμε καλύψει μέχρι τώρα μόνο το 10% των θέσεων.

Ανάλογη περιπέτεια έχει και το θέμα των επιστατών. Ούτε το 5% των σχολείων δεν έχουν επιστάτες, δηλαδή τα σχολεία

μας είναι αφύλακτα, κακοσυντηρημένα. Θέλετε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και βάζετε τους εκπαιδευτικούς να εκτελούν χρέη γραμματέων, να πνίγονται στο χαρτί και να είναι πέρα από το διδακτικό τους και παιδαγωγικό τους έργο. Θέλετε ποιότητα στην εκπαίδευση και τους έχετε με μια αρματιά κλειδιών να ανοίγουν και να κλείνουν τις τάξεις και τα σχολεία. Και μετά λέμε γιατί υπάρχουν ναρκωτικά, πώς μπαίνουν τα ναρκωτικά μέσα, αφού δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος στην πόρτα να ελέγξει ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει. Θέλετε δωρεάν δημόσια εκπαίδευση και αυτήν τη στιγμή σε πολλά σχολεία της χώρας, σας πληροφορώ, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν μαθητές οι οποίοι δίνουν από τα δικά τους χρήματα για φωτοτυπικό χαρτί που χρειάζονται για τα διαγωνίσματα. Το ίδιο κάνουν και πολλοί καθηγητές. Βάζουν το χέρι τους βαθιά στην τσέπη για να καλύπτουν τα έξοδα ενός αξιοπρεπούς διδακτικού έργου, που επιθυμούν να προσφέρουν στους μαθητές τους. Και εσείς σε όλη αυτήν τη θλιβερή κατάσταση απαντάτε με μείωση 35,7% των επιχορηγήσεων που δίνονται στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις για δαπάνες εκπαίδευσης και που αφορούν κατά κανόνα τις λειτουργικές ανάγκες των δημοσίων σχολείων.

Πάμε τώρα στο καθοριστικό θέμα του ανθρώπινου δυναμικού που στελεχώνει και λειτουργεί τη δημόσια εκπαίδευση.

Πέρυσι, με την απεργία που είχαν οι καθηγητές, δύο, τρεις μήνες και τους είχαμε κάθε μέρα εδώ απ' έξω, διορίσατε πέντε χιλιάδες οκτακόσιους νηπιαγωγούς, δασκάλους και καθηγητές, χωρίς να επιμορφώσετε τους πρωτοδιόριστους, πράγμα που θα το κάνατε και φέτος, γιατί δεν το έχετε μέσα στον Προϋπολογισμό.

Φέτος η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, θα διορίσει μόνο δύο χιλιάδες διακόσιους νηπιαγωγούς, δασκάλους και καθηγητές, γιατί διαθέτει μόνο τέσσερα δισεκατομμύρια (4.000.000.000) δραχμές για τους διορισμούς αυτούς.

Οι αυξήσεις που προβλέπει ο Προϋπολογισμός στους μισθούς των εκπαιδευτικών, παρά τις υποσχέσεις του Υπουργού για γενναίες αυξήσεις κατά τη διάρκεια της περυσινής απεργίας, στην πραγματικότητα θα είναι κάτω από το 2%.

Ταυτόχρονα, με όλα αυτά η Κυβέρνηση δηλώνει ξεκάθαρα τους προσανατολισμούς της και τις προτεραιότητές της και ξεοδεύει εξήμισι δισεκατομμύρια (6.500.000.000) δραχμές για να ελέγχει και να χειραγωγεί τους εκπαιδευτικούς και να "σφραγίζει" τους απειθαρχούς με το ειδικό σώμα αξιολογητών που θα διορίσει. Αφού υπάρχουν τώρα σύμβουλοι που μπορούν να ελέγχουν το έργο των δασκάλων και των καθηγητών, τι μας χρειάζεται αυτό το ειδικό σώμα και εξήμισι δισεκατομμύρια (6.500.000.000) δραχμές, που θα μπορούσαμε να τα δώσουμε για να διορίσουμε περισσότερους εκπαιδευτικούς; Άλλα τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές διοχετεύει κατεπειγόντως για το νέο σύστημα επιλογής και διορισμού εκπαιδευτικών, για το οποίο κανείς ακόμα δεν γνωρίζει τις διαδικασίες που θα τηρηθούν.

Από την άλλη πλευρά, τελειώνοντας, ο Υπουργός Παιδείας, σ' αυτήν την κρίσιμη φάση για την εκπαίδευση και τη μεταρρύθμισή του, είναι ένας Υπουργός υπό προθεσμία. Έχει χάσει ουσιαστικά την κυβερνητική υποστήριξη, γεγονός που δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα.

Ας είμαστε ειλικρινείς: Για να υπάρξει μία προοπτική αναβάθμισης της δημόσιας παιδείας στη χώρα μας και με δεδομένες τις τεράστιες ανάγκες εκπαίδευσης, είναι επιτακτική ανάγκη να αυξηθούν γενναία οι δαπάνες για την παιδεία, τόσο το 1998 όσο και τα επόμενα χρόνια, ώστε να φθάσουμε το 2000 στο 7,5% του ΑΕΠ ή στο 15% του Γενικού κρατικού Προϋπολογισμού.

Πολλοί από μας τρώγαμε ξύλο στους δρόμους, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτό το 15% κάποτε. Τώρα, γίνεται γονείς ή παππούδες και ξαναμιλάμε γι' αυτό το 15% όχι για μας, αλλά για τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλέσω να δεχθείτε να μιλήσει και ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σγουρίδης, για να διευκολύνετε και το Προεδρείο, το οποίο αυτές τις ημέρες δεν περνάει και πάρα

πολύ καλές ώρες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Είπαμε 01.30' να τελειώσουμε. Πρέπει να δίνει το παράδειγμα το Προεδρείο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία, κύριε Πρόεδρε, τότε δεχόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κατά πλειοψηφία, μειοψηφούντος του κ. Σπυριούνη.

Ορίστε, κύριε Σγουρίδη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους που βρίσκονται εδώ και τους υπαλλήλους της Βουλής, που πράγματι κάνουν αυτές τις ημέρες –και κάθε ημέρα– επίπονο έργο.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι πρωτοφανές το φαινόμενο η συζήτηση του Προϋπολογισμού του κράτους, ως ένα κορυφαίο γεγονός, να προκαλεί διαφορετικές κρίσεις, σχόλια, ανάλογα με την οπτική γωνία που ο καθένας το προσεγγίζει.

Η Κυβέρνηση θεωρεί τον Προϋπολογισμό ότι είναι δίκαιος, αξιόπιστος και ρεαλιστικός. Η Αντιπολίτευση τον θεωρεί φορομνηστικό, εξωπραγματικό. Οι συνδικαλιστές που παίρνουν στο μισθό τους μόνο 2,5%, που δεν το θεωρούν ότι είναι αρκετό, θεωρούν ότι είναι ένας Προϋπολογισμός λιτότητας. Και οι επιχειρηματίες που τους φορολογεί τα αποθεματικά τους, σαφώς τον θεωρούν ότι είναι αντιαναπτυξιακός.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης όλα αυτά τα μεταχειρίζονται και τα μετασηματίζουν με δόσεις υπερβολής. Το αποτέλεσμα είναι ο αποδέκτης, ο πολίτης, να βρίσκεται σε σύγχυση, σε αμηχανία και πολλές φορές να προδιατίθεται, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα που θα έχει ο Προϋπολογισμός στην τσέπη του. Με την απευθείας όμως μετάδοση της συζήτησης του Προϋπολογισμού από την κρατική τηλεόραση, μας δίνεται μια ευκαιρία υπεύθυνου διαλόγου, κύριοι συνάδελφοι, για να άρουμε τις παρεξηγήσεις και να αποδείξουμε ότι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα επικρατεί η λογική των επιχειρημάτων. Και αυτό θα προσπαθήσω να κάνω με τη μικρή μου τοποθέτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, ο λαός έχει επίγνωση ότι στη σημερινή Ελλάδα δεν υπάρχει πια η κοινωνία της ανάγκης, αλλά επικρατεί η κοινωνία της επιθυμίας.

Η λαμπρότητα της ελεύθερης αγοράς προβάλλει τις χρυσές ευκαιρίες, τα νέα προϊόντα, τα ακριβά δώρα, τα ακριβά ποτά. Αυτή η προβεβλημένη αφθονία παρακινεί την επιθυμία των πολλών. Δεν τα έχουν ανάγκη, αλλά όμως λαχταρούν να τα αποκτήσουν. Δεν πένονται, αλλά επιθυμούν να έχουν μερίδιο στη νέα ευημερία. Ο πλούτος δημιουργείται αλλά διανέμεται ερήμην τους. Και αυτό κάνει τη μεγάλη μάζα των μεσαίων τάξεων να αγωνιά. Όμως το κράτος δεν πρέπει να δώσει απάντηση σ' αυτήν την αγωνία. Δεν προέχουν αυτές οι πολυτέλειες. Προτεραιότητα πρέπει να έχουν ομάδες όπως οι νεόπτωχοι, οι άνεργοι, οι αναξιοπαθούντες.

Άρα για μένα, προσωπικά, πρώτο κριτήριο για κάθε προϋπολογισμό είναι να βοηθά τις αδύνατες οικονομικά ομάδες. Και αυτό προσπαθεί ο Προϋπολογισμός του 1998 – με το ειδικό επίδομα που δίνεται στους χαμηλοσυνταξιούχους δηλαδή με το επίδομα ΕΚΑΣ, με την τιμαριθμοποίηση συντάξεων σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία και ιδίως στους αγρότες, στο Ταμείο του ΟΓΑ. Και αν παρουσιάζεται μία μείωση στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ, είναι γιατί αυτός ο οργανισμός κερδίζει πολλαπλάσια μέσα από τη νέα πολιτική για τα φάρμακα.

Το προσπαθεί αυτός ο Προϋπολογισμός με την πολιτική που ασκεί για τους αστέγους εργαζόμενους μέσα από τα στεγαστικά προγράμματα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, το προσπαθεί μέσα από την πολιτική που ασκεί για το χτύπημα της ανεργίας. Και δεν είναι τέλος πάντων μικρό πράγμα σήμερα οι άνω των πενήντα πέντε ετών άνεργοι να έχουν όλο τους ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Και δεν είναι και μικρό πράγμα να φροντίζει ο Προϋπολογισμός αυτός για περιοχές που πραγματικά το έχουν ανάγκη, όπως η Θράκη και γίνεται ιδιαίτερη μνεία για την ακριτική περιοχή στην εισηγητική έκθεση και αυτού του Προϋπολογισμού, όπως και

των προηγούμενων, ενώ δεν υπάρχει για άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Το δεύτερο κριτήριο για μένα στον Προϋπολογισμό έχει δύο πτυχές. Αφ' ενός να θωρακίζει τη χώρα από τις εξωθεν απειλές, τον υπαρκτό κίνδυνο της Τουρκίας, ενισχύοντας ποιοτικά τον εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων. Και γι' αυτόν το σκοπό ξοδεύεται το 5% του Εθνικού Ακαθάριστου Προϊόντος, ποσό υπερδιπλάσιο απ' αυτό που ξοδεύουν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Και σ' αυτό δεν περιλαμβάνεται το πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα. Αφ' ετέρου θωρακίζει οικονομικά τη χώρα, με την προσπάθεια που καταβάλλεται να συμμετάσχουμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση.

Η προσπάθεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι δύσκολη, γιατί η οικονομία μας ακόμη, κύριε Υπουργέ, είναι ευάλωτη. Απόδειξη, η χρηματιστηριακή κρίση η οποία υπήρξε στο εξωτερικό, μετετράπη σε νομισματική κρίση στην Ελλάδα. Και αυτό οφείλεται στη διάσταση που υπάρχει ανάμεσα στην ονομαστική και στην πραγματική σύγκλιση. Δηλαδή, ενώ επιτυγχάνουμε τους οικονομικούς δείκτες, δεν προχωρούμε με γοργούς ρυθμούς στις διαρθρωτικές αλλαγές στο κράτος και στην κοινωνία.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, για να έχουμε μια επιτυχημένη πορεία σύγκλισης πρέπει πρώτα να συμβάλουν οι δύο συντελεστές παραγωγής, από τη μια μεριά οι εργαζόμενοι και από την άλλη οι εργοδότες. Οι μεν εργαζόμενοι θα συμβάλουν, αν δεν υπερακοντίζουν σε διεκδικήσεις πέραν των στόχων του Προϋπολογισμού, στεκόμενοι αλληλέγγυοι και σε μια άλλη ομάδα, την ομάδα των ανέργων. Οι δε εργοδότες πρέπει να καταλάβουν ότι ο λαός δεν θέλει κρατικοδίαιτες, κρατικοεπιδοτούμενες επιχειρήσεις. Ο λαός γνωρίζει ότι η ανάρρωση των επενδύσεων βασίζεται σε εισαγωγές μηχανημάτων από το εξωτερικό. Και αυτό σημαίνει ότι γίνεται εξαγωγή του ιδρώτα του σε συνάλλαγμα.

Γι' αυτό πρέπει να προσέξουν οι επενδυτές και οι εργοδότες ότι δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τα κρατικά κίνητρα χωρίς τη βελτίωση της θέσης των εργαζομένων. Και είναι θέμα και ευθύνη δική τους. Από την άλλη μεριά ούτε πρέπει να χρησιμοποιούν τις επιδοτήσεις για το δικό τους πλουτισμό. Οι επιδοτήσεις δίνονται για να γίνονται επενδύσεις και οι επενδύσεις αυτές να αποδίδουν, για να χτυπούν την ανεργία προς όφελος και των ιδίων και των εργαζομένων.

Δεύτερον, σ' αυτήν την πορεία σύγκλισης πρέπει να μειώσουμε τις αντιφάσεις και τις αδυναμίες που υπάρχουν. Και ποιες είναι αυτές, κύριε Υπουργέ;

Πρώτον, ο ρυθμός συρρίκνωσης του κράτους. Πρέπει να εξαρτάται από την ικανότητα αφομοίωσης των κοινωνικών, αν θέλετε, κραδασμών και όχι από τα εμπόδια που βάζουν όλοι αυτοί οι κρατικοδίαιτοι, αυτοί οι καρεκλοκένταυροι, οι οποίοι προσπαθούν να μη χάσουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους.

Δεύτερον, δεν μπορεί να θέλουμε τον εκσυγχρονισμό και την ανταγωνιστικότητα των ΔΕΚΟ, χωρίς αυτές οι ίδιες να βελτιώνουν τις υπηρεσίες που προσφέρουν στον Έλληνα πολίτη. Δεν μπορεί από τη μια μεριά να θέλουμε να είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και από την άλλη να μην απορρο-

φούμε τα κονδύλια που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση επειδή δεν έχουμε έτοιμες περιβαλλοντικές μελέτες ή άλλως πώς θέλει το Συμβούλιο Επικρατείας. Δεν μπορούμε να θέλουμε να μαζέψουμε τα χρήματα προς το δημόσιο, όταν ο κύριος οφειλέτης, κύριε Υπουργέ, είναι το δημόσιο. Από έρευνα σε πενήντα δύο ΔΟΥ, που έχει γίνει, οφείλονται περίπου ένα τρισεκατομμύριο διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (1.250.000.000.000) δραχμές. Το 1,5% των οφειλετών είναι οι δημόσιες επιχειρήσεις. Και αυτές χρωστάνε το 60% του χρέους, δηλαδή τα εφτακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (730.000.000.000) δραχμές, ενώ αντίθετα το 98,5% των οφειλετών, που είναι ιδιώτες, αυτοί οφείλουν το 40% του χρέους, δηλαδή τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές.

Είναι γεγονός ότι καθυστέρησαμε να αλλάξουμε τη νοοτροπία μας σαν κράτος, σαν πολιτεία, σαν κυβερνήσεις. Η θεωρία του πολιτικού κόστους δυστυχώς μας κράτησε δέσμιους για πολύ καιρό. Ευτυχώς απαλλαγίκαμε από αυτήν. Όμως πρέπει να αλλάξουμε τη νοοτροπία της κοινωνίας, το ρουσφέτι, τη διαφθορά, το φακελάκι που έχει εισχωρήσει σε όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Σας αναφέρω ότι σε έρευνα δείγματος πολιτών από δεκαπέντε δήμους της Αττικής, έχει βγει το συμπέρασμα πως το 40% αυτών που νοσηλεύτηκαν σε κρατικά νοσοκομεία, έδωσαν φακελλάκι.

Πρέπει να αλλάξουμε τη νοοτροπία που παγιώθηκε στην κοινωνία, κύριοι συνάδελφοι, ότι δηλαδή στην Ελλάδα όλα γίνονται, ότι στην Ελλάδα οι νόμοι αντιμετωπίζονται ακόμα και από τους ίδιους τους νομικούς ως εμπόδια που πρέπει να παρακαμφθούν και όχι ως φράγματα ήθους και ευθύνης.

Τέλος, πρέπει να πιστέψει ο Έλληνας πολίτης ότι ο δημόσιος υπάλληλος δεν σημαίνει μόνιμος αργόμισθος. Και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι στον τελευταίο διαγωνισμό για τις προσλήψεις στο δημόσιο, για μια θέση εργασίας έκαναν εκατό αιτήσεις, όταν μάλιστα υπάρχει προσφορά ειδικευμένων θέσεων εργασίας στον ιδιωτικό τομέα.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή ακούστηκαν και κάποιες αναλήθειες για νομοσχέδια που χαρίζουν χρέη στους συνεταιρισμούς και για φορομνηχτική πολιτική, θα πω τρία πράγματα.

Πρώτον, δεν χαρίζεται τίποτα σε καμιά συνεταιριστική επιχείρηση, αν δεν υπάρχει έκθεση βιωσιμότητας. Και αυτό διασφαλίζεται στο νόμο.

Δεύτερον, εμμέσως επιχειρείται μέσα από τέτοια νομοσχέδια η σωτηρία της ΑΤΕ, που είναι εργαλείο στα χέρια του Έλληνα αγρότη.

Τέλος, για τους φόρους θέλω να πω ότι ο Έλληνας πληρώνει το χαμηλότερο ποσοστό από πλευράς φορολογικών βαρών σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Ο κοινοτικός μέσος όρος είναι 27,2% του ΑΕΠ, ενώ αντίθετα για την Ελλάδα είναι το 22,1% του ΑΕΠ. Γι' αυτό καταθέτω και σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει στα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

Η διάρθρωση των φορολογικών εσόδων, 1996 (% του ΑΕΠ)

	Άμεσοι φόροι εισοδήματος και περιουσίας	Εμμεσοι φόροι σε παραγωγή και εισαγωγές (εκτός ΦΠΑ)	ΦΠΑ	Σύνολο
ΕΕ15	13.1	6.6	6.4	27.2
Δανία	31.6	8.1	9.7	50.4
Σουηδία	22.5	8.6	8.1	39.9
Φινλανδία	19.7	6.2	8.4	34.6
Λουξεμβούργο	14.7	10.3	5.9	31.7
Βέλγιο	18.2	6.4	6.5	31.6
Αυστρία	13.6	7.3	8	29.7
Ιρλανδία	14.6	7.3	6.5	29.7
Βρετανία	14.6	7.5	6.6	29.6
Ιταλία	15.3	6.8	5.1	28.1
Ολλανδία	13.5	5.8	6.5	27.1
Γαλλία	10	7.3	7.2	26
Πορτογαλία*	9.4	7.1	7.2	24.7
Γερμανία	10.4	5.8	6.1	23.3
Ισπανία	11.5	4.8	5.2	22.4
Ελλάδα**	6.8	7.9	6.2	22.1

*: στοιχεία 1995

**: στοιχεία 1994

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, ο Προυπολογισμός του 1998, ως ο τελευταίος προϋπολογισμός του προγράμματος σύγκλισης, είναι σκληρός, αλλά αναμενόμενος, είναι ειλικρινής, γιατί περιέχει το μείγμα της οικονομικής πολιτικής που έφερε καρπούς. Συνδυάζει το οικονομικά ορθό με το κοινωνικά δίκαιο. Και, επιτέλους, δεν δανείζεται από το μέλλον για να συντηρεί το παρόν. Δεν χρεώνει τις μελλοντικές γενιές, γι' αυτό και τον υπερηφίζω. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Κύριοι συνάδελφοι, δεχέστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.45', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Σάββατο 20 Δεκεμβρίου 1997 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων: α) Κύρωση του Γενικού Προυπολογισμού του Κράτους και των Προυπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1998 β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996 και γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ